

Cuvântul lui Dumnezeu

Viața pământească – Viață de încercare

O selecție de revelații divine primite prin intermediul "Cuvântului interior" de Bertha Dudde. Primite în mod profetic și scrise în conformitate cu promisiunea din Ioan 14:21.

Traducere realizată de Ion Chincea

Publicată de prietenii Noii Revelații

Hans-Willi Schmitz
St. Bernardinstr. 47
47608 Geldern-Kapellen
Germany

++++++

Aceste scrieri sunt interconfesionale. Ele nu urmăresc să racoleze în cadrul niciunei afiliere religioase creștine și nici nu urmăresc să recruteze în cadrul vreunei comunități religioase. Singurul lor scop este de a face accesibil oamenilor Cuvântul lui Dumnezeu, pe care El ni-l dă în zilele noastre - conform promisiunii Sale din Ioan 14:21- făcându-l accesibil oamenilor.

++++++

Sursa: <https://www.bertha-dudde.org/ro>

Conținut

5065 Iubirea eternă... Motive pentru revelații.....	6
8428 Dumnezeu Însuși se apleacă spre creaturile Sale.....	7
Condiții prealabile pentru cunoașterea spirituală: Dorința de adevăr și credința în Dumnezeu...	9
7114 Dorința de adevăr, prima condiție prealabilă.....	9
2219 Învățătura mentală în adevăr presupune credința în Dumnezeu.....	10
2771 Credința în Dumnezeu ca origine a creației.....	10
6660 Credința în Dumnezeu... Întoarcerea la putere.....	11
Natura lui Dumnezeu.....	13
3398 Omniprezența lui Dumnezeu... Entitate - Putere.....	13
6366 Dumnezeu forță sau entitate?.....	14
8348 Dumnezeu vrea să fie iubit, dar nu temut.....	15
Crearea și apostazia ființelor spirituale față de Dumnezeu.....	17
7067 Actul de creație a ființelor spirituale.....	17
5612 Ființa creată pentru prima dată... Purtător de lumină... Apostazia de la Dumnezeu.....	19
8055 Testul de voință al primei ființe create.....	21
7618a De unde a apărut răul?.....	23
7618b De unde a apărut răul?.....	24
Planul lui Dumnezeu de mântuire și de întoarcere.....	26
8760 Cunoașterea planului de mântuire al lui Dumnezeu.....	26
8564 Procesul de întoarcere.....	27
Evoluția spirituală ascendentă în creații.....	29
8569 Transformarea puterii în creații.....	29
8770 Procesul de creație a necesitat veșniciei.....	30
3957 Creația vizibilă tărâmul adversarului lui Dumnezeu, dar care nu are nicio putere asupra ei...	31
Omul Creației.....	33
5800 Crearea omului... Căderea omului.....	33
5967 Păcatul moștenit.....	35
8191 Întoarcerea din adâncuri la înălțime.....	37
Sufletul omului este un spirit primordial.....	38
8008a Fiecare suflet este un spirit primordial.....	38
8008b Fiecare suflet este un spirit primordial.....	39
7569 Conștiința Eu-lui Spiritului Primordial.....	40
Pământul este o școală a spiritului.....	42
5750 Școala pământească a spiritului... Mijloace pentru un scop... Un scop în sine.....	42
7645 Pământul este o școală a spiritului.....	43
Gânduri despre sensul și scopul vieții pe Pământ.....	44
5997 Gânduri despre sensul și scopul vieții pământești... Adresarea lui Dumnezeu.....	44
8981 Întrebări despre sensul și scopul vieții pământești.....	45

8414 Semnificația vieții pământești ca ființă umană.....	46
Viața pe Pământ este o perioadă de probă pentru ca voința să se maturizeze din punct de vedere spiritual.....	47
2068 Viața pe Pământ - perioadă de probă.... Bogății spirituale.....	47
5672 Testul voinței pe Pământ.... Urmându-l pe Iisus.... Uniunea.....	47
6702 Dumnezeu nu prețuiește decât voința.... Senzația lăuntrică.....	48
7030 Încercările pământești ale voinței.... Lupta continuă.....	49
8435 Toate condițiile de viață oferă oportunități de maturizare.....	50
8436 Modul corect de viață nu este suficient pentru maturizare.....	51
Trecerea testului de voință.....	53
5254 Supunerea voinței față de voința lui Dumnezeu.....	53
4934 Trecerea testului voinței în viața pământească.....	53
5460 Voința întoarsă spre Dumnezeu a trecut testul pământesc.....	54
7783 Întoarcerea conștiință spre Dumnezeu este un test al voinței.....	54
Decizia liberului arbitru.....	56
5557 Sarcina pământească: Decizia voinței.... Lupta greșită.....	56
8143 Decizia liberului arbitru.....	56
8378 Decizia corectă a voinței în starea de conștiință de sine.....	57
Folosirea corectă a vieții pe Pământ.....	59
7958 Harul vieții pământești ca ființă umană.....	59
5172 Viața pe Pământ - viață iluzorie.....	60
6652 Evaluarea corectă a vieții pământești.....	60
7593 Utilizarea corectă a forței vitale.....	61
6454 Oaspeți ai Pământului.... Administratori corecți.....	62
Misiunea vieții: Credința vie.....	64
7694 Credință vie.....	64
8045 Lupta pentru o credință vie.....	64
Sarcina vieții: Schimbarea voinței și a naturii în iubire.....	66
5257 Nu dispoziția, ci iubirea determină voința.....	66
5303 Scopul vieții pământești: Schimbarea voinței și a naturii.....	66
6204 Voința corectă garantează schimbarea naturii.....	67
6924 Lucrarea sufletului: Transformarea iubirii de sine în iubire de aproapele.....	68
7261 Munca obligatorie.... Numai faptele de iubire sunt apreciate.....	69
6687 Dragostea lucrează semne ale prezenței lui Dumnezeu.....	70
5314 Dragostea este cheia împărăției spirituale.....	71
Sarcina vieții: Învingerea materiei.....	72
5825 Nimeni nu atinge împărăția Cerurilor dacă aduce omagiu lumii.....	72
4711 Învingerea materiei.....	72
7457 Promisiunea divină: "Căutați mai întâi împărăția....".....	73
Sarcina vieții: Luptă împotriva iubirii de sine și slujirea în iubire.....	75
2819 Progresul spiritual - luptă permanentă.....	75

6286 Lupta împotriva dorințelor și pasiunilor.....	75
7961 Luptă împotriva iubirii de sine.....	76
5249 Adevărata slujire a lui Dumnezeu.....	77
6202 Sarcina vieții: Slujirea în iubire.....	78
Încercări în viața de pe Pământ.....	80
3163 Suferințele și încercările înseamnă desăvârșire.....	80
4969 Lumina - umbra morții.... Lumină orbitoare - ajutorul lui Dumnezeu prin boală și suferință....	81
5048 Explicarea și justificarea destinului sever pe Pământ.....	81
6808 Modelarea vieții pământești în funcție de destin.....	82
7217 Încercări la bătrânețe.... Dragoste și răbdare.....	83
Responsabilitatea în viața pe Pământ.....	84
6785 Fiecare persoană poartă ea însăși responsabilitatea.....	84
7073 Semnificația conștiinței responsabilității.....	85
Legătura conștientă cu Dumnezeu.....	87
5672 Testul voinței pe Pământ.... Urmându-l pe Iisus.... Uniunea.....	87
7981 Întoarcerea mentală a voinței către Dumnezeu.....	88
8128 Credința în prezența lui Dumnezeu.....	88
8737 Legătura cu Dumnezeu.... Greutăți și suferințe.....	89
Ajutorul lui Dumnezeu pentru umblarea pe Pământ.....	91
4949 Eficacitatea harului depinde de voința omului.....	91
5216 Dirijarea voinței.... Influența ființelor bune și rele.....	92
5940 Încrederea credincioasă asigură ajutorul lui Dumnezeu.....	92
6409 Ajutorul lui Dumnezeu pentru o schimbare de voință.....	93
8953 Ajutorul veșnic al lui Dumnezeu pentru desăvârșire.....	94
Recunoașterea lui Iisus Hristos.....	95
5101 Podul către Dumnezeu - Iisus Hristos.....	95
7870 Devotament față de Dumnezeu.... Cunoașterea lui Iisus Hristos.....	95
5348 Problema Hristos.... Dumnezeu vizibil.....	96
6449 Recunoașterea convinsă a lui Iisus Hristos.....	97
7300 Calea cea mai scurtă este calea spre cruce.....	98
Întărirea voinței prin Iisus Hristos.....	100
7033 Cel mai important har al operei de răscumpărare: Întărirea voinței.....	100
8313 Fluxul puterii lui Dumnezeu.....	101
Viața pe Pământ cu Iisus Hristos.....	102
5547 Adevăratul Creștinism.....	102
6477 Calea spre înălțimi nu fără Iisus Hristos.....	103
6752 Adevărata cale.... Adevăratul ghid.....	103
7959 Încheierea parcursului pământesc numai cu Iisus Hristos.....	104
8784 Fără mântuire prin Iisus Hristos nu există beatitudine.....	105
Cunoaștere și putere prin cuvântul lui Dumnezeu.....	108

8034	Semnificația cunoașterii.....	108
5466	Testarea puterii cuvântului divin în adversitate.....	109
6775	Efectul de putere al Cuvântului.... Stăpân peste materie.....	109
7026	Efectul binecuvântat al Cuvântului divin.....	110
Renașterea spirituală.....		112
4893	Renașterea spirituală.....	112
6117	Renașterea.... Viața pământească zadarnică.....	112
6314	Renaștere spirituală.....	113
Voința determină soarta în eternitate.....		115
2070	Starea plină de lumină sau starea de lipsă de lumină și neputincioasă în lumea de dincolo....	115
5585	Voința umană determină soarta în lumea de dincolo.....	116
6598	Fericire sau o nouă izgonire a liberului arbitru.....	116
Filiația divină.....		118
5522	Filiația divină numai pe Pământ.... Dezvoltarea ulterioară în lumea de dincolo.....	118
3352	Filiația divină.... Excesul de suferință pe Pământ.....	119
7336	Dumnezeu își face locuință în inimă.... Filiația divină.....	120
7627	Unificarea.... Fericirea imaginilor lui Dumnezeu.....	120
Transformarea în perfecțiune.....		122
4871	Unirea cu Dumnezeu - scopul omului.....	122
7143	Voința serioasă de a ajunge la desăvârșire.....	122
7997	Voi, oamenii, ar trebui să vă străduiți să atingeți perfecțiunea.....	123
7851	Devotamentul complet față de Dumnezeu înseamnă întoarcere la El.....	124
		126
5854	Dobândirea împărăției spirituale pe Pământ.....	126
5301	Liberul arbitru legea primordială din veșnicie.... Beatificarea.....	126

Iubirea eternă.... Motive pentru revelații....

B.D. Nr. 5065

17. februarie 1951

Recunoașteți-L pe Cel care vă vorbește ca fiind însăși Iubirea eternă, care se face cunoscută pentru că o adversitate spirituală extrem de mare Mă determină să Mă dezvăluie vouă, că voi înșivă vă aflați în această adversitate pentru că aceasta este aproape de sfârșit. Voi mergeți prin viața voastră pământească complet nepăsători și nu vă îngrijați de ceea ce se va întâmpla cu sufletul vostru după moartea trupului vostru; vă îngrijați doar de viața voastră pământească și de conservarea și confortul trupului, care este trecător, dar nu acordați atenție la ceea ce este nepieritor în voi. Dacă ați cunoaște consecințele îngrozitoare ale atitudinii voastre, atunci ați înțelege și voi cât de mare este adversitatea spirituală și ați înțelege că Eu vreau să vă ajut să găsiți calea de ieșire din ea. Din acest motiv, încerc să vă prezint prin revelații care este soarta cu care vă confrunțați, încerc să vă fac să înțelegeți de ce efectul atitudinii voastre greșite nu poate fi altul decât o stare de suferință extrem de chinătoare în lumea de dincolo sau chiar o nouă izgonire în materia solidă. Încerc să vă informez prin revelații despre planul Meu etern de Mântuire, astfel încât să înțelegeți de ce există totul și că numai salvarea

voastră eternă este urmărită prin voința Mea. Eu Însumi vin la voi și Mă dezvălui pentru că voi nu Mă credeți altfel, pentru că nu vă puteți explica singuri contextul din punct de vedere uman și intelectual și, la rândul vostru, nu puteți fi învățați în mod veridic nici de către ființele umane. Dar Mă veți recunoaște atunci când vă voi vorbi prin gura unei ființe umane, însă aceasta este doar instrumentul Meu pe care îl folosesc să vă vorbesc Eu Însumi pentru că este necesar. Căci nu mai este mult timp până la sfârșit.... Și, mai ales în ultimele zile, adversarul Meu vă va hărțui puternic și va încerca să vă distragă atenția de la cunoașterea corectă, de la adevăr, astfel încât să deveniți complet orbi în spirit și să vă apropiați cu siguranță de ruina veșnică. Și pentru că noaptea din jurul vostru este atât de îngrozitor de întunecată, Eu aprind peste tot o mică lumină pentru a lumina întunericul, iar oricine se străduiește să se îndrepte spre lumină, care nu se sustrage efectului ei și nu fuge de ea, va fi luminat în spirit.... Adevărul îi va fi dezvăluit și marea adversitate spirituală va fi remediată pentru el. De aceea, Eu Mă dezvălui de fiecare dată și ar trebui să credeți că Eu sunt Cel care vă vorbește.... Creatorul vostru și Tatăl vostru din veșnicie, Care se îngrijește de voi ca de copiii Mei aflați în pericol și pe care, de aceea, doresc să vă ajut înainte de a fi prea târziu.

Iar când vă îndemn să iubiți, puteți foarte bine să recunoașteți că vă vorbește Însăși Iubirea eternă, căci adversarul Meu nu ar îndemna cu adevărat oamenii să respecte legea fundamentală a iubirii pe care el însuși a încălcat-o și căreia i se opune în mod fundamental.... Numai de la Mine emană iubirea, iar iubirea duce întotdeauna înapoi la Mine.... Astfel, adversarul Meu nu vă va împinge spre Mine învățându-vă iubirea. Și astfel, renunțați la toate îndoielile și credeți necondiționat că numai iubirea veșnică vă vorbește, dacă cuvintele sunt bune și pline de înțelepciune, dacă vă înobilează și vă îndreaptă gândurile spre Mine, care sunt Tatăl vostru cel mai iubitor din veșnicie. Dacă inima voastră este atinsă de Cuvântul Meu, atunci aveți cel mai sigur semn al prezenței Mele și, de asemenea, dreptul și datoria de a crede ceea ce vi se vestește prin revelațiile Mele.... Pentru că Eu sunt și adevărul etern, lumina veșniciei, Care strălucește în toate inimile pentru a alunga din ele pe prințul întunericului. Vreau să vin la voi ca Mântuitor în adversitatea spirituală și voi nu trebuie să-Mi refuzați intrarea în inima voastră, trebuie să-Mi deschideți larg ușa și să lăsați lumina radiantă să cadă înăuntru, să risipiți noaptea și să pășiți spre o zi luminoasă.... Mă veți găsi prin revelațiile Mele și atunci veți fi eliberați de orice suferință spirituală....

Amin

Dumnezeu Însuși se apleacă spre creaturile Sale....

B.D. Nr. 8428

3. martie 1963

De ce voi, oamenii, nu vreți să credeți că puteți intra în contact cu Mine atât de strâns încât să auziți Cuvântul Meu? De ce cel mai natural lucru din lume, faptul că Tatăl vorbește cu copilul Său, este atât de incredibil pentru voi? De ce vă îndoiiți că cea mai înaltă și mai perfectă Ființă va coborî la voi pentru a vă oferi daruri delicioase, când și aceasta nu este decât o dovadă a perfecțiunii Mele, că dragostea Mea pentru voi este nelimitată și că dorește în mod constant să vă dăruiască daruri?.... De ce Îmi refuzați această iubire și această putere de a dori și de a Mă putea exprima față de oameni? La urma urmei, voi toți ați ieșit din Mine, iar fiecare lucrare a creației din jurul vostru este, de asemenea, o mărturie a Mea și totul are un sens și un scop?.... Dar cunoașterea acestui lucru vă este ascunsă și nu credeți că Eu vreau să vi-l dau.... Și, de aceea, vă este greu să credeți, deoarece nu aveți o idee corectă despre Mine, deoarece nu Mă cunoașteți în natura Mea și deoarece voi înșivă ați fost conduși într-o gândire greșită de puterea Mea potrivnică, care urmărește în primul rând să vă dea o imagine greșită, total distorsionată despre Mine, pentru a vă împiedica să Mă iubiți așa cum un tată vrea să fie iubit de copiii săi.... Dar ar trebui mai întâi să stabiliți o relație corectă cu Mine, relația unui copil cu Tatăl său, și atunci totul vă va fi ușor de înțeles, iar adresarea Mea directă nu vă va mai părea îndoielnică, ci va fi doar o confirmare a iubirii Mele părintești, care vrea să vă facă fericiți, care vrea să vă dea o viață care să dureze veșnic. Și, deși vă lipsește încă o cunoaștere profundă, știți totuși că ați fost creați de o Putere, deoarece nu ați fost capabili să vă creați pe voi înșivă ca ființă conștientă de sine, gânditoare și cu liber arbitru. Prin urmare, trebuie ca voi să fi apăruți de la o Putere puternică și extrem de înțeleaptă, deoarece fiecare operă de creație din jurul vostru și, de asemenea, voi înșivă

sunteți dovada unei puteri creatoare înțelepte care, prin urmare, nu poate fi negată. Această putere a dat naștere unor creaturi, ca atare trebuie să vă recunoașteți pe voi înșivă.... Iar ființa umană este, ca să spunem așa, coroana creației, căci nicio altă operă a creației nu posedă intelect și liber arbitru.... Și de aici se poate trage concluzia că însuși Creatorul în toată perfecțiunea trebuie să aibă aceste calități, că este o ființă gânditoare și cu voință liberă în cea mai înaltă perfecțiune.... Căci opera creată nu poate fi mai mult decât este Creatorul ei.... Și astfel trebuie să fie ușor și pentru ființa umană, să se dăruiască "Creatorului" său ca ființă "născută", deci să îl privească și să îl recunoască pe acesta din urmă ca Tată, căruia copilul îi ia de bunăvoie calea pentru că simte că îi aparține.... Căci sunteți ființe capabile să gândiți și ar trebui să stabiliți această legătură cu totul firească cu Creatorul și Tatăl vostru din veșnicie. Iar dacă veți face acest lucru, veți ridica voi înșivă barierele care vă separă aparent de Ființa cea mai înaltă și mai perfectă, atunci nu veți mai căuta pe Dumnezeu și Creatorul vostru în depărtare, așa cum face ființa umană complet ignorantă, ci veți permite prezența Mea în voi prin intermediul gândurilor voastre care sunt îndreptate spre Mine, așa cum fac adevărații copii, și atunci nu vi se va mai părea ciudat că Dumnezeu și Tatăl vostru vi se adresează, atunci nu veți dori decât ca Eu să fiu mereu prezent în permanență lângă voi, să vă fac mereu fericiți prin adresarea Mea, să primiți de la Mine ceea ce vă lipsește în viața pământească: Lumina și puterea, adică cunoașterea de sine și a destinului vostru și, de asemenea, capacitatea de a cunoaște ceea ce Eu v-am stabilit ca scop.... De îndată ce Mă veți recunoaște ca Tată, Îmi veți dăruii și dragostea voastră, pe care Mi-ați refuzat-o cândva, iar dragostea din voi se va transforma într-o strălucire strălucitoare și Mă va atrage cu putere, astfel încât vă veți alătura din nou în totalitate Mie și acum ați atins din nou și natura voastră primordială, în care ați fost nespuse de fericiți.... Numai acesta este scopul adresării Mele, căci atâta timp cât nu-l puteți auzi pe Tatăl vostru, sunteți încă foarte departe de Mine, iar voi înșivă trebuie să reduceți această distanță și în cele din urmă să o înlăturați, trebuie să doriți ca Tatăl să se apropie de voi și, cu adevărat, Eu nu Îmi voi închide urechea și inima dacă Îmi cereți în mod intim prezența Mea.... Dar să nu credeți că vă consider prea mici pentru a vă vorbi.... Eu sunt și rămân Tatăl vostru, a cărui iubire pentru copiii Săi este nelimitată și care nu se va odihni până când aceștia nu se vor întoarce la El, chiar dacă odată s-au despărțit în mod voluntar de El.... Iubirea Mea, însă, nu s-a diminuat și nici nu se va diminua în veșnicie, ci va urmări tot ceea ce a ieșit cândva din Mine până la întoarcerea sa finală la Mine.... Și, de îndată ce Îmi este posibil să Mă adresez vouă, și voi sunteți pe calea întoarcerii acasă, sunteți pe calea spre casa Tatălui vostru, din care ați ieșit cândva în lumină și putere și, de asemenea, trebuie să vă ridicați din nou în lumină și putere pentru a vă uni cu Mine pentru totdeauna....

Amin

Condiții prealabile pentru cunoașterea spirituală: Dorința de adevăr și credința în Dumnezeu

Dorința de adevăr, prima condiție prealabilă....

B.D. Nr. 7114

7. mai 1958

Dorința profundă de adevăr este rar întâlnită la oameni. Este adevărat că fiecare individ ar obiecta dacă i s-ar reproșa că acceptă fără ezitare neadevărul.... Dar predomină o anumită indiferență, cei mai mulți oameni nu caută adevărul, ci se străduiesc mai degrabă să obțină orice altceva, și astfel se adâncesc tot mai mult în gândirea greșită, iar furnizarea adevărului este imposibilă, deoarece dorința de adevăr este prima condiție prealabilă. O persoană va avea cu siguranță îndoieli cu privire la credibilitatea cunoașterii spirituale din când în când, dar nu face nimic pentru a ajunge la un rezultat clar dacă îndoielile sale sunt justificate sau nu. Și astfel, atâta timp cât există această indiferență față de adevăr, omul pășește și el în întuneric spiritual.... el își închide ochii și, prin urmare, nu poate vedea nici lumina.... Dorința spirituală de a primi adevărul trebuie să fie prezentă, dar atunci nici o ființă umană nu va trebui să se plângă că nu l-a obținut, căci nimic nu se împlinește mai ușor decât o dorință sinceră de adevăr. Acest lucru vă va putea fi explicat apoi vouă, oamenilor, atunci când veți ști în ce constă activitatea ființelor de lumină, a căror protecție și călăuzire vi se încredințează vouă oamenilor în timpul vieții voastre pământești. Aceste ființe se află în lumină, adică în cea mai deplină cunoaștere, ceea ce le face inimaginabil de fericite. Dar ele sunt, de asemenea, pline de iubire, altfel nu ar putea locui în lumea de lumină..... Iubirea lor le împinge acum neîncetat să împărtășească ceea ce le face fericite și ființelor încă nefericite.... deci și oamenilor de pe Pământ..... Iar acest lucru înseamnă la fel de mult ca și faptul că ele vor să ofere cunoașterea corectă oamenilor care încă umblă fără cunoaștere. Dar numai adevărul poate aduce cunoașterea adevărată, iar ele vor să transmită acest adevăr ființei umane.... dar nu pot face acest lucru împotriva voinței ființei umane, altfel toți oamenii ar fi deja în deplină cunoaștere. Prin urmare, voința de adevăr este prima condiție prealabilă pentru transmiterea acestuia.... deoarece voința de adevăr înseamnă și întoarcerea voinței spre Dumnezeu, scopul care este stabilit pentru toți oamenii în timpul vieții lor pe Pământ. Iar oamenilor le lipsește această voință și, în același timp, aceasta este și o dovadă clară a atitudinii oamenilor față de Dumnezeu Însuși.... Ei se țin încă departe de El, nu caută legătura cu El și, prin urmare, sunt de asemenea fără cunoaștere, pentru că îndepărtarea de Dumnezeu înseamnă și întunericul spiritului. Dar dacă oamenii li se reproșează că sunt indiferenți față de adevăr, ei înțeleg de obicei doar o activitate intelectuală redusă, care singură însă nu duce la adevăr. Foarte puțini sunt însă cei care simt îndemnul interior al inimii de a primi informații despre ceea ce nu se poate dovedi; dar numai această dorință serioasă pentru adevăr este menită și numai o astfel de dorință își poate găsi împlinirea. Iar acolo unde această dorință nu este prezentă, nici prezentarea adevărului pur nu este de vreun folos, în schimb va fi respinsă cu aceeași indiferență cu care sunt acceptate cunoștințele neadevărate. Adevărul este un dar al harului de la Dumnezeu, care, însă, necesită mai întâi și recunoașterea lui Dumnezeu.... Dumnezeu nu va refuza adevărul nimănui care îl dorește cu seriozitate, deoarece prin această dorință se apropie deja de la sine de Dumnezeu, pe Care inima sa L-a recunoscut ca fiind singura origine a adevărului, chiar dacă ființa umană nu este conștientă de acest lucru. În curând, însă, va străluci și pentru el o lumină care îl va lăsa apoi să ia în mod conștient calea spre Dumnezeu, pe Care va învăța să-L recunoască tot mai mult, deoarece adevărul pur îi oferă o lumină strălucitoare. Iar furnizarea adevărului se întâmplă în cele mai diverse moduri, dar este cert.... că nu va căuta în zadar nici o persoană care dorește cu seriozitate să experimenteze adevărul. Adevărul etern poate fi găsit de fiecare persoană care îl dorește cu seriozitate.....

Amin

Orice întrebare spirituală rămâne fără răspuns atâta timp cât ființa umană nu se îndreaptă afirmativ către Divinitatea eternă, deoarece răspunsul la astfel de întrebări revine puterilor spirituale care au găsit deja unirea cu Dumnezeu. Este de înțeles că ele nu vor transmite fluxul de putere de la Dumnezeu unei persoane care nu recunoaște pe cel care îi dă puterea. Cu toate acestea, cunoașterea spirituală este putere de la Dumnezeu, puterea de la Dumnezeu nu poate fi primită, prin urmare, decât de ființa umană care îl recunoaște pe Dumnezeu, altfel întreaga lume ar sta în cunoaștere, deoarece ființele care transmit lumină și putere nu ar refuza fluxul de putere nimănui de pe Pământ. Dar Dumnezeu pune condiții pentru primirea adevărului, iar prima condiție este ca ființa umană să se decidă în mod conștient în favoarea lui Dumnezeu, să creadă în Dumnezeu ca Creator și Conducător al tuturor lucrurilor, Care este extrem de înțelept, bun și atotputernic. Credința într-un Dumnezeu al iubirii, înțelepciunii și atotputerniciei permite, de asemenea, ființei umane să stabilească un contact cu Creatorul veșniciei și, în același timp, să stabilească un contact cu ființele spirituale, cărora li se permite să locuiască în apropierea lui Dumnezeu într-o stare de perfecțiune pentru a primi și transmite în mod constant puterea Sa divină. Aceste ființe se străduiesc în mod constant să ajute oamenii pământești a căror credință este încă superficială. Ele încearcă să îi facă pe oameni să gândească, astfel încât aceștia să își trimită gândurile în sus, în mod întrebător. Numai atunci pot da un răspuns, adică îi pot instrui mental pe oameni. Dar oamenii care nu cred în Dumnezeu nu-și pot imagina cât de dificil este pentru ei să pună întrebări spirituale. Ei nu recunosc nimic spiritual și, prin urmare, nu-și îndreaptă gândurile spre această direcție pe care o resping în adâncul ființei lor. Dar, din nou, nici un răspuns nu poate ajunge la oameni dacă aceștia nu întreabă, căci numai prin întrebări ființele sunt capabile să le transmită mental răspunsuri. Numai prin întrebare ființa umană își deschide inima și numai acum poate curge către ea fluxul de putere, căci numai acum a stabilit legătura pe care Dumnezeu o condiționează. Omul trebuie să îl recunoască pe Dumnezeu pentru a putea să îl recunoască.... El trebuie să se plece în fața Lui într-o umilință profundă pentru a primi harul Său. Dar dacă Dumnezeu le transmite oamenilor adevărul, dacă vrea să-i facă cunoscători, este un har extrem de mare, iar acest har trebuie cerut în mod conștient, astfel încât ființa umană trebuie să recunoască mai întâi, prin întrebările sale mentale, că există un Creator, de la Care presupune că poate răspunde la întrebarea sa în virtutea înțelepciunii Sale și că vrea să răspundă și în virtutea iubirii Sale.... Și trebuie să ceară cu umilință clarificări, cunoaștere și adevăr acestui Creator acum recunoscut, atunci nu-și va deschide inima în zadar.... El poate fi acum instruit de forțele cunoscătoare de dincolo, iar acestea nu-l lasă să întrebe în zadar.... Ei împart cu bucurie ceea ce ei înșiși primesc de la Dumnezeu, ei dau pentru că stau în iubire și dăruirea le dă fericire. Iar ceea ce dau ele este cel mai pur adevăr, deoarece ele nu sunt decât executanții voinței divine, dar Dumnezeu nu oferă nimic altceva decât cel mai pur adevăr celui care își exprimă dorința de adevăr prin întrebările sale mentale....

Amin

Credința în Dumnezeu ca origine a creației....

B.D. Nr. 2771
12. iunie 1943

Eu sunt originea tuturor lucrurilor, iar dacă vreți să negați originea, nu Mă recunoașteți ca Putere creatoare și, în consecință, nu Mă recunoașteți ca Ființă puternică, Care poate scoate din Sine tot ce vrea. Atunci veți considera că tot ceea ce este creat a luat naștere de la sine, fără influența unei Puteri Care are voință. Și astfel, nu credeți în existența unui modelator și susținător a ceea ce vă este vizibil, în schimb, considerați natura, precum și întreaga creație ca fiind produse care au luat naștere de la sine și care, prin urmare, nu sunt supuse unei puteri determinante, care, prin urmare, nu sunt guvernate de o voință. Iar această viziune complet eronată vă face incapabili să credeți într-o Ființă Care se află în cel mai intim contact cu ceea ce a creat prin propria Sa putere și tărie. Căci, dacă nu recunoașteți originea creației, nu veți căuta nici voi contactul cu Creatorul, deci nu-L veți iubi și nu vă veți teme de El și nu veți lucra niciodată asupra voastră înșivă pentru a vă apropia de El.... Prin lipsa de credință vă lipsește și iubirea și, prin urmare, și adevărul, căci nu apelați la Creatorul Cerului și al

Pământului, singurul care vă poate împărtăși tot ceea ce vă lipsește.... Fără credință în Mine nu vă veți apropia de adevăr, iar a crede în Mine înseamnă să Mă recunoașteți ca fiind Creatorul Cerului și al Pământului, să vă considerați pe voi înșivă ca produse ale Mele, care sunt inseparabile de Mine, chiar dacă par a sta izolate în creație. Eu sunt din veșnicie în veșnicie, iar tot ceea ce provine din Mine este nepieritor, deci la fel de etern în substanța sa primordială. Forma vizibilă, însă, nu există veșnic, ea este trecătoare, chiar dacă trec timpuri nesfârșite până când tot ceea ce este vizibil se spiritualizează. Această formă vizibilă este cu siguranță trecătoare pentru ochiul uman, de îndată ce spiritualul scapă din ea pentru a reînvia o nouă formă în scopul dezvoltării ulterioare. Dacă Mă recunoașteți ca fiind originea tuturor lucrurilor, atunci veți ști, de asemenea, că toate forțele care au luat naștere de la Mine trebuie să se întoarcă la Mine, că aparenta tranzitivitate a creației este, prin urmare, procesul de revendicare a creatului care nu a vrut să Mă recunoască drept Creator și Susținător.... care, prin urmare, s-a izolat și a încercat să rupă legătura cu Mine. Cine Mă recunoaște pe Mine caută, de asemenea, să rămână conectat cu Mine; el crede în Mine și devine cunoscător prin credință. El știe că creația, ceea ce este vizibil, este doar un mijloc pentru un scop, dar că nu va dura la nesfârșit, deoarece este doar acoperirea spiritualului imatur care urmează să ajungă la maturitate. Dar oricine nu este în contact cu infinitul, care recunoaște creația, dar nu și pe inițiatorul ei, nu va pătrunde niciodată originea și scopul creației. El crede că știe și este orb în spirit.... Iar gândirea lui este eronată....

Îi lipsește credința în Mine ca Creator și Susținător al tuturor lucrurilor și, fără această credință, nu se poate uni cu Mine și, prin urmare, nu poate nici să se contopească cu Mine ca putere elementară, care este scopul ultim al tot ceea ce este vizibil pentru voi....

Amin

Credința în Dumnezeu.... Întoarcerea la putere....

B.D. Nr. 6660

2. octombrie 1956

Nici o ființă umană nu-și atinge țelul fără ajutorul lui Dumnezeu, deoarece îi lipsesc voința și puterea atunci când intră pe acest Pământ ca ființă umană. Viața sa pământească poate într-adevăr să pară reușită, dar o bunăstare fizică nu este scopul ființei umane pentru care ar trebui să se străduiască și pe care ar trebui să-l atingă. Este vorba de progresul sufletului, de maturizarea sa, în scopul căruia ființei umane i s-a permis să se întrupeze pe Pământ, iar pentru această dezvoltare a sufletului, ființa umană are nevoie de ajutorul lui Dumnezeu. Ea are nevoie de un influx de putere de la Dumnezeu, are nevoie de bunuri spirituale pe care numai Dumnezeu Însuși i le poate oferi.... Dar dăruirea harului Său necesită voința de a se folosi de ele.... ele necesită o voință îndreptată spre Dumnezeu, deci o inimă deschisă. Or, fiecare persoană, indiferent de situația sa pământească, poate să îndeplinească această cerință care îi asigură o măsură abundentă de har și astfel fiecare persoană își poate ajuta sufletul să se maturizeze, poate ajunge la scopul care i-a fost fixat, însă este vorba de voința sa liberă. Și de aceea, din nou, nu sunt mulți oameni care își ating scopul vieții pământești, deoarece ființa umană acordă mai puțină atenție sufletului său decât trupului său și își îndreaptă privirea spre lume și nu-și amintește de Dumnezeu și Creatorul său. Cu toate acestea, el nu poate fi obligat să gândească altfel, doar Dumnezeu poate fi adus constant în memoria sa și poate fi menționată legătura sa cu Creatorul său din veșnicie. Pentru că Dumnezeu nu poate fi ocolit dacă se dorește atingerea scopului, El trebuie, de asemenea, să fie prezentat în mod constant oamenilor.... În mod repetat, gândurile oamenilor trebuie să fie îndreptate spre Cel Căruia îi datorează existența lor și, de fiecare dată, trebuie să li se atragă atenția asupra faptului că sunt dependenți de o Putere și că trebuie să facă această Putere să se aplece spre ei prin împlinirea voinței lui Dumnezeu și, astfel, prin stabilirea unui contact cu El.... Credința în Dumnezeu este primul lucru pentru ca existența lor pământească să nu rămână inactivă.... Toți oamenii sunt într-adevăr informați de faptul că există Unul care determină totul, care dirijează totul conform voinței Sale.... Dar foarte puțini sunt cei care caută să dobândească convingerea interioară a ceea ce li se transmite despre aceasta, numai câțiva oameni permit credinței învățate să prindă viață în ei.... Dar numai credința vie stabilește de asemenea o legătură între ființa umană și Dumnezeu, care apoi va avea ca rezultat sigur influxul de har care garantează atingerea scopului. Atâta timp cât ființei umane îi lipsește credința vie într-un Dumnezeu și

Creator, voința și gândirea sa nu vor fi îndreptate spre acest Dumnezeu și, de asemenea, va fi neputincioasă pentru a-și ajuta sufletul să se înalțe. La fel de puțin va crede în sufletul său și în sarcina sa pământească reală, își va vedea viața pământească doar pur pământească și toate eforturile se vor aplica doar la bunăstarea fizică.... Necredința este cel mai mare rău, este cel mai mare obstacol în calea atingerii țelului pe Pământ, este cea mai bună armă a adversarului lui Dumnezeu, căci îl are pe necredincios complet sub controlul său. Dar chiar și necredinciosul a fost înzestrat cu darul intelectului și trebuie doar să dezvolte în sine o dorință puternică pentru adevăr, în ciuda necredinței sale, apoi intelectul său se poate ocupa cu gânduri care pot face ca și necredința sa să se clatine. Căci necredința sa poate fi rezultatul unor învățături greșite, iar o astfel de necredință poate fi zdruncinată și de învățături adevărate care îl determină pe om să reflecteze. Credința în Dumnezeu este indispensabilă pentru ca viața pământească să nu fi fost trăită în zadar. Dar ea poate fi dobândită și cu bunăvoință.... Dar dacă o persoană se află complet sub controlul adversarului, îi lipsește această voință, și atunci sufletul său poate părăsi viața pământească în aceeași stare în care a intrat în ea, și atunci poate dura de asemenea un timp infinit de lung în împărăția de dincolo până când voința sa se va schimba și va recunoaște un Domn peste sine.... Dar Dumnezeu trebuie să fie recunoscut de fiecare suflet care vrea o dată să-și atingă scopul....

Amin

Natura lui Dumnezeu

Omniprezența lui Dumnezeu.... Entitate - Putere....

B.D. Nr. 3398

9. ianuarie 1945

Dumnezeu este prezent pretutindeni, spiritul Său nu este legat de loc și de timp, căci spiritul Său este puterea care curge prin toate și, prin urmare, este prezent pretutindeni și în același timp. Cu toate acestea, această forță nu este ceva fără ființă, motiv pentru care ea poate fi întotdeauna chemată pretutindeni, deoarece gândirea și voința animă această forță, iar gândirea și voința sunt întotdeauna active, corespunzând chemării prin intermediul ființelor care sunt, ca să zicem așa, emanații ale forței din ea și, în consecință, sunt la fel ca Dumnezeu, doar că în cea mai mică măsură.... ființe care sunt o imagine a celei mai perfecte entități.... Dumnezeu este pretutindeni, altfel nu ar fi perfect, căci perfecțiunea nu cunoaște limite, nu cunoaște nimic legat de loc și timp.... Dar perfecțiunea lui Dumnezeu nu poate fi înțeleasă de ființele umane, deoarece omul cunoaște doar ceea ce este limitat, iar ceva nelimitat este de neconceput pentru el. De aceea, este dificil de a face credibilă omniprezența lui Dumnezeu pentru el, pentru că, de îndată ce încearcă să își imagineze divinitatea eternă ca entitate, are deja în fața ochilor ceva limitat, care este imaginabil pentru el doar în termeni de loc și spațiu. În consecință, ființa umană încearcă să explice divinitatea eternă cu expresia forță, care este cu siguranță un adevăr în sine, dar care afectează grav legătura personală a ființei umane cu Dumnezeu, deoarece, potrivit intelectului uman, aceasta se poate stabili doar cu o ființă capabilă să gândească și care are o voință....

Dar legătura cu Dumnezeu este indispensabilă și, prin urmare, Dumnezeu trebuie recunoscut ca Ființă, ceea ce este și extrem de ușor de realizat, deoarece fiecare lucrare a creației dezvăluie o voință care a devenit formă prin omnipotența Sa și dezvăluie o înțelepciune profundă, deci o gândire perfectă. Și atâta timp cât o lucrare de creație este vizibilă ochiului uman, omnipotența lui Dumnezeu este, de asemenea, dovedită într-o anumită măsură, deoarece fiecare lucrare de creație este o expresie a puterii lui Dumnezeu, deci trebuie să fie Dumnezeu Însuși acolo unde se exprimă puterea Sa. Dacă ființa umană se gândește serios la acest lucru, gândul unei entități este mult mai acceptabil pentru ea, deoarece sensul și scopul lucrărilor de creație nu lasă nicio îndoială că la baza lor stă o voință înțeleaptă, iar acolo unde există o voință există și posibilitatea de a înclina această voință. În consecință, legătura poate fi stabilită prin intermediul gândurilor solicitante, deoarece ființa umană a căpătat în sine convingerea că apelul mental va fi auzit, și aceasta pretutindeni și în orice moment, și că poate fi acordat din partea Ființei Care este perfectă și, prin urmare, plină și de iubire și putere.

Natura divină nu trebuie nicidecum personificată, deoarece aceasta ar fi o limitare conform gândirii umane care ar face ca omniprezența să fie de asemenea greu de crezut, deoarece esența lui Dumnezeu nu poate fi pusă într-o formă omenească imaginabilă. Dar în Iisus Hristos puterea elementară a lui Dumnezeu, strălucirea lui Dumnezeu, s-a manifestat, adică a umplut pe deplin și complet o formă fizică, a devenit, ca să zicem așa, însuflețitoarea acestei forme exterioare și, prin urmare, este vizibilă pentru cei care vor să-și formeze o idee despre Dumnezeu.... Căci Dumnezeu permite ca toate gândurile Sale să devină formă prin voința Sa, inclusiv gândul de a se face vizibil oamenilor fără ca aceștia să fie consumați de abundența puterii și luminii Sale. O formă vizibilă, însă, este legată de timp și de loc, conform legii naturale, ea nu este atunci fără spațiu și fără timp decât atunci când s-a spiritualizat complet, dar rămâne totuși imaginabilă pentru oameni. Iar în împărăția spirituală, ochiul poate atunci să privească această formă și astfel să-L vadă pe Dumnezeu față în față. Spiritul lui Dumnezeu este însă activ pretutindeni și în permanență, adică El lasă gândurile Sale să devină formă prin voința Sa. Prin urmare, El trebuie să fie o entitate, deoarece voința și înțelepciunea Sa sunt recognoscibile în tot ceea ce puterea Sa a creat. Și din moment ce divinitatea eternă vrea să se

stabilească o legătura cu Sine, ființa umană trebuie să poată crede și ea că Dumnezeu este o entitate, căci dacă și-L imaginează ca pe o simplă forță, nu va încerca niciodată să stabilească această legătură, dar atunci își va trăi viața pământească fără succes, căci progresul spiritual trebuie să presupună rugăciunea către Dumnezeu pentru har, iar aceasta va urca cu siguranță spre o entitate omniprezentă, dar niciodată spre o forță careia i se refuză voința și capacitatea de a gândi, deci caracteristicile unei entități....

Amin

Dumnezeu forță sau entitate?....

B.D. Nr. 6366

28. septembrie 1955

Puteți observa o apariție și o dispariție constantă a tot ceea ce vă este vizibil.... Nimic nu rămâne neschimbat, totul se schimbă, de multe ori imperceptibil, dar totuși incontestabil, iar fiecare operă de creație capătă o formă diferită în timp. Și voi, oamenii, experimentați și voi înșivă această schimbare în voi înșivă, puteți observa transformări constante în voi înșivă, de la devenire la dispariție, pentru că prin voi curge o forță care afirmă viața și fiecare forță are un efect.... iar efectul unei forțe este întotdeauna unul transformator. Așadar, nu veți putea nega o forță care curge prin tot ceea ce vă este vizibil.... și va trebui, dacă aveți un spirit trezit, să trageți de aici concluzia că există o sursă de forță din care emană constant această forță de afirmare a vieții.... Va trebui să recunoașteți ceva ce nu puteți înțelege, dar a cărui existență vă este dovedită de viața care curge constant prin voi, de apariția și dispariția creațiilor vizibile pentru voi și de propria voastră apariție și trăire.... Fiecare persoană ar putea face aceste observații și astfel să adopte și ea convingerea că există un Dumnezeu căruia trebuie să i se adreseze ca sursă de putere.... Dar Care trebuie recunoscut, de asemenea, ca fiind esențial, deoarece forța care curge de la El nu acționează în mod arbitrar, ci dezvăluie o ordine legală care, la rândul ei, sugerează o capacitate de a gândi și, prin urmare, o Divinitate esențială care, în înțelepciunea și puterea supremă, folosește forța care curge de la El într-un sens constructiv, permițând apariția unor opere care nu sunt create fără sens și scop. Voi toți oamenii ați putea ajunge la această concluzie mentală, iar credința într-un Creator înțelept și puternic ar trebui să vă determine acum să vă întrebați și ce determină regula și activitatea acestui Creator, care se exprimă în tot ceea ce este vizibil pentru voi. Iar acum ați putea, de asemenea, să vă dați singuri răspunsul la aceste întrebări dacă voi, care aveți înclinații creative, vă veți lămuri cu privire la ceea ce vă determină să fiți activi din punct de vedere creativ. Voi creați ceea ce iubiți.... Iubirea este întotdeauna forța motrice din interiorul vostru pentru tot ceea ce faceți în liberul arbitru.... Chiar dacă această iubire este încă direcționată greșit, dar ea este imboldul care vă determină să deveniți activi.... Creatorul, pe care Îl puteți recunoaște în operele Sale, este însăși Iubirea Eternă, Care se goleşte pe Sine pentru ca forța iubirii să devină efectivă, pentru a trezi viața.... Creația vă dezvăluie acest Dumnezeu al iubirii, al înțelepciunii și al atotputerniciei, iar propria voastră urgență, capacitatea voastră de gândire și liberul vostru arbitru vă permit să recunoașteți că sunteți și voi ființe capabile să folosiți forța pentru o activitate creatoare, dacă doar vreți să o primiți.... ceea ce voința voastră liberă trebuie să hotărască.... să luați în mod conștient contact cu sursa de forță din eternitate și să vă deschideți pentru a primi forța. Puteți dobândi convingerea de bază pentru ca apoi să vă încredințați și voi înșivă acestei Ființe pe care ați recunoscut-o și să vă predați Lui ca fiind Creatorul și Tatăl vostru, pentru ca El să vă instruiască să folosiți forța în voia Lui.... (9/28/1955) Vă va fi clar că trebuie să vă luați puterea dintr-o sursă, deci și că trebuie să fiți voi înșivă în contact cu această sursă, altfel viața voastră ar fi pusă în pericol. Dar și faptul că forța curge prin voi pentru un scop anume ar trebui să vă fie de înțeles, pentru că nu puteți nega înțelepciunea Creatorului atunci când priviți lucrările creației din jurul vostru.... Pentru că un Creator înțelept nu lasă nimic să ia naștere fără sens și scop, astfel că existența ființei umane trebuie să aibă la fel de mult un sens și un scop.... Iar voi ar trebui să încercați să pătrundeți acest sens și acest scop.... Cu toate acestea, numai Creatorul Însuși va putea vreodată să vă ofere informații despre acesta, căci semenii se află în același grad de dezvoltare și nu ar putea să vă transmită informații veridice decât dacă le-au primit ei înșiși în prealabil de la Cel care a creat totul cu dragoste, înțelepciune și putere.... Prin urmare, trebuie să urmați o singură cale pentru a dobândi cunoștințele corecte despre sensul și

scopul existenței.... calea către Dumnezeu, Creatorul și Susținătorul a tot ceea ce există.... Trebuie să-L întrebați pe Cel care v-a adus la existență ca ființe capabile să gândească, punând astfel bazele în voi pentru a înțelege și a lucra conform cunoștințelor voastre.... Și atunci veți afla ce ați fost la început, ce ați devenit din vina voastră și ce veți deveni din nou.... Și veți învăța că tot ceea ce este creat, tot ceea ce este vizibil pentru voi, este creat doar cu scopul ca voi să vă atingeți scopul final.... de a deveni din nou perfecți, așa cum ați fost la început.... Faptul că v-a lipsit până acum această cunoaștere, că de multe ori nu puteți crede nici măcar într-un Dumnezeu și Creator din veșnicie și în legătura dintre El și creaturile Sale.... că vă aflați cu toții în fața unei mari enigme pe care nu o puteți rezolva doar cu intelectul vostru este o dovadă a acestui grad inferior de cunoaștere, a perfecțiunii pierdute din vina voastră, altfel totul ar fi strălucitor și clar în fața ochilor voștri și nu ar fi nevoie să întrebați, ci ați ști.... Dar vouă v-a fost dat darul înțelegerii, puteți absorbi în simțurile voastre tot ceea ce vă înconjoară.... Prin urmare, puteți gândi și, de asemenea, puteți ajunge cu siguranță la rezultatul corect dacă vă apropiați de Dumnezeu și Creator, care a devenit o convingere în voi, pentru clarificare, dacă vă apropiați mental de El și doriți clarificare din partea Lui.... El nu vi-o va refuza, vi-o va înmâna cu mâinile pline, va aprinde o lumină în voi, căci acesta este scopul Lui, să facă din voi copii adevărați, să vă conducă înapoi la perfecțiune și să schimbe starea de ignoranță într-o stare de cunoaștere cât mai clară, care vă face fericiți și vă dezvăluie tot mai mult dragostea, înțelepciunea și omnipotența lui Dumnezeu. Creatorul și Tatăl vostru veșnic dorește ca voi să redeveniți perfecți așa cum ați ieșit inițial din El; El nu vrea să rămâneți în abis, ci va continua să vă ajute să vă înălțați, însă voi înșivă trebuie să dați impulsul prin dorința voastră de a vă înălța.... Trebuie să folosiți voi înșivă darurile pe care le-ați primit de la Dumnezeu, trebuie să vă folosiți corect intelectul și liberul arbitru.... Dar El vă va ajuta întotdeauna să îl găsiți și să căutați să vă alăturați Lui.... Dar atunci calea voastră va duce în mod constant în sus, atunci veți fi conduși din întuneric spre lumină și veți putea recunoaște puterea și slava Sa și iubirea Sa nesfârșită și vă conectați la El pentru totdeauna cu iubirea voastră....

Amin

Dumnezeu vrea să fie iubit, dar nu temut....

B.D. Nr. 8348

5. decembrie 1962

Nu vreau să fiu văzut de voi ca un Dumnezeu răzbunător, pedepsitor, care condamnă fără milă și aplică cele mai aspre pedepse celor care acționează contrar Lui.... Nu vreau să vă provoc teamă ca un judecător sever, căci nu vreau de la voi decât iubire.... Vreau să câștig iubirea voastră și, de aceea, ar trebui să Mă recunoașteți și voi în natura Mea și să nu-i credeți pe cei care vă dau o imagine complet greșită despre Mine, care nu este niciodată potrivită pentru a trezi iubirea față de Dumnezeul și Creatorul vostru, care este și Tatăl vostru și care vrea să fie recunoscut ca Tată.... Și este greșită orice învățătură care Mă înfățișează ca pe un Dumnezeu răzbunător și Judecător veșnic mânios, căci astfel de învățături greșite nu vor face decât să mărească mereu distanța dintre voi și Mine, căci atâta timp cât dragostea pentru Mine nu este în voi, nu va exista nici o apropiere de Mine.... Substanța Mea fundamentală este iubirea, iar voi ați apărut din această iubire.... Dar iubirea rămâne, de asemenea, neschimbătoare și cere în mod constant iubire în schimb.... Ea nu se poate schimba și nici nu poate pieri și, prin urmare, dragostea Mea va rămâne cu voi pentru eternitate. Și, de asemenea, vă va urma până în cele mai adânci adâncuri pentru a vă elibera din nou din ele.... Dar niciodată nu vă voi arunca în acest adânc, niciodată nu voi condamna veșnic ceea ce a ieșit din Mine, chiar dacă se opune Mie și respinge iubirea Mea. Dar iubirea va face totul pentru a vă determina pe voi, creațiile Mele vii, să vă apropiați din nou de Mine.... Iubirea Mea va curta iubirea voastră până când, într-o zi, vă veți întoarce la Mine cu dragoste arzătoare și veți căuta unirea cu Mine. Și atunci, fericirea nelimitată va fi și soarta voastră, așa cum a fost la început, când încă nu v-ați împotrivit iluminării Mele de iubire. Natura Mea a fost prezentată greșit pentru voi, oamenii de pe Pământ, și în cel mai bun caz vă temeți de Mine dacă Mă recunoașteți ca fiind o Putere Care a făcut ca totul să se nască.... Dar voi nu îndrăzniți să veniți la Mine ca niște copii și să-Mi cereți ceva, pentru că nu știți despre iubirea Mea nespuns de mare, care vrea să se dăruiască, dar care necesită conformarea voastră voluntară pentru a face acest lucru.... Dar Eu nu vreau să fiu recunoscut doar ca un Dumnezeu al puterii, ci și ca un Dumnezeu al iubirii și, de

aceea, Mă dezvălui în mod constant oamenilor care trec prin adversități sau evenimente dureroase de nenumărate ori în viața pământească și sunt mereu ajutați.... Și atunci ar putea să Mă recunoască și ei ca pe un Dumnezeu iubitor care știe totul și care este întotdeauna gata să ajute din nou.... Pentru că Eu Mă apropiez de fiecare persoană în viața pământească și, dacă doar este atentă, va putea recunoaște o providență superioară în viața sa pământească, în destinul său, în toate experiențele pe care le întâlnește. Dar Eu Mă dezvălui oamenilor și prin Cuvânt, le vorbesc și, astfel, le dau și un semn al mării Mele iubiri, avertizându-i și atenționându-i, dându-le sfaturi și mângâiere, explicându-le scopul vieții pământești într-un mod pe deplin inteligibil și promițându-le putere și ajutor pentru progresul lor pământesc, astfel încât acesta să ducă la țintă, la unirea cu Mine.... Căci Tatăl tânjește după copiii Săi, din a căror iubire au ieșit;.... și iubirea nu-și va abandona niciodată copiii. Dar atâta timp cât ființa umană nu recunoaște iubirea lui Dumnezeu, pentru că a învățat să se teamă de Dumnezeu doar prin învățături greșite.... nici copilul nu va stabili relația corectă cu Tatăl, iar întoarcerea la Mine va fi pusă în pericol. Iar voi puteți respinge ca fiind greșită orice învățătură care vă face să vă temeți de Dumnezeu și Creatorul vostru, pentru că Mie Mi-e milă de cel mai mare păcătos și încerc să-l ajut, dar nu că Eu Însuși agravez o stare de chin pe care el însuși și-a provocat-o asupra sa.... Eu nu condamn, ci ridic tot ceea ce a căzut.... Eu nu pedepsesc, ci ființa se pedepsește pe sine prin vina păcatului său și Eu caut să-i aduc răscumpărarea. Iar ceea ce voi considerați o pedeapsă nu este decât o justă compensație și un act de ajutor din partea Mea, pentru că orice încălcare a ordinii Mele eterne trebuie să aibă efect conform legii și atunci nu voi face decât să ajut tot ceea ce a căzut în dezordine să se ordoneze, pentru că iubirea și înțelepciunea Mea recunosc acest lucru ca fiind benefic, căci Eu vreau să Mă dăruiesc și nu pot face acest lucru din nou decât în cadrul ordinii Mele eterne.... Iar ceea ce voi, oamenii, considerați ca fiind dureros, servește întotdeauna doar pentru ca voi să vă integrați din nou în legea ordinii Mele eterne, pentru ca apoi să vă pot oferi din nou și daruri, pentru ca să vă pot face fericiți cu iubirea Mea nesfârșită, așa cum a fost la început....

Amin

Crearea și apostazia ființelor spirituale față de Dumnezeu

Actul de creație a ființelor spirituale....

B.D. Nr. 7067

17. martie 1958

Este voința Mea ca voi să deveniți lumină acolo unde în voi este încă întuneric. Oamenii care nu întrebă nu pot primi un răspuns, dar celor care vor să știe și se întorc la Mine Însuși le voi trimite și lor un răspuns, pentru ca ei să învețe să Mă recunoască în iubirea și înțelepciunea Mea și să-Mi dăruiască iubirea lor.... Actul de creație a ființelor spirituale a fost un proces spiritual care va putea fi înțeles de voi, oamenii, doar atunci când veți fi intrat voi înșivă în împărăția luminii. Atâta timp cât rămâneți pe Pământ, el nu vă poate fi arătat decât în linii mari, în funcție de capacitatea voastră de înțelegere. Cu toate acestea, ei nu se vor abate de la adevăr, dar le vor lipsi motivele mai profunde, precum și infinit de multe procese intermediare, care nu ar contribui nici pentru voi la iluminare. Dar puteți fi siguri că nu vă voi lăsa să intrați într-o gândire confuză, dacă doriți doar să fiți instruiți în adevăr. Când am creat prima ființă, am fost mișcat doar de gândul de a-Mi crea un vas destinat să primească forța Mea de iubire care curge mereu...., deoarece iubirea Mea nelimitată dorea să se dăruiască și să facă doar oameni fericiți.... Cu toate acestea, forța Mea de iubire a generat în mod constant creații spirituale de mai multe feluri. Și de aceea am vrut, de asemenea, să las să apară ceva care să-Mi corespundă Mie Însuși, deci o imagine a Mea. Și ceea ce am vrut s-a întâmplat.... A apărut lângă Mine o ființă de o perfecțiune supremă, în care Eu Însuși mă bucuram, care era de o frumusețe inexprimabilă, care era o imagine a Mea și care era acum pătrunsă de puterea Mea de iubire, astfel încât era, de asemenea, capabilă de o activitate creatoare nelimitată. La fel cum sursa Mea de forță a iubirii Mă determinase să formez un vas primitiv în care ea să se poată revărsa, în această ființă au apărut voința și dorința de a folosi fluxul constant de forță a iubirii și de a lăsa, de asemenea, să iasă ființe din ea. De aici, același proces s-a repetat, căci am vrut să las această ființă creată pentru prima dată să participe la fericirea de neconceput de a da viață unor ființe de același fel, căci, ca "imagine" a Mea, era și ea animată de aceleași sentimente, deborda de iubire, iar forța pe care o trăgea în mod constant de la Mine nu lăsa ființa nici ea inactivă.... Avea un efect în chiar procesul de creare a nenumăratelor entități.... Ființele create acum nu puteau fi cu nimic diferite de cum a fost prima ființă creată de Mine.... ele erau spirite suprem de perfecte, radiante de lumină și copleșitoare, care corespundeau toate imaginii pe care Eu Însuși o creasem din Mine Însuși. Datorită influxului de putere din partea Mea, care a făcut posibil în primul rând actul de creare a acestor ființe, Eu Însuși am fost, prin urmare, și "creatorul" lor, chiar dacă voința primei ființe create a folosit mai întâi această putere a Mea. Prin urmare, toate ființele au apărut din Mine și din prima Mea imagine.... și aceeași putere creatoare era inerentă tuturor ființelor. Dar voința Mea era de asemenea activă în toate ființele create inițial, gazda spiritelor create inițial era înflăcărată de cea mai arzătoare iubire pentru Mine, deoarece focul Meu de iubire era elementul lor primar, deoarece erau produse ale celei mai pure iubiri și astfel toate ființele create erau legate pozitiv de Mine.... Timpuri nesfârșite au trecut într-o armonie fericită și un schimb constant de iubire.... și această stare nu trebuie să se fi schimbat. Dar apoi procesul de creație a luat o formă diferită.... care poate fi înțeleasă doar spiritual. Iar acest lucru a fost declanșat de dorința primei Mele ființe create, purtătoarea de lumină, de a Mă contempla pe Mine Însuși. Iubirea ființei pentru Mine a rămas neschimbată și de aceea a dorit să Mă contemple, deși avea conștiința că Eu, ca "centru de putere și lumină", nu puteam fi vizibil pentru cel creat de Mine, care ar fi trecut în neființă, având în vedere abundența luminii Mele, pe care cel creat de Mine, ca scânteie de lumină a Mea, ar fi putut să o perceapă.... ca o scânteie de lumină a Mea.... și, prin urmare, privirea nu a fost posibilă. Și pentru că nu Mă putea vedea, a fost izbit de gândul de a se face independent de Mine și, ca să zicem așa, de a se prezenta în fața mulțimii de spirite create inițial ca "creator".... un gând care a apărut în el ca urmare a dorinței, împotriva unei bune cunoașteri, de a Mă

privi. Toate ființele posedau, de asemenea, liberul arbitru ca atribut al perfecțiunii care, totuși, era întotdeauna în conformitate cu voința Mea. Iar acest liber arbitru permitea și acea confuzie mentală.... Astfel, purtătorul de lumină, Lucifer, nu a fost împiedicat de Mine să își dirijeze greșit voința liberă. Dar și procesul de creație s-a oprit, adică, de îndată ce voința lui nu a mai fost în armonie cu a Mea, el s-a închis, ca să zic așa, în fața fluxului Meu de forță de iubire, însă întotdeauna doar temporar, căci rezistența lui era încă atât de mică încât iubirea a pătruns până la urmă și el s-a predat din nou complet Mie, ceea ce însemna acum și o furnizare nedisimulată de forță de iubire și, prin urmare, și o activitate creatoare nedisimulată. Dar gândurile greșite au continuat să apară în el, deoarece nu Mi le-a prezentat Mie Însumi și Eu aș fi putut să le resping.... Pentru că M-a deconectat temporar și nu a observat că își slăbea propria putere....

(16.3.1968) Pentru că, de îndată ce și-a slăbit legătura cu Mine prin gânduri greșit direcționate, s-a diminuat și aflul de putere de iubire, dar nu și-a dat seama de acest lucru având în vedere nenumăratele mulțimi de spirite pe care le chemase deja la existență prin voința sa, folosind puterea Mea.... Trebuie subliniat de nenumărate ori că puterea Mea i-a permis să creeze ființele în primul rând și că dragostea lui pentru Mine a fost cea care i-a dat puterea în primul rând.... ceea ce face de înțeles că o scădere a iubirii lui a redus și aportul de putere. Și, din nou, fiecare ființă creată era, de asemenea, o dovadă a legăturii lui Lucifer cu Mine.... astfel, nicio ființă nu a putut să se nască atunci când Lucifer s-a despărțit în mod conștient de Mine, motiv pentru care toate ființele create sunt, de asemenea, partea Mea, deoarece ele sunt "tăria iubirii de la Mine". Și totuși, o mare parte din toate ființele create se despărțiseră de Mine.... Iar acest lucru justifică întrebarea dacă ființele au fost constituite diferit în substanța lor originară.... Eu am exteriorizat în mod independent o singură ființă din Mine Însumi.... Și această ființă a fost imaginea Mea. În consecință, ființele spirituale chemate acum la viață de această ființă trebuiau să corespundă din nou în totalitate cu Mine și cu imaginea Mea.... Erau aceleași creaturi perfecte care străluceau în cea mai înaltă lumină, căci numai cea mai înaltă perfecțiune putea ieși din ambele noastre iubire și voință, care erau orientate în mod complet egal.... Ființe care nu erau cu nimic inferioare purtătorului de lumină creat în primul rând.... Astfel, ele erau, de asemenea, extrem de puternice și străluceau de o dragoste arzătoare pentru Mine, chiar dacă nu Mă puteau vedea. Dar ele M-au recunoscut, pentru că Eu M-am revelat și lor prin Cuvânt. Era o nesfârșită oaste a acelor spirite care Mă laudau în beatitudine supremă și Îmi cântau laudele, care erau gata să Mă slujească cu respect și care lucrau întotdeauna numai în voia Mea, deci erau imagini ale Mele. Și această oaste de spirite indescriptibil de binecuvântate ar fi trebuit să sporească și mai mult dragostea purtătorului de lumină pentru Mine.... Dar acum diferite senzații au început să se lupte între în el: El vedea ființele strălucind în glorie și acum cerea să Mă privească și pe Mine Însumi.... El se credea vizibil pentru ființe, superior Mie, și nu mai voia să Mă recunoască drept Cel din care a ieșit totul, deși știa că și el însuși provenea tot din Mine. Conștient de puterea care curgea prin el, a început să se detașeze de sursa puterii.... un proces care a durat o veșnicie, deoarece, de fiecare dată, dorința de beatificare îl îndemna spre Mine și, prin urmare, și-a tras și el forța din nou și din nou pentru a crea ființe mereu noi. Și astfel, și aceste ființe erau aceleași în substanța lor originară, și anume emanau forță de iubire de la Mine; dar îndepărtarea temporară de Mine a avut și ea o anumită influență asupra procesului de creație, în sensul că voința și iubirea acelor ființe se îndreptau mult mai mult spre creatorul lor decât spre Mine. Dar nu am căutat să influențez aceste ființe și nici pe purtătorul de lumină în mod diferit. Cu toate acestea, ele erau la fel de pline de lumină, Mă recunoșteau și ele ca fiind Creatorul lor și, prin urmare, au fost de asemenea capabile să ia decizia corectă în libertatea voinței atunci când li s-a cerut această mare decizie. (17.3.1958). Ființa Mea creată pentru prima dată era în contact cu toate ființele create de ea, așa cum Eu eram legat în mod inseparabil de toate ființele, deoarece forța iubirii Mele curgea prin ele dacă doreau să rămână în existență. Cu toate acestea, adversarul Meu a încercat în continuare să mențină legătura cu ființele sale create chiar și atunci când voința lor se îndepărtase deja de Mine, adică chiar și primele ființe spirituale au fost inspirate de el să se îndepărteze de Mine și, astfel, chiar și unele dintre ele au cedat ispitei sale, Lucifer le-a tras în jos în abis și pe cele ale căror cunoaștere ar fi trebuit să deteste cu adevărat rușinea planului său. Iar păcatul lor a fost chiar mult mai mare, de aceea calea de întoarcere este și ea mult mai dificilă, în timp ce majoritatea spiritelor create pentru prima dată au rămas alături de Mine atunci când adepții celui care

acum este adversarul Meu s-au desprins de Mine. Rezistența secretă pe care Lucifer a început să Mi-o ofere a avut ca rezultat o armată nesfârșită de spirite create care s-au decis parțial pentru și parțial împotriva Mea atunci când le-a fost pus testul voinței. Pentru că rezistența a tulburat unitatea închisă până atunci.... aceeași voință, aceeași iubire nu mai conducea fosta Mea imagine, ea s-a scindat, iar această scindare era acum resimțită și de ființele care apăruseră din iubirea noastră, care erau acum asemenea creatorului lor, deși în crearea lor fusese implicată puterea Mea. Dar, întrucât această rezistență nu era încă prezentă în ființele spirituale care au venit pentru prima dată la viață, întrucât iubirea și voința purtătorului de lumină erau complet absorbite în Mine, din această iubire nu puteau ieși decât ființe care ne corespundeau complet, care erau adevărate imagini ale Mele în abundență radiantă de lumină și forță nelimitată, precum și imagini ale ființei pe care o făcusem să iasă din Mine în iubirea Mea.... și care, cu puține excepții, au rămas de asemenea cu Mine. Și în acestea din urmă a avut loc același proces ca și în cazul lui Lucifer: Acea voință liberă a fost dirijată greșit.... că au dorit să îl vadă pe Dumnezeu și Creatorul lor și au tras concluzii greșite din invizibilitatea Mea necesară, recunoscând ceea ce era "vizibil" pentru ele ca fiind "Dumnezeul" lor, care acum s-a înălțat el însuși și a atras la sine nenumărate ființe, care astfel au slăbit cu toții legătura cu Mine din propria lor voință și au căzut astfel în abis.... Toate ființele create străluceau odinioară de lumină și putere, deoarece nimic nu ar fi putut lua naștere fără fluxul Meu de putere de iubire. Diminuarea radiației de lumină a început abia odată cu diminuarea iubirii lui Lucifer pentru Mine, dar asta nu înseamnă că acele ființe ar fi fost lipsite de lumina cunoașterii, pentru că în momentul creării, puterea Mea de iubire a pătruns din nou și în „creatorul” tuturor ființelor; dar tocmai acele momente au devenit din ce în ce mai rare, până când el s-a ridicat de bunăvoie împotriva Mea și nu a mai putut primi nici un aport de putere, deoarece el însuși a respins-o crezând că este la fel de puternic ca și Mine.... Și acum starea lui spirituală s-a întunecat și ea. El.... care a fost cândva imaginea Mea.... a devenit antiteza Mea, el este complet opus în natura sa, s-a scufundat în cea mai mare adâncime și odată cu el și adepții săi în care își vede presupusa putere și tărie. Ființa cea mai înaltă, după ce a ieșit din iubirea Mea, s-a scufundat adânc pentru că și-a abuzat liberul arbitru, caracteristica originii divine.... Și fiecare ființă a fost liberă să-și îndrepte această voință spre Mine sau spre el, fiecare ființă a putut trece testul voinței pentru că fiecare ființă s-a aflat în lumina cunoașterii și a avut, de asemenea, puterea de a rezista îndemnului „creatorului” său.... Dar chiar și fiecare ființă căzută nu va pierde iubirea Mea, pentru că iubirea Mea a lăsat-o să ia ființă și iubirea Mea nu o va mai lăsa să piară niciodată, dar până când nu va renunța la rezistența sa nu va putea simți iubirea Mea și, prin urmare, va fi nenorocită. Dar rezistența sa va ceda și ea, iar ființa va căuta într-o zi iubirea Mea din nou și va lua în mod conștient calea întoarcerii la Mine.... Și atunci va recunoaște și ea iubirea Mea incomensurabilă, va recunoaște pe Dumnezeu și Creatorul ei în Iisus Hristos, în care Eu Însumi am devenit Dumnezeu vizibil pentru toate ființele, pe Care ele doreau să-L vadă și Care le-a pregătit calea de întoarcere la casa Tatălui....

Amin

Ființa creată pentru prima dată.... Purtător de lumină.... Apostazia de la Dumnezeu....

B.D. Nr. 5612
28. februarie 1953

În calitate de ființă umană, intelectul vostru nu înțelege adevărul profund decât într-o anumită măsură, deoarece lucrurile pur spirituale pot fi explicate doar în mod spiritual, această explicație este primită de spiritul din voi și, cu siguranță, este transmisă și intelectului prin intermediul sufletului, însă acesta este încă prea împovărat de povara pământească și, prin urmare, nu poate pătrunde în cunoașterea spirituală atât de adânc încât totul să fie clar pentru el. Spiritul Meu, însă, se anunță prin scânteia spirituală și oricine are iubire va înțelege și el sensul a ceea ce îi anunț:

Voința Mea de a da formă era extrem de mare, puterea Mea era nepuizabilă și Mi-am găsit beatitudinea în realizarea gândurilor și planurilor Mele. Și această fericire a vrut să se împărtășească, iubirea Mea a vrut să se dăruiască, am vrut ca o altă ființă în afară de Mine să se bucure de ceea ce Mă făcea nespus de fericit. Simțeam că singurătatea Mea era un neajuns pe care îl puteam remedia oricând, de îndată ce aș fi vrut.... Și am vrut să Mă regăsesc într-o ființă care trebuia să fie cel mai strâns unită cu Mine, pe care am vrut să o formez ca o oglindă a Mea, ca imaginea Mea, pentru a-i

putea oferi o fericire nelimitată și astfel să-Mi sporesc din nou fericirea. Am vrut să creez o astfel de ființă, iar această voință a fost suficientă, pentru că voința Mea a fost putere și a lucrat întotdeauna în dragoste și înțelepciune. Ființa care a ieșit din Mine era într-adevăr imaginea Mea, dar nu M-a putut vedea pentru că, dacă ar fi putut să Mă vadă, ar fi murit de fericire, deoarece nicio ființă nu putea suporta să Mă vadă, pentru că orice ființă, chiar și cea mai perfectă imagine a Mea, nu este decât un produs al forței iubirii Mele, în timp ce Eu Însumi sunt puterea iubirii și eclipsesz totul cu o forță incomparabilă, dar de aceea nu eram vizibil pentru ființa care a ieșit din Mine. Cu toate acestea, în această ființă am creat un recipient pentru Mine Însumi, în care puterea Mea de iubire putea curge în mod constant, o ființă care, prin urmare, primea de asemenea voința Mea creatoare, puterea Mea, înțelepciunea Mea și iubirea Mea din abundență de la Mine, prin afluzul constant de putere de la Mine. Prin urmare, acum era capabilă să simtă aceeași fericire, putea să se despoaie de forța sa, după voința sa, putea să fie creativă, să se facă fericită și astfel să-Mi sporească în mod constant fericirea, pentru că forța Mea îi permitea acest lucru și Eu Mă bucuram de fericirea ei....

Și acum nenumărate ființe identice au ieșit din acea ființă.... Toți erau copii ai iubirii Mele, în lumină radiantă, în perfecțiune supremă, căci numai cele mai perfecte lucruri puteau ieși vreodată din imaginea Mea și din iubirea Mea infinită creată de Mine, pentru că ambele noastre voințe erau identice, ambele iubiri se reflectau în ființele create, pentru că nu exista nimic imperfect atâta timp cât voința și iubirea Mea lucrau prin acea primă ființă creată. Era o lume de spirite pline de lumină, existau spirite create inițial în număr mare.... puterea de la Mine curgea fără restricții către ființa pe care o alesesem să fie purtătoare de lumină și putere....

Iar ființa în sine era fericită.... Totuși, am vrut și să sporesc această fericire; am vrut ca ea să nu fie legată de voința Mea, ci să fie activă prin voința sa proprie, ceea ce a fost voia Mea.... dacă ființa era și rămânea perfectă.... Căci ființa, fiind creată de Mine, era incapabilă de orice altă voință. Dar am vrut ca ea să poată face ce vrea, pentru că aceasta era prima caracteristică a unei ființe divine: Iubirea este atât de puternică în ea încât determină o voință îndreptată în egală măsură spre Mine. Am vrut să primesc această iubire de la prima Mea ființă creată, dar, în același timp, a fost menită să aducă ființa la cea mai înaltă perfecțiune, astfel încât ea să nu mai lucreze ca ființă creată conform voinței Mele, ci, după ce a intrat în voința Mea din iubire, să se bucure de o fericire nelimitată.... Dar, pentru a trece acest test de voință și de iubire, a trebuit să se miște în deplină libertate de voință. Nu M-a văzut, dar M-a recunoscut, pentru că stătea în lumină.... Dar a văzut nenumăratele ființe pe care voința sa le adusesse la existență și s-a simțit producătorul lor, deși știa că primise puterea de la Mine.... Și ființa mi-a invidiat puterea.... Fiind vizibilă pentru ființele pe care le-a creat, era totuși conștientă de originea sa din Mine, dar și-a revendicat dreptul de a domni asupra acestor ființe pentru sine, prezentându-se în fața lor ca sursă de forță, ca singura putere capabilă să creeze.... Practic, a denunțat iubirea față de Mine pentru a putea să domine.... Acest proces este de neînțeles pentru voi, oamenii, faptul că o ființă care se cunoaște pe sine ar putea să se abată spre o gândire complet greșită, însă liberul arbitru explică acest lucru, care, pentru a putea acționa, ar putea de asemenea să aleagă în mod negativ, dar nu a fost nevoit să aleagă.

Purtătorul de lumină și de putere a văzut pe de o parte dovada puterii ghidate prin el, dar nu a văzut sursa puterii în sine. Astfel, el s-a ridicat la poziția de conducător al spiritelor create și a încercat, de asemenea, să Mă prezinte pe Mine Însumi ca fiind inexistent. El a căutat să-și transfere voința, acum întoarsă de la Mine, către ei.... Și acum a venit momentul deciziei, dovada perfecțiunii lor, și pentru aceste ființe create de purtătorul de lumină cu ajutorul forței Mele.... Puterea Mea era în toate aceste ființe, erau pline de lumină și străluceau de iubire pentru Mine, pe Cel care nu-L vedeau, dar pe care totuși Îl recunoșteau. Dar ele erau, de asemenea, îndreptate spre Creatorul lor cu iubire, pentru că puterea care le-a creat era iubirea care curgea prin prima ființă creată și care i-a permis să creeze. Această iubire trebuia acum să decidă, și s-a împărțit....

O confuzie nefirească a apărut în rândul ființei spirituale care s-a simțit îndemnată să ia o decizie. Dar era de asemenea de înțeles din nou.... întrucât puterea Mea de iubire funcționa ca lumină.... că îndemnul către sursa inițială de putere era mai puternic în multe ființe, că iubirea se diminuea față de cel care se despărțea de Mine și se împingea spre Mine cu o forță sporită.... Pentru că lumina din ele

era realizarea faptului că Eu eram iubirea din eternitate. Deși fiecare ființă avea cunoaștere, ea avea și liberul arbitru, care nu era legat de cunoaștere, altfel ar fi fost lipsită de libertate. Și lumea spirituală s-a împărțit în sine.... Ființa din afara Mea avea adepții ei, la fel ca și Eu Însuși, deși nu eram vizibil. Dar puterea venită de la Mine a avut un efect atât de puternic încât multe ființe s-au îndepărtat de cel care voia să Mi se opună.... Voința lor a rămas corect direcționată, în timp ce purtătorul de lumină și adepții săi și-au direcționat greșit voința, astfel că s-au separat de Mine în ceea ce privește voința și asta a însemnat căderea lor în abis....

Astfel, purtătorul de lumină, ființa cea mai plină de lumină care a ieșit din Mine, a devenit adversarul Meu, în timp ce ființa care a ieșit din el, creată de ambele noastre voințe de iubire, s-a întors parțial spre Mine și parțial spre el, în funcție de feroarea de iubire cu care s-a umplut. Pentru că odată cu momentul separării de Mine a purtătorului de lumină, în ființe a apărut și o dorință nedeterminată de a avea un pol solidificat. Liberul arbitru a început să se desfășoare.... ele nu au fost influențate cu forța nici de Mine, nici de adversarul Meu, ci doar luminate de forța amândurora, pe care fiecare ființă dorea să o obțină pentru sine. Fluxul Meu de putere era doar iubire și a atins ființele cu atâta putere încât ele M-au recunoscut fără să Mă vadă, dar au fost capabile să recunoască și schimbarea de voință a Ființei Mele create inițial. Dar, de vreme ce au putut vedea această Ființă, mulți au urmat-o, adică s-au subordonat voinței ei și astfel s-au îndepărtat de Mine. Dar, în egală măsură, ființele create inițial s-au simțit copiii Mei și Mi-au rămas credincioase de bunăvoie, doar că numărul lor era mult mai mic. Acestea au fost primele ființe create, care au fost aduse la existență de cea mai fericită voință creatoare a purtătorului Meu de lumină și de puterea nemărginită a iubirii care se revarsă. Și această forță a iubirii era de asemenea inerentă în aceste ființe și le îndemna în mod constant spre Mine, pentru că recunoșteau că voința actuală a Creatorului lor este greșită și, prin urmare, se îndepărtau de El. Această recunoaștere ar fi fost posibilă și pentru celelalte ființe, dar ele l-au urmat orbește pe cel pe care îl puteau vedea, iar voința lor a fost respectată și nu a fost influențată în nici un fel de Mine, deoarece această decizie de voință trebuia luată pentru a modela ființa creată într-o perfecțiune independentă. Ființa care M-a părăsit a atras cu ea în abis o mulțime de adepți pentru că îndepărtarea de Mine înseamnă îndreptarea spre abis, apropierea de o stare complet opusă, ceea ce înseamnă, prin urmare, întuneric și neputință, lipsă de cunoaștere și de putere. În timp ce copiii Mei au rămas în cea mai strălucitoare lumină și putere nemăsurată, în fericire.

După această cădere a lui Lucifer, purtătorul de lumină, puterea lui a fost frântă.... Nu mai putea să creeze și să modeleze, deși nu l-am lipsit de putere, pentru că era creatura Mea. Puterea și forța lui erau adepții săi asupra cărora domnea acum ca prinț al întunericului. Dar ei sunt, de asemenea, produsele iubirii Mele, pe care nu le las adversarului Meu pentru totdeauna. Atâta timp cât aceste ființe îi poartă voința, ele îi aparțin; dar de îndată ce am reușit să le întorc voința spre Mine, el le-a pierdut și astfel puterea lui scade în aceeași măsură în care eliberez ființa care îi este roabă de sub controlul său, ceea ce, totuși, necesită întotdeauna voința liberă a ființei. Și acesta este scopul planului Meu veșnic de Mântuire, care este sprijinit cu cea mai mare nerăbdare și dragoste de toți locuitorii împărăției de lumină, de îngerii și arhanghelii Mei, căci toți sunt colaboratorii Mei care se străduiesc să le redea fraților căzuți fericirea la care au renunțat de bună voie.... Și această lucrare de eliberare va reuși, chiar dacă va fi nevoie de timpuri veșnice, până când ultima ființă căzută o dată se va întoarce la Mine, până când prima ființă, care a ieșit din iubirea Mea, se va apropia și ea din nou de Mine în dorința iubirii Mele.... până când se va întoarce și ea cu pocăință în casa Tatălui pe care a părăsit-o de bună voie....

Amin

Testul de voință al primei ființe create....

B.D. Nr. 8055

5. decembrie 1961

O ființă a fost creată cândva de Mine care a devenit acum cel mai înverșunat dușman și adversar al Meu.... Această ființă a apărut, de asemenea, din iubirea Mea, a ieșit din Mine ca primă ființă, deoarece am vrut să-Mi creez un vas în care să pot lăsa să curgă iubirea Mea.... Iubirea Mea a fost

extrem de mare și a vrut să comunice.... și, întrucât doar voința Mea era suficientă, am creat o imagine pentru Mine, o ființă extrem de perfectă, pe care am putut să o radiez cu puterea iubirii Mele și care, ca și Mine, trebuia acum să creeze și să lucreze pentru propria fericire.... Am vrut să Mă dăruiesc, am vrut să găesc o rezonanță pentru abundența Mea incomensurabilă de lumină și forță și să creez astfel o ființă care să poată capta acest flux de iubire, o ființă în care să Mă pot recunoaște, care să fie imaginea Mea.... Și toată iubirea Mea a fost îndreptată către această ființă. Am făcut-o fericită și Mi-am găsit propria fericire în această fericire.... ea se afla în cea mai mare abundență de putere și tărie, era o reflectare a Mea care, fiind extrem de perfectă, purta în sine aceeași voință și același impuls creator și era acum incomparabil de fericită cu Mine.... Și această ființă era activă, puterea sa incomensurabilă o îndemna să creeze ființe identice, voința sa folosea forța care îi curgea de la Mine și de fiecare dată dădea naștere unor noi ființe care, ca și ea, erau extrem de perfecte, căci numai perfecțiunea putea să apară din puterea iubirii Mele, iar prima ființă creată era de aceeași voință ca și Mine, în aceeași lumină și era unită cu Mine în cea mai profundă iubire, astfel încât fericirea supremă umplea această ființă și ea își exprima fericirea de fiecare dată prin crearea unor ființe identice cu ea.... Era o stare care ar fi putut dura la nesfârșit și totuși nu a rămas așa.... Căci tot ceea ce a fost creat erau "opere" ale iubirii Mele.... A fost perfectă, deoarece nimic imperfect nu putea ieși din Mine.... Iubirea Mea pentru prima ființă creată era copleșitoare, iar iubirea ei Îmi aparținea și Mie, pe care cu siguranță Îl recunoștea, dar pe care nu putea să-L privească. I-am transmis în mod constant dragostea Mea acestei ființe, dar nu am forțat-o să-Mi întoarcă dragostea în aceeași măsură, în schimb, i-am pus la dispoziție în mod liber reciproca iubirii Mele.... Creasem ființa cu liberul arbitru, deoarece liberul arbitru aparține inevitabil perfecțiunii. Într-adevăr, voința Mea era în permanență evidentă pentru ființă, era, ca să spunem așa, ancorată în Cuvântul Meu, prin care se stabilea comunicarea Creatorului cu ființa creată.... "Cuvântul" era gândul care devenise formă, care radia în ființă și pe care ființa a putut, de asemenea, să îl facă reciproc, astfel încât între noi a avut loc cel mai intim schimb, care a făcut atât ființa, cât și pe Mine nemăsurat de fericiți.... Și astfel, ființa a aflat despre voința Mea și, în iubirea sa, a intrat complet în voința Mea.... (5.12.1961) Și acum am vrut să-i testez iubirea, trebuia să-Mi ofere dovada că iubirea ei pentru Mine a intrat în voința Mea în mod complet liber, deși putea să gândească și să dorească și altfel, pentru că, fiind o ființă divină, nu era supusă niciunei constrângeri, deoarece iubirea era singurul lucru pe care putea să-l determine pentru direcția voinței sale.... Ființa Mea cea dintâi creată a creat nenumărate ființe de același fel din voința sa, folosind forța iubirii Mele care curgea în mod constant, iar voința sa a fost întotdeauna la unison cu a Mea, deoarece era unită cu Mine prin cea mai profundă iubire.... Iar aceste acte de creație au făcut ființa extrem de fericită.... Ea primea în mod constant forța iubirii și folosea în mod constant această forță a iubirii în voința Mea.... până când i-am cerut decizia voinței sale în toată libertatea.... adică ea a devenit conștientă că poate lucra și de sine stătător, că nu este împiedicată în nici un fel pentru că nu este supusă niciunei limitări.... pentru că este o ființă liberă care nu este legată de Mine decât prin iubire.... Și întrucât ființa era capabilă să primească gândurile care îi curgeau de la Mine.... Cuvântul Meu.... să le miște în sine și să ia ea însăși poziție față de ele, îi era de asemenea posibil să le privească negativ.... adică să le opună voința sa liberă. Și astfel s-a împăcat și cu gândul că, în ciuda celei mai mari abundențe de lumină și putere, în ciuda celei mai înalte perfecțiuni, a fost întotdeauna doar un receptor de putere, dar nu o sursă de putere.... Să se adapteze mental la acest lucru a fost testul Meu de voință, pe care cel mai înalt spirit de lumină l-ar fi putut trece cu adevărat dacă dragostea sa l-ar fi umplut atât de mult încât s-ar fi supus Mie, ca și Creator al său, în liberul său arbitru, ceea ce, totuși, nu ar fi fost niciodată în detrimentul rangului său, deoarece dragostea Mea pentru el era atât de mare încât nu ar fi avut vreodată nevoie să simtă dependența de Mine.... Dar ar fi crescut totuși în fericirea sa prin testul trecut al voinței, în perfecțiunea sa, care acum nu mai era doar opera Mea, ci fusese de asemenea dovedită de ea însăși ca fiind propria sa voință.... Dar ființa a eșuat.... Ea a devenit adversarul Meu din spiritul de lumină Lucifer.... El nu Mă putea vedea pe Mine, dar vedea armata de ființe pe care el însuși o adusese la existență și era conștient de imensa sa putere, iar această conștientizare l-a făcut să devină arogant.... El s-a înălțat pe sine și a respins orice altă iluminare a iubirii din partea Mea.... Această întoarcere de la Mine a fost un proces care a durat o eternitate și care nu poate fi descris vouă, oamenilor, deoarece motivele spirituale nu vă pot fi explicate într-un mod inteligibil atâta timp cât

trăiți pe Pământ. Îmi creasem o imagine care s-a transformat în opusul Meu și care a putut face acest lucru în ciuda întregii abundențe de lumină, deoarece era o ființă complet liberă, care nu era în niciun fel supusă constrângerii sau limitată în gândirea și voința sa.... Cu toate acestea, căderea sa și, de asemenea, căderea a nenumărate ființe în abis este calea spre cea mai înaltă perfecțiune.... deoarece creează posibilitatea transformării în dumnezei.... pe care Eu nu aș putea-o crea niciodată, deoarece voința liberă a ființei create trebuie să realizeze ea însăși acest lucru. Produsul iubirii Mele s-a îndepărtat de Mine.... În substanța sa primordială, iubirea însăși a fost cea care s-a îndepărtat, care nu s-a mai dăruit, ci a dorit să posede.... și care, prin urmare, a contrazis complet natura Mea fundamentală. Cu toate acestea, a fost forța de iubire emanată de Mine, care trebuie să se întoarcă irevocabil la Mine, conform ordinii eternității. Dar mai întâi ființa trebuie să se fi schimbat din nou și trebuie să realizeze această schimbare prin voință liberă. Și fiecare ființă căzută o dată va ajunge și ea la acest scop, chiar dacă pentru aceasta sunt necesare eternități.... Chiar și prima ființă creată, care a ieșit de la Mine din iubirea Mea infinită, va realiza această transformare în ea însăși și va putea intra în cele mai înalte glorii.... dar înainte de aceasta Mă va sluji ca un antipod, deoarece s-a modelat pe sine în el.... Pentru că și împărăția lui Mă slujește, și el însuși lucrează.... chiar dacă în mod inconștient.... la desăvârșirea tuturor lucrurilor spirituale....

Amin

De unde a apărut răul?....

B.D. Nr. 7618a

11. iunie 1960

Nu puteți măsura distanța abisală în care s-a plasat primul spirit căzut prin opoziția sa față de Mine, Dumnezeu și Creatorul său din eternitate. El M-a recunoscut pe Mine, s-a aflat într-o plinătate de lumină care excludea orice deficiență de recunoaștere.... a primit dovada iubirii și a puterii Mele din eternitate; a știut că a ieșit din Mine, că Eu l-am lăsat să se ridice; a fost nemărginit de fericit primind puterea Mea de iubire, iar el a folosit această putere conform voinței sale, ceea ce i-a sporit constant fericirea.... și totuși el s-a îndepărtat de Mine.... S-a răzvrătit împotriva Mea, a respins iubirea Mea și s-a scufundat în adâncuri fără fund.... El a devenit antiteza Mea, pe care o creasem cândva după chipul Meu.... Și acum, voi, oamenii, vă întrebați cum a fost posibil acest lucru, din moment ce prima ființă, purtătoarea luminii, a fost creată perfectă, întrucât nimic imperfect nu putea ieși din Mine.... La această întrebare nu se poate răspunde decât în așa fel încât și perfecțiunea să nu cunoască nicio limitare, nicio restricție, să se poată desfășura în toate direcțiile fără a fi împiedicată. Liberul arbitru este o parte esențială a perfecțiunii.... Perfecțiunea include faptul că totul are o măsură justă, dar acest lucru înseamnă, de asemenea, că liberul arbitru poate depăși măsura justă și că ordinea legală este astfel răsturnată. Ordinea legală este justa măsură în toate lucrurile. Prin urmare, atunci când voința liberă se abate de la măsura justă, apare și o dezordine, o stare care nu mai este în acord cu voința Mea, cu ordinea Mea eternă. Astfel, ceva inițial divin, bun, se transformă în ceea ce nu este dumnezeiesc.... în ceea ce se opune lui Dumnezeu.... Și acesta este, așadar, conceptul de "păcat".... Dar trebuie să fie posibilă depășirea "dreptei măsuri", altfel voința liberă nu ar putea fi pusă în acțiune, ci ar putea la fel de bine să rămână în acord cu ordinea eternă. Or, este cu siguranță posibil ca o ființă creată de Mine să se miște în gândire și voință greșită, deoarece posedă această libertate a voinței.... dar ea nu este niciodată împinsă de Mine. Însumi în această gândire și voință greșită, deoarece ar fi imposibil ca Eu, ca Ființa cea mai perfectă, să am vreodată o gândire greșită, astfel că afirmația că am și rău în Mine este greșită.... Nici măcar ființa care a ieșit din Mine nu avea răul în sine atunci când am creat-o.... Totul era prezent în ea în justa măsură, astfel încât nu a trebuit să cadă.... Dar pentru că gândirea și voința perfectului erau nelimitate, putea de asemenea să depășească măsura justă.... putea să se piardă pe sine și să iasă din ordinea eternă.

(10.6.1960) Dar această confuzie spirituală a ființei nu putea avea loc decât atunci când se îndepărta de Mine, când împiedica astfel Cuvântul Meu să răsune în ea, căci Cuvântul Meu nu putea da și cere decât perfecțiune.... Cuvântul Meu nu ar fi determinat niciodată ființa să iasă din ordinea Mea eternă, dar de îndată ce legătura cu Mine s-a slăbit și ființa nu a mai ascultat vocea Mea, ea a putut de asemenea să gândească și să vrea în direcția greșită, deoarece această posibilitate i-a fost deschisă

datorită deciziei sale de voință. Cu toate acestea, "păcatul".... a fost întotdeauna voința greșită.... în afara Mea, în care Eu nu puteam gândi și vrea decât într-o ordine justă. Eu Însumi am fost perfect, am creat ființe perfecte și ele au rămas perfecte atâta timp cât au menținut legătura cu Mine, pe care, totuși, o puteau și elibera, ca semn că posedau liberul arbitru. Dar legătura cu Mine garanta voința și gândirea corectă.... detașarea de Mine a dus la voință și gândire greșite. Căci ființa tindea acum spre ceva în afara Mea.... Lucifer, purtătorul de lumină, s-a pus în locul Meu, deși Mă recunoștea ca sursă primordială.... Ființele care au apărut din noi l-au pus pe Lucifer în locul Meu, deși aveau și ele lumina cunoașterii.... Astfel, ele au efectuat detașarea de Mine în mod voit și acum nu mai erau în ordinea corectă, măsura justă nu mai era în ele, ci acum predomina negativul.... în timp ce în ordinea justă predomină pozitivul, sau de asemenea: Perfecțiunea s-a pierdut, și din această schimbare de voință a apărut ceva imperfect care s-a exprimat în mod negativ și astfel s-a îndepărtat tot mai mult de Mine. Ceva din afara Mea s-a mișcat, de asemenea, în afara ordinii drepte, pentru că numai în Mine, ca Ființa cea mai perfectă, poate fi ordinea dreaptă și pentru că tot ceea ce nu corespunde acestei ordini este rău.... adică păcatul. Și astfel, întrebarea dacă port răul în Mine se răspunde de la sine. Nimic rău nu poate fi în Mine, altfel nu aș fi perfect. Iar răul este întotdeauna doar ceea ce iese din această perfecțiune și pervertește orice măsură justă, răsturnând astfel ordinea eternă care este principiul fundamental al ființei Mele. Dar a trebuit să dau fiecărei ființe liberul arbitru ca dovadă a divinității sale, iar aceasta trebuie să aibă posibilitatea de a se schimba în fiecare direcție.... Și astfel, ființa însăși a creat răul atunci când a apostaziat față de Mine, când a ieșit din ordinea eternă, când a vrut în mod negativ să-și folosească forța pentru a lucra împotriva Mea.... când s-a îndepărtat de Mine. Și de dragul scopului Meu suprem.... ca creaturile Mele să devină "copii".... nu am împiedicat ființa spirituală, ci aceasta putea la fel de bine să rămână cu Mine, nu era nevoie să devină păcătoasă și să cadă, putea rămâne perfectă în liberul arbitru și să se bucure de fericirea supremă la care, totuși, a renunțat în mod voluntar.

Amin

De unde a apărut răul?....

B.D. Nr. 7618b

10. iunie 1960

Dar nu se poate nega că ființa umană are răul în sine, căci ea nu este încă în ordinea dreaptă, ea se află încă în afara Mea, și trebuie mai întâi să fi intrat din nou în ordinea veșniciei pentru ca apoi, fiind perfectă, să fi respins și ea tot răul din sine pentru a fi din nou o ființă divină.... Imaginea Mea. Dar iarăși nu se poate spune că la nașterea unei ființe umane răul este pus în el de la Mine, pentru că acest lucru nu corespunde adevărului, ci: Sufletul care animă acum trupul uman este un conglomerat de particule imature, care nu se mișcă încă toate în ordinea cea dreaptă și care trebuie să intre în această ordine în timpul existenței sale pământești.... El se află încă la distanță de Mine atunci când se întrupează ca ființă umană și se va uni cu Mine. Liberul arbitru ar trebui să se străduiască pentru unirea din nou cu Mine, pe care spiritul primordial a avut-o cândva, ar trebui să se elibereze de toate gândurile negative și, de asemenea, va permite doar gândurilor pozitive să apară în el, cu cât ființa umană se străduiește mai mult să se îndrepte spre Mine și caută să se unească din nou cu Mine. Atunci el va alunga tot răul din el însuși, va încerca să mențină ordinea, va găsi "justa măsură".... în toate. El este din nou bun, așa cum a fost la început. Răul este doar în afara divinului, este "împotrivirea față de Dumnezeu".... Dar Eu nu pot fi contradictoriu cu Mine Însumi.... Natura Mea primordială este iubirea. Eu nu pot decât să dau și să fac fericit, dar nu pot obliga ființa să accepte ceea ce îi dau.... De asemenea ea trebuie să fie capabilă să respingă pentru că are liberul arbitru. Dar de îndată ce respinge iubirea Mea, se opune Mie și se plasează în afara cercului Meu de iubire. Și atunci pozitivul se transformă în negativ.... Și acum apare starea pentru ființă în care intră într-o voință și gândire greșită și se va îndepărta tot mai mult de Mine.... Procesul de întoarcere reduce încet-încet marea distanță, dar atâta timp cât ființa nu a căutat și nu a găsit încă ultima apropiere de Mine în voință liberă, există în ea și gânduri greșite care.... pentru că sunt îndreptate împotriva Mea.... astfel sunt rele și vor fi schimbate în opusul lor pe parcursul existenței ființei umane. Iar atunci când ființa umană caută unificarea cu Mine din propria voință liberă, ea se împotrivește oricărui gând greșit, ea caută și dorește doar binele,

divinul.... ea vrea să redevină ceea ce a fost la început.... imaginea Mea, copilul Meu, care este și va rămâne unit cu Mine pentru eternitate...

Amin

Planul lui Dumnezeu de mântuire și de întoarcere

Cunoașterea planului de mântuire al lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 8760

22. februarie 1964

Vreau ca voi să aveți o mică perspectivă asupra planului Meu etern de mântuire și, de aceea, încerc să vă informez despre el în funcție de gradul vostru de maturitate. Încerc să vă transmit această cunoaștere prin spiritul Meu, astfel încât să puteți trăi în adevărul deplin și să fiți siguri voi înșivă de acest adevăr. Pentru că nu este posibil să vă transmit adevărul pur decât prin intermediul spiritului. Dar, de aceea, ar trebui să știți totul pentru a putea să vă opuneți învățăturilor greșite care vă îngreunează întoarcerea la Mine, care, prin urmare, va fi realizată într-o zi prin planul Meu de Mântuire. Ar trebui să știți de unde veniți și ce v-a făcut să vă întorceți de la Mine.... Ar trebui să știți despre soarta pe care v-ați creat-o prin apostazia voastră față de Mine. Și ar trebui să știți asta și de aceea am conceput acum un plan pentru voi care vă va asigura din nou drumul lent înapoi la Mine..... Și voi ar trebui să dobândiți, de asemenea, cunoașterea acestui plan, doar atunci veți înțelege umanitatea voastră pe Pământ și o veți trăi în consecință.... Veți învăța să-L recunoșteți și să-L iubiți pe Cel care a permis ca întreaga creație să ia naștere de dragul fericirii voastre, care și-a folosit puterea în iubire și înțelepciune nemăsurată pentru a da naștere unor creații de cea mai glorioasă natură, care toate corespund scopului lor specific și care servesc doar pentru a primi substanța spirituală odată căzută pentru a o aduce într-o zi la maturitatea finală.... pentru ca într-o zi să se întoarcă la Mine, care am fost la originea ființei sale și care, de asemenea, va rămâne veșnic unită cu ființele create de Mine pentru că Eu le iubesc.... Voi, oamenii, trebuie să știți despre iubirea Mea infinită, pentru că aceasta este explicația tuturor lucrurilor, altfel aș fi putut să distrug din nou ceea ce am creat când s-a opus Mie.... Totuși, iubirea Mea M-a împiedicat să fac acest lucru, dar iubirea Mea vrea, de asemenea, să facă fericite ființele create, pentru că iubirea nu poate face altceva decât să pregătească beatitudini și, prin urmare, o întoarcere a celor căzuți departe de Mine trebuie să aibă loc în mod inevitabil, iar planul Meu etern de Mântuire este îndreptat doar spre acest obiectiv al întoarcerii finale a tuturor spiritelor căzute. Faptul că vă informez acum cu atâtea detalii despre acest lucru se datorează doar sfârșitului timpului, care necesită un ultim ajutor pentru voi, oamenii. Ar trebui să știți despre ce este vorba și că nu a mai rămas mult timp pentru a realiza această întoarcere la Mine..... Nu ar trebui să trăiți fără să vă gândiți la ziua de azi, ci să încercați să stabiliți o legătură strânsă cu Mine, pentru a fi ghidați de Mine prin haosul care se va abate asupra voastră, oamenii, înainte de sfârșit și pentru care, prin urmare, vi se va da și o explicație adevărată. Dar dacă rămâneți în eroare în această privință, dacă sperați în permanență că o înflorire pământească, o ascensiune pământească va veni din nou pentru toată lumea, pentru că nu cunoașteți sensul și scopul tuturor evenimentelor care vă afectează, atunci viața voastră pământească va fi fost trăită în zadar, fără niciun beneficiu pentru sufletul vostru, care este Sinele vostru real și care nu dispare odată cu moartea trupului vostru. Și aș vrea să protejez sufletul de soarta care îl așteaptă atunci. Vreau să vă pregătesc fericiri pentru că vă iubesc și de aceea vă transmit în mod repetat adevărul pe Pământ, pe care trebuie doar să-l acceptați și atunci veți fi salvați și voi de o soartă îngrozitoare de o nouă izgonire în creațiile Pământului..... Oricine are cunoștință de planul Meu etern de mântuire trece deja prin viața pământească cu o anumită fericire, pentru că i-a recunoscut sensul și scopul, iar acum trăiește și el conștient și se străduiește mereu să împlinească voința Mea.... Dar oricine nu este familiarizat cu această cunoaștere nu cunoaște scopul existenței, și va aprecia întotdeauna doar tot ceea ce este pământesc, dar nu va accepta niciodată obiectivele spirituale, deoarece domeniul spiritual îi este complet străin.... Și, din nou, numai ființa umană care a stabilit deja legătura cu Mine prin activitate plină de iubire va avea înțelegere pentru planul Meu veșnic de Mântuire, pentru că spiritul său s-a trezit deja la viață, în timp ce ființa umană fără nici o credință în Mine va gândi și va acționa fără iubire și nu va fi niciodată receptivă la o astfel

de cunoaștere.... Prin urmare, el merge prin viață într-un întuneric spiritual dens și, în orbirea sa, nu găsește nici calea cea bună. Dar vreau să-i informez pe toți oamenii că odată au ieșit din Mine, că s-au îndepărtat de bună voie de Mine, că au căzut în abis și că au fost ajutați din nou să iasă din acest abis de dragostea Mea, pentru că dragostea Mea pentru tot ceea ce am creat este extrem de mare și această dragoste nu se va schimba niciodată.... Și de aceea nu Mă voi odihni până când nu voi recâștiga ceea ce s-a îndepărtat de Mine, până când acesta nu se va strădui de bună voie să se îndrepte din nou spre Mine.... Și în acest scop trece prin creație, pe care o dată am lăsat să se nască pentru această întoarcere la Mine.... Și de fiecare dată voi împărtăși această cunoaștere oamenilor care vor să se unească cu Mine și să afle adevărul despre cauza, sensul și scopul existenței lor pe acest Pământ..... Și veți fi instruiți despre aceasta în tot adevărul, pentru că numai adevărul vă eliberează și în cele din urmă vă conduce din nou la Mine.....

Amin

Procesul de întoarcere....

B.D. Nr. 8564

20. iulie 1963

Nimic nu poate fi pierdut veșnic care a apărut odată din Mine și din puterea Mea.... Rămâne în existență pentru că este nepieritor și, de asemenea, se întoarce inevitabil la Mine ca sursă de putere din eternitate, pentru că acest lucru este întemeiat în legea ordinii Mele veșnice. Dar ființa care a luat naștere din Mine ca ființă perfectă, divină, s-ar putea transforma în opusul ei în liberul arbitru, ar putea renunța la perfecțiunea sa și să se modeleze într-o ființă antidivină.... Și a făcut acest lucru și nu a fost împiedicată de Mine, pentru că Eu urmăream un plan, pentru că Mi-am stabilit un scop pentru toate ființele "create": Ca ele să devină "copiii" Mei, pe care Eu Însuși nu i-am putut "crea", ci care trebuiau să se modeleze în acest sens prin liberul arbitru.... Și astfel, nu am împiedicat apostazia lor față de Mine, ci am pregătit un proces de întoarcere pentru toate ființele căzute cândva: Am remodelat forța pe care am radiat-o cândva ca ființe în opere de creație de toate felurile.... Am dizolvat ființele în nenumărate particule, prin care au fost însuflețite și operele de creație și astfel forța a devenit acum activă în voința Mea.... adică fiecare operă de creație și-a îndeplinit sarcina care i-a fost atribuită conform legii naturale, căci Eu nu am permis ca nimic să se nască fără sens și scop.... Fiecare lucrare a creației își avea scopul ei și astfel iubirea, înțelepciunea și puterea Mea au dat naștere unei lumi pământenești care conținea toate acele particule de suflet căzute care acum se maturizau încet în sus, pentru că într-o zi urmau să se reunească din nou ca ființe individuale, pentru că într-o zi urmau să se întrupeze din nou în ființa umană ca spirit primordial căzut cândva, pentru ca apoi să treacă testul final al voinței: Să se întoarcă de bunăvoie la Mine, așa cum el se îndepărtase de bunăvoie de Mine.... Iar acest curs nesfârșit de lung al dezvoltării ascendente înseamnă acum pentru ființa primordială, dizolvată în particule, un curs de slujire.... în contrast cu căderea, care a avut ca motiv aroganța și imperiozitatea ființei.... Întoarcerea nu poate avea loc decât pe calea slujirii neîncetate, care se petrece acum în stare de constrângere, până când ființa în stare de ființă umană va sluji în mod voluntar, mânată de iubire.... care garantează apoi și perfecțiunea sigură pe acest Pământ. Este o cale infinit de lungă pe care ființa căzută de odinioară trebuie să o parcurgă până când poate lua decizia finală în starea de libertate a voinței ca ființă umană.... Iar această cale este atât de cumplit de chinuitoare încât ființei umane i se ia amintirea, pentru că se presupune că ea trebuie să decidă liber, iar cunoașterea chinurilor și suferințelor stării legate ar face-o lipsită de libertate în voința și gândirea sa ca ființă umană.... Pentru că frica ar împinge-o să ia decizia corectă, dar aceasta ar fi complet lipsită de valoare pentru suflet și perfecțiunea sa.... Ființa umană ar trebui să slujească liber din iubire și să ajungă la maturitate, iar în acest scop își croiește drumul pe Pământ.... Pentru că ființa umană este spiritul primordial căzut cândva, căruia i se deschid toate posibilitățile prin iubirea Mea nesfârșită pentru a redeveni ceea ce a fost la început: O ființă care se află în cea mai înaltă perfecțiune, dar care a atins acum perfecțiunea în liberul arbitru însuși, pe care Eu nu i-am putut-o da și care a devenit acum "opera creată" după chipul Meu, "copilul Meu".... Acesta este scopul pe care Mi l-am stabilit încă de la început, care a necesitat o cale nesfârșită de dezvoltare și care trebuie înțeles ca "planul Meu de mântuire din eternitate".... Și astfel, voi, oamenii, știți că sunteți acea ființă spirituală decăzută care

este pe cale să atingă țelul care constă în unirea cu Mine în liberul arbitru, ceea ce înseamnă din nou că trebuie să vă transformați în iubire pentru a vă putea uni cu Mine ca Iubire eternă.... Știți acum că existența voastră nu a început doar ca ființă umană, ci că existați deja de o veșnicie.... Știți că nu ați ieșit din Mine într-o stare care nu poate fi numită perfectă, deoarece, ca ființă umană, aveți slăbiciuni și defecte, nu sunteți creaturi perfecte și, prin urmare, nu ați fi putut ieși niciodată din Mine în această stare, Eu, Care nu pot crea decât perfecțiune.... Iar această cunoaștere ar trebui să vă facă să gândiți și să vă conducă, de asemenea, la cunoașterea faptului că viața voastră pământească trebuie să aibă și un scop: Să vă întoarceți la perfecțiunea în care vă aflați inițial și pe care ați predat-o de bunăvoie.... Și astfel veți ști și despre sarcina voastră, care constă în a vă transforma în iubire, care este elementul vostru primordial, căci sunteți la fel ca Mine în substanța voastră primordială.... Deși voi, ca ființe umane, sunteți încă departe de perfecțiune, sunteți și veți rămâne creaturi divine care nu pot pieri niciodată și de a căror perfecțiune Mă voi îngriji mereu, pe care nu le voi lăsa niciodată să cadă și care, într-o zi, vor ajunge cu siguranță la scopul final: Să fie și să rămână intim unite cu Mine pentru eternitate.... Faptul că voi, în calitate de ființe umane, știți prea puțin despre aceasta se datorează doar gradului vostru slab de iubire, altfel ați fi în plină cunoaștere, dar atunci ați fi (sunteți!) deja aproape de perfecțiunea voastră. Dar cunoașterea despre aceasta vă vine de la Mine, dacă doar sunteți dispuși să o acceptați.... dacă doar doriți să știți ceva despre corelațiile care vă privesc pe voi înșivă, pe Dumnezeu și Creatorul vostru din eternitate și întreaga creație.... Atunci veți fi cu adevărat învățați despre aceasta în tot adevărul, iar acum veți parcurge și voi în mod conștient calea voastră pământească cu scopul unirii finale cu Mine.... Veți atinge perfecțiunea și o viață de fericire care va dura pentru totdeauna....

Amin

Evoluția spirituală ascendentă în creații

Transformarea puterii în creații....

B.D. Nr. 8569

25. iulie 1963

Toate ființele conștiente de Eu-l lor care se îndepărtaseră de Mine au trebuit să fie dizolvate, deoarece, ca ființe, nu-și mai îndeplineau scopul pe care li-l atribuisem, în schimb, ele ar fi lucrat împotriva Mea, dacă ar mai fi fost capabile să o facă.... Cu toate acestea, ele Mi-au respins puterea iubirii care le-ar fi permis să continue să lucreze.... Și astfel s-au împietrit în ele însele, motiv pentru care le-am dizolvat în nenumărate particule mici, astfel am remodelat forța emanată cândva ca "ființe" în creații de un alt fel, care acum erau în mod fundamental din acea esență sub alte forme. Dacă priviți acum lucrările de creație din jurul vostru, să știți că toate acestea adăpostesc substanța spirituală căzută care nu a vrut să Mă slujească conform voinței Mele și care acum Mă slujește într-o stare de constrângere, adică este indusă să fie activă de legea naturală. Pentru că fiecare lucrare pământească a creației își are scopul și destinul ei, ea servește la apariția sau la conservarea altor lucrări ale creației din nou, după cum iubirea și înțelepciunea Mea au recunoscut că este oportun și potrivit pentru a aduce la maturitate spiritualul ascuns din ele. Fosta ființă conștientă de Eu-l propriu în liberul arbitru s-a împotrivit iluminării forței Mele de iubire și, astfel, s-a împotrivit oricărei activități în voința Mea.... Ea și-a pierdut conștiința de Eu propriu, deoarece a fost dizolvată în substanța sa primordială, în forța care acum este din nou recognoscibilă în toate lucrările creației.... Căci toată puterea care a izvorât din Mine, ca sursă primordială de forță, trebuie să devină eficientă conform voinței Mele.... Eu voi ști cum să împiedic o activitate contrară voinței Mele și, prin urmare, am pus ființa căzută într-o stare în care a devenit astfel eficientă în conformitate cu voința Mea în măsura în care trebuia să servească și, prin aceasta, i-am garantat și dezvoltarea sa ascendentă, care este scopul și țelul oricărei opere de creație: Să aducă la maturitate substanțele spirituale legate din ea până când toate substanțele dizolvate s-au adunat din nou și au redevenit ființa conștientă de sine, așa cum am creat-o cândva.... pentru ca apoi să pășească din nou pe Pământ ca ființă umană cu scopul și finalitatea de a se integra complet în voința Mea și de a găsi astfel unificarea cu Mine.... În stadiul de ființă umană, ființa este din nou conștientă de sine și atunci experimentează și voința Mea, pe care trebuie doar să o respecte pentru a atinge și ea scopul final.... unirea cu Mine, căci voința Mea cere doar un mod de viață în iubire.... Voința Mea este ca ființa să transforme toată iubirea de sine, care aderă la ea ca un rău moștenit de la adversarul Meu, în iubire altruistă față de aproapele.... Voința Mea este doar transformarea ființei, care este lipsită de orice iubire, în iubire față de Mine și față de aproapele.... Ființa trebuie să dorească în mod inevitabil să accepte din nou iubirea care a respins-o cândva, numai atunci se poate întoarce la Mine și poate fi acceptată ca și copil al Meu în împărăția Mea de lumină și glorie.... Numai atunci procesul de întoarcere, pe care orice ființă căzută trebuie să-l parcurgă, a reușit și ființa s-a întors la Mine în casa Tatălui său.... Dacă știți despre sensul și scopul real al vieții pământești, atunci vă veți strădui și voi să împliniți voința Mea și veți fi conștienți și de responsabilitatea vieții pământești ca ființă umană.... De asemenea, veți tânji să experimentați mai mult, deoarece dorința de lumină se va trezi în voi atâta timp cât nu vă veți împotrivi iluminării Mele de iubire, care poate avea loc întotdeauna când ființa umană se întoarce către Mine în gând, rugăciune sau activitate de iubire.... Căci el va da dovadă de voința sa întoarsă spre Mine în timpul vieții pământești, pentru a mărturisi întoarcerea sa conștientă la Mine.... Această ultimă decizie a voinței pe Pământ este cerută ființei umane pentru că acum este din nou ființa conștientă de sine care și-a îndreptat cândva greșit voința, iar acum trebuie să anunțe în mod deschis schimbarea voinței sale pentru a putea fi acceptată din nou în vechile sale drepturi filiale, pentru a putea fi din nou luminată de Mine cu iubirea Mea, așa cum a fost la început.... Pentru că acum ființa va utiliza din nou și forța iubirii în voința Mea.... Ea va crea și se va modela în împărăția spirituală și nu-și va rupe niciodată

legătura cu Mine, deoarece iubirea sa pentru Mine a devenit atât de puternică încât o umple complet.... Ar trebui să primiți întotdeauna doar cunoștințe despre ceea ce ați fost, ceea ce sunteți și ceea ce ar trebui să deveniți.... Pentru că numai acest lucru vă fundamentează scopul vieții voastre pământești, iar dacă vă obișnuți cu astfel de cunoștințe, vă veți trăi existența pământească și în mod conștient. Și aceasta este adresarea Mea directă de Sus, pentru ca voi să nu treceți prin viața voastră pământească cu indiferență și să nu ignorați complet scopul și țelul, iar Eu nu voi înceta niciodată să vă transmit cunoștințe despre aceasta, oamenilor, pentru ca și voi să Mă recunoașteți pe Mine Însumi și să vă apropiați de Mine în mod conștient și astfel să treceți ultimul test al vieții voastre pământești.... astfel încât să vă întoarceți în cele din urmă la Mine și să fiți din nou fericiți, așa cum ați fost la început....

Amin

Procesul de creație a necesitat veșnicii....

B.D. Nr. 8770

4. martie 1964

Procesul de creație nu a fost un act de moment, deși, într-adevăr, nu Mi-a lipsit puterea de a o face.... totuși, scopul creației ar fi fost greșit, deoarece a fost menit să garanteze o dezvoltare lentă de la abis la ascensiune și, prin urmare, s-a extins pe o perioadă nesfârșită. Și de aceea trebuie să vă fie de înțeles și vouă, oamenilor, că reprezentarea din Scriptură, din Cartea Părinților, vă aduce în mod figurat în atenție acest act de creație, deoarece oamenii care nu au încă o cunoaștere mai profundă nu vor putea înțelege procesul corect și vor fi instruiți doar că creația a ieșit odată din mâna Mea, că a fost și este lucrarea voinței și a puterii Mele.... Oricine caută să pătrundă mai adânc va ajunge și el la o cunoaștere mai profundă. Deocamdată este necesar doar să cunoaștem o Putere care face să se nască tot ceea ce vede omul în jurul său, dar și creațiile pe care nu le vede. Căci înainte de a i se putea explica corelațiile mai profunde, el trebuie să știe despre începutul primordial al tuturor lucrurilor, ca ființe independente care au fost emanate din Mine ca forță a iubirii.... Și trebuie să știe despre apostazia acestor ființe față de Mine și despre marele păcat originar cu care ființele erau acum împovărate. Numai atunci i se poate explica apariția creației și procesul de întoarcere prin această creație. Dar oricine care nu este încă trezit din punct de vedere spiritual se va agăța de litere moarte și nu va dobândi niciodată claritate, pentru că este de asemenea inaccesibil la învățăturile oamenilor treziți din punct de vedere spiritual. Fiecare operă de creație a avut nevoie de perioade infinite de lungi de dezvoltare prealabilă, care însă privește întotdeauna spiritualul ce urmează să se înalțe într-o operă de creație.... Acesta a căzut atât de jos încât a avut nevoie și de vremuri eterne pentru a se înălța din nou în creații de cel mai divers fel.... de la forma cea mai primitivă până la operele magnifice concepute, create prin voința Mea pentru a salva această substanță spirituală și a-i permite să se înalțe.... Și astfel, opera de creație Pământul a fost la început doar un conglomerat al celor mai imature spirite, ale căror substanțe s-au condensat încet-încet în formă, într-o masă care nu putea fi numită încă materie solidă, ci trebuiau considerate elemente de bază, fără formă, dar cu o forță imensă, pentru că ele conțineau substanța spirituală complet neîmblânzită. Cu toate acestea, înțelepciunea Mea a distribuit totul în mod echitabil și a folosit fiecare element pentru activitatea Mea creatoare, astfel încât au apărut forme individuale care trebuiau să își îndeplinească scopul propus și astfel a început acumularea lentă a lucrărilor vizibile ale creației, care a durat o perioadă nesfârșită de timp, până când Pământul a putut prezenta deja vegetație și substanțe spirituale din ce în ce mai mature au putut să locuiască în aceste creații, care au acoperit apoi cursul dezvoltării ascendente în acea lume vegetală. Și acum au urmat primele viețuitoare vii.... Au urmat creații care erau deja capabile să desfășoare o activitate, chiar dacă foarte mică, care le revenea conform dreptului natural. Și iarăși, timpuri nesfârșite de dezvoltare au trecut de la aceste mici vietăți vii la lumea animală, care cuprindea forme tot mai mari și mai puternice, unde o mare parte din spiritualul adunat se unise deja pentru a îndeplini din nou și din nou sarcina: Să facă Pământul utilizabil pentru ultima lucrare de încununare a creației divine.... pentru ființa umană.... care a trebuit să treacă prin toate aceste etape preliminare, iar acum sufletul său este alcătuit din toate acele mici particule care au aparținut unui spirit originar căzut cândva și care a trebuit să treacă prin toate lucrările de creație ca fiind dizolvate pentru a se dezvolta din nou încet-încet în sus pe această cale. Și, în consecință, ființa umană nu ar fi putut fi creată la

"crearea lumii"...., la fel cum nici toate lucrările de creație nu au fost o lucrare de moment din partea Mea, tocmai pentru că dezvoltarea lentă ascendentă trebuia să o precedă, altfel întreaga lucrare de creație ar fi fost inutilă și lipsită de sens, pentru că nu a fost creată de dragul Meu, ci de dragul creațiilor Mele căzute și, astfel, a fost menită să îndeplinească și scopul de a conduce aceste ființe căzute înapoi la Mine. Și totuși, fiecare lucrare de creație a fost gândul Meu, care a ieșit din Mine și a fost întotdeauna realizată atunci când era nevoie de o nouă formă pentru substanța spirituală care a atins un anumit grad de maturitate pentru a-și putea continua calea de dezvoltare. Și astfel, diferitele creații au luat naștere periodic. Lumea plantelor a devenit necesară doar atunci când lumea rocilor a eliberat materia spirituală, care acum avea nevoie de o nouă formă într-un înveliș mai ușor. Și tot așa, cele mai mici vietăți vii au luat naștere după crearea lumii vegetale.... Și numai Eu știam când una era necesară pentru cealaltă, și știam, de asemenea, cât timp aveau nevoie creaturile vii mai mari, de la animale până la preadamiți, pentru ca substanțele sufletești întrupate în ele să se maturizeze. Și astfel am știut și când a venit timpul ca ființa spirituală să-și adune particulele individuale pentru a se întrupa ca "suflet" în forma finală. Și astfel am prezentat din nou o operă de creație.... ființa umană, care este creată cu atâta măiestrie încât maturizarea până la perfecțiunea finală este posibilă în această formă exterioară. Și această creație a ființei umane a avut loc, de asemenea, în urmă cu timpuri nesfârșite, pe care voi, oamenii, nu le puteți constata, deoarece conceptul vostru de timp este încă limitat, dar lucrarea Mea de întoarcere durează deja veacuri întregi și, deși au trecut timpuri veșnice înainte de ființa umană, înainte ca Pământul să fie atât de avansat cu toate lucrările sale de creație..., că ființa umană ar putea acum să intre în posesia lui în scopul maturizării sale finale, dar acest moment este de asemenea foarte îndepărtat, deoarece pe Pământ au loc mereu mari schimbări și transformări care fac imposibilă calcularea duratei existenței Pământului și a ființei umane. Cu toate acestea, un lucru este sigur: Voi, oamenii, nu veți putea înțelege bine planul Meu etern de mântuire decât atunci când voi înșivă veți fi atins gradul corespunzător de lumină..... Pentru că până atunci nu vă puteți imagina (voi înșivă) timpuri dincolo de gândirea voastră intelectuală pentru care se poate aplica termenul de "eternitate".... Și ceva trebuie să vi se facă ușor de înțeles în imagini, atâta timp cât spiritul vostru este încă netrezit.... Numai spiritul trezit va putea privi mai adânc, dar chiar și ultimele înțelepciuni îi vor fi de înțeles doar atunci când va fi intrat în împărăția luminii, când totul îi va putea fi revelat, pentru că atunci totul îi va fi de înțeles și lui....

Amin

Creația vizibilă tărâmul adversarului lui Dumnezeu, dar care nu are nicio putere asupra ei....

B.D. Nr. 3957

17. ianuarie 1947

Deși tot ceea ce este vizibil mărturisește puterea lui Dumnezeu și voința Creatorului, creația face totuși parte din împărăția adversarului Lui, deoarece substanțele sale sunt cele spirituale pătrunse de voința sa, care s-a pus deci împotriva lui Dumnezeu. Și astfel, toată creația vizibilă trebuie socotită ca făcând parte din împărăția sa, doar ființa umană, deși este și ea o creație materială, poate scăpa deja de împărăția sa în timpul vieții sale pământești, chiar dacă trupul său este încă legat de Pământ și nu este încă complet liber de impulsurile voinței care dezvoltă influența sa. Sufletul ființei umane, însă, poate deja să fi scăpat complet din lumea sa și să locuiască în împărăția care este adevărata sa casă, unde numai puterea și voința lui Dumnezeu sunt active și unde, prin urmare, nu există creații pământești care să conțină voința opusă lui Dumnezeu. Cu toate acestea, adversarul lui Dumnezeu nu are putere asupra creațiilor vizibile de pe Pământ, deși este împărăția lui..... Ele sunt substanțe înrudite lui din care este compusă creația, dar complet inaccesibile influenței sale, deoarece numai voința lui Dumnezeu guvernează această creație. Și, prin urmare, substanța spirituală legată în creație își poate continua nestingerită ascensiunea spirituală odată ce a început-o, ea nu va putea fi în niciun fel perturbată în cursul dezvoltării sale de către adversarul lui Dumnezeu, deoarece acesta nu are nici cea mai mică putere asupra lucrărilor vizibile ale creației. Din acest motiv, totuși, el încearcă în mod constant să influențeze voința ființei umane, deoarece îi este permis să o influențeze și acum caută să se folosească pe scară largă de puterea sa..... Eforturile sale se îndreaptă acum spre influențarea voinței umane, astfel încât face din distrugerea creațiilor de orice fel scopul său.... Și cum acesta este de

obicei rezultatul unui mod de viață lipsit de iubire, el va încerca mai întâi săucidă dragostea în ființa umană și să trezească în ea înclinația către lume care o împinge să obțină plăcere pe seama semenilor săi. De îndată ce o persoană se lasă purtată de acțiuni neprietenoase, ea s-a pus sub controlul adversarului lui Dumnezeu, iar gândurile și acțiunile sale sunt contrare lui Dumnezeu. Și atunci el se va deschide tot mai mult acestei influențe și îi va fi un servitor voluntar pe Pământ. Lumea materială este împărăția lui, adică spiritualul este alungat în ea, care își poartă încă voința în sine, deci este contrar lui Dumnezeu, dar care totuși se străduiește să urce în sus în legea constrângerii. El caută acum să elibereze acest spiritual pentru ca el să se întoarcă din nou la el și să contribuie la creșterea puterii sale. Și de aceea el caută să îl incite pe om să distrugă operele creației din motive de răutate. Căci și distrugerea materiei poate avea loc în mod ordonat și poate corespunde voinței lui Dumnezeu, dacă iubirea este forța motrice a întregii activități umane, iar distrugerea materiei are ca scop doar să lase să ia naștere noi opere care să fie de folos și care, prin urmare, pot fi socotite ca opere de iubire. Atunci, spiritualul din materie este doar ajutat să se înalțe în continuare, conform voinței lui Dumnezeu. Și atunci a expirat și timpul stabilit pentru spiritualul în orice formă, în timp ce adversarul lui Dumnezeu caută să întrerupă prematur această dezvoltare și pentru aceasta are nevoie de voința omului, deoarece el însuși nu are nicio putere asupra a ceea ce este creat din voința lui Dumnezeu și din puterea Sa, care servește la dezvoltarea ascendentă a spiritualului care odată s-a îndepărtat de El. Dar numai o acțiune lipsită de iubire față de aproapele duce la distrugerea materiei în interesul lui și astfel adversarul lui Dumnezeu are două planuri pe care încearcă să le realizeze.... pentru a elibera spiritualul și a împiedica dezvoltarea sa ascendentă și în același timp și pentru a câștiga pe omul însuși, prin voința acestuia din urmă distrugându-i dinainte întreaga dezvoltare, iar în ultima etapă el devine din nou sclavul celui care este cauza stării sale imperfecte și care caută să canalizeze toată puterea dinspre Dumnezeu spre el însuși, pentru a-și spori puterea. Dar omul însuși poate, prin voința sa liberă, să distrugă aceste planuri ale sale, dacă, prin activitate iubitoare, se plasează pe sine într-o stare de perfecțiune și astfel se eliberează complet de puterea fostului său seducător și în același timp contribuie și la răscumpărarea spiritualului de la el, dacă, în slujba iubirii aproapelui, remodelează materia în lucruri folositoare, căutând să protejeze materia de distrugerea răuvoitoare și oferindu-i întotdeauna posibilitatea de a-și îndeplini scopul, adică de a sluji oamenilor, animalelor sau altor lucrări ale creației lui Dumnezeu, potrivit formei lor. Nimic nu este lipsit de sens și de scop, iar fiecare lucrare a creației lui Dumnezeu se bazează pe un scop înțelept; și, prin urmare, ființa umană ar trebui să permită, de asemenea, ca dragostea și înțelepciunea să se aplice în activitatea sa.... Sub mâna sa vor lua ființă numai acele creații care aduc beneficii aproapelui, iar el își va oferi mâna de ajutor pentru distrugerea altor opere ale creației, provenite din mâinile lui Dumnezeu sau ale oamenilor, numai dacă noua formă garantează o dezvoltare ulterioară pentru substanța spirituală legată în materie. Distrugerile răuvoitoare de orice fel eliberează un număr de nedescris de entități spirituale care, în funcție de maturitatea lor sau de rezistența lor față de Dumnezeu, trebuie să se răzbune sau să îndure chinuri până când vor fi remodelate din nou și își vor putea continua dezvoltarea întreruptă. Totuși, aceste entități, devenite libere împotriva voinței lor, se exprimă adesea într-un mod care îi deranjează pe oameni, deși nu se observă fizic, ele au totuși un efect asupra sufletului ființei umane, îndreptându-l în mod excesiv spre materie și declanșând astfel în el impulsuri și dorințe extrem de dăunătoare pentru dezvoltarea sa ascendentă și care îl fac pe dușmanul sufletelor să se bucure de succesul său. Căci el nu se lasă înfrânt în lupta pentru sufletele umane și le abordează cu toate tentațiile.... Dar iubirea îl eliberează pe om și oricine trăiește în iubire nu va mai dori nici materia; va fi activ fără încetare și va contribui prin activitatea sa la răscumpărarea lui, iar ispitorul nu va fi niciodată biruitor asupra lui....

Amin

Omul Creației

Crearea omului.... Căderea omului....

B.D. Nr. 5800

31. octombrie 1953

Spiritele căzute au avut nevoie de un timp infinit de lung pentru dezvoltarea lor ascendentă, iar creațiile Mele individuale au avut nevoie, de asemenea, de un timp infinit de lung, care, ca să spunem așa, trebuiau să se dezvolte și ele cu spiritele legate în ele pentru a putea conține spirite tot mai mature. Din nou și din nou au fost create noi forme și din nou și din nou un scop a fost atribuit acestor forme. Astfel, creația terestră nu a luat naștere într-o clipă, ci au trecut perioade de timp infinit de lungi până când spiritualul, în toate gradele de maturitate, a găsit forma exterioară necesară pentru el, deoarece maturitatea mereu în creștere a necesitat, de asemenea, din nou și din nou, noi creații care să-l poată găzdui. Dar atâta timp cât substanța spirituală trăia în legea constrângerii, activitatea Mea creatoare a însemnat crearea Pământului ca stație de maturizare pentru substanța spirituală profund decăzută, care urma să atingă în el o maturitate care să redea substanței spirituale legate liberul arbitru de care abuzase cândva....

Dar acum trebuia creată și o formă exterioară pentru această substanță spirituală maturizată, pentru ca ea să poată testa din nou liberul arbitru în această formă.... Această operă de creație a fost omul, care se deosebea de toate celelalte creații apărute anterior prin faptul că, pe lângă liberul arbitru, era înzestrat și cu intelect și rațiune.... cu capacitatea de a gândi, cu conștiința de sine și cu capacitatea de a comunica cu semenii săi prin intermediul limbajului, deoarece conviețuirea a oferit condițiile necesare pentru testarea voinței. Forma exterioară a ființei umane era deja prezentă în ultimele stadii în stare de constrângere și era destinată să primească nenumărate substanțe sufletești mature, însă aceste ființe vii acționau încă în stare de constrângere, așa cum cere legea naturală, și, prin urmare, nu erau responsabile pentru acțiunile lor. Ele nu erau capabile să gândească decât într-o foarte mică măsură, însă, în calitate de rezervor pentru substanțele spirituale care s-au maturizat într-un timp infinit de lung de dezvoltare, ele erau, de asemenea, opere de creație pe care înțelepciunea și iubirea Mea le-au modelat pentru aceste substanțe spirituale. Cu toate acestea, doar acele ființe vii care posedă liberul arbitru, intelectul și conștiința de sine trebuiau să fie considerate ființe umane....

Și abia acum a început planul de spiritualizare a acestor creaturi.... care acum cerea ca aceste ființe.... oamenii.... care au fost instruiți de Mine.... trebuiau să-și folosească capacitatea de gândire, intelectul și liberul arbitru în conformitate cu instrucțiunile Mele și care, în virtutea liberului lor arbitru, erau acum capabili să trăiască și să creeze pe Pământ.... care puteau să se transforme în dumnezei, dar care puteau, de asemenea, să acționeze complet împotriva instrucțiunilor Mele și a voinței Mele și să se întoarcă în abisul din care se înălțaseră.... Eu l-am creat pe om.... Am dat ființei spirituale, care atinsese un anumit grad de maturitate, o formă exterioară care corespundea din nou înțelepciunii și iubirii Mele și, de asemenea, sarcinii pe care ființa umană trebuia să o îndeplinească acum.... Forma exterioară a devenit o ființă vie doar atunci când substanța spirituală și-a stabilit reședința în ea - compoziția nenumăratelor particule care acum dădeau viață formei ca "suflet". Căci spiritualul este o putere activă în mod constant și, cu siguranță, a fost legat în timpul etapelor preliminare, în cursul nesfârșit de lung al dezvoltării, și incapabil de o activitate neîngrădită; dar în ultima formă exterioară, în ființa umană, poate deveni din nou activ. Ea își poate desfășura propria forță și o poate spori fără restricții prin unirea cu Mine.... Forța Mea a fost pusă la dispoziția primelor ființe umane fără măsură; ele au fost echipate într-un mod neobișnuit, deoarece viața lor de încercare pe Pământ era menită să aibă ca rezultat lepădarea învelișului lor pământesc ca fiind complet spiritualizate și întoarcerea din nou în casa Tatălui lor ca adevărați copii.... Dar trebuia să li se supună testul voinței, pe care Eu îl cer de la fiecare ființă creată; trecerea acestui test de către primii oameni ar fi permis cu ușurință tuturor

oamenilor care au urmat să atingă scopul final.... (1.11.1953) Prin primele ființe umane am creat ființe pentru Mine Însumi care, în ciuda inadecvării lor.... adică a lipsei lor de perfecțiune ca urmare a apostaziei față de Mine....., au fost totuși capabile să ajungă să Mă cunoască pe Mine Însumi, care s-au recunoscut pe ele însele ca ființe.... care, prin urmare, au fost capabile să recunoască și să îndeplinească voința Mea prin capacitatea lor de a gândi și prin voința lor liberă.... Îmi creasem ființe cărora Mă puteam face înțeles, în ciuda distanței lor față de Mine, care puteau să audă Cuvântul Meu și să lase ca acesta să aibă un efect asupra lor, ceea ce era anterior imposibil în starea de voință legată.... Astfel, ființa umană a fost prima operă pământească a creației care purta în sine un spirit primordial căzut și care trebuia acum să ajute acest spirit primordial să se întoarcă la starea sa inițială pentru a putea crea și lucra din nou ca ființă spirituală liberă în uniune eternă cu Mine.... Aceasta a fost sarcina primei ființe umane create și rămâne sarcina tuturor ființelor umane până la sfârșit, până la spiritualizarea completă a tot ceea ce a căzut.... A fost un test de voință nu prea dificil pe care primul om a trebuit să-l treacă.... Dar pentru acest test trebuia să i se acorde și adversarului Meu dreptul de a-l influența.... Iar omul a cedat acestei influențe.... El a devenit apostat față de Mine a doua oară, și aceasta a fost prima cădere în păcat pe acest Pământ.... cădere în păcat despre care omenirea are cunoștință, chiar dacă nu știe nimic despre apostazia anterioară a spiritualului față de Mine.... Dar acest lucru nu face decât să explice totul.... Căci primul om nu ar fi putut cădea dacă ar fi fost prima operă esențială a creației de la Mine, care ar fi trebuit să fie în deplinătatea puterii și a luminii, deoarece numai perfecțiunea poate ieși din Mine. Căci atunci nicio forță opusă nu ar fi putut avea efect asupra lui. Dar motivul căderii sale se găsește în apostazia spiritelor și, prin urmare, în sufletul ființei umane care nu era încă pe deplin maturizat, care putea să se dovedească pe sine, dar nu trebuia să se dovedească pe sine.... Omul avea totuși intelect și voință liberă și, prin urmare, trebuia să poarte și responsabilitatea pentru sufletul său.... Și, prin urmare, omul trebuia să ispășească vina sa.... Adversarul Meu și-a păstrat puterea asupra spiritului întrupat ca ființă umană, iar pentru fiecare ființă umană acest lucru înseamnă un curs laborios al vieții pământești asociat cu lupta și suferința cu scopul de a scăpa de controlul său.... un scop pe care ființa umană îl poate atinge și ea, deoarece Iisus Hristos a venit în ajutorul rasei umane slăbite de căderea lui Adam în păcat, și astfel răscumpărarea este garantată pentru oricine îl recunoaște ca Fiul al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii și îl urmează de bunăvoie.... Prima ființă umană ar fi putut construi podul pe care toți urmașii săi ar fi putut ajunge apoi la Mine.... dar, deoarece a căzut, omenirea a trebuit să rămână în robia lui Satana pentru o lungă perioadă de timp până la venirea Răscumpărătorului, până când Iisus Hristos a coborât pe Pământ pentru a construi acum un pod către împărăția spirituală prin suferința și moartea Sa.... prin moartea Sa pe cruce.... (2.11.1953) Decizia de voință, care a fost luată de prima ființă creată de Mine.... de către Lucifer.... nu trebuia în niciun caz să fie privită ca o poruncă, ci mai degrabă, a fost în întregime la latitudinea ființei de a-și îndrepta voința într-o direcție, iar direcția voinței sale s-a bazat exclusiv pe dorința sa de putere și de stăpânire exclusivă. Era foarte conștientă de faptul că a ieșit din Mine, dar se credea capabilă să conducă singură, deoarece nu Mă vedea pe Mine..... Mă recunoștea ca fiind originea sa, dar nu dorea să Mă recunoască.... Și nu Eu am plasat această voință în ființă, ci ființa însăși a schimbat astfel voința liberă pe care i-am dat-o Eu.... Aceasta a fost diferența dintre prima cădere a lui Lucifer și căderea în păcat a primei ființe umane.... căci aceasta din urmă purta încă în sine voința greșită și de aceea i-am dat o poruncă pe care nu trebuia să o încalce.... o poruncă pe care ar fi putut să o respecte cu ușurință dacă nu ar fi fost influențat de spiritul opus, care a avut, prin urmare, o influență puternică asupra ființei umane pentru că, în fond, era încă partea lui.... pentru că nu își recăpătase încă perfecțiunea care făcea imposibilă o cădere. O ființă umană perfect creată nu ar fi putut cădea, adică nu ar fi putut încălca această poruncă, pentru că spiritul desăvârșit din ființa umană l-ar fi reținut de la orice activitate potrivnică lui Dumnezeu..... Cu toate acestea, crearea ființei umane a fost doar rezultatul căderii lui Lucifer și a urmașilor săi, altfel, cu adevărat, nu ar fi fost nevoie să dau substanței spirituale chemate la viață de către Mine forme exterioare ca acoperire. Dar forma ființei umane conținea substanța spirituală căzută și, astfel, ființa umană Adam era deja împovărată de acest păcat trecut, pe care, totuși, l-ar fi putut respinge dacă ar fi ascultat de porunca Mea.... Ar fi fost posibil ca el să răscumpere datoria moștenită.... căderea sa a întârziat la nesfârșit întoarcerea ființei spirituale căzute din nou la Mine, însă a devenit posibilă prin lucrarea de

răscumpărare a omului Iisus, Care, fără o poruncă din partea Mea, a făcut ceea ce trebuia să facă omul Adam.... să intre complet în voința Mea și, printr-o viață de iubire, să se unească din nou cu Mine pe Pământ și să ajungă la posesia deplină a puterii și a luminii....

Amin

Păcatul moștenit....

B.D. Nr. 5967

29. mai 1954

Trebuie să apară în voi mereu întrebări la care ați vrea să primiți răspuns, atunci vă pot lumina de îndată ce intrați în contact cu Mine, de îndată ce ascultați ceea ce vă spun după o rugăciune sinceră.... considerând gândurile voastre care apar acum ca fiind răspunsul Meu, dacă nu vă sunt adresate direct de Mine prin vocea spiritului. Dorința voastră și chemarea Mea vă asigură și gândirea corectă.... dar fără Mine nu veți sta în adevăr, fără Mine strădania voastră pentru iluminare este zadarnică, pentru că fără Mine sunteți umpluți doar cu material de gândire eronat pe care forțele de jos vi-l pot transmite.... tocmai pentru că Mă excludeți pe Mine, Care sunt Cel ce dăruiește adevărul....

Așa că lăsați-Mă să vă spun următorul lucru: Iluminarea poate veni la voi doar sub formă de imagini atâta timp cât nu sunteți perfecți.... Niciodată nu veți putea înțelege profunzimile infinite ale înțelepciunii divine, nu veți înțelege niciodată motivele domniei și activității Mele, deoarece imperfecțiunea voastră semnifică, de asemenea, o putere insuficientă de cunoaștere și, astfel, nu veți putea găsi o explicație în virtutea intelectului vostru.... care, totuși, poate ajunge la voi într-o clipă, de îndată ce lumina iubirii Mele vă inundă în împărăția spirituală. Pe Pământ trebuie să primiți clarificări în imagini, procesele care au avut loc în creația Mea nu pot fi descrise decât în funcție de capacitatea voastră de înțelegere.... și astfel, procesele spirituale din inimile primilor oameni nu pot fi făcute înțelese pentru voi decât prin intermediul proceselor pământești, care însă nu sunt în sine decât o slabă comparație.... tocmai pentru că voi înșivă sunteți încă slabi spiritual....

Voi, oamenii, sunteți legați de legile naturale, căci libertatea deplină pe care v-ați pierdut-o prin apostazia voastră anterioară trebuie să o dobândiți din nou prin viața voastră pământească.... Am impus o limitare a voinței primilor oameni pentru că am vrut ca ei să recunoască pentru prima dată că sunt supuși unei puteri și că, prin urmare, trebuie să se supună de bună voie acestei puteri.... pentru a li se acorda acum libertatea finală. Odată nu au vrut să Mă recunoască, și acesta a fost primul păcat, răzvrătirea împotriva Mea, de la Care se îndepărtaseră.... Numai recunoașterea în liberul arbitru ar putea anula din nou acest prim păcat. Și am vrut să obțin această recunoaștere a Mea atunci când am adus întreaga creație la existență. De aceea, primele ființe umane au fost echipate în așa fel încât au fost într-adevăr capabile să Mă recunoască, dar nu au fost forțate să o facă.... Și, prin urmare, voința liberă trebuia să decidă, care urma să fie testată din nou într-o "ispită".... (5/28/1954). Ochii oamenilor trebuiau să fie îndreptați spre ceva ce doreau, iar o interdicție și o ispită în același timp trebuiau să-i determine să ia o decizie de voință.... dar se înțelege că momeala era legată de o promisiune la care acum trebuiau să reziste.... Interdicția și ademenirea proveneau din două părți.... pentru că era vorba de întoarcerea celui căzut la Mine și de rămânerea cu adversarul Meu, de atingerea țelului celui creat de Mine sau de o nouă recidivă în adânc.... Și, în consecință, a trebuit să fie pusă și dorința în ființa umană și să i se ofere posibilitatea de a satisface această dorință.... sau de a o depăși de dragul unui scop mult mai înalt: (pentru) fericirea eternă cu Mine, care depășește de o mie de ori această împlinire pământească a dorinței.

Deoarece recuperarea ființelor spirituale apostaziate a fost o luptă între Mine și adversarul Meu, acesta din urmă trebuia să aibă și el posibilitatea de a influența voința acelor ființe.... doar că a simulat bunuri false și o fericire falsă pentru ca oamenii să piardă adevărata fericire, o viață fericită în eternitate.... Știam despre această ispită și de aceea am dat primilor oameni o poruncă cu avertizare simultană de moarte veșnică.... Și acest avertisment ar fi trebuit să fie suficient pentru a înăbuși orice dorință în oameni pentru a nu-și pierde viața.... și adversarul Meu i-a convins de contrariul avertismentului Meu.... el le-a promis viața.... dar ei M-au recunoscut ca fiind Puterea supremă și totuși au urmat minciuna.... și astfel au adus moartea în lume....

Dar ce a făcut ca dorința lor să fie atât de puternică încât au cedat în fața ei?... Ei au trăit o viață fericită în paradis, erau stăpânii tuturor lucrurilor create; Totul era supus voinței lor și se simțeau fericiți în deplinătatea forței și a puterii. Iubirea sinceră a unit și ființele umane create pentru prima dată și, în virtutea acestei iubiri, ele ar fi putut să se elibereze din robia adversarului Meu. Și atâta timp cât această iubire era îndreptată spre Mine și spre partener, nu exista niciun pericol de eșec în testul voinței. Dar adversarul Meu a știut cum să deturneze această iubire.... a transformat-o în iubire de sine, oferindu-le promisiuni false și astfel a aprins în ei dorința de a-și procura ei înșiși fericiri.... Iubirea lor a devenit o dorință, o iubire egoistă și josnică, și astfel s-au predat din nou controlului celui de care trebuiau să se elibereze și puteau face acest lucru dacă ar fi pus porunca Mea mai presus de dorința lor.

Înțelegeți acest lucru, oameni buni.... nu venise încă timpul când am vrut să binecuvânteț primul cuplu uman.... De aceea a devenit păcătos.... căci nimic nu este păcătos care se adaptează la planul Meu de creație, nimic nu poate fi păcătos care se întâmplă în ordine legală.... și niciodată procesul de procreare nu poate fi contrar ordinii rânduite de Dumnezeu. Totuși, satisfacerea simțurilor fără voința de a da naștere la viață nu este un act de iubire, care este divină, ci o iubire de sine aprinsă de adversarul Meu, care trage ființa umană în jos și o împinge cu totul în puterea sa....

Primele ființe umane au căzut pradă acestei false iubiri, iar această falsă iubire a fost păcatul care ne-a amintit din nou de păcatul original al îngâmfwării de sine.... care nu voia să se dăruiască, ci să posede totul și care era proprietatea ereditară a producătorului său.... dar care nu are nimic în comun cu iubirea divină.... (29.5.1954). Iubirea divină se odihnește ca o scânteie în inimile voastre și se poate aprinde în cele mai înalte vălvătăi. Dar scopul adversarului Meu a fost și este să pervertească această iubire, și a reușit. Purul, divinul a fost pângărit și schimbat într-o iubire de sine care nu mai merită termenul de "iubire" și care poate fi numită doar râvnă, egoism și iubire de sine și care este, de asemenea, capabilă de tot ceea ce adversarul Meu cere de la voi.... Și astfel, actul procreației a devenit, de asemenea, un mijloc pentru adversarul Meu de a câștiga nenumărate suflete, ceea ce nu ar fi fost niciodată posibil dacă ar fi avut loc sub binecuvântarea Mea.... unde iubirea divină de a dăru și de a face fericit ar trebui să cunoască punctul culminant în apariția unei noi vieți.... Căderea a constat, așadar, în renunțarea la iubirea divină pură în favoarea iubirii egoiste impure.... Scânteia lui Dumnezeu din om a fost stinsă de influența satanică și în locul ei s-a aprins un foc căruia i-a căzut victimă tot ce era nobil și pur.... Simțurile au fost stârnite și împinse la poftă maximă, care nu mai corespundea actului Meu de creație.... dar libertatea de voință a adversarului Meu și, de asemenea, a creaturilor Mele nu a fost împiedicată, deoarece încă mai stă în voința fiecărei ființe umane în parte să reziste acestei tentații a Satanei.

Căderea omului, deci, nu a fost actul procreării, ci iubirea perversă și păcătoasă inspirată de Satana și aprinsă în voința liberă.... Un act de creație care a fost fericit în sens divin a fost redus la un joc de spirite necurate.... Adversarul Meu i s-a permis accesul la un act în care Eu Însumi am vrut să fiu cu oamenii cu binecuvântarea Mea pentru a întări în ei iubirea pură, divină, pentru ca aceasta să se reverse și în ființele născute acum și astfel ar fi apărut o rasă umană care ar fi regăsit drumul spre Mine în lumina tot mai strălucitoare a iubirii, fără suferință și chinuri, care s-ar fi răscumpărat în scurt timp prin iubire, pentru că trebuia să Mă recunoască pe Mine Însumi acolo unde iubirea strălucește....

Primii oameni ar fi fost capabili să treacă acest test al voinței.... dar, întrucât m-am luptat cu adversarul Meu pentru sufletele oamenilor, nu l-am putut împiedica să folosească mijloace pentru a-și asigura victoria. Căci era vorba de întoarcerea creațiilor Mele vii în deplină libertate de voință.... care, totuși, au eșuat și au provocat o soartă întregii rase umane din care nu a redevenit ea însăși liberă.... până când o ființă umană, în pură iubire divină, a realizat lucrarea.... care a ispășit pentru întreaga umanitate și i-a deschis din nou calea spre înalt....

Pentru că iubirea este victorioasă, și iubirea nu se va odihni până când ultimul care s-a îndepărtat de Mine nu va găsi drumul înapoi la Mine....

Amin

O, credeți aceasta, că trebuie să parcurgeți din nou calea spre înălțime exact așa cum ați parcurs-o voi înșivă în liberul arbitru până în adâncuri.... că nu puteți sări peste nicio fază a dezvoltării voastre ascendente, ci trebuie să realizați în mod conștient schimbarea înapoi la ființa voastră inițială, ceea ce presupune, de asemenea, că trebuie să vă apropiați din nou de Mine pas cu pas, așa cum odinioară v-ați îndepărtat de Mine pas cu pas. Ca ființă umană, vă lipsește evaluarea răului pe care l-ați început atunci când v-ați separat de Mine, când v-ați răzvrătit împotriva iubirii Mele și astfel ați respins toată lumina și puterea în sentimentul vostru de revoltă interioară împotriva Mea.... Dar, exact în același mod, trebuie să tânjiți din nou, în mod voluntar, după lumină și putere de la Mine.... Trebuie să tânjiți după iubirea Mea și să vă deschideți și astfel să-Mi permiteți să las iubirea să strălucească din nou în voi, pe care ați respins-o cândva în respingerea păcătoasă față de Mine.... Iar acest declin durează infinit de mult timp, pentru că el decurge conform legii, și trebuie să aibă loc și va avea loc în același mod în care a avut loc îndepărtarea voastră de Mine. Ca ființă umană, acest lucru nu vă poate fi făcut ușor de înțeles, în ce mod a avut loc apostazia voastră față de Mine, dar vă va fi suficient că a necesitat timpuri veșnice și, de asemenea, necesită din nou veacuri până când veți găsi calea înapoi la inima Tatălui și veți deveni ai Mei pentru eternitate.... Căci odată ce vă veți fi întors la Mine nu veți mai cădea și nu va mai trebui să vă temeți de o altă umblare pe Pământ.... decât dacă nu sunteți mânați de dragostea pentru frații voștri nefericiți pe care vreți să-i ajutați înainte ca ei să eșueze în lupta lor pentru a se înălța.... Dar atunci acest lucru se va întâmpla din nou de bună voie, însă ființa nu se va mai opune Mie, ci va fi în întregime în conformitate cu voința Mea, și atunci coborârea în abis va aduce binecuvântări și pentru ființa însăși, precum și pentru acei oameni care se străduiesc să se îndrepte spre Mine, dar care trebuie să lupte din greu și sunt slabi pentru a urca la înălțime.... Dar faptul că voi, oamenii, vă aflați pe această cale de întoarcere în casa Tatălui este o adevărată învățătură pe care v-o dau pentru ca voi să deveniți și să rămâneți conștienți de responsabilitatea parcursului vostru pământesc, căci întreaga voastră viață trebuie privită din acest punct de vedere.... (9.6.1962) Și dacă credeți acest lucru, atunci veți trăi și voi o viață conformă cu voința Mea, pe care o veți experimenta mereu, pentru că Eu Însuși vă fac cunoscută voința Mea prin vorbire directă, dar am pus în inima voastră și un îndrumător tăcut care vă va instrui corect și.... dacă voi îl veți asculta pe acest îndrumător.... cu toată certitudinea vă veți apropia tot mai mult de Mine, pentru că atunci veți îndeplini și poruncile Mele de iubire, pe care învățați să le recunoașteți ca fiind caracteristica fundamentală a voinței Mele, căci Eu vă voi indica întotdeauna doar să trăiți o viață de iubire dezinteresată, și atunci dezvoltarea voastră va progresa irevocabil. Pas cu pas trebuie să parcurgeți calea ascensiunii, așa cum ați parcurs-o până la abis, căci vă veți reconecta cu Mine, de Care v-ați despărțit de bunăvoie.... Și acest lucru vă este posibil și cu sprijinul Meu, însă nu veți realiza niciodată această lucrare fără ajutorul Meu, din propriile forțe, pentru că atunci adversarul Meu va folosi toată puterea și viclenia pentru a vă trage din nou în jos, pentru că nu vrea să-și piardă adepții în care își vede puterea.... Cu toate acestea, voi toți sunteți și partea Mea,.... deși prin voia lui.... voi ați ieșit totuși din puterea Mea, iar această putere trebuie să revină irevocabil la sursa puterii din nou, conform legii veșniciei. Și de aceea voi face totul pentru a vă da vouă, oamenilor, o lumină în timpul vieții voastre pământești, în timpul căreia trebuie să vă decideți liber pentru Mine sau pentru el.... în ce constă viața voastră pământească și pe ce cale vă veți întoarce la Mine.... Eu Însuși vă voi oferi asistență pentru ca drumul vostru de la abis la ascensiune să nu fie nereușit și ca într-o zi să vă atingeți scopul, să vă întoarceți la sursa eternă de putere, să vă îndreptați spre Mine Însuși și să Îmi oferiți voluntar iubirea voastră, să stabiliți un contact intim cu Mine, ceea ce va avea ca rezultat sigur că veți parcurge calea voastră pământească plină de putere, care vă va conduce garantat spre înălțime și că veți lua decizia corectă în timpul vieții voastre pământești.... să treceți cu bine ultimul test al voinței pe acest Pământ, să vă decideți în inima voastră pentru Mine ca Domn al vostru și acum să Mă slujiți și voi cu toată inima și sufletul vostru plin de bucurie, pentru că ați recunoscut că Îmi aparțineți și trebuie să fiți și să rămâneți și voi veșnic uniți cu Mine, dacă vreți să fiți fericiți....

Amin

Sufletul omului este un spirit primordial

Fiecare suflet este un spirit primordial....

B.D. Nr. 8008a

1. octombrie 1961

Si ar trebui să fiți atenți la vocea Mea atunci când răsună în voi.... pentru că spiritul Meu vă va călăuzi în tot adevărul. Iar dacă vreți să fiți instruiți în adevăr, atunci nu-l puteți primi decât de la Mine Însuși, Care sunt Adevărul Veșnic: Când am exteriorizat cândva ființele iubirii Mele din Mine, fiecare ființă era un spirit conștient de sine, care se afla în cea mai intimă uniune cu Mine și era permanent pătruns de iubirea Mea. Această strălucire a iubirii a plasat ființa într-o stare de cea mai strălucitoare cunoaștere.... ea se afla în lumină, Mă recunoștea pe Mine Însuși și tot ceea ce înconjura ființa.... Fiecare ființă era un spirit asemănător lui Dumnezeu, care era nemărginit de fericită. Și totuși, din motive care v-au fost deja explicate de multe ori, a avut loc o apostazie a nenumărate ființe față de Mine, în timp ce multe au rămas de asemenea cu Mine.... Primele și-au pierdut lumina, în timp ce cele din urmă au rămas într-o abundență incomensurabilă de lumină și nu l-au urmat în adâncuri pe adversarul Meu.... primul spirit primordial căzut.... Și cu aceste spirite primordiale rămase cu Mine, Eu creez și lucrez în infinit.... Dar voi, oamenii, știți de asemenea că Eu Mi-am propus să divinizez toate ființele create și că această divinizare trebuie să se realizeze prin voința liberă a ființei însăși.... Știți de ce ființele au căzut cândva și ați primit, de asemenea, cunoașterea planului Meu etern de Mântuire, care urmărește întoarcerea tuturor ființelor spirituale căzute, ceea ce se va realiza cu siguranță într-o zi. Știți că filiația divină este cel mai înalt scop și că toate ființele care trăiesc pe Pământ ca ființe umane pot, conform planului Meu de eternitate, să atingă și pe acest Pământ filiația divină, dacă doar voința lor liberă se străduiește serios să o obțină.... Și atunci, ființa care s-a îndepărtat odată de Mine va fi atins cel mai înalt grad de beatitudine, va fi devenit imaginea Mea, va putea crea și lucra în deplină libertate de voință, și totuși această voință va fi complet asemănătoare cu a Mea, nu va mai fi determinată de Mine, dar copilul Meu va fi intrat complet în voința Mea și, prin urmare, va fi nespus de fericit.... Și ființele Mele spirituale care rămân cu Mine se străduiesc, de asemenea, să atingă acest grad suprem de beatitudine, căci, deși sunt și ele în contact direct cu Mine, deși sunt pătrunse în permanență de forța iubirii Mele, ele sunt totuși ființe create după voința Mea, care nu pot gândi și acționa altfel decât în conformitate cu voința Mea, care sunt, ca să spunem așa, doar executanți mereu ai voinței Mele. Pentru a vă clarifica această diferență și vouă, oamenilor, este nevoie deja de un grad înalt de maturitate pe care voi nu-l posedați încă și, prin urmare, nu vă pot explica decât în funcție de gândirea voastră limitată, așa cum intelectul vostru este capabil să o înțeleagă, deoarece ați pierdut tocmai această cunoaștere profundă a tuturor corelațiilor din împărăția spirituală din cauza căderii voastre în abis și nu ați ajuns încă la cunoașterea finală pe Pământ. Cu toate acestea, vă este suficient să știți că și aceste ființe care au rămas cu Mine vor lua într-o zi calea pe acest Pământ pentru a atinge gradul de filiație divină, ceea ce le va spori nemărginit fericirea. Iar acest drum pe Pământ necesită, prin urmare, o viață în carne și oase, o existență ca ființă umană, așa cum ființa spirituală, odată căzută, trebuie să o parcurgă pentru a trece testul voinței sale. Astfel, un spirit de lumină care vrea să se întrupeze pe Pământ își va alege ca locuință și un corp pământesc, ale cărui substanțe spirituale au atins deja un anumit grad de maturitate, încât un spirit de lumină poate acum să intre în posesia lui, să dea mai întâi viață formei exterioare moarte.... corpul uman.... și să poată apoi să intre în posesia lui și acum el își începe umblarea pământescă în acest corp.... Acest spirit de lumină este, așadar, puterea spirituală care trebuie să curgă într-un corp uman, care se naște acum în lume ca ființă umană și care poate "trăi" numai atunci când această putere spirituală.... sufletul.... suflul divin.... este insuflat în această formă exterioară de către iubirea Mea părintească atotcuprinzătoare, Care și-a stabilit ca scop divinizarea tuturor ființelor Sale create în copii. Acest spirit angelic animă acum ființa umană ca suflet și, întrucât substanțele trupului, deși sunt mai

clarificate decât cele ale celor mai mulți oameni, sunt ele însele încă imature, întrucât sunt, de asemenea, expuse și ele influențelor adversarului Meu în lume.... și întrucât spiritul angelic are și el o sarcină spirituală de îndeplinit pe Pământ și, de cele mai multe ori, este de asemenea fără cunoașterea originii sale.... așa că sufletul trebuie prin urmare.... propriul său sine.... trebuie să se împotrivescă tuturor tentațiilor care îl abordează din exterior. El trebuie să lupte împotriva tuturor impulsurilor care încă se mai agață de trup, deoarece a trecut prin toate lucrările creației, și de obicei trebuie să parcurgă un drum pământesc extrem de dificil, în care voința sa liberă nu trebuie să dea greș, în care trebuie să se refugieze de nenumărate ori în Mine, ca Tată al său, pentru a nu-și pierde forța de care are nevoie pe Pământ. Căci el s-a dăruit voluntar abundenței de lumină și de putere ca spirit angelic atunci când a luat calea pe Pământ. Dar legătura cu Mine este atât de puternică deoarece o astfel de persoană este pătrunsă de o iubire neobișnuit de fierbinte, care este și cea mai sigură garanție că își va atinge scopul pe Pământ, că se va întoarce la Mine ca "copilul Meu", deoarece aceasta a fost dorința sa cea mai mare înainte în Împărăția Mea.... Prin urmare, acest proces va fi același pentru fiecare spirit de lumină, el va lua întotdeauna o formă exterioară materială pământească ca "suflet", care va exercita o influență mai mare sau mai mică datorită naturii sale diferite și care va prezenta sufletului multe sarcini, deoarece această formă exterioară va fi trecut întotdeauna prin materia pământească.... cu excepția cazului în care influențe neobișnuite au purificat deja în prealabil substanțele sale în așa fel încât acestea să se alăture foarte curând cerințelor scânteii Mele spirituale divine, care strălucește în mod deosebit în ființele de lumină întrupate ca ființe umane și care poate aduce mai repede o spiritualizare completă a tuturor substanțelor.... Și astfel, sufletul lui Iisus era și el un spirit suprem de lumină.... Și el a luat o formă exterioară materială pământească, și el a dat viață acestei forme doar atunci când a intrat în posesia învelișului exterior ca suflet, când s-a născut pe Pământ. Vasul care l-a adus pe lume a fost pur și fără pată, procrearea Sa nu a fost un act umilitor de simțire.... cu toate acestea, trupul Său a fost egal cu cel al tuturor oamenilor, deoarece El trebuia să realizeze opera de spiritualizare ca un exemplu pe care toți oamenii ar trebui și ar putea, de asemenea, să-l urmeze. Și chiar și sufletul Său, deși venea de Sus, era asuprit de ființe imature de care nu avea voie să se scuture, dar pe care, în virtutea iubirii Sale, trebuia și El să le spiritualizeze, ceea ce presupunea o mare muncă asupra Sa și pe care orice spirit angelic trebuie să o facă și în viața pământească, pentru că drumul prin "abis" însemna și lupta și înfrângerea a tot ceea ce aparține abisului și care se revoltă și în acei oameni.... Marea lor iubire, însă, duce la îndeplinirea acestei lucrări cu perseverență și răbdare. Și ei reușesc de obicei să spiritualizeze trupul și sufletul.... adică să răscumpere și substanțele încă nespirtuale care se alătură sufletului, să le aducă în ordinea cea mai deplină în ei înșiși și în același timp să îndeplinească o misiune înaltă la care s-au oferit de bună voie Mie....

Amin

Fiecare suflet este un spirit primordial....

B.D. Nr. 8008b

2. octombrie 1961

Toate ființele care au ieșit cândva din Mine, toate ființele spirituale care au apărut din iubirea Mea, este putere radiată.... Ele sunt la fel ca Mine Însumi în elementul lor primordial, ele sunt puterea iubirii din Mine.... Substanța spirituală căzută a fost dizolvată în nenumărate particule cu scopul de a se întoarce la Mine; puterea radiată odinioară a fost remodelată în creații de tot felul. Căci forța trebuia să devină cumva activă, deoarece aceasta a fost legea primordială din eternitate. Dar toate aceste particule dizolvate s-au adunat din nou, și fiecare spirit primordial căzut cândva își recapătă conștiința de sine de îndată ce pășește pe Pământ ca ființă umană, de îndată ce parcurge ultima distanță în procesul lung și nesfârșit de dezvoltare înainte de a reintra în împărăția spirituală. Spiritul astfel adunat însuflețește forma exterioară a ființei umane ca suflet.... Sufletul însuși este, prin urmare, spiritul primordial căzut cândva, este ființa conștientă de sine, care a ieșit odată din Mine în toată plinătatea luminii și a căzut prin voință liberă, pe care adversarul Meu, primul spirit de lumină căzut, l-a târât cu el în adâncuri. Armata de spirite create inițial era nesfârșită, iar numărul ființelor rămase cu Mine era, de asemenea, nemăsurat de mare.... Dar și ele erau în esență la fel: Radiau puterea iubirii de la Mine. Așadar, dacă un spirit de lumină, o ființă angelică, ia și ea calea pe Pământ cu scopul de a

ajunge să fie copilul lui Dumnezeu, intră în aceeași relație ca orice spirit căzut.... El ia un înveliș trupesc care constă din particule spirituale mai mult sau mai puțin mature, căci trupul aparține acestui Pământ..... Trupul poate fi într-adevăr mai pur și poate conține mai puțin din ceea ce Mi se împotrivesc, dar este întotdeauna material pământesc, ceea ce face și din umblarea pământească un test dificil sau o încercare a voinței pentru sufletul care locuiește în trupul de carne.... Pentru că trebuie să existe rezistență, chiar și un suflet de lumină trebuie să îndure lupte în carne și oase pe care adversarul Meu i le va livra de nenumărate ori, care se folosește de învelișul exterior pentru a ataca sufletul în toate felurile. Și de aceea, un suflet de lumină va fi expus și la ispite puternice, deoarece trupul pământesc se află pe teritoriul adversarului Meu și el va presa în mod deosebit un suflet de lumină în mod neobișnuit pentru a-l face să cadă, ceea ce nu a reușit cândva. Cu toate acestea, voința neobișnuit de puternică de a iubi a unui astfel de suflet îi asigură și o sursă constantă de putere de Sus, deoarece nu renunță la legătura sa cu Mine, este atras cu putere de Mine, iar această dorință de iubire este o armă puternică în lupta cu adversarul din care va ieși și el victorios.... Dar acum nu trebuie să credeți că un spirit de lumină.... un spirit necăzut.... se alătură unui alt spirit decăzut pentru a parcurge calea pe Pământ.... Fiecare suflet este un spirit primordial, fie că este căzut sau nu.... Spiritul primordial căzut, dizolvat în nenumărate substanțe, parcurge cursul dezvoltării înainte de a i se permite să se întrupeze ca ființă umană, înainte de a lua astfel o formă exterioară umană ca "suflet".... Spiritul necăzut nu are nevoie să fie dizolvat, dar ca suflet, el ia de Sus un înveliș uman.... la fel ca și acele ființe de lumină care au atins un grad înalt de lumină în împărăția de dincolo și care, în scopul unei misiuni, doresc să facă o nouă umblare pe Pământ cu scopul de a ajunge la calitatea de copil al lui Dumnezeu.... Astfel de suflete se întrupează, prin urmare, direct în trup.... puterea emanată odinioară de Mine curge în forma exterioară umană ca "suflare de viață" și dă viață acestei forme.... Amintiți-vă întotdeauna, oameni, că tot ceea ce a fost odată "creat" de Mine este forță radiată de iubire care, prin voința Mea, a devenit ființe conștiente de sine, care nu mai pot dispărea niciodată. Dar Eu pot, de asemenea, să transform această forță, pot dizolva aceste ființe și să las să apară alte creații, dacă urmăresc un scop care se bazează pe iubirea și înțelepciunea Mea.... Eu pot, de asemenea, să îmbrac o astfel de ființă conștientă de sine cu învelișul unei ființe umane dacă iubirea și înțelepciunea Mea garantează un scop din ea.... Și fiecare suflet, care trebuie considerat ca fiind viața actuală a unei ființe umane, este un spirit primordial.... căruia iubirea Mea infinită îi oferă posibilitatea de a realiza pe Pământ filiația divină, pe care fiecare ființă creată de Mine trebuie să se străduiască să o realizeze ea însăși....

Amin

Conștiința Eu-lui Spiritului Primordial....

B.D. Nr. 7569

5. aprilie 1960

Fiecare spirit primordial redevine conștient de Eu-l său atunci când pășește pe Pământ ca ființă umană și se recunoaște pe sine ca ființă umană. Atunci se adună din nou în el toate particulele de suflet care au fost dizolvate cândva în scopul procesului de întoarcere în creație, și atunci ființa poate dobândi și gradul de maturitate pe care îl avea la început ca spirit creat, la care renunțase și pe care acum trebuie să-l atingă din nou pentru a putea intra în împărăția spirituală ca spirit de lumină. Și astfel, fiecare ființă umană este un spirit primordial întrupat, o ființă căzută cândva, un produs al creației iubirii Mele infinite, care s-a îndepărtat de Mine doar de bunăvoie, dar care, de asemenea, trebuie să se întoarcă din nou la Mine de bunăvoie. Dar ființa umană nu posedă această cunoaștere a ceea ce a fost, a ceea ce este și va deveni din nou.... De asemenea, are nevoie mai întâi de o anumită stare de maturitate pentru ca această cunoaștere să îi poată fi transmisă și să îi fie de asemenea inteligibilă. Cu siguranță, el se recunoaște curând ca ființă umană, dar nu ca ființă spirituală care trebuie să-și împlinească destinul, și pentru că se recunoaște doar ca ființă umană care se mișcă în lumea pământească, gândurile sale sunt de asemenea mai mult orientate spre lume. Iar acest lucru este mai ales un obstacol pentru cunoașterea spirituală, pe care o va avea doar atunci când se va îndepărta deja de lume spre împărăția spirituală. Atunci este posibil să i se furnizeze cunoștințe despre destinul său real, iar atunci el îl poate accepta în mod liber și se poate adapta, ceea ce va duce cu siguranță la

maturizarea sa spirituală. Dar odată ce a acceptat-o, atunci îl face fericit și gândul și certitudinea de a aparține spiritelor primordiale, pe care le-am scos la lumină ca ființe și care se întorc la Mine ca copii, aflându-se astfel aproape de desăvârșirea lor ca ființe umane. Iar voința ființei umane trebuie doar să fie bună, pentru că atunci ea se va îndrepta spre Mine, ființa umană tânjește după Dumnezeu și Creatorul său, iar această voință este deja decizia corectă, este depășirea testului voinței care este stabilit pentru spiritul primordial ca ființă umană pe Pământ. Existența pe acest Pământ nu este de lungă durată, dar poate fi suficient ca ființa umană să se spiritualizeze complet, să atingă un grad care să-i aducă calitatea de copil al lui Dumnezeu, adică să pună spiritul primordial din nou în starea de perfecțiune, pe care el însuși a adus-o la cel mai înalt grad prin voința sa liberă și poate locui acum în imediata apropiere a Mea, unde îi este asigurată radiația directă a iubirii Mele...deși, de asemenea, orice alt spirit primordial va fi întotdeauna capabil să se înalțe tot mai sus, așa că i se va permite să intre în împărăția luminii o singură dată, ceea ce presupune tocmai acea decizie corectă a voinței pe Pământ. Și orice spirit primordial este fericit atunci când devine conștient de drumul infinit de lung pe care l-a parcurs pentru a ajunge la cea mai mare abundență de lumină, pentru a fi nemărginit de fericit... Și el Îmi va cânta laude și mulțumiri și Mă va lăuda pentru eternitate, va fi și va rămâne copilul Meu care nu Mă va părăsi niciodată, care va crea și va lucra conform voinței Mele pentru propria sa fericire....

Amin

Pământul este o școală a spiritului

Școala pământească a spiritului.... Mijloace pentru un scop.... Un scop în sine....

B.D. Nr. 5750
19. august 1953

Considerați Pământul doar ca pe o școală a spiritului, ca pe o stație de maturizare a sufletului vostru, care mai trebuie să treacă printr-o școală înainte de a intra în împărăția spirituală. Nu puteți fi neapărat modelați în așa fel încât să fiți potriviți pentru împărăția spirituală; trebuie să realizați voi înșivă această transformare.... Iar viața pământească v-a fost dată în acest scop.... Cu toate acestea, voi, oamenii, nu recunoașteți scopul și țelul vieții pământești.... o evaluați într-o altă direcție, căutați doar să obțineți avantaje pentru trup și nu vă gândiți la sufletul vostru.... considerați Pământul ca pe un scop în sine, în timp ce el este doar un mijloc pentru a ajunge la un scop.... mijlocul de a aduce maturitatea finală a spiritualului.

A trece testul voinței este sarcina reală pe care trebuie să o îndepliniți în viața pământească, dar care trebuie trecut în toată libertatea, motiv pentru care veți primi iluminarea cu privire la sensul și scopul vieții pământești numai atunci când vă veți ocupa serios de această chestiune voi înșivă. Dar Dumnezeu v-a dat intelectul care vă poate permite să vă puneți în orice moment această întrebare de ce și pentru ce scop vă aflați pe Pământ.... Există în jurul vostru destui stimuli care vă pot determina să vă puneți această întrebare, însă această întrebare trebuie să iasă complet liber din voi pentru ca acum să poată primi și un răspuns corect. Chiar și omul lumesc ar trebui să se ocupe de această întrebare, chiar și el ar trebui să se gândească din când în când la motivul și scopul existenței sale pământești, cu condiția să își facă timp pentru astfel de gânduri. El nu ar trebui cu adevărat să vadă scopul vieții sale în satisfacerea dorințelor și poftelor sale fizice, iar dacă totuși face acest lucru, atunci gândul morții îl va speria sau îl va îngrijora întotdeauna.... sau va respinge orice gând cu privire la aceasta cu părerea că nu va mai fi după moarte. Numai o persoană care gândește puțin poate fi de această părere, deoarece ar găsi suficiente dovezi în timpul vieții pământești care ar trebui să-l învețe să gândească altfel, dacă ar dori în mod serios să se ocupe de problema continuării vieții după moarte. Omului i-a fost dat intelectul.... dar dacă nu-l folosește, trăiește ca un animal, deoarece o utilizare adecvată a intelectului îl face să gândească și să acționeze diferit.... îi permite să trăiască în mod conștient; dar omul lumesc, care consideră viața pământească ca fiind un scop în sine, nu și-a folosit încă corect intelectul, l-a lăsat să devină activ doar într-o singură direcție, nu s-a gândit încă la o lume spirituală, care cu siguranță trebuie presupusă și în afara lumii materiale.... în caz contrar, omul ar trebui să aibă un drept nelimitat de determinare asupra întregii creații, deci și asupra proceselor naturale și asupra propriului destin.... Atâta timp cât ființa umană însăși depinde de o putere superioară, de o voință superioară, ceea ce îi este dovedit de cursul vieții sale pământești, ea trebuie deci să recunoască o lume sau un tărâm în care domină această putere superioară și, din moment ce știe că se află la mila acestei puteri fără a opune rezistență, că această putere îi determină cursul vieții, ea trebuie să se întrebe și de ce și în ce scop viața sa pământească se desfășoară așa cum se desfășoară.... și dacă își îndeplinește acest scop, care nu mai poate fi niciodată doar bunăstarea pământească, ci este mai probabilă o dezvoltare spirituală.... Ființa umană poate ajunge la această concluzie intelectuală de îndată ce are voința de a primi orice fel de lămurire cu privire la faptul dacă viața pământească este un scop în sine sau doar un mijloc pentru atingerea unui scop.... El ar trebui și trebuie să se folosească de darul înțelegerii, pentru că într-o zi i se va cere socoteală pentru voința sa, care se opune la tot ceea ce Dumnezeu îi oferă pentru a-și atinge scopul pe Pământ....

Amin

Pământul a încetat să mai fie o școală a spiritului.... Trebuie mai întâi să intre din nou în ordinea corectă, adică toate lucrurile spirituale legate pe el... de la materia dură până la ființa umană, trebuie mai întâi readuse în ordinea corectă, toate substanțele spirituale încă legate în materie trebuie ajutate să intre în slujire, iar ființa umană... care trebuie să slujească prin voință liberă... trebuie, de asemenea, să se integreze în această ordine a veșniciei, altfel își va duce viața pământească în zadar și astfel harul întrupării îi va fi retras în favoarea substanței spirituale care este pregătită pentru slujire și care a atins deja gradul de maturitate care îi permite întruparea ca ființă umană. Cu toate acestea, lucrarea adversarului lui Dumnezeu este atât de puternică, încât și el trebuie mai întâi pus în lanțuri, pentru ca oamenii să își poată îndeplini sarcina vieții pământești fără a fi în permanență influențați de el. Deși ființa umană are voință liberă și nu trebuie să se supună influenței adversarului, voința sa este slăbită pentru că nu îl recunoaște pe Iisus Hristos.... pentru că este lipsită de credință și de iubire. Și pe acest Pământ doar câțiva oameni se mai schimbă recunoscându-l pe Iisus Hristos ca Fiu al lui Dumnezeu și Răscumpărător din păcat și moarte și se predau Lui. Majoritatea au căzut deja pradă adversarului lui Dumnezeu și, prin urmare, nu se mai poate aștepta la o evoluție ascendentă pe acest Pământ.... Din acest motiv, Dumnezeu va crea un Pământ nou, unde dezvoltarea ascendentă a substanței spirituale este din nou garantată, unde oamenii își recunosc sarcina lor pământească și trăiesc în conformitate cu voia lui Dumnezeu și unde substanța spirituală încă legată în creații va cunoaște, de asemenea, o dezvoltare mai rapidă decât este încă posibilă pe acest Pământ. Timpuri nesfârșit de lungi trec întotdeauna până când începe din nou o nouă perioadă de dezvoltare, deoarece oamenii din vechea perioadă terestră nu se mai străduiesc pentru această dezvoltare și sunt mai mult un obstacol pentru ca substanța spirituală încă legată să poată și ea ascensiona. Pentru că oamenii acționează în totul contrar ordinii divine, nu-și mai cunosc scopul existenței, nu mai cred în Dumnezeu și în supraviețuirea sufletului, sunt inaccesibili tuturor învățăturilor și merg cu ochii deschiși spre abis.... izgonirea reînnoită în materia solidă.... Și de aceea, Dumnezeu, pe de altă parte, eliberează ceea ce a fost legat anterior în această materie dură și îl lasă să își continue cursul ascendent de dezvoltare prin creațiile Noului Pământ, iar toate substanțele spirituale vor atinge acum din nou o dezvoltare mai rapidă, pentru că sunt înconjurate și de oameni care au dezvoltat în ei înșiși spiritul de iubire și, prin urmare, au un efect extrem de favorabil și asupra substanțelor spirituale încă legate din lumea vegetală și animală. De îndată ce ordinea divină, care nu mai este respectată pe Vechiul Pământ, va fi restabilită, toate substanțele spirituale vor ajunge mai repede la maturitate, ceea ce este din nou necesar pentru următoarea transformare. Și oamenii se vor maturiza de asemenea în sufletele lor, pentru că trăiesc în dragoste și astfel cu Dumnezeu și, în consecință, trebuie să se unească din nou mai repede cu Dumnezeu, ceea ce reprezintă scopul și obiectivul vieții pământești. Căci Pământul este doar o stație de tranzit spre împărăția luminii, dar și viața pământească ca ființă umană trebuie evaluată în consecință, sufletul trebuie să treacă prin școala spiritului pe Pământ pentru a se maturiza și a putea intra în împărăția spirituală ca suflet de lumină. Iar această ordine divină nu mai este respectată pe Vechiul Pământ și de aceea el va cunoaște o schimbare totală, în sensul că tot ceea ce este legat va fi eliberat și va fi născut din nou în alte forme.... însă la fel și ființa umană care a eșuat își va pierde forma exterioară și se va scufunda din nou în abis.... pentru a parcurge din nou calea prin creațiile Pământului.... Dar dragostea și înțelepciunea lui Dumnezeu judecă totul corect și El va lăsa cu adevărat ca totul să se întâmple în așa fel încât să servească în cel mai bun mod spiritualului încă legat....

Amin

Gânduri despre sensul și scopul vieții pe Pământ

Gânduri despre sensul și scopul vieții pământești.... Adresarea lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 5997
9. iulie 1954

Atunci când vi se prezintă semnificația vieții pământești, atunci vi se adresează Dumnezeu eternă, atunci este un moment în care Ea însăși vi se adresează și cere doar atenție din partea voastră, pentru ca și voi să intrați în binecuvântarea acestei adresări. Voi, oamenii, în cea mai mare parte vă trăiți sarcina vieții pământești în mod inconștient.... nu vă gândiți la sensul și scopul vieții pământești, vă concentrați doar asupra vieții pământești, asupra succeselor sau eșecurilor voastre, și rareori vă gândiți doar la succesul în cele din urmă complet negativ, atunci când viața voastră pământească s-a încheiat.... Dacă v-ați complăce adesea în aceste gânduri, atunci v-ați pune serios întrebări cu privire la sensul real al existenței voastre.... ați mișca mai întâi aceste gânduri în voi înșivă pentru ca apoi să le dezbateți și cu semenii voștri, pentru că aceste întrebări nu le-ați mai lăsa să plece odată ce au apărut în voi. Și atunci ați pășit pe calea cunoașterii, întotdeauna cu condiția să fiți serioși în a primi iluminarea despre aceasta.

Căci această dorință serioasă este luată în considerare, deoarece Dumnezeu, Care cunoaște toate gândurile voastre, este întotdeauna dispus să vă îndrume spre cunoașterea corectă.... adevărul.... pentru că voi sunteți creaturile Sale.... Voi locuiți pe acest Pământ doar pentru a atinge perfecțiunea, iar perfecțiunea include și lumina cunoașterii.... Un Creator a cărui înțelepciune este de necontestat și-a stabilit pentru toate creațiile Sale un scop și o finalitate, altfel nu ar fi înțelept.... altfel ar trebui să I se refuze perfecțiunea. În consecință, ființa umană a fost creată și ea în vederea atingerii unui anumit scop, care vă este necunoscut doar atâta timp cât nu vreți să-l cunoașteți.... deoarece cunoașterea lui nu este de nici un folos cuiva care nu are voința de a-l cunoaște pentru a trăi în conformitate cu scopul său. Deși această cunoaștere poate fi prezentată fiecărei persoane, ea nu o va afecta decât atunci când aceasta se va fi împăcat cu gândul destinului său real, al sensului și scopului vieții sale pe Pământ. Atunci, o explicație îi va plăcea dacă este veridică, sau o va respinge dacă în conversațiile despre aceasta sunt susținute opinii eronate. Căci aceasta este lucrarea lui Dumnezeu, că El ghidează corect gândirea celui care vrea să recunoască.... Viața voastră pământească nu este lipsită de importanță, căci ea vă determină soarta în veșnicie.... Viața pământească este doar o etapă de tranziție, iar modul în care o parcurgeți vă va modela existența voastră ulterioară, căci viața voastră nu se termină odată cu moartea trupului.... Și dacă voi, oamenilor, vă însușiți mai întâi această constatare, că voi continuați să trăiți, că eu-l vostru nu face decât să părăsească învelișul exterior pentru a intra într-o nouă existență.... dacă puteți ajunge la această convingere, atunci nu mai considerați viața pământească ca un scop în sine, ci ca un mijloc pentru un scop, și atunci o trăiți și voi conștienți.... adică având mereu în vedere ca sufletul vostru să intre în împărăție în condiții corecte, care va fi locuința lui după moartea trupească.... Și puteți dobândi această credință convinsă numai dacă vă dedicați Dumnezeului și Creatorului veșniciei din mâna căruia ați ieșit.... Atunci dragostea Lui va pune stăpânire pe voi și El vă va călăuzi corect toate gândurile.... Dar dacă și vouă, oamenilor, vă lipsește credința într-un Dumnezeu și Creator din veșnicie, atunci sunteți încă foarte deformați în sufletul vostru.... atunci sunteți lipsiți de orice dragoste.... Atunci aveți cu atât mai multe motive să vă străduiți pentru o transformare a ființei voastre în iubire, care este primul și ultimul scop al tuturor oamenilor de pe Pământ....

Amin

A pătrunde sensul și scopul vieții pământești ar trebui să vă ocupe mereu gândurile până când vi se va da un răspuns clar, pe care îl voi trimite, de asemenea, fiecărei persoane care dorește cu seriozitate un răspuns. Cu toate acestea, gândurile voastre sunt mult mai mult îndreptate spre materia pământească, vă străduiți să o posedați și sunteți excesiv de preocupați de bunăstarea trupului care, la urma urmei, nu este decât învelișul a ceea ce reprezintă întruchiparea ființei voastre ca ființă umană.... sufletul care nu poate să piară. Totuși, până când nu vă ocupați de astfel de gânduri, nu vi se poate da nicio informație, deoarece un astfel de răspuns presupune și o întrebare care este o dovadă că ființa umană se ocupă serios de astfel de gânduri. Căci, cu adevărat, vă voi răspunde dacă recunosc această întrebare în voi, dacă doriți să știți ce a precedat existența voastră ca ființă umană și dacă sunteți dispuși să trageți consecințe dintr-o cunoaștere pe care vi-o transmit acum. Nu știți că nenumărate ființe de lumină așteaptă ca astfel de întrebări să fie trimise în infinit pentru a vă trimite răspunsul.... nu știți că ghidul vostru spiritual încearcă în permanență să vă determine să vă ocupați de întrebări spirituale, să vă desprindeți o dată de lume și de toate lucrurile pământești pentru a arunca o privire în împărăția spirituală.... Dar cine mai crede încă într-o împărăție care se află în afara Pământului, care este de fapt împărăția pe care o puteți numi adevărata voastră casă.... cine crede că nu rămâneți pe Pământ decât temporar, că apoi intrați în acea împărăție și că intrați în ea în starea pe care v-o creați singuri? Cine crede că sensul și scopul real al vieții pământești este remodelarea în iubire, pe care ființa umană trebuie să o practice în mijlocul lumii pământești? Voi toți priviți lumea ca pe un scop în sine și nu vă gândiți că ea este doar un mijloc de a atinge scopul real. De aceea, prețuiți prea mult lumea și vedeți doar toate lucrurile care vă servesc pentru bunăstarea voastră fizică. Dar dacă ați vedea sensul și scopul vieții și apoi v-ați întreba cum puteți trăi la înălțimea lui.... v-ați întreba în ce măsură vă considerați sufletul, dacă îi oferiți hrana potrivită de care are nevoie pentru a se maturiza, numai atunci ați fi înțeles sensul corect și v-ați afla deja pe calea cea bună care duce la perfecțiune. Doar atunci ați învăța să disprețuiți materia, ați avea grijă doar să vă asigurați că sufletul primește întotdeauna ceea ce are nevoie și să ignorați trupul.... V-ați pune întrebări spirituale la care vi s-ar răspunde, iar viața voastră nu ar mai fi o viață goală, atunci ați fi capabili să primiți lumină și să radiați din nou lumină către semenii voștri care, ca și voi, se ocupă de gânduri spirituale. Puneți-vă doar această singură întrebare cu privire la scopul existenței voastre pe Pământ și veți primi un astfel de răspuns din partea consilierilor voștri spirituali încât întrebările voastre spirituale nu se vor mai sfârși niciodată, pentru că Eu Însumi sunt Cel care vă dau un răspuns prin intermediul mesagerilor de lumină, de îndată ce îl doriți cu seriozitate. Căci Eu aștept doar această întrebare de la voi, dar ea trebuie să fie pusă cu seriozitate de fiecare, chiar dacă acest lucru se întâmplă doar mental.... Căci prin aceste întrebări vă deschideți tuturor forțelor care acționează în numele Meu, care sunt binevoitoare față de voi și întotdeauna dispuse să vă ajute, care vor să vă îndrume pe calea cea bună și care caută să vă determine să luați calea credinței și a iubirii care duce întotdeauna la Mine, Care sunt Iubire din eternitate. Dar atunci dorința voastră pentru lumea pământească se va diminua și ea, până când veți reuși, în sfârșit, să depășiți complet materia, până când privirea voastră va fi îndreptată doar în sus, acolo unde se află adevărata voastră casă.... Lumea materială v-a fost dată doar pentru testare, oricine o depășește a trecut testul și va putea acum să intre în siguranță în împărăția spirituală, dar oricine se lasă dominat de lumea pământească rămâne sub controlul adversarului Meu, care deține lumea pământească. Și va trece mult timp pentru el până când acesta îl va elibera, ba chiar este în pericol de a cădea în cele din urmă din nou pradă lui și de a redeveni el însuși ceea ce a depășit de mult timp.... materia grea la care el aspira pe Pământ ca fiind demn de dorit și soarta lui este din nou izgonirea în creația Noului Pământ.... (atunci soarta lui este din nou izgonirea în creația Noului Pământ).

Amin

Existența voastră ca ființă umană este ultima etapă de dezvoltare a ființei căzute de odinioară, care este astfel intrupată în voi ca "suflet", care este încă învăluită de o formă exterioară materială pentru ca acum să o depășească și să poată părăsi învelișul ca ființă spirituală pentru a intra în împărăția spirituală. În această existență terestră, transformarea finală în ființa primordială poate avea loc din nou, dacă voința liberă este corect dirijată, și astfel se străduiește în mod conștient să se îndrepte din nou spre Mine, de Care s-a îndepărtat cândva în mod voluntar.... Iar această transformare este pe deplin posibilă deoarece ființei umane i se oferă binecuvântări abundente și, dacă folosește corect aceste binecuvântări, are puterea de a respinge tot ceea ce este încă impur și de a trăi complet în ordinea divină, deci de a trăi o viață de iubire prin care poate spiritualiza sufletul și trupul și astfel se realizează întoarcerea la Mine.... Dar ființa umană poate, de asemenea, să nu țină cont de toate binecuvântările de care dispune și, în loc să se străduiască în sus, se străduiește din nou în jos, ceea ce nu este împiedicată să facă, deoarece are liberul arbitru ca semn al originii sale divine.... Dar atunci își pregătește din nou o soartă cumplită de robie, care durează din nou la nesfârșit până când eliberarea îi revine.... Nu vreți să credeți cât de importantă este existența pământească pentru voi, oamenii, și de aceea sunteți călduți în sarcina voastră pământească. Dar este vorba de propria voastră soartă, trebuie să suportați singuri consecințele, iar soarta pe care v-o pregătiți singuri nu vă poate fi luată. Aveți de ales între fericirea veșnică și o stare de chin infinit de lungă, iar voi nu faceți mare lucru pentru a dobândi pe prima, în schimb vă continuați cu indiferență drumul vostru pământesc.... Iar dacă vi se atrage atenția de către semenii voștri care știu despre marea însemnătate a vieții pământești, îi ascultați cu neîncredere și nu vă lăsați impresionați, în schimb, îi luați pe semenii voștri drept fanteziști în loc să vă gândiți singuri ce rațiune ar putea avea existența voastră pământească.... Și din când în când, voi, oamenii, veți fi abordați de evenimente care v-ar putea face să vă gândiți.... Din când în când, gândurile voastre vor fi împinse în această direcție prin conversații, prin citirea de cărți sau prin propriile experiențe, astfel încât acum veți deveni voi înșivă activi din punct de vedere mental și vă veți ocupa de întrebări care vă privesc pe voi înșivă și existența voastră pe Pământ. Dacă vreți să credeți că viața pământească ca ființă umană este un mare dar al harului care, dacă este evaluat corect, vă poate aduce o fericire de nebănuț.... dacă vreți să credeți că există un sens și un scop care stau la baza vieții voastre pământești, că nu sunteți "creaturi ale întâmplării" care nu poartă nicio responsabilitate pentru viața pământească și care mor odată cu moartea trupului.... Sufletul.... spiritul primordial căzut cândva.... este cel care va ajunge la ultima eliberare de orice formă exterioară materială, iar viața pământească ca ființă umană este ultima stație pe un curs de dezvoltare nesfârșit de lung.... Voi, oamenii, sunteți ființe conștiente de sine, și sunteți "conștiente de Eu-l vostru" doar pentru că învelișul vostru exterior poartă în el un spirit primordial, care a ieșit cândva din Mine ca ființă conștientă de sine.... Așadar, nu corpul vostru, intelectul vostru, este cel care declanșează în voi "conștiința de sine", ci sufletul, care este viața voastră reală, care, de asemenea, permite doar ființei umane să devină o "ființă conștientă de sine", deoarece fără acest suflet, ființa umană este doar o formă exterioară materială fără viață, chiar dacă sunt prezente toate organele care, totuși, nu pot îndeplini nicio funcție fără suflet.... "Viața" acestei forme exterioare are nevoie de acest suflet.... un spirit primordial.... care animă trupul și îl face capabil de orice activitate.... Voi, oamenii, ar trebui să aveți mereu în minte faptul că trăiți pe Pământ cu un scop anume și ar trebui să încercați să înțelegeți acest motiv și acest scop, atunci vi se vor da și informații prin gândurile pe care Eu Însuși vi le trimit, astfel încât să ajungeți la cunoaștere. Și, prin urmare, de fiecare dată vă voi trimite mesagerii Mei și voi încerca să vă induc să gândiți prin intermediul lor și, cu adevărat, va fi doar o binecuvântare pentru voi dacă nu veți trece prin viața pământească cu indiferență, ci veți folosi și darul intelectului care vă poate conduce la o atitudine corectă față de Dumnezeu și Creatorul vostru, și atunci veți atinge și voi în siguranță cunoașterea corectă.... Căci Eu sunt cu adevărat preocupat de fiecare persoană în parte ca ea să folosească bine scurtul timp de har ca ființă umană și să-și atingă scopul final.... ca sufletul său să se întoarcă din nou la Mine, de la Care a ieșit cândva ca spirit creat....

Amin

Viața pe Pământ este o perioadă de probă pentru ca voința să se maturizeze din punct de vedere spiritual

Viața pe Pământ - perioadă de probă.... Bogății spirituale....

B.D. Nr. 2068

12. septembrie 1941

Stați pe Pământ doar pentru o perioadă scurtă de timp, iar în această scurtă perioadă trebuie să decideți ce viață vreți să duceți în veșnicie. Căci viața voastră pe Pământ este decisivă pentru veșnicie. Ea este doar o existență de probă și depinde doar de voi dacă treceți testul, dacă folosiți viața pământească în așa fel încât să vă câștigați o viață în toată gloria în împărăția spirituală sau dacă soarta voastră acolo este una tristă. Ceea ce decideți în viața pământească va fi al vostru după moarte. Așadar, fiecare ființă umană va culege atunci răsplata pentru munca pe care a depus-o pe Pământ. Munca pământească își va găsi deja răsplata pe Pământ și, prin urmare, nu va fi apreciată pentru veșnicie. Numai munca spirituală va câștiga succesul etern, deoarece sufletul va lua cu el bunurile spirituale în împărăția spirituală, în timp ce munca pământească și răsplata ei vor rămâne pe Pământ când sufletul va pleca. Și oricine nu are nimic de arătat în ceea ce privește bunurile spirituale nu a trecut testul, nu și-a folosit viața pământească, a fost inactiv în sens spiritual, chiar dacă pe Pământ a fost bogat în bunuri lumești. El nu a înțeles scopul vieții sale pământești și, prin urmare, nu a trăit în mod conștient. Umblarea pe Pământ este menită să aducă maturitatea spirituală. Dar dacă sunt antrenate abilitățile pământești și se pune preț doar pe modul în care ființa umană poate dobândi bogății pământești, perioada de probă trece fără să-i aducă ființei umane vreo cunoaștere. Cu toate acestea, existența pământească ratată nu poate fi niciodată compensată, iar ceea ce ființa umană a ratat pe Pământ cu greu poate fi recuperat în lumea de dincolo. Remușcările din lumea de dincolo sunt de nedescris atunci când sufletul se regăsește sărac și sărăcăcios acolo unde ar fi putut experimenta intrarea strălucitoare și radiantă în împărăția spirituală. De nenumărate ori ființa umană este informată despre sarcina și scopul său, însă cuvintele rămân neauzite în urechile oamenilor, deoarece ei nu sunt conștienți de consecințele neglijenței lor. Atâta timp cât trăiesc, ei nu se gândesc la sarcina lor, dar în lumea de dincolo regretă fiecare minut pe care l-au lăsat să treacă nefolosit....

Amin

Testul voinței pe Pământ.... Urmându-l pe Iisus.... Uniunea....

B.D. Nr. 5672

10. mai 1953

Numai în unirea cu Mine vă găsiți fericirea.... Odată ce v-ați despărțit voluntar de Mine și ați devenit astfel nefericiți, trebuie să vă întoarceți voluntar la Mine pentru a fi plasați și voi în starea de beatitudine, care, prin urmare, nu poate fi găsită decât în uniunea cu Mine. Nimic nu poate înlocui ceea ce găsiți în Mine și cu Mine și, prin urmare, orice strădanie într-o direcție diferită este o alergare zadarnică pentru sufletul vostru, care este doar oprit pe calea spre perfecțiune, care nu face decât să-și prelungească întoarcerea la Mine de îndată ce se străduiește să atingă un alt scop decât unificarea cu Mine. Numai Eu singur vreau să fiu țelul vostru, pentru că numai Eu singur pot să vă dau beatitudinea pe care ați pierdut-o din vina voastră. De aceea, toată grija Mea va fi de a vă întoarce voința spre Mine, vă voi îndruma întotdeauna sau vă voi aranja destinul în așa fel încât să fiți îndemnați să vă refugiați în Mine.... respectând însă întotdeauna liberul vostru arbitru. Dar pentru că însăși voința voastră este decisivă, există și pericolul ca voi să o direcționați greșit, să tindeți spre altceva și astfel să întârziati întoarcerea voastră la Mine. Căci și adversarul Meu încearcă, de asemenea, să vă determine voința, chiar dacă nu vă poate influența cu forța. El vă prezintă întotdeauna alte scopuri pe care ar trebui să le urmăriți pentru a vă distrage de la singurul scop corect.... Dar cu greu veți ajunge la țelul vostru prin ocolșuri. Timpul vostru pe Pământ ca ființă umană va trece

repede, vi se acordă doar o perioadă scurtă de timp în care puteți realiza unificarea finală cu Mine, iar de îndată ce nu folosiți cu înțelepciune acest timp scurt, el va fi pierdut pentru voi. Prin Iisus Hristos, vi s-a arătat clar calea, vouă, oamenilor, pe care puteți atinge uniunea completă cu Mine; trebuie doar să luați calea urmării lui Iisus pentru a ajunge în siguranță la Mine, însă trebuie să parcurgeți în mod conștient această cale, trebuie să întindeți mâinile spre Mine pentru ca Eu să vă pot apuca.... Prin urmare, trebuie să intrați mental în contact cu Mine prin rugăciune sinceră și să primiți puterea de la Mine printr-o viață de iubire, ceea ce acum dovedește deja intrarea în legătură cu Mine. Numai în acest mod vă puteți atinge scopul pe Pământ, numai în acest mod vă veți îndeplini sarcina pământească, numai în acest mod vă veți întoarce conștient voința spre Mine și veți fi acceptați de Mine. Viața voastră pământească este menită doar să vă testeze voința, care odată s-a îndepărtat de Mine și s-a îndreptat spre adversarul Meu și care acum ar trebui să se detașeze de el și să Mi se predea din nou pe deplin.... Ar trebui să intrați în contact direct cu Mine.... Înțelegeți ce vă cer? Că numai Eu vreau să vă umplu inima, că trebuie să Mi-o pregătiți numai Mie, că vreau să fiu Domnul și Regele vostru, că nu pot tolera lângă Mine dumnezei străini spre care să vă îndreptați gândurile, pentru că atunci ei vor sta mereu în calea unei uniuni complete cu Mine, căci vreau să posed dragostea voastră neîmpărțită, inima voastră neîmpărțită și voința voastră. Odată trebuia să vă decideți între Mine și adversarul Meu, dar l-ați urmat pe acesta din dragoste oarbă și M-ați părăsit. Așa că acum ar trebui să lăsați totul pe Pământ și să Mă urmați doar pe Mine.... atunci veți trece testul vieții pământești, vă veți direcționa corect voința și veți dobândi din nou dreptul la beatitudinea eternă. Și pentru că apostazia voastră trecută față de Mine s-a datorat faptului că nu ați fost capabili să Mă vedeți, pentru că am vrut să vă ușurez calea de întoarcere la Mine, Eu Însumi am devenit vizibil pentru voi în Iisus Hristos, astfel încât acum ar trebui să Îl iubiți și să vă străduiți să vă îndreptați spre El și astfel să Mă mărturișiți, Care M-am întrupat în Iisus Hristos pentru a fi un Dumnezeu vizibil pentru voi, oamenii, căruia puteți acum să îi oferiți toată dragostea voastră și să dobândiți dragostea Sa, care dorește să vă primească în împărăția Sa pentru a vă pregăti fericirea eternă, de care vă puteți bucura doar în uniunea deplină cu Mine....

Amin

Dumnezeu nu prețuiește decât voința.... Senzația lăuntrică....

B.D. Nr. 6702

30. noiembrie 1956

Voi, oamenii, stabiliți singuri direcția voinței voastre, căci gândurile și voința voastră lăuntrică nu pot fi influențate cu forța din nicio parte, chiar dacă sunteți obligați să vă păstrați gândurile și voința în secret. Și, de asemenea, puteți fi instruiți din exterior, prin învățături bune, cu privire la ceea ce trebuie să faceți pentru a trăi corect în fața lui Dumnezeu.... Puteți fi puși la curent cu poruncile iubirii, care au menirea de a vă motiva să trăiți corect înaintea lui Dumnezeu.... Dar acum, din nou, gândurile și intențiile voastre cele mai intime sunt decisive, chiar dacă trăiți această învățătură a iubirii și în exterior.... Căci este evaluată doar acea voință pe care voi, oamenii, ar trebui să o judecați corect. Și astfel, puteți face aparent fapte bune care, totuși, nu au impulsul interior de a iubi, și atunci ele nu au valoare în fața lui Dumnezeu.... Dar puteți fi, de asemenea, împiedicați să lucrați cu iubire din cauza unor circumstanțe exterioare și totuși gândurile și intențiile voastre pot fi îndreptate spre această lucrare cu iubire.... Și atunci, din nou, Dumnezeu va privi și va prețui doar această bunăvoință pe care ați îndreptat-o corect în toată libertatea. Nevoia interioară de a dori să ajutați dovedește această voință dreaptă care, totuși, lipsește tuturor celor care sunt încă ținuți captivi de adversarul lui Dumnezeu. Dar cum în viața pământească este vorba de schimbarea voinței voastre, care inițial s-a îndreptat spre adversar, motivul fiecărei acțiuni umane este de cea mai mare importanță, ce direcție a voinței dovedește. Căci cu o voință bună și o gândire din interior este deja trecut testul voinței, voința s-a îndepărtat de la adversar și s-a întors din nou spre Dumnezeu.... Dacă Dumnezeu este recunoscut, aceasta nu este încă o dovadă că inima gândește așa cum vorbește gura. Dar voința întoarsă spre Dumnezeu nu poate să nu tindă și ea spre o viață în ordine divină, și astfel ființa umană va simți și ea îndemnul interior de a iubi, iar ceea ce face acum se va baza pe acest îndemn de a iubi. Și dacă ființa umană este împiedicată să-și îndeplinească voința, această voință va rămâne totuși mereu îndreptată

spre Dumnezeu, iar prin această voință va fi justificată în fața lui Dumnezeu. De aceea, voința ființei umane trebuie influențată în modul cel mai favorabil prin învățături bune, prin vestirea Evangheliei, astfel încât ființa umană să cunoască voința lui Dumnezeu, la care voința sa trebuie să se conformeze acum..... Dar atitudinea ființei umane, evaluarea învățăturilor și, prin urmare, acțiunile sale în conformitate cu aceste învățături, care cer întotdeauna doar iubirea față de Dumnezeu și față de semenii săi, sunt decisive. Iar aceste fapte trebuie să fie făcute din unitate interioară..... Atunci voința a fost dirijată în direcția corectă, dar nu în constrângere.... Și astfel, faptele de iubire care sunt cerute prin presiuni sau promisiuni pot fi și ele complet lipsite de valoare, dacă lipsește voința interioară de a iubi, astfel că nu fapta în sine, ci voința este decisivă pentru ca ființa umană să treacă testul voinței pe Pământ. Ceea ce se întâmplă în interiorul unei persoane este decisiv și numai Dumnezeu Însuși poate judeca acest lucru, căruia Îi sunt cunoscute toate gândurile, toate impulsurile inimii umane.... Dar, prin urmare, această voință întoarsă spre Dumnezeu este și cea mai sigură garanție a ființei umane că va fi prinsă de Dumnezeu Însuși, Care nu o va preda niciodată adversarului Său.... Și chiar dacă de multe ori ea este încă în pericol, pentru că adversarul nu vrea să o predea.... Dumnezeu o ține în brațe și, de asemenea, i se descoperă pe Sine Însuși, astfel încât ființa umană Îl mărturisește mereu mai mult pe Dumnezeu și tinde spre El ca scop suprem....

Amin

Încercările pământești ale voinței... Lupta continuă....

B.D. Nr. 7030

1. februarie 1958

Vi se impun multe încercări pământești ale voinței, adică voința voastră trebuie adesea să decidă în chestiuni pământești, iar apoi vă întrebați și voi înșivă dacă decizia voastră a fost corectă. Dar de cele mai multe ori sunteți preocupați doar de succesul pământesc.... Vă preocupă mai puțin dacă ați respectat voința Tatălui vostru din Ceruri, Care nu v-a pus degeaba în fața acelei decizii, căci El vrea să vă testeze înclinația voastră spre materie, vrea să vă facă să vă amintiți la fiecare decizie, că gândiți și acționați corect și drept față de sufletul vostru. Căci nu este voia lui Dumnezeu ca voi să vă gândiți numai la avantajul vostru pământesc, ci să vă îngrijiți și de aproapele vostru. De obicei, oamenii se străduiesc să obțină propriul avantaj în detrimentul semenilor lor, iar la acest lucru ar trebui să se gândească fiecare persoană atunci când se confruntă cu decizii pământești. În plus, nu este irelevant dacă doar intelectul ființei umane se ocupă de aceste decizii sau dacă Cel care este singurul care poate sfătui corect este întotdeauna amintit.... Căci de îndată ce Dumnezeu este abordat pentru îndrumare și sfat, gândirea și decizia ființei umane vor fi și ele corecte, totul va apărea, ca să zicem așa, de la sine și orice obstacol va fi înlăturat.... căci și Dumnezeu dorește să fie abordat pentru sfaturi și ajutor la întrebările și problemele pământești, iar ajutorul Său constă întotdeauna în faptul că totul apare de la sine, așa cum este bine.... Existența pământească este o luptă și va rămâne așa, însă dacă este dusă cu Dumnezeu, atunci și lupta se va încheia cu bine, se va putea încheia victorios și va putea duce și la scopul spiritual. Bătălia constă însă în principal în depășirea lumii pământești, chiar dacă omul se află în mijlocul lumii..... El trebuie să își îndeplinească îndatoririle, nu poate să se sustragă de la orice solicitare pe care i-o face lumea.... Dar el se poate totuși retrage pe sine, adică ființa sa interioară, gândirea, simțirea și dorința sa, de sub influența lumii pământești, se poate modela în așa fel încât dorința de lume să nu-l mai umple, ci împărăția spirituală să fie demnă de dorit pentru el. Iar în mijlocul lumii, el poate îndeplini îndatoririle și exigențele care i se impun, deoarece a obținut deja victoria asupra materiei. Și atunci îi pot reveni bunuri pământești, în care el se vede doar ca administrator al acestora și le folosește în mod corect în slujba aproapelui.... Dar în ce măsură inima omului este încă implicată în bunurile pământești și în succesele pământești este un lucru pentru care omul trebuie să răspundă singur. Iar acest lucru este, prin urmare, decisiv și pentru decizia respectivă în viața pământească.... O persoană cu o voință sinceră va primi întotdeauna îndrumare și ajutor divin; dar acolo unde voința proprie a persoanei este încă prea puternică, voința lui Dumnezeu nu poate fi auzită, iar Dumnezeu se reține pe Sine Însuși atâta timp cât persoana nu i se supune pe deplin. Și atunci rezistențele și obstacolele se vor înlocui reciproc, ființa umană nu va avea o putere clară de luare a deciziilor, propria voință încă emerge puternic.... adică lumea nu și-a pierdut încă complet

atracția și are un efect corespunzător asupra ființei umane. Și aceasta este bătălia pe care trebuie să o duceți mereu și mereu, în care nu trebuie să cedați, din care ar trebui totuși să ieșiți victorioși într-o zi și o puteți face dacă nu uitați de Cel care v-a lăsat să mergeți pe această cale pământească pentru ca voi să ajungeți la perfecțiune pe ea, pentru ca voi să Îl recunoașteți pe El ca fiind cel mai dezirabil țel și acum să urmăriți și singuri acest lucru....

Amin

Toate condițiile de viață oferă oportunități de maturizare....

B.D. Nr. 8435

10. martie 1963

Modul în care se va dezvolta viața voastră pământească este determinat exclusiv de voința Mea, deoarece Eu cunosc voința voastră din eternitate și cum va fi ea în momentul în care veți trăi viața voastră pământească ca ființă umană. Și în funcție de această voință se apropie de voi toate evenimentele, întotdeauna astfel încât să vă poată influența în direcția corectă a voinței voastre. Chiar dacă se pare că voi înșivă vă modelați singuri circumstanțele vieții, veți fi confrunțați întotdeauna cu aceeași măsură de suferință și de greutate, de experiențe fatidice, indiferent dacă vă mișcați în această sau în cealaltă circumstanță a vieții. Și, prin urmare, puteți trece prin viață cu un anumit calm, la urma urmei, cea mai mare posibilitate vă este întotdeauna oferită de Mine de a vă atinge scopul pe Pământ, de a vă desăvârși. Și, prin urmare, este complet irelevant pentru dezvoltarea sufletului vostru dacă sunteți săraci sau bogați, dacă aveți forme frumoase sau aveți lipsuri fizice, căci toate avantajele, precum și dezavantajele voastre pot contribui la faptul că lucrați cu sârguință la suflet, dar pot fi și motivul pentru care neglijați această muncă asupra sufletului.... Căci depinde întotdeauna de voi, de voința voastră, în ce măsură vă lăsați influențați de tot ceea ce vă abordează din exterior sub formă de experiențe, lovituri de soartă, boli și greutăți de tot felul sau, de asemenea, de bogăția pământească, faima, onoarea și puterea pământească.... Totul vă poate face rău și totul vă poate fi de folos.... Depinde în întregime de atitudinea pe care o găsiți față de Mine în viața pământească.... Depinde exclusiv de faptul dacă vă lăsați influențați spiritual, dacă sunteți capabili să considerați viața pământească ca pe o încercare a voinței voastre, ca pe un mijloc de a atinge un scop, ca pe un dar de har din partea Celui care v-a chemat la viață.... Singurul lucru care contează este dacă nu vă luați în serios doar trupul sau dacă sunteți preocupați în mod serios de bunăstarea sufletului vostru.... Dacă acesta din urmă este cazul, atunci tot ceea ce vine peste voi va fi o binecuvântare pentru voi și veți urca treaptă cu treaptă pe scara care duce în sus, care vă va ajuta să ajungeți în vârf, la țel, atunci când sufletul vostru părăsește trupul pământesc.... Prin urmare, ar trebui să acceptați totul cu calm, știind întotdeauna că Eu urmăresc un scop pentru a vă atrage la Mine, voi, care sunteți încă departe de Mine și totuși trebuie să găsiți atitudinea corectă față de Mine pentru ca acum să conduceți și schimbarea pământească în conformitate cu voința Mea, care vă va permite să ajungeți la perfecțiune.... Iar dacă există pericolul ca oamenii să se îndepărteze complet de Mine, atunci trebuie să folosesc și mijloace care sunt descrise ca fiind destine neobișnuit de dure ale vieții, dar care se bazează întotdeauna pe faptul că împotriva Mea se opune încă și o rezistență neobișnuită, pe care nu o pot înfrânge cu forța, dar care poate ceda în fața celor mai mari adversități pământești, care atunci poate, de asemenea, să îndemne ființa umană pe calea cea bună spre Mine și atunci aceasta exprimă și o voință corect orientată, ceea ce înseamnă totul pentru ființa umană, pentru că atunci Eu Însumi pot prelua îndrumarea evidentă prin viața pământească și atunci ființa umană este cu adevărat eliberată de orice responsabilitate dacă se predă complet Mie și Mă lasă acum să gândesc și să acționez pentru ea.... Prin urmare, tot ceea ce poate contribui doar la schimbarea voinței este de asemenea bun și, chiar dacă pare dureros și insuportabil în același timp, nu înseamnă suferință pentru suflet, ci fericire și binecuvântare, pentru că acesta se maturizează și atinge și scopul, pe care cu greu l-ar atinge de unul singur fără ajutorul Meu indirect.... Căci Eu știu despre voința fiecărei persoane în parte. Și astfel știu și pe cine pot dărui cu daruri neobișnuite ale harului, cine le va folosi corect și va obține cea mai mare binecuvântare din ele.... Și atunci îi voi cuceri sufletul și cu mijloace mai puțin dure, deoarece rezistența care încă domină puternic sufletul la începutul întrupării ca ființă umană s-a diminuat deja considerabil.... Atunci mijloacele Mele de ajutor nu vor mai trebui să fie atât de dureroase, mici

impulsuri vor fi suficiente pentru ca ființa umană să ia calea cea bună, să-și recunoască scopul vieții sale pământești și să facă un efort pentru a-l îndeplini.... Și orice suferință sau greutate care îi vor mai fi impuse vor fi ușor de suportat, pentru că ființa umană va fi stabilit deja o legătură cu Mine și prin această legătură își va trage în mod constant puterea de la Mine, ceea ce îi va facilita foarte mult ascensiunea.... Condițiile de viață exterioare ale unei persoane sunt, prin urmare, irelevante pentru modelarea sufletului său.... Adesea, chiar și situațiile dificile de viață au un efect mai favorabil asupra sufletului său decât o viață pământească mai ușoară, fericită pe Pământ, care poate fi mai degrabă un pericol pentru maturizarea sa.... Cu toate acestea, nici o soartă nu este atât de dificilă încât să fie de nesuportat pentru o persoană care crede într-o Putere Care este iubire, înțelepciune și putere în Sine, căci, dacă crede, va apela și la această Putere pentru ajutor și acesta îi va fi dat cu siguranță.... Pentru că acum are deja atitudinea corectă față de Mine, ceea ce îi garantează cu siguranță și o maturizare pe Pământ....

Amin

Modul corect de viață nu este suficient pentru maturizare...

B.D. Nr. 8436

11. martie 1963

Dacă v-ați gândi că numai faptele de iubire au efect asupra sufletului vostru după moartea trupului și că toată voința, gândirea și acțiunile pământești nu aduc acestui suflet nici un avantaj în împărăția spirituală, atunci cu adevărat nu ați trece prin viața pământească cu atâta indiferență.... Și dacă, de asemenea, vă îndepliniți cu credință îndatoririle pe care vi le cere viața pământească, chiar dacă faceți tot ce este pământesc pentru a duce o viață corectă în fața oamenilor.... Orice acțiune nu are nicio valoare pentru ceea ce este nepieritor.... pentru sufletul vostru.... pentru că sufletul nu poate lua cu el nici un bun pământesc dobândit pe Pământ, toate cunoștințele pământești rămân în urmă, toate comorile pământești și toată reputația persoanei este lipsită de valoare dacă sufletul intră în împărăția de dincolo sărac în bunuri spirituale. Numai strădania duhovnicească și faptele de iubire fac ca sufletul să câștige comori duhovnicești care sunt veșnice.... Și oamenii sunt adesea conștienți de valoarea lor atunci când pur și simplu duc un mod de viață corect, dar se referă doar la acțiunile lor pământești sau la o anumită ordine în condițiile lor de viață, și nu se gândesc că scopul vieții pământești este altul decât acela de a promova bunăstarea trupului.... Ei nu iau în considerare faptul că toate acțiunile unei persoane trebuie să fie susținute de iubire, că trebuie să fie motivate de iubire ca să fie valoroase pentru suflet după moartea trupului. Iar dacă acum vă acordați atenție la voi înșivă sau la cei din jur, la tot ceea ce se face și se spune, doar că rar dragostea este cauza lor, atunci va trebui să vă spuneți că totul este inutil și vă servește doar pentru a atinge scopuri pământești. Și v-ați înspăimânta dacă ați simți nenorocirea sufletului vostru ca pe un disconfort fizic, căci atunci nu ați mai putea fi fericiți cu viața voastră.... Dar sufletul vostru nu se poate exprima atât de vizibil, pentru că atunci nu ați face decât să vă străduiți din nou, din egoism, să duceți o altă viață pentru a nu mai simți zilnic și din oră în oră acel disconfort, iar o astfel de strădanie ar fi de asemenea inutilă. Dar ar trebui să vă gândiți la valoarea tuturor realizărilor pământești pentru voi, din moment ce știți că șederea voastră pe acest Pământ nu este veșnică.... Dar voi nu credeți în supraviețuirea sufletului, și de aceea sunteți atât de călduți și nu vă amintiți de sufletul vostru. Credeți că ați murit odată cu momentul morții. Credeți că v-ați stins odată cu momentul morții și într-o zi veți regreta amarnic că nu ați folosit mai bine timpul petrecut pe Pământ; veți regreta că nu ați cultivat mai mult iubirea, ceea ce fiecare dintre voi poate face pentru că în el strălucește o mică scânteie de iubire pe care trebuie doar să o aprindă.... Fiecare persoană va experimenta în sine și beneficiul unei opere de iubire care îi este făcută din partea unui semen.... Și astfel, ar putea face și el însuși acest bine pentru aproapele său și cu siguranță nu ar fi în dezavantajul său, căci satisfacția interioară cu privire la acțiunile sale nu ar face decât să-l stimuleze la fapte de iubire mereu noi, iar iubirea de sine ar scădea în aceeași măsură în care crește iubirea față de aproapele.... Nici o ființă umană nu pierde, pentru că ceea ce dăruiește din iubire va primi înapoi de o mie de ori pe Pământ sau într-o zi în împărăția spirituală și atunci va fi extrem de fericită, pentru că timpul pe Pământ este foarte scurt, unde se va depăși pe sine, în timp ce sufletul din împărăția spirituală se poate bucura veșnic de bogățiile pe care le-a dobândit pe Pământ. Oamenii trăiesc cu

indiferență, creând cu nerăbdare lucruri pământești, sporind cu nerăbdare bunurile pământești, folosindu-și toată vitalitatea pentru o activitate complet negativă, pentru că nu se creează decât valori trecătoare.... din neputința sufletului lor.... dar nu-i dau atenție și nu au nici o preocupare pentru iubire, trebuie să trăiască în lipsuri și apoi intră în împărăția de dincolo într-o stare mizerabilă unde vor găsi doar ceea ce i-a adus (iubirea) ființei umane de pe Pământ.... Iar dacă acea viață a fost fără iubire, atunci sufletul este lipsit de lumină și de putere și are o soartă chinuitoare, căci nu se poate maturiza pe Pământ decât prin lucrarea iubirii.... De aceea, oamenii nu ar trebui să spună: "La urma urmei, eu nu fac rău....". Ființa umană trebuie să facă fapte bune, născute din iubire, în viața pământească, numai atunci poate intra în împărăția de dincolo fără să se autoironizeze, chiar dacă nu a ajuns încă la un grad înalt de iubire, atunci cu siguranță îl va putea atinge în lumea de dincolo, numai că lumina trebuie să se fi aprins o dată, pentru ca sufletul să nu intre în împărăția spirituală în întuneric total....

Amin

Trecerea testului de voință

Supunerea voinței față de voința lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 5254

13. noiembrie 1951

Oricine se încredințează de bunăvoie în grija iubirii Mele părintești se poate simți eliberat de toate grijile, căci acum le preiau Eu atât pe plan pământesc, cât și spiritual. De îndată ce Mă recunoaște ca Tată, voința lui este și ea îndreptată spre Mine și l-am câștigat. Dar omul trebuie să se străduiască în continuare să atingă perfecțiunea pe Pământ, iar Eu îl voi ajuta în toate modurile. Pentru că, predându-Mi voința sa, el Mi-a acordat și dreptul de a-l influența, ceea ce Eu nu pot face fără să intru în voința Mea, adică Eu Însumi nu Mă împotrivesc legii Mele din veșnicie, potrivit căreia fiecare ființă trebuie să aibă voința sa liberă pentru a deveni perfectă. Dar testul vieții pământești a fost deja trecut, ca să spunem așa, cu subordonarea voluntară a voinței sale față de a Mea, iar apoi lucrarea Mea asupra acestei persoane este o îngrijire fizică și spirituală neîntreruptă, atunci omul poate avea încredere deplină, atunci totul va fi spre binele său, indiferent ce i se acordă. Credința în ajutorul Meu, încrederea fermă de a se bucura de grija Tatălui ca un copil, îi va permite să parcurgă drumul său pământesc în pace și fără griji, și va avea și certitudinea de a-și atinge scopul spiritual, pentru că Eu Însumi Îmi conduc copilul de mână și îl atrag spre Mine plin de iubire. Oricine își atinge țelul său care crede în Mine, deci Mă recunoaște și se supune Mie plin de iubire.... care renunță la rezistența sa anterioară de voință și se supune cu umilință și ascultare Mie.... Atunci el este ca un fruct pe care Eu îl pot culege și pe care îl las încă în pomul vieții până la maturitate pentru a ne bucura apoi de deliciul său, care s-a dăruit Mie pentru ca iubirea Mea să-l consume....

Amin

Trecerea testului voinței în viața pământească....

B.D. Nr. 4934

13. iulie 1950

Viața pământească este doar o perioadă de încercare în care trebuie să vă dovediți vouă înșivă că vă folosiți corect voința. Dacă treceți testul, abia atunci veți avea o viață corectă, o viață care vă satisface în toate, care vă face fericiți pentru că vă aduce întotdeauna împlinirea dorinței voastre. Dar dorința voastră este de un alt fel decât pe Pământ. Recunoașteți mai întâi cât de zadarnice au fost bunurile pământești în comparație cu bucuriile împărăției spirituale, nu vă mai străduiți pentru ceva trecător, ci recunoașteți valoarea bunurilor care sunt nepieritoare. Dar atâta timp cât urmăriți bunurile materiale pe Pământ, atâta timp cât gândurile și intențiile voastre se învârt în jurul plăcerilor pământești sau al posesiunilor pământești, voința voastră va fi în continuare încătușată de cel care este stăpânul lumii pământești, căci acesta este mijlocul lui de a vă cuceri, acela de a vă ademini cu plăcerile lumii pentru a vă distra de la țelul care v-a fost fixat pentru viața pământească. Dar atunci cu greu veți putea trece testul voinței și, de asemenea, cu greu veți putea intra în împărăția spirituală pentru viața veșnică după dispariția voastră pământească. Căci testul eșuat al voinței vă va aduce o soartă îndoielnică în veșnicie, o stare de chin în care veți tânji mereu după bunurile pământești pentru a trebui să recunoașteți mereu că acestea nu mai există pentru voi, că sunteți deci săraci pentru că nu posedăți nici bunuri spirituale, nici bunuri pământești. Atâta timp cât trăiți pe Pământ, ar trebui să învățați să recunoașteți nevrednicia bunurilor pământești-materiale și să încercați să vă detașați de ele, pentru că numai îndepărtându-vă de ele, bunurile spirituale vă vor deveni accesibile, deoarece nicio ființă umană nu le poate obține pe amândouă în același timp și pentru că voința liberă a ființei umane trebuie să decidă ce bunuri i se par dezirabile. Voința omului este corect folosită atunci când colecționează bunuri spirituale, când nu se lasă ispitit de plăcerile pământești, ci caută în mod constant contactul cu lumea spirituală, când renunță la ceea ce îi oferă lumea și se lasă în schimb insuflat

spiritual, când, prin urmare, acordă puțină atenție dorințelor trupului și se gândește în schimb la suflet, când îi oferă acestuia hrană spirituală și renunță la plăcerile pământești pentru a nu lăsa sufletul să moară de foame. Dacă omul îl caută pe Dumnezeu, El se va lăsa și pe Sine Însuși găsit, pentru că o astfel de voință îi este plăcută și îi asigură omului dragostea și harul lui Dumnezeu. Atunci el va fi trecut testul voinței și își va fi trăit cu succes viața pământească pentru suflet, iar apoi îl așteaptă o viață fericită în împărăția spirituală care va dura veșnic și îl va compensa de o mie de ori pentru tot ceea ce a pierdut pe Pământ....

Amin

Voința întoarsă spre Dumnezeu a trecut testul pământesc....

B.D. Nr. 5460
12. august 1952

Voi, care M-ați căutat și M-ați găsit, nu Mă veți mai pierde niciodată. Sunteți, într-adevăr, expuși influențelor adversarului Meu atâta timp cât rămâneți pe Pământ, dar oricine a cărui voință s-a îndreptat o dată spre Mine, a fost prins de Mine și Eu voi împiedica recidiva sa în abis. Dar Eu vorbesc de voința serioasă care se străduiește în mod pe deplin conștient spre Mine.... Acolo unde această seriozitate nu este încă prezentă, adversarul Meu poate, cu siguranță, să reușească totuși să-l îndepărteze de Mine, căci există oameni care, ca să spunem așa, au devenit tovarăși de drum datorită educației lor sau discursurilor semenilor lor, care se alătură astfel semenilor lor, dar nu din dorința interioară de a se grăbi spre Mine ca Tată recunoscut. Dar acolo unde această dorință interioară pentru Mine s-a trezit într-o persoană, iubirea Mea părintească devine acum activă.... Acum, Eu atrag și chem constant această persoană, o prind și nu-i mai dau drumul. Această persoană a devenit deja liberă din robia lui Satana, deși eforturile acestuia de a o recâștiga nu vor înceta până când nu voi chema persoana în Împărăția Mea. Voința care este întoarsă cu seriozitate spre Mine este cea mai sigură garanție că Mă va câștiga pe Mine și împărăția Mea.... Pentru că Eu îi dau puterea pentru că Eu Însumi Îmi doresc copilul Meu și voința lui a trecut deja testul de pe Pământ. Este vorba doar de decizia pentru Mine sau pentru adversarul Meu.... Voința serioasă față de Mine este decizia, pentru că o dată voința s-a îndepărtat de Mine și întoarcerea la Mine trebuie deci să fie realizată cu voință.... Eu evaluez voința, dar nu numai cuvintele care nu sunt serioase, dar care sunt foarte bine recunoscute de Mine ca fiind doar cuvinte pe care gura le rostește sau care sunt gândite, dar despre care inima nu știe nimic.... Dar odată ce voința pentru Mine s-a trezit, ființa umană va tinde și ea în mod constant spre înălțime. Căci, de îndată ce puterea Mea ajunge la el ca urmare a schimbării voinței sale, el o folosește pentru a se strădui spiritual. El s-a alăturat deja, ca să zic așa, Mie, Eu merg alături de el, doar că încă nerecunoscut de el atâta timp cât este încă slab în dragoste.... Dar imaginea Mea va deveni din ce în ce mai clară atunci când iubirea va crește în el, până când Mă va accepta pe Mine Însumi prin iubire și va recunoaște acum și faptul că nu se mai poate scufunda în abis, pentru că Eu nu renunț la nimic din ceea ce Îmi aparține și a devenit al Meu de bunăvoie. Nu vă puteți despărți niciodată de Mine odată ce ați trecut testul vieții pământești, în măsura în care voința voastră a decis în favoarea Mea. Atunci doar viața pământească poate contribui la creșterea maturității sufletești, Mă veți sluji în mod conștient și veți fi credincioși până când vă voi chema în Împărăția Mea, când va veni ceasul vostru....

Amin

Întoarcerea conștientă spre Dumnezeu este un test al voinței....

B.D. Nr. 7783
31. decembrie 1960

Momentul de cotitură în viața fiecărui individ a venit atunci când ființa umană se îndreaptă în mod conștient spre Dumnezeu, când Îl recunoaște în interior și intră în contact cu El.... când se roagă cu credință vie în El. Atunci sufletul a luat în mod conștient calea întoarcerii la El și atunci își poate atinge cu siguranță și scopul pe Pământ, acela de a intra în împărăția de dincolo, răscumpărat de vina trecută. Prin urmare, ființa umană trebuie doar să se îndrepte în mod conștient spre Dumnezeu, nu doar să îndeplinească anumite formule sau obiceiuri sau să vrea să dovedească credința în Dumnezeu prin cuvinte goale. Căci Dumnezeu prețuiește doar ceea ce se naște în inima omului, nici vorbele, nici

gesturile nu-L amăgesc..... Dar o rugăciune în duh și în adevăr va ajunge cu siguranță la El, și atunci El va avea grijă și de cel care caută în mod conștient legătura cu El.... Legătura conștientă cu Dumnezeu este, așadar, și punctul de cotitură spirituală în viața individului, care este cu atât mai reușită cu cât se produce mai repede; dar aceasta înseamnă să treceți testul de voință care este stabilit pentru ființa umană pentru existența sa pământească. Înainte de aceasta, viața lui este una zadarnică, căci sufletul nu câștigă nimic în timpul în care ființa umană trăiește încă fără Dumnezeu. Iar omul trăiește fără El atâta timp cât nu are încă o credință vie, căci o cunoaștere școlastică a lui Dumnezeu care este furnizată oamenilor nu este încă o credință vie.... Numai devotamentul conștient față de Dumnezeu îi dovedește credința, iar din acel moment și sufletul prinde viață, adică gândirea, simțirea și dorința sa se mișcă acum la nivel spiritual, se stabilește legătura cu Dumnezeu, iar El Însuși acceptă acum și sufletul, pentru că acesta și-a găsit drumul spre El prin voință liberă. Și din nou trebuie subliniat faptul că numai iubirea realizează acest lucru.... că gândurile unei persoane care trăiește în iubire iau calea cea bună, calea iubirii veșnice, căci iubirea îndeamnă la iubire, sau de asemenea: Iubirea veșnică atrage la sine pe cel care practică el însuși iubirea. Și în această credință prinde viață și credința, gândul ființei umane se îndreaptă spre Cel care l-a creat.... (31.12.1960) Care acum îl stăpânește și nu-l mai lasă să cadă înapoi pentru că voința sa liberă a devenit activă, căci atât iubirea, cât și credința dovedesc voința îndreptată spre Dumnezeu, și astfel dovedesc și testul trecut al voinței pentru care ființa umană trăiește pe Pământ....

Amin

Decizia liberului arbitru

Sarcina pământească: Decizia voinței.... Lupta greșită....

B.D. Nr. 5557

15. decembrie 1952

Atrebuit ca voi să parcurgeți un drum anevoios înainte de a fi pregătiți să dați ultimul test al voinței.... sufletul vostru s-a reunit din nou, care a fost dizolvat cândva în nenumărate scânteii sufletești, care toate au trebuit să treacă printr-un proces de maturizare în stare legată.... voi ați atins din nou conștiința eu-lui, ca ființe individuale vă confrunțați liberi cu o decizie: Să alegeți Domnul căruia doriți să îi aparțineți.... Această decizie reprezintă scopul și obiectivul vieții voastre pământești, iar această decizie trebuie luată de bunăvoie, nu poate fi luată în numele vostru, nu poate fi nici amânată, ea trebuie luată în mod inevitabil la sfârșitul vieții voastre pământești, pentru că atunci soarta voastră în eternitate va fi în funcție de această decizie. Prin urmare, atitudinea voastră față de această sarcină a vieții pământești este extrem de serioasă.... Ea vă poate aduce lumină și fericire, dar și moarte și ruină, și numai voi determinați acest lucru prin voința voastră. Și vă lăsați puțin afectați de aceasta, chiar dacă vi se dă motivul vieții voastre pământești, chiar dacă soarta în veșnicie vă este prezentată ca fiind glorioasă sau cumplită. Pentru că nu credeți că într-o zi va trebui să răspundeți pentru voința voastră. Dar credința în acest lucru nu poate fi obținută cu forța de voi, și de aceea ea nu se găsește decât foarte rar în rândul omenirii, și de aceea oamenii nu-și ating decât foarte rar scopul de a se fi hotărât pentru Domnul cel Drept. Dar necredința are un efect.... Din ce în ce mai mulți oameni uită de scopul lor în viață și fiecare gând al lor se aplică doar la lumea pe care, totuși, vor trebui să o părăsească în curând. La ceea ce se află în spatele lor, ei își întorc din nou fața. Amintirea parcursului lor de suferință prin materie le este îndepărtată, căci ei trebuie să se decidă în libertate de voință și nu trebuie să se decidă pentru Domnul cel Drept din frică. Și astfel există pericolul evident ca decizia lor să se întoarcă în dezavantajul lor, să își îndrepte toate simțurile spre materie și astfel să aleagă și ei pe Domnul acestei lumi, căruia îi vor cădea acum din nou pradă și căruia îi datorează faptul că vor fi din nou izgoniți în materia dură pentru că au luat o decizie greșită. Căci ei ar trebui să-și îndrepte ochii spre Cer, ar trebui să se străduiască în sus și să întoarcă spatele lumii pământești, atunci decizia corectă a fost luată, atunci calea prin întreaga creație a fost încununată de succes, atunci viața pământească a încoronat ființa, atunci sufletul a găsit pe Domnul potrivit și s-a grăbit să se întâlnească cu El.... atunci ființa umană a trecut testul voinței pe Pământ și poate să se lepede de trupul pământesc greu și să intre în veșnicie ca un spirit pur, atunci lunga cale pământească de dinainte nu a fost în zadar....

Ființa și-a regăsit calea spre originea sa, l-a recunoscut pe Tatăl și s-a predat Lui pentru eternitate.

Amin

Decizia liberului arbitru....

B.D. Nr. 8143

5. aprilie 1962

Calea infinit de lungă a dezvoltării voastre ascensionale prin creațiile Pământului se încheie acum, când dați direcția corectă la ultima scurtă porțiune de drum ca ființă umană... când vă străduiți spre Mine Însumi și astfel realizați în mod conștient întoarcerea la Mine, când treceți ultimul test al voinței pe Pământ.... când decideți corect, deci vă îndreptați voința spre Mine, de la Care v-ați luat cândva originea. Atunci vă veți fi încheiat cu adevărat lucrarea de transformare, vă veți fi transformat în mod liber din "creatura" Mea în "copilul" Meu. Ați depășit cele mai adânci adâncimi și v-ați urcat din nou pe cele mai înalte înălțimi. Dar, cu siguranță, parcurgeți ultima scurtă distanță ca ființă umană, ca ființă conștientă de Eu-ul propriu, dar nu vă amintiți deloc de timpul infinit de lung al predezvoltării voastre și de chinurile de nedescris pe care această cale le-a însemnat pentru ființa

spirituală creată cândva în mod liber.... Ca ființe umane, trăiți în ignoranța vieții voastre anterioare și a scopului real al vieții voastre pământești, până când voi înșivă ați căutat și ați găsit legătura cu Mine în liberul arbitru, care vă deschide acum o cunoaștere care vă împinge acum și la eforturi serioase pentru perfecțiunea finală. Această cunoaștere poate fi cu siguranță transmisă și semenilor voștri, astfel încât aceștia să trăiască mai responsabil prin viața pământească.... dar ea va fi rareori crezută atâta timp cât omul nu se va uni cu Mine Însuși prin gânduri, rugăciune sau acțiuni de iubire.... Căci nu i se pot oferi dovezi pentru viața sa trecută și astfel nu va dori cu bucurie să accepte ceea ce i se spune despre drumul sufletului său prin toate lucrările creației.... prin lumea rocilor, a plantelor și a animalelor.... De aceea, el nu are prea mult simț de răspundere pentru viața sa pământească ca ființă umană. Dar, din moment ce este vorba de decizia liberă a voinței, el trebuie să găsească singur calea spre Mine.... El trebuie să învețe să Mă recunoască, pentru care va fi ajutat în toate felurile. Căci el poate gândi, își poate folosi intelectul și chiar dacă acest lucru nu garantează că îi va dezvălui adevărul.... dar, prin intermediul intelectului său, el poate, de asemenea, să-și amintească de un Dumnezeu și Creator Căruia îi datorează existența. Și el se va și adapta într-un fel (la aceste gânduri....) dacă astfel de gânduri îl ating.... Și acesta este liberul său arbitru, în ce direcție iau aceste gânduri. Dar de îndată ce el va lua în calcul doar posibilitatea unei perioade infinit de lungi de timp de pre-evoluție, el va putea deja să înregistreze un câștig pentru sufletul său, căci astfel de gânduri nu-l vor mai părăsi atunci și îl vor lăsa să se întrebe și despre scopul real al vieții pământești, și atunci poate fi sigur că va primi și mental multe iluminări pe care le va accepta și care îl vor lăsa să se străduiască în mod conștient să își îndeplinească scopul vieții pământești. Omul se naște într-adevăr fără nicio cunoaștere, dar Eu Mă voi asigura întotdeauna că pentru el strălucește o mică licărire de cunoaștere, că va întâlni întotdeauna o lumină și că trebuie doar să se înflăcăreze cu ea pentru ca apoi să recunoască și el calea pe care trebuie să o urmeze și care duce în sus. Faptul că el nu este în niciun caz forțat nu exclude faptul că va avea adesea suficiente ocazii de a decide liber și va fi, de asemenea, ajutat fatidic să dobândească cunoaștere de către ființele de lumină care îl îngrijesc.... dar întotdeauna fără constrângere. Dar viața pământească ca ființă umană este de cea mai mare importanță, la urma urmei, ea poate duce la încheierea completă a trecerii sufletului prin materie și îi permite să intre în împărăția de dincolo ca spirit liber, fără nici o grijă.... Dar omul poate, de asemenea, să eșueze în ultimul său test de voință și să intre în împărăția de dincolo ca neîmpăcat.... unde sufletul are încă posibilitatea de a-l găsi și de a-l invoca pe Răscumpărătorul divin Iisus Hristos și de a urca încet-încet. Dar poate, de asemenea, să trăiască o viață complet părăsită pe Pământ până la sfârșit și să fie din nou alungat în formă, adică să trebuiască să parcurgă din nou același curs de dezvoltare prin creațiile Pământului, ceea ce este atât de îngrozitor și necesită din nou o perioadă de timp atât de infinit de lungă, încât Eu îi ajut cu adevărat pe oameni în toate modurile pentru a-i proteja de această soartă îngrozitoare a unei noi alungări. Dar, în cele din urmă, voința omului este cea care decide.... Și, prin urmare, încerc în mod repetat să influențez voința astfel încât aceasta să se întoarcă la Mine de bunăvoie.... Căci atunci sufletul său va fi salvat, chiar dacă nu-și va încheia încă viața pământească ca ființă umană pe deplin maturizată. Dar voința sa a decis în favoarea Mea, iar acest lucru înseamnă și decizia corectă și, prin urmare, un test de voință trecut. Și fiecare om ar trebui să asculte și să se gândească de îndată ce i se spune despre dezvoltarea sa și despre sarcina sa pământească.... El ar trebui să ia în considerare această posibilitate și, într-adevăr, acest lucru i-ar aduce deja un profit, căci acolo unde este doar posibil, ființele de lumină care îl îndrumă în viața pământească, intervin și încearcă totul pentru a-l îndrepta în direcția corectă a voinței.... pentru ca el să poată încheia calea prin materie, pentru ca el să Mă caute și să Mă găsească și apoi să fie și el salvat pentru eternitate (veșnică)....

Amin

Decizia corectă a voinței în starea de conștiință de sine....

B.D. Nr. 8378

12. ianuarie 1963

Sufletul vostru nu-și va mai pierde în veșnicie conștiința de sine, se va recunoaște pe sine ca spirit de lumină emanat cândva de Mine, de îndată ce va fi atins starea de perfecțiune, în care are acum și cea mai deplină cunoaștere a destinului său, pe care l-am dat fiecărei ființe atunci când am creat-o.

De asemenea, sufletul este acum plin de putere, astfel încât nimic nu îi mai este imposibil, poate crea și lucra după propria sa voință, care, totuși, s-a contopit complet cu a Mea. Iar această stare este o fericire nelimitată, pe care voi, oamenii, nu sunteți capabili să o înțelegeți pentru că sunteți ființe limitate.... limitate în forță și, de asemenea, în lumină, care cresc constant cu cât vă apropiați mai mult de perfecțiune. Odată ați plecat de la Mine în cea mai strălucitoare lumină și, aflându-vă în cea mai strălucitoare lumină, vă întoarceți din nou la Mine pentru a trăi o viață eternă de fericire nelimitată. Cu toate acestea, chiar dacă acest lucru vă este pus atât de temeinic la inimă încât să vă puteți crea o astfel de soartă fericită, voi, ca ființă umană, veți rămâne totuși călduți în lucrarea sufletului vostru, pentru că nu credeți cu convingere și pentru că vă este pur și simplu de neînțeles că voi înșivă, ca ființă umană, puteți atinge un scop atât de înalt.... Și totuși, acesta nu poate fi decât prezentat, nu poate fi decât o cunoaștere pe care, totuși, trebuie să o folosiți voi înșivă, pentru că, de îndată ce Eu Însumi v-aș determina să acționați conform voinței Mele, nu ați mai avea liberul arbitru. Dar acest lucru este necesar pentru a ajunge la starea de perfecțiune supremă. Dar Eu Însumi Mi-am stabilit acest plan încă din eternitate și el va fi de asemenea împlinit, chiar dacă va dura eternități.... Într-o zi veți atinge cu toții această beatitudine, iar atunci timpul necesar pentru aceasta vă va părea nesemnificativ, căci atunci orice concept de timp și spațiu va lua sfârșit, timpul trecut vă va părea o clipă, în timp ce veșnicia vă așteaptă, căci vă puteți bucura de beatitudini nelimitate. Atâta timp cât trăiți pe Pământ, într-o stare de imperfecțiune, va trebui să suportați multă suferință, căci orice stare imperfectă a sufletului vostru este o stare de greutate și suferință pe care nu o puteți amorți decât prin bucurii și plăceri pământești, dar care nu se va ameliora, ci va izbucni mereu și mereu, atâta timp cât nu sunteți încă desăvârșiți. Viața pământească nu este decât o existență iluzorie, pentru că nu este permanentă, trece, nu este o realitate pură, căci aceasta nu poate fi decât împărăția spirituală pentru suflet, a cărui adevărată casă este tocmai împărăția spirituală. Dar împărăția pământească poate contribui la faptul că sufletul își pierde toată zgura și poate intra în împărăția spirituală ca fiind complet receptiv la lumină. Și în acest scop voi, oamenii, trăiți pe Pământ, pentru că ar trebui să respingeți impuritățile din sufletul vostru de bunăvoie, ceea ce este posibil și pentru voi, dacă vă străduiți să atingeți scopul de a trăi în fericire supremă pentru eternitate.... Doar voința voastră trebuie să fie pregătită pentru a redeveni ceea ce ați fost la început și, cu adevărat, vă voi ajuta ca punerea în aplicare să nu fie prea dificilă pentru voi.... Ar trebui să aveți mereu în minte doar scopul înalt pe care îl puteți atinge.... și ar trebui să vreți să-l atingeți. Pentru că doar acest lucru va decide soarta voastră.... Iar voi, oamenii, puteți fi siguri că nu vă voi lăsa să cădeți din nou odată ce Îmi veți da această voință.... Numai că ea trebuie să fie cea mai mare seriozitate a voastră și să nu fie exprimată doar prin cuvinte despre care inima nu știe nimic. Și numai o ființă conștientă de sine poate dezvălui această schimbare de voință, motiv pentru care însăși starea de conștiință de sine este atât de extraordinar de semnificativă.... Pentru că acum puteți gândi și vă puteți folosi intelectul, și puteți folosi vitalitatea care v-a fost dată prin voința Mea.... puteți lucra în iubire.... Și atunci vă veți întoarce și voi la Mine și nu vă voi lăsa niciodată să plecați. Nu mai aveți mult timp la dispoziție pentru această decizie de voință, căci viața pământească ca ființă umană este doar ca o clipă în eternitate, dar dacă luați decizia corectă, acest timp este complet suficient pentru schimbarea naturii, pentru iubire.... Iar dacă voința voastră este direcționată greșit, atunci v-ați scufunda abisal doar dacă vi s-ar acorda un timp mai îndelungat în care să pășiți pe Pământ ca ființă umană.... Căci influența adversarului Meu ar deveni din ce în ce mai puternică cu cât v-ați îndepărta din nou de Mine.... Și de aceea acest timp pe Pământ ca ființă umană este limitat și trebuie apreciat în eternitate ca un moment în care totuși puteți ajunge la Mine și atunci veți fi din nou fericiți fără limită, așa cum ați fost la început. Nu veți fi niciodată lăsați fără ajutor, nu va trebui niciodată să vă bazați pe voi înșivă, Eu sunt întotdeauna pregătit pentru voi și aștept doar chemarea voastră care dovedește dorința voastră de a vă întoarce la Mine și pe care Eu o voi îndeplini cu siguranță și îi voi prinde din nou de mână pe copiii Mei pentru a nu-i mai lăsa niciodată să plece de lângă Mine, pentru că ați apărut din forța iubirii Mele, sunteți și voi partea Mea, chiar dacă v-ați întors cândva la cel care s-a îndepărtat primul de Mine atunci când trebuia să treacă testul voinței care ar fi făcut din el veșnic cea mai fericită ființă care, ca imagine a Mea, trebuia să creeze și să lucreze cu Mine în infinit....

Amin

Folosirea corectă a vieții pe Pământ

Harul vieții pământești ca ființă umană....

B.D. Nr. 7958

5. august 1961

Fiecare suflet uman este un spirit primordial căzut, care este aproape de perfecțiunea sa, adică al cărui drum nu mai este decât unul scurt până la unificarea cu Mine, cu condiția să se afle în ultimul stadiu de dezvoltare.... ca ființă umană.... să își îndrepte voința sa liberă spre Mine, ca astfel să Mă mărturisească din nou pe Mine, pe Care a refuzat cândva să Mă recunoască. Și fiecare suflet uman are în spate un drum de dezvoltare infinit de lung, pentru că acest lucru a fost necesar pentru a ieși din abisul fără fund, pentru a se înălța la înălțimea unde locuia inițial.... În acest stadiu de ființă umană, sufletul este, de asemenea, din nou receptiv pentru o lumină, adică poate dobândi din nou un grad de cunoaștere pe care îl pierduse atunci când s-a îndepărtat de Mine.... Pentru că sufletul este conștient de sine, el poate gândi și vrea din nou ca la început, doar într-un grad slab, dar îl poate spori în timpul vieții sale pământești.... Gradul de cunoaștere este de asemenea decisiv pentru suflet atunci când acesta a părăsit existența sa ca ființă umană și intră acum în împărăția spirituală, căci acest grad de cunoaștere înseamnă lumină, fără de care sufletul nu poate fi niciodată fericit. Ființa umană însăși poate dobândi un grad ridicat de lumină în timpul existenței sale pământești, poate fi mult avansată în cunoaștere dacă își folosește existența pământească pentru a-și modela natura în iubire, care a fost starea sa inițială și care trebuie neapărat să fie atinsă din nou pentru a putea locui în împărăția spirituală în uniune fericită cu Mine. Această transformare în iubire este o muncă pe care ființa umană trebuie să o realizeze singură, dar pe care o poate face și pentru că i se acordă ajutor în toate privințele. Dar la începutul întrupării sale, natura ființei umane este încă în iubire perversă, ca urmare a căderii sale în păcat în împărăția spirituală și, de asemenea, a căderii în păcat reînnoite a primilor oameni.... Iubirea de sine îl domină, iar aceasta trebuie schimbată în iubire dezinteresată față de aproapele. În acest scop, ființa umană se află pe Pământ sau, de asemenea: Spiritul primordial căzut trebuie să realizeze el însuși această transformare în iubire în liberul arbitru, astfel încât să realizeze divinizarea sa și să poată acum să creeze și să lucreze în unire cu Mine în libertate, lumină și putere.... Iar această transformare în iubire este scopul vieții pământești și nici o ființă nu poate fi scutită de ea, căci ea este în același timp trecerea testului de voință ca ființă.... Este dovada divinității ființei, care a apărut din Mine și a fost creată perfectă, dar care acum trebuie să lupte pentru această perfecțiune în voința liberă însăși, pentru a putea exista alături de Mine ca ființă divină, pentru a putea locui cu Mine ca "copilul Meu", de la Care a provenit cândva ca "creatură".... Divinizarea ființelor create de Mine a fost și este scopul Meu, pe care îl voi atinge cu siguranță, dar a cărui durată este determinată de ființa însăși. Iar odată ce a ajuns la stadiul de ființă umană, este aproape de țelul său, iar ființa umană ar trebui acum să depună toate eforturile pentru a folosi bine ultima perioadă scurtă de timp pentru perfecționarea sa finală. Ea ar trebui să dobândească cunoașterea scopului vieții sale pământești, a tuturor corelațiilor și a voinței Mele, deoarece împlinirea voinței Mele înseamnă a lucra în iubire, iar lucrul în iubire îi aduce și lumină.... cunoașterea care corespunde adevărului, cunoaștere care îi oferă o cunoaștere deplină și care îl împinge să urmărească doar scopul de a se desăvârși pe Pământ, să își modeleze natura în iubire și astfel să stabilească mereu legătura cu Mine, care este apoi indisolubilă și atingerea scopului este acum și ea asigurată. Omul ar trebui să își evalueze și conștiința de sine, adică să se gândească la el însuși, și atunci Eu îi voi fi mereu alături, îi voi ghida corect gândurile și Eu Însumi îl voi sprijini în toate felurile, astfel încât să își atingă scopul. Cu toate acestea, într-o zi remușcărilor sale vor fi amare dacă va lăsa timpul pe Pământ să treacă nefolosit și va ști despre cursul nesfârșit al dezvoltării înainte.... Cu toate acestea, ca ființă umană, nu trebuie să i se dea această amintire, deoarece atunci o viață de liber arbitru ar fi imposibilă, pentru că atunci ar trăi în frică și deci sub o anumită constrângere, iar voința și acțiunile sale nu ar putea fi judecate ca o decizie liberă a voinței....

Nu trebuie să uitați niciodată că viața pământească ca ființă umană este un har pe care trebuie doar să-l folosiți corect pentru a deveni binecuvântați....

Amin

Viața pe Pământ - viață iluzorie....

B.D. Nr. 5172

17. iulie 1951

Viața pământească este doar o existență iluzorie. De îndată ce voi, oamenii, ajungeți la această cunoaștere, ați atins stadiul în care vă înălțați. Trăiți atunci în mod conștient, lucrați apoi pentru a ajunge la viața care este existența reală, care începe doar atunci când trupul vostru, acoperământul material al sufletului vostru, cade, iar sufletul poate acum să se înalțe liber în împărăția spirituală. Tot ceea ce apare în fața ochilor voștri pe Pământ, tot ceea ce este vizibil pentru voi, este doar substanță spirituală formată pentru o perioadă scurtă de timp care, ca materie, este menită să își îndeplinească scopul pe Pământ, să permită maturizarea spirituală. Și viața pământească însăși este, de asemenea, doar o funcție pur fizică atâta timp cât sufletul din voi este încă fără nici o cunoaștere a ceea ce a fost, este și ar trebui să fie.... Dacă sufletul nu dobândește această cunoaștere în viața terestră, atunci cu siguranță crede cu atât mai mult în realitatea vieții, consideră că viața terestră este singura care are sens și de aceea se străduiește să trăiască destul de mult și bine pe Pământ; și numai odată cu momentul cunoașterii această dorință se diminuează, pentru că atunci viața reală îi devine conștientă și viața terestră dispare în aceeași măsură în care viața reală capătă valoare. Numai atunci poate distinge aparența de realitate, numai atunci trăiește conștient....

Viața i-a fost dăruită omului pentru a-și putea dovedi voința într-o existență iluzorie, pentru a putea fi activ într-un anumit stadiu de putere în care își poate folosi vitalitatea într-un mod plăcut lui Dumnezeu și astfel să dobândească dreptul de a primi putere din belșug în viața reală și de a o utiliza în sensul dorit de Dumnezeu. Prin urmare, el trebuie să treacă mai întâi printr-o viață de încercare pentru a se dovedi potrivit pentru o primire nemăsurată a forței. Pentru că utilizarea acestei forțe este doar viața reală în care sufletul poate fi creativ activ și poate avea și un efect răscumpărător extins. Prin eșecul în viața de încercare, prin utilizarea greșită a forței vitale de care dispune, el pierde aportul de forță în viața reală, de care ar face apoi la fel de mult abuz dacă aceasta i-ar curge necondiționat. Trebuie să fi atins un anumit grad de maturitate în viața pământească, care să îl facă potrivit ca receptor și utilizator de forță în împărăția spirituală. Și în acest scop i s-a dat existența pe Pământ. Dar aceasta este văzută de cele mai multe ori ca un scop în sine, nu ca un mijloc pentru atingerea unui scop și atunci este și greșit folosită.... este privită ca fiind de dorit în mod unic, deși fiecare om știe că el însuși nu poate prelungi această viață cu o zi, atunci când i-a sosit ceasul. Și tocmai acest lucru ar trebui să îl facă să recunoască inutilitatea și caracterul trecător a ceea ce i se pare extrem de important pentru el. Ca o persoană înțeleaptă, el ar trebui să se îngrijească de "după aceea" și să nu se mulțumească cu lucruri care sunt supuse legii tranzitivității. Viața pământească este doar o viață iluzorie, ceva împrumutat care poate fi luat din nou la orice oră.... Dar omul ar trebui să gestioneze bine bunurile împrumutate, să le folosească în așa fel încât să îi aducă dobânzi abundente, însă, cu ajutorul lor nu ar trebui să se dobândească bogății materiale pământești, ci spirituale, atunci vitalitatea va fi folosită în mod corespunzător și viața de probă va fi fost încheiată cu succes, iar atunci omul va fi apt pentru viața spirituală, pentru viața reală care durează veșnic....

Amin

Evaluarea corectă a vieții pământești....

B.D. Nr. 6652

24. septembrie 1956

Nu puteți măsura fericirea pe care vi-o va oferi împărăția spirituală atunci când v-ați format ființa prin viața pământească în așa fel încât să puteți intra în posesia împărăției luminii. Și nici nu vi se poate preciza, pentru că atunci v-ați trăi viața pământească într-o anumită stare de constrângere, iar scopul ei ar fi atunci complet ratat. Și chiar dacă vi se prezintă ca fiind adevărat, dovezile lipsesc, dar și acest lucru își are rațiunea în libertatea voinței, care ar fi pusă în pericol prin aceasta. Dar atât se

poate și trebuie să vi se spună că cea mai grea viață pământească în adversități și necazuri, în boală și mizerie, va fi depășită de o mie de ori de acele fericiri și că, privind în urmă, nu veți putea înțelege că v-a fost greu atunci când a trebuit să vă jertfiți, pentru că atunci și timpul pământesc vă va părea o clipă trecătoare, iar acum vă stă în față întreaga veșnicie în beatitudine.... Voi, oamenii, acordați cu toții prea multă valoare vieții voastre pământești, din punct de vedere pământesc.... Ea are într-adevăr o importanță spirituală pentru voi, pentru că o existență pământească corect trăită vă poate crea o eternitate fericită. Dar ceea ce vă oferă această viață pământească este complet inutil și vă oferă doar o senzație de bunăstare de moment în comparație cu eternitatea. Ar trebui să aveți mereu în vedere acest lucru, pentru că într-o zi nu veți putea înțelege că v-ați bucurat de lucruri care nu aveau nicio valoare spirituală.... și veți fi recunoscători fiecărui suflet care v-a prezentat tocmai această inutilitate în viața pământească și v-a îndreptat privirea spre alte scopuri. Dar atâta timp cât voi, oamenii, veți trăi pe Pământ, astfel de referințe nu vor fi pe placul vostru și de aceea și cuvintele lui Iisus: "Împărăția cerurilor se ia cu năvală și numai cei ce dau năvală pun mâna pe ea....". Dar dacă ați încerca măcar o dată să vă imaginați cât de infinit de mult timp ați umblat pe Pământ pentru sufletului vostru, și că în fața voastră se află eternitatea, atunci ați putea să evaluați mai bine și timpul scurt al vieții pământești, ați ști că este de fapt doar o clipă și atunci ați dori cu plăcere să renunțați și la bucuriile acestei clipe în vederea fericirii pe care o dobândiți depășindu-vă pe voi înșivă. Tocmai aceasta este proba voinței voastre, să nu vă străduiți spre adversarul lui Dumnezeu, ci să vă vedeți scopul în Dumnezeu..... Și când voi, oamenii, sunteți ajutați atât de vizibil prin faptul că vi se dă cunoașterea scopului vieții voastre pământești, când vi se deschid ochii astfel încât să puteți vedea ceea ce orbii nu pot vedea, atunci scopul ar trebui să vă atragă în continuare, căci viața pământească nu durează o veșnicie și poate chiar să se termine pentru individ chiar a doua zi.... Existența voastră pământească este îndoielnică, deoarece nu aveți certitudinea că vă veți putea bucura de ea pentru o perioadă lungă de timp.... dar viața spirituală este sigură pentru fiecare dintre voi, numai că ea poate fi conturată foarte diferit. Iar acest lucru îl determinați voi înșivă prin atitudinea pe care o aveți față de viața pământească. Și totuși, aveți dreptul și datoria de a vă ocupa locul care v-a fost dat în viața pământească. Prin urmare, nu vi se refuză plăcerile vieții, iar Dumnezeu nu vă cere să trăiți într-o pustnicie, să vă retrageți complet din lume.... Dar nu trebuie să vă lăsați dominați de lume, să fiți stăpânii lumii, să faceți lumea să vă fie de folos, așa cum este voia lui Dumnezeu.... însă vedeți întotdeauna dezvoltarea spirituală ca sens și scop al existenței în această lume, pe care o puteți realiza și în viața pământească.... Întreaga gândire a ființei umane nu ar trebui să fie umplută de "lume", ci să predomină gândurile spirituale, atunci nici lumea nu va mai fi un pericol, chiar dacă ființa umană trăiește în mijlocul lumii. Iar ființa umană ar trebui să fie mereu conștientă de faptul că viața pământească nu este un scop în sine, ci doar un mijloc pentru un scop..... Oricine adoptă aceste gânduri nu se va mulțumi cu ceea ce îi oferă lumea.... El caută și se străduiește să atingă scopuri mai înalte, iar pentru el lumea și-a pierdut pericolul, nu-și va mai găsi împlinirea în lume pentru că i-a recunoscut valoarea reală sau chiar nonvaloarea. De altfel, Dumnezeu a dat ființei umane multe lucruri în creația Sa de care ființa umană se poate bucura fără ezitare, așa cum lasă la latitudinea ființei umane să se bucure de toate lucrurile în mod corect, dacă doar El Însuși este și rămâne întotdeauna scopul care este prima prioritate a ființei umane....

Amin

Utilizarea corectă a forței vitale....

B.D. Nr. 7593

3. mai 1960

Fiecare zi pe care vi se permite să o trăiți ca ființă umană pe acest Pământ este un har pentru voi, căci fiecare zi poate încă ajuta sufletul vostru să se maturizeze, ceea ce îi aduce apoi un grad de lumină în împărăția de dincolo pe care nu l-ar putea atinge decât pe Pământ. Fiecare zi este un har pentru voi, pe care nu-l puteți prețui îndeajuns de mult. Căci atâta timp cât încă mai posedați vitalitate, puteți lucra și voi cu iubire și astfel adunați bogății spirituale care vă vor urma în veșnicie.... În momentul morții, această vitalitate se stinge și rămâneți neputincioși, chiar dacă ați vrut să lucrați cu dragoste.... dacă nu ați dobândit forță spirituală prin activitate iubitoare pe Pământ. Atâta timp cât trăiți

pe Pământ, ar trebui să vă bucurați de vitalitatea voastră pentru că o puteți folosi pentru a vă crea bunuri spirituale, pentru că o puteți folosi pentru a lucra cu iubire și astfel să vă realizați schimbarea de natură în scopul pentru care vă aflați pe Pământ. Desigur, puteți, de asemenea, să vă lăsați voința să devină activă într-o direcție greșită, folosindu-vă toată vitalitatea exclusiv pentru a vă crea confort pentru trupul vostru, și atunci veți fi lăsat nefolosit harul de a fi om, lucru pe care îl veți regreta amarnic într-o zi, când veți fi atins cunoașterea în împărăția spirituală.... Dar de îndată ce vă veți folosi bine viața, de îndată ce veți profita de fiecare ocazie pentru a lucra cu iubire, bogăția voastră spirituală va crește constant și sufletul vostru se va purifica, ceea ce dragostea și suferința pot realiza. Iată de ce zilele de suferință pot fi și ele o binecuvântare pentru voi, căci cu cât sufletul se poate purifica mai mult pe Pământ, cu atât va fi mai permeabil la lumină atunci când va intra în împărăția spirituală și cu atât mai mare va fi gradul său de maturitate, care îi va determina soarta în eternitate. Din acest motiv, ar trebui să acceptați cu umilință și zilele de suferință și să le considerați ca pe un dar al harului de la Dumnezeu, deoarece este mult mai ușor să atingeți un anumit grad de maturitate a sufletului pe Pământ decât va fi în împărăția de dincolo, chiar dacă o ascensiune este încă posibilă atunci, dar necesită mult mai multă forță decât pe Pământ. Și atunci, sufletul trebuie să dobândească mai întâi această forță prin activitate iubitoare, dar de obicei nu-și poate aduna voința pentru a face acest lucru și trebuie să se bazeze pe mijlocirea oamenilor sau pe ajutorul ființelor de lumină.... Și oricât de mult v-ar împovăra viața pământească, oricât de greu vi s-ar părea să o suportați.... puteți oricând să cereți ajutorul lui Dumnezeu, nu puteți decât să apelați în orice moment la Iisus Hristos pentru a vă ajuta să vă duceți crucea sau pentru a vă da putere astfel încât să puteți duce singuri crucea. Dar voi posedați în continuare puterea vieții, care vă permite să vă sporiți propria putere atunci când săvârșiți fapte de iubire. Căci iubirea este putere și veți primi întotdeauna mai multă putere cu cât practicați mai mult iubirea. Și veți putea, de asemenea, să depășiți zilele dificile și să vă maturizați sufletul prin fiecare zi care v-a adus iubire și suferință. Acesta va putea intra purificat în împărăția de dincolo și va fi obținut un mare avantaj față de sufletele oamenilor care s-au gândit doar la confortul lor fizic și au trecut prin viața pământească fără nicio plângere. Iar sufletul îi va mulțumi și Dumnezeului și Tatălui său pentru suferința care i-a adus acest avantaj.... I se va permite să se bucure de lumină și să fie fericit în putere și libertate, va poseda bogății cu care va putea lucra pentru fericirea sa și a altor suflete care se află încă în sărăcie și chinuri într-o stare care necesită ajutor....

Și vor fi binecuvântați că vor putea ajuta acele suflete, deoarece nevoia lor este nespus de mare....

Amin

Oaspeți ai Pământului.... Administratori corecți....

B.D. Nr. 6454

19. ianuarie 1956

Tineți minte că sunteți cu toții doar oaspeți pe acest Pământ, că adevărata voastră casă nu este în împărăția trecătoare, ci că stați aici doar temporar pentru a vă putea întoarce cu maturitate la casa voastră, pe care ați părăsit-o cândva în mod voluntar, dar care într-o zi va trebui să vă întoarceți de unde ați venit. Dacă voi, oamenii, ați fi mai conștienți de sarcina voastră pământească, dacă v-ați simți cu adevărat doar ca niște oaspeți pe acest Pământ, atunci nu v-ați mai strădui să vă faceți un punct de sprijin ferm în această lume a aparențelor. V-ați gândi doar la posibilitatea de a vă întoarce din nou acasă, bogat binecuvântați, ați dori să dobândați pe Pământ doar ceea ce vi se permite să luați cu voi, iar toate celelalte eforturi vi s-ar părea inutile și lipsite de valoare, și atunci și maturizarea voastră ar fi asigurată, v-ați îndeplini scopul vieții pământești și nu ar trebui să vă temeți niciodată de o clipă de zădărnicie.... Pentru că, în calitate de "oaspeți", nu ați dori să dobândați ceva ce trebuie să lăsați în urmă și, prin urmare, strădania voastră s-ar îndrepta spre ceilalți.... Totuși, atâta timp cât nu vă simțiți oaspeți, ci stăpâni ai acestui Pământ, veți judeca greșit scopul real al vieții pământești, iar toate intențiile, gândurile și acțiunile voastre vor fi greșite, nu vor corespunde scopului de a crește maturitatea sufletului vostru. Și chiar dacă numiți posesiunile pământești ca fiind ale voastre, chiar dacă sunteți bogat binecuvântați cu bunuri pământești.... cu condiția să vă considerați doar niște administratori, veți putea să vă folosiți corect și bunurile pe care le dețineți și astfel veți obține și bunuri spirituale. Ar trebui să folosiți întotdeauna bunurile împrumutate în mod corect, adică să nu

doriți doar să beneficiați de ele, ci să îi lăsați și pe semenii voștri să participe la ele..... Atunci vă va aduce binecuvântări, vă va aduce bunuri spirituale care sunt veșnice. Așa cum primiți, ar trebui, de asemenea, să dați.... Pentru că Domnul, care își primește cu bogăție oaspeții, vrea să dea fiecăruia ceea ce are nevoie, și El Însuși va chema oaspeții Săi să împartă tuturor celor care au nevoie de daruri. Și astfel, ar trebui să vă amintiți, de asemenea, că fiecare persoană are același drept la lucrurile de care are nevoie pentru a trăi, că fiecare persoană de pe acest Pământ este un oaspete, la fel ca și voi, și că Domnul nu vrea să lase pe niciunul dintre oaspeții Săi să flămânzească și că, prin urmare, acționați în voia Lui atunci când acordați daruri de dragoste semenilor voștri.... Într-o zi va trebui să dați totul. De aceea, încercați să vă debarasați voluntar de ele în prealabil, deoarece o astfel de acțiune nu va avea ca rezultat o pierdere pentru voi, ci o dublă binecuvântare pe care o veți recunoaște doar atunci când veți părăsi acest Pământ și veți găsi bogăția în împărăția de dincolo.... când veți realiza că prin acțiunile voastre pe Pământ ați câștigat dragostea multor oameni care vă vor urma în eternitate.... Cât de orbi sunt oamenii care acumulează averi, care se bucură de bunurile lor pământești și nu lasă pe nimeni altcineva să aibă parte de ele... și cât de nefericită va fi soarta lor după moartea trupului lor. Voi, oamenii, știți cu toții că viața voastră pe acest Pământ este limitată și, cu toate acestea, viața voastră nu dezvăluie nicio prevedere pentru viața voastră reală în Împărăția care există cu adevărat, dar care poate fi foarte diferită în natura ei, deoarece depinde de voi înșivă cum o modelați. Veți găsi acolo multă considerație plină de iubire dacă ați arătat iubire față de semenii voștri de pe Pământ, veți primi proporțional cu propria voastră dăruire și, cu adevărat, nu va trebui să înregistrați o pierdere, ci un câștig de o mie de ori mai mare va apărea din fiecare dar pe care îl împărțiți cu o inimă plină de iubire. Considerați-vă doar oaspeți pe acest Pământ și considerați-vă pe voi înșivă oaspeți pe acest Pământ și tot ceea ce dețineți ca fiind o proprietate împrumutată, dar pe care aveți voie să o folosiți liber.... Și administrați astfel acest bun în spiritul Celui care vi l-a dat; lucrați cu el cu dragoste.... și veți experimenta o binecuvântare pe care nu o puteți măsura atâta timp cât trăiți pe Pământ.... Vă veți întoarce apoi la adevărata voastră casă, bogat încărcăți și modelați așa cum ați ieșit odată din ea....

Amin

Misiunea vieții: Credința vie

Credință vie....

B.D. Nr. 7694

8. septembrie 1960

Vreau să aprind scânteia din voi, căci vreau să ajungeți la o credință vie. Din acest motiv, tăria dragostei Mele strălucește în mod constant asupra voastră și trebuie doar să vreți, atunci scânteia spirituală se va aprinde și în voi, pentru că tăria dragostei Mele nu va rămâne fără efect. Dar trebuie să realizați voi înșivă această voință.... Și este nevoie doar de gândul că vreți să îndepliniți scopul vieții voastre pământești. Și atunci forța iubirii Mele va avea deja un efect asupra voastră sub forma faptului că vă voi direcționa gândirea și cu adevărat spre scopul corect. Atunci veți putea crede într-un Dumnezeu și Creator care vrea să aibă contact cu voi și veți simți dorința unei astfel de legături. Iar această dorință este declanșată în voi prin intermediul iubirii.... Fiecare om care este dispus să iubească și care se conformează impulsului său interior de a realiza lucrări de iubire va simți în curând și dorința din interiorul său de a se conecta cu Mine.... ca Iubire Eternă.... pentru a fi uniți. Iar acest om va avea și o credință vie, deoarece aceasta este cauzată de iubirea din el. El va căuta contactul viu cu Mine, gândurile sale vor rătați adesea în împărăția spirituală, va trăi o viață spirituală alături de viața sa pământească și va reflecta asupra multor procese pe care le-a trăit în jurul și în interiorul său și pe care dorește să le explice.... Iar credința sa vie îl va determina să se îndrepte direct către Mine și să apeleze la Mine pentru clarificări, căci Mă simt prezent pentru că are credință vie în Mine. Astfel, credința nu poate deveni vie decât prin iubire.... Căci Eu Însumi sunt iubire și pot fi prezent și în oricine are iubire, iar prezența Mea declanșează o credință vie. Omul este la fel de încrezător cu Mine ca și cu Tatăl său, M-a găsit și nu Mă va pierde niciodată pentru totdeauna.... Credința vie este ceea ce voi, oamenii, ar trebui să dobândiți în viața pământească, pentru că atunci veți fi dobândit și voi totul, pe Mine Însumi cu iubirea și puterea Mea și, de asemenea, cunoașterea, pentru că veți fi devenit văzători, veți fi devenit cunoscători prin spiritul Meu, iar această cunoaștere va fi atunci și semnul prezenței Mele în voi, este semnul că nu mai sunteți morți în spirit, ci vii.... De aceea, voi toți ar trebui să vă deschideți doar la iluminarea Mea de iubire.... ar trebui să doriți să vă îndepliniți scopul vieții pământești, căci dacă vă gândiți puțin trebuie să vă dați seama și că viața voastră pământească trebuie să aibă un sens și un scop. Și ar trebui să fie voința și strădania voastră de a-l îndeplini. Atunci vă veți îndrepta în mod conștient și către Dumnezeu și Creatorul vostru și vă veți preda cu încredere Lui, pentru ca El să vă ghideze și să vă îndrume conform scopului vostru, iar acest lucru vă va aduce și călăuzirea Mea, vă va asigura influxul forței Mele de iubire, vă veți simți îndemnați să fiți voi înșivă activi cu iubire și va deveni lumină și strălucire în voi.... Veți crede în mod viu și în această credință vie vă veți alătura Mie tot mai intim, pentru că și credința sporește iubirea și pentru că iubirea caută întotdeauna unirea cu Iubirea Eternă. A putea crede în mod viu este o fericire sporită deja pe Pământ, căci distanța dintre creatură și Mine prin propria voință este abolită, sensul și scopul vieții pământești este deja împlinit, căci omul a trecut testul voinței sale.... El s-a întors la Mine de bunăvoie și Mă recunoaște ca Dumnezeu și Tată.... A recunoscut păcatul trecut de apostazie față de Mine și vrea să se întoarcă din nou la sânul Tatălui, de la care s-a îndepărtat cândva....

Amin

Lupta pentru o credință vie....

B.D. Nr. 8045

22. noiembrie 1961

Fiecare persoană ar trebui să se străduiască să dobândească o credință vie, căci atunci nu va fi niciodată neputincioasă, se va refugia mereu în Mine, în Care are o credință vie, și va putea primi în mod constant putere de la Mine, căci aceasta curge către fiecare persoană care se unește cu Mine în

rugăciune sau gânduri sincere la Mine.... Dar o credință vie necesită o viață de iubire.... pentru că oricine trăiește în iubire Mă atrage la sine pe Mine, Care sunt iubire. Și la cine pot fi prezent acum, acela nu se va mai îndoii de Mine, va fi dobândit o credință vie și nu va mai rupe legătura cu Mine, nu va fi niciodată lipsit de putere și astfel nu trebuie să se teamă de nimic din ceea ce întâlnește. Credința vie trebuie prețuită foarte mult, pentru că de acum înainte ființa umană nu va mai merge singură pe drumul său, ci într-o companie constantă, pentru că Eu nu o voi mai părăsi, deoarece permite prezența Mea în ea prin iubire. Credința în Mine este de asemenea testul trecut al voinței, omul a luat calea înapoi spre Mine, pentru că Mă recunoaște, altfel nu ar putea crede sau credința sa ar fi doar moartă. Dar dacă credința sa a prins viață prin iubire, o schimbare de natură a avut deja loc în el, iubirea a aprins în el o lumină în care acum Mă recunoaște pe Mine Însumi și nu poate să nu se străduiască în mod conștient să se îndrepte spre Mine și să caute unirea cu Mine la care a renunțat cândva. Iubirea și credința nu pot fi gândite una fără cealaltă.... căci credința vie se naște din iubire.... cunoașterea spirituală devine, ca să spunem așa, convingere, care nu poate fi dovedită, deoarece iubirea dă lumină strălucitoare.... Și numai credința convinsă îi oferă ființei umane forța pe care Eu Însumi i-o pot da acum, pentru că Eu Însumi îi sunt prezent prin iubire.... Cât de liniștit își parcurge calea pământească un om care are o credință convinsă.... nu se simte niciodată abandonat sau slab, știe că Eu sunt aproape de el, vine la Mine cu orice cerere și știe că îi voi îndeplini orice cerere pe care Mi-o adresează în adversitatea pământească sau spirituală.... O credință vie este cu adevărat dătătoare de putere; și de aceea ar trebui să vă străduiți cu toții să dobândiți o astfel de credință. Atunci se va dovedi apropierea voastră de Mine, voința voastră de a vă uni cu Mine, Mă veți recunoaște și astfel veți trece testul voinței în scopul pentru care stați pe Pământ.... Și atunci voi putea să vă dau și viața, așa cum am promis: "cel care crede în Mine nu va muri niciodată....". Prin urmare, sunteți încă condamnați la moarte atâta timp cât nu sunteți în stare să credeți în Mine Însumi, Care am răscumpărat lumea de păcat și de moarte în omul Iisus.... atâta timp cât încă nu Mă recunoașteți în Iisus și atâta timp cât sunteți încă sub captivitatea păcatului, atâta timp cât spiritul vostru este încă întunecat, iar acest lucru înseamnă întotdeauna că refuzați să Mă recunoașteți așa cum ați făcut-o odată. Și ar trebui să încercați să vă eliberați de această stare spirituală întunecată, ar trebui să vă schimbați natura în iubire din nou, și atunci veți putea să credeți și în Mine ca Dumnezeu și Creator al vostru, ca Tată al veșniciei.... În curând veți încerca să stabiliți legătura și aceasta va deveni o convingere fermă în voi, pentru că dragostea va străluci în voi.... dacă o veți lăsa să strălucească.... vă oferă o iluminare strălucitoare. Și vă veți trezi cu adevărat din moarte la viață, veți crede în prezența Mea vie, și atunci Mă voi revela și vouă, Mă voi dovedi vouă.... pentru că voi credeți....

Amin

Sarcina vieții: Schimbarea voinței și a naturii în iubire

Nu dispoziția, ci iubirea determină voința....

B.D. Nr. 5257

19. noiembrie 1951

Depinde de voi toți unde vă îndreptați voința, deși cu siguranță vă va fi indicat de către Cuvântul Meu ce succes vă va aduce fiecare direcție a voinței. Cu toate acestea, nici măcar Cuvântul Meu nu vă obligă, pentru că și voi puteți să-l acceptați sau să-l respingeți din nou în funcție de natura și de iubirea voastră. Căci dragostea determină voința voastră.... Veți iubi întotdeauna ceea ce vă străduiți să obțineți, fie că este bun sau rău; dorința voastră este îndreptată spre acel lucru, și astfel și voința voastră este de asemenea.... bună sau rea. Veți simți întotdeauna dragoste pentru ceea ce vă doriți, dar dacă dragostea este direcționată corect sau greșit este determinată de dezvoltarea voastră spirituală. Acum puteți obiecta cu siguranță că iubirea este plasată în ființa umană, că iubirea pentru rău se naște și ea în inimă și că ființa umană este, prin urmare, o victimă a dorințelor care dorm în ea. Și această obiecție este într-o oarecare măsură justificată.... că în ființa umană se odihnesc toate instinctele și dorințele care nu au fost încă depășite în etapele preliminare individuale în legea constrângerii, că ființa umană aduce deci aceste instincte cu ea în viața pământească pentru a le cuceri acum și a se lepăda complet de ele. Aceste însușiri sunt așadar prezente în ființa umană și de aceea stimulează întotdeauna dorințele. Acestea doresc împlinirea și adesea devin atât de puternice în ființa umană încât o domină complet. Lupta împotriva unor astfel de dorințe este adesea dificilă, însă omului i s-a dat de către Mine intelectul pentru a se gândi la sentimentele sale, pentru a lua măsuri adecvate împotriva lor. Este greșit să spunem că omul trebuie să acționeze conform dispoziției sale...ei bine dacă ar fi fost creat fără intelect și s-ar simți condus instinctiv.

Dar, din moment ce i se oferă suficiente oportunități în viața pământească pentru a acumula cunoștințe, din moment ce i se dă o linie directoare prin poruncile Mele de iubire, din moment ce are în el însuși un îndemnător și un avertizor tăcut care îl îndreaptă mereu spre voința Mea, și din moment ce acum poate să se gândească la orice, depinde acum numai de voința sa să ducă o luptă cu sine însuși atunci când este necesar, atunci când dorințele sale se opun la ceea ce ar trebui să facă în conformitate cu cunoașterea interioară.... Că nu ar putea să o facă este exclus, căci o voință serioasă îi asigură și folosirea forței, dar o voință slabă eșuează.... Și iarăși, un singur lucru este necesar pentru a întări o voință slabă.... credința în Iisus Hristos.... Oamenii care sunt încă puternic împovărați de particularități caracteristice din stadiile lor anterioare nu vor avea cu siguranță credință în Iisus Hristos, însă dacă se ocupă doar intelectual de aceasta, își vor anunța deja voința de a pătrunde adevărul și vor fi ajutați să găsească soluția potrivită.... Dar acolo unde întrebarea despre Iisus Hristos este respinsă fără ezitare, unde nu se face nici un efort pentru a găsi un răspuns, acolo voința este în mod evident îndreptată în jos, și acolo ființa umană va deveni cu siguranță o victimă a forțelor de jos, și totuși ea însăși dorește acest lucru și nu dispoziția sa este de vină. Căci ființa umană poate dori în ambele direcții, altfel nu s-ar putea vorbi de liberul arbitru. Și fiecare persoană poate și ar trebui să-și pună odată întrebarea despre sarcina vieții sale pământești.... În acest scop i-a fost dat intelectul....

Amin

Scopul vieții pământești: Schimbarea voinței și a naturii....

B.D. Nr. 5303

26. ianuarie 1952

Procesul de reînnoire trebuie să aibă loc în voi, oamenii, altfel nu sunteți apti pentru împărăția spirituală, pentru sferele de lumină. Aceasta înseamnă că voi, ca ființe umane în timpul schimbării voastre pământești, nu aveți maturitatea necesară pentru a rămâne în împărăția luminii. Este necesară o stare complet diferită pentru a fi acceptați ca locuitori ai împărăției luminii, iar voi ar trebui să

atingeți această stare pe Pământ, ceea ce este foarte posibil. Prin urmare, este un anumit proces de schimbare în care ar trebui să intrați, și trebuie să vă supuneți voluntar acestui proces. Natura voastră nu poate fi schimbată cu forța, astfel că voi înșivă vă determinați starea la sfârșitul vieții pământești și, în funcție de voința voastră de schimbare, sufletul vostru părăsește trupul... receptiv la lumină sau încă înconjurat de învelișuri dense care nu tolerează razele de lumină.... Dar care om știe despre asta, care om se gândește la asta atunci când este informat despre asta și este serios în privința schimbării naturii sale?.... Fiecare ființă umană trebuie să lucreze asupra sa, trebuie să se debaraseze de defecte, slăbiciuni și vicii și să se educe la smerenie, blândețe, pace, răbdare și milă; Fiecare ființă umană trebuie să se modeleze în iubire pentru a putea uni în sine toate aceste virtuți, apoi se va modela astfel încât să poată fi acceptată în împărăția luminii, atunci natura sa va fi divinizată, atunci se va fi asimilat naturii Mele fundamentale și astfel va fi posibil ca Eu Însumi să intru în uniune cu el, pentru că tot ceea ce ne desparte a fost îndepărtat în mod conștient. Transformarea ființei sale a fost calea care l-a condus la Mine, el și-a atins țelul pământesc și a scăpat de ultimul strat greu de îndată ce și-a părăsit trupul pentru a trăi o viață eternă ca ființă spirituală fericită. Numai atunci începe viața reală.... Lăsați aceste cuvinte să prindă viață în voi: Viața reală începe cu intrarea în împărăția luminii pentru voi.... Ceea ce a fost înainte a fost doar o scară, un timp de pregătire pentru viața reală, care, totuși, trebuie dobândită în acest timp de pregătire. Voi, oamenii, creați cu nerăbdare și fără ezitare pentru viața pământească, pentru că considerați că acesta este singurul lucru important și îl vedeți ca pe un scop în sine. Dar nu vă gândiți la viața reală pentru că nu credeți în viața după moartea trupului. Oh, sunteți proști.... Scopul vieții voastre pământești este cu totul altul decât simpla creare a bunăstării pentru corp. Vi se spune acest lucru de nenumărate ori, dar voi nu credeți și, prin urmare, nu vă schimbați firea, iar aceasta este căderea voastră. Căci dacă nu sunteți potriviți pentru a intra în împărăția luminii, dar nici Eu nu vreau și nici nu pot să vă distrug, pentru că ați ieșit din Mine, atunci va trebui să vă realizați transformarea într-un alt mod, iar acest lucru poate însemna și o cădere adâncă și o evoluție ascendentă lentă, conform planului Meu de veșnicie, dacă vi se ia posibilitatea de a vă maturiza în lumea de dincolo.... Odată ce trebuie să realizați această schimbare de natură în stadiul de ființă umană, nici măcar dragostea Mea nu vă poate elibera de ea. Dar stadiul de ființă umană este stadiul final al unui curs de dezvoltare inimaginabil de lung prin toate creațiile de pe Pământ. Ca ființă umană, trebuie să faceți o schimbare conștientă de voință și de natură pentru ca acest curs de dezvoltare să fie finalizat cu succes odată cu moartea pământească a corpului. Cursul vostru pământesc se va încheia irevocabil.... Cu toate acestea, dezvoltarea poate continua în împărăția spirituală, sufletul poate continua să își recunoască starea mizerabilă în împărăția spirituală și să încerce să se schimbe, dar pentru aceasta este nevoie de un mare ajutor din partea ființelor de lumină sau de mijlocire umană. Dar ființa poate, de asemenea, să se scufunde înapoi în cel mai adânc abis pentru că nu s-a recunoscut pe sine și nu a încercat să se schimbe.... Ea poate fi nevoită să accepte o soartă cumplită pentru a fi reintrodusă în procesul de schimbare după o perioadă infinit de lungă, unde trebuie să se dovedească din nou....

Amin

Voința corectă garantează schimbarea naturii....

B.D. Nr. 6204

4. martie 1955

Asigurați-vă dreptul la fericirea veșnică prin strădania veșnică pentru perfecțiunea spirituală.... Dacă vreți să vă atingeți scopul, dacă această voință este serioasă, atunci sunteți deja aspiranți ai Împărăției Mele și atunci vă voi ajuta să ajungeți la Mine. Numai voința corectă vă asigură puterea de a vă duce la îndeplinire intenția, în timp ce fără această voință serioasă nu veți putea niciodată să vă schimbați natura.... Astfel, schimbarea ființei nu are loc niciodată împotriva voinței voastre, ci necesită mai întâi această voință. Căci voința este semnul devotamentului conștient față de Mine, de la Care v-ați îndepărtat cândva. Dar nu se poate înțelege niciodată că vă exprimați voința doar prin cuvinte.... Mă uit în inima voastră și Mă bucur de ea dacă văd în voi o voință serioasă.... Și atunci voi fi mereu gata să vă dau putere, iar voi veți duce la îndeplinire acum ceea ce vă duce la desăvârșire.... veți săvârși fapte de iubire dezinteresată față de aproapele. O persoană care se străduiește cu seriozitate să

atingă perfecțiunea nu mai poate să nu fie activă în iubire.... pentru că această activitate de iubire este deja expresia forței pe care o primește de la Mine după ce are o voință serioasă de a se înălța. Dar voința este liberă.... Nici o putere pământească și nici una spirituală nu poate forța voința într-o anumită direcție, căci chiar dacă omul ar fi obligat să manifeste în exterior o anumită voință.... dacă ar fi obligat și să săvârșească anumite fapte.... voința sa lăuntrică.... dezgustul sau plăcerea față de acțiunea cerută.... nu poate fi determinată; el va fi și va rămâne liber și totuși va fi evaluat de Mine.... Și, prin urmare, fiți atenți la voința voastră.... dați-vă socoteală cum gândiți și cum vreți în adâncul vostru, întrebați-vă dacă gândirea și dorința voastră corespund voinței Mele, dacă este de așa natură încât să puteți veni oricând în fața ochilor Mei fără să vă temeți că vă voi condamna. Observați-vă voința și judecați-o corect.... Lăsați-Mă întotdeauna doar pe Mine Însumi să fiu scopul vostru și cultivați în voi dorința de a deveni perfecți, așa cum Tatăl vostru din Ceruri este perfect.... Străduiți-vă să atingeți perfecțiunea spirituală și veți fi asigurați și voi de o viață fericită, căci nu voi lăsa ca o persoană care se străduiește cu seriozitate să cadă din nou în mâinile celui de care încearcă să scape. De îndată ce își va îndrepta voința spre Mine, va fi cuprins de dragostea Mea și înzestrat cu puterea Mea, care îi va permite apoi să realizeze și ceea ce dorește și care îl va duce cu siguranță la perfecțiune. De aceea, ar trebui să intrați adesea în tăcere și să reflectați asupra voastră înșivă, ar trebui să vă supuneți mereu voința și gândirea la o critică serioasă dacă vă străduiți să intrați în Împărăția Mea și să deveniți binecuvântați, dacă vă străduiți serios să vă unificați cu Mine....

Amin

Lucrarea sufletului: Transformarea iubirii de sine în iubire de aproapele....

B.D. Nr. 6924

20. septembrie 1957

Nimic nu vă poate scuti de a face munca sufletească asupra voastră dacă doriți să dobândiți viața veșnică. Transformarea ființei voastre este o lucrare a liberului arbitru. Este transformarea iubirii de sine în iubire dezinteresată față de aproapele, căci numai aceasta din urmă este iubire divină, o iubire așa cum corespunde ființei primordiale a lui Dumnezeu.... o iubire care se desfășoară ca forță și care este principiul ordinii divine. Dar la începutul întrupării sale, ființa umană este plină de iubirea de sine ca moștenire de la cel care este lipsit de orice iubire și căruia îi datorati existența voastră ca ființă umană. Pentru că odată ce ați fost ființe divine pline de lumină și putere, ați ieșit din iubirea lui Dumnezeu și astfel ați fost și voi plini de iubire ca și creații ale Sale. Dar a fost o iubire pură, dezinteresată, divină, care a căutat întotdeauna doar să mulțumească, care s-a împins înapoi spre Iubirea Eternă și a stat în uniune intimă cu ea. Dar această iubire s-a schimbat prin influența celui care s-a îndepărtat de Dumnezeu în mod egoist și care v-a transferat și voința și atitudinea sa. Iar întoarcerea de la Dumnezeu a făcut ca iubirea Lui să întâmpine și ea rezistență, pe care voi ați respins-o și astfel nu a mai putut avea efect asupra voastră, pentru că orice rezistență anulează eficacitatea iubirii. Dar faptul că Dumnezeu nu-și abandonează creațiile Sale, care au apărut din puterea iubirii Sale.... că El caută în mod constant să le recâștige iubirea și că, prin urmare, a găsit o cale de a le permite să se întoarcă din nou la El, se bazează pe iubirea Sa infinită. Totuși, întoarcerea la El nu poate avea loc decât atunci când ființa acceptă din nou puterea Sa de iubire, ceea ce înseamnă că ea renunță la rezistența sa, că se schimbă, că se remodelează în ceea ce a fost la început.... că iubirea greșită, iubirea egoului, se transformă astfel din nou în iubire divină.... Dar această transformare a ființei necesită și o muncă conștientă asupra propriei persoane.... La începutul întrupării sale, omul este preocupat mereu doar de grija de sine și de bunăstarea sa fizică... Se va gândi întotdeauna mai mult la sine decât la aproapele său, se va îngriji mai întâi de trupul său decât să săvârșească fapte de iubire pentru semenii săi, pentru că este încă dominat de iubirea de sine ca urmare a fostei sale apostazii față de Dumnezeu. Dar dacă acum desfășoară o lucrare sufletească conștientă, atunci el va face și un efort pentru a alunga toată iubirea egoistă de la sine și pentru a o înlocui cu iubirea dezinteresată față de aproapele.... Iar aceasta înseamnă o transformare a naturii sale, căci blândețea, smerenia, pacea, dreptatea, mila și răbdarea vor avea întotdeauna un efect benefic asupra semenilor, dar ele presupun și o lăsare la o parte a "eu-lui" și a dorințelor fizice, o luptă împotriva slăbiciunilor și a defectelor.... astfel, iubirea egoistă se va transforma încet-încet în iubire pur altruistă, care vrea întotdeauna să-i

facă pe oameni fericiți. Trebuie să împliniți irevocabil această lucrare a sufletului și nimeni nu vă poate lua această lucrare, ea este scopul vieții voastre pământești, este calea sigură de întoarcere la Dumnezeu și la beatitudinea veșnică. Și nu există nimic care să vă elibereze de această muncă conștientă a sufletului vostru, nu există alte mijloace care să vă ofere beatitudine ocolind această muncă asupra voastră. Sunteți cu toții afectați de defecte și slăbiciuni pentru că ați renunțat la perfecțiunea voastră de odinioară prin căderea de la Dumnezeu, prin respingerea iubirii Sale.... Dar puteți atinge din nou perfecțiunea, puteți redeveni plini de lumină și putere, însă mai întâi trebuie să vă aliniați din nou la natura primordială a lui Dumnezeu, altfel fluxul divin de iubire nu poate curge prin voi. Iar acest lucru este posibil și pentru voi, în stadiul uman, dacă aveți voința serioasă de a face acest lucru și, prin urmare, lucrați în mod conștient asupra voastră înșivă. Puterea vine și ea la voi de îndată ce o cereți lui Dumnezeu. Iar ceea ce vi se pare inițial o muncă dificilă va deveni întotdeauna mai ușor pentru voi, pentru că atunci veți simți voi înșivă o fericire necunoscută pe care numai iubirea pură, divină, care se predă pe sine, v-o poate oferi. Dar atâta timp cât omul pune încă pe primul loc propria bunăstare, acest sentiment interior de fericire îi este, de asemenea, străin, chiar dacă trupul său își creează bunăstarea pentru sine.... Dar este vorba despre suflet.... Pentru că acesta este sinele vostru real, care ar trebui să ia calea înapoi spre Dumnezeu dacă vrea să se aștepte la o viață veșnică în fericire și să fie primit din nou de Dumnezeu ca și copil al Său în casa Tatălui....

Amin

Munca obligatorie.... Numai faptele de iubire sunt apreciate....

B.D. Nr. 7261

20. ianuarie 1959

Numai ceea ce a fost făcut prin voință liberă are valoare veșnică, atâta timp cât este vorba de lucrări care trebuie să fie apreciate ca lucrări de iubire. Omul nu trebuie să ceară recompensă sau răsplăta atunci când săvârșește o lucrare de iubire față de aproapele și nici nu trebuie să se limiteze la a îndeplini o datorie și să creadă că acest serviciu va fi apreciat în același mod ca o faptă săvârșită prin voință liberă, care depășește măsura îndeplinirii datoriei.... Numai ceea ce realizează iubirea poate fi apreciat în fața lui Dumnezeu, iar adevărata iubire este întotdeauna dezinteresată și fără calcule. Și astfel de fapte au deci o valoare veșnică, deoarece au un efect pentru veșnicie, ele dau sufletului maturitatea care determină gradul de beatitudine al acestuia și astfel determină soarta sufletului după moartea trupului. Cu toate acestea, viața pământească a oamenilor este de cele mai multe ori plină de cerințe sau de munci supuse despre care le place să creadă că le îndeplinesc scopul vieții pământești, dar nu sunt conștienți de faptul că nu este vorba de natura muncii lor pe Pământ, ci de gradul de iubire în care se desfășoară tot ceea ce umple viața oamenilor. Este adevărat că o parte din iubirea de sine este necesară și pentru a satisface cerințele trupului, deoarece ființa umană are și ea îndatoriri față de trupul său, astfel că i s-a acordat și o parte de iubire de sine din partea Iubirii Eterne. Cu toate acestea, nu numai iubirea de sine poate determina fiecare acțiune a unei persoane, ci numai munca care a fost realizată în întregime fără calcul, în care numai iubirea care vrea să dăruiască și să facă oamenii fericiți a fost imboldul, și care, prin urmare, realizează și valori spirituale nepieritoare, care este bogăția sufletului atunci când pleacă de pe Pământ. Orice activitate desfășurată ca datorie poate fi într-adevăr și o binecuvântare, dacă este făcută cu bunăvoință și dezinteres, tocmai de aceea orice lucrare trebuie să se bazeze pe iubire, dacă se dorește ca ea să aibă un efect benefic asupra sufletului uman și a soartei sale în veșnicie. Căci ceea ce se face pentru Pământ trece și el odată cu moartea trupului, care a fost singurul beneficiar al acelei activități determinate de iubirea de sine. Prin urmare, nu este indiferent modul în care ființa umană abordează activitatea sa pământească.... El își poate face "datoria" și totuși nu obține o binecuvântare pentru sufletul său; dar poate, de asemenea, să își îndeplinească fiecare datorie cu bucurie și iubire interioară, poate să își slujească în mod conștient semenii și să o facă cu bucurie și cu plăcere.... atunci nu este doar "muncă de datorie", ci în același timp activitate de iubire, deoarece impulsul provine din liberul său arbitru, iar liberul arbitru este singurul care determină dacă iubirea egoistă este împinsă înapoi și iubirea altruistă iese în prim plan. Orice lucrare a ființei umane pe Pământ își poate îndeplini scopul de slujire dacă nu este făcută în mod conștient în numele adversarului lui Dumnezeu, adică un efect care dăunează oamenilor este destul de

clar recognoscibil.... Atunci nici o binecuvântare nu se poate odihni vreodată asupra executantului care se complăce într-o astfel de activitate care se face în mod evident sub impulsul adversarului lui Dumnezeu. Iar această activitate va avea într-adevăr și o valoare veșnică, dar într-un mod negativ.... ea va afecta și sufletul ființei umane, iar sufletul va trebui să sufere din nou pentru o perioadă infinit de lungă, deoarece ființa umană a fost motivată doar de motive egoiste pentru a se complăce în această activitate și trebuie să răspundă pentru aceasta. Dar fiecare ființă umană poate simți în interiorul său îndemnul de a realiza fapte de iubire altruiste. Iar dacă acest lucru nu este posibil în cadrul împlinirii datoriei sale, atunci el poate face acest lucru în plus, iar acest lucru va avea un efect deosebit de benefic, în sensul că în curând i se va permite să își îndeplinească datoria și într-un mod "slujitor", deoarece numai voința ființei umane determină direcția sa, iar persoanei binevoitoare i se va oferi de asemenea de către Dumnezeu posibilitatea de a-și folosi voința în mod corect: Să "slujească în dragoste".....

Amin

Dragostea lucrează semne ale prezenței lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 6687

10. noiembrie 1956

Impulsul interior de a lucra cu iubire este cel mai sigur semn că Eu Însuși sunt prezent la voi, căci 'iubirea' vă îndeamnă și iubirea sunt Eu Însuși.... Și Eu vă voi impulsiona în mod constant să fiți activi în iubire dacă Îmi permiteți prezența Mea în voi, dacă vă uniți mai întâi cu Mine în rugăciune și astfel Mă chemați la voi.... Și atunci nu veți putea decât să simțiți iubirea, căci veți fi luminați de forța iubirii Mele, veți fi îndemnați în permanență de Mine Însuși să lucrați cu iubire. Ce siguranță delicioasă este pentru voi să Mă cunoașteți pe Mine Însuși prezent la voi.... Și de aceea veți înțelege acum și faptul că lipsa de iubire înseamnă și îndepărtarea de Dumnezeu, că Eu nu pot fi acolo unde iubirea s-a răcit printre oameni și că, din acest motiv, puține greutăți sunt atenuate pentru că oamenilor le lipsește acest îndemn interior de a fi activi cu iubire. Și totuși, această activitate a iubirii este scopul existenței voastre pământești, pentru că ea înseamnă transformarea ființei voastre sau remodelarea în ceea ce ați fost la început. Fără iubire fiecare zi a vieții voastre pământești este trăită în zadar, care nu vă aduce cu un pas mai aproape de Mine, căci scopul vieții pământești este apropierea de Mine, unirea completă cu Mine, care nu poate avea loc decât prin iubire. Și oricine care a aprins iubirea în sine, care a aprins-o în carbuni luminoși, poate spune cu certitudine că M-a găsit, căci acolo unde este iubirea trebuie să fiu Eu Însuși, pentru că Eu Sunt Iubirea, iar acolo unde Eu Însuși sunt prezent este posibil să vorbim și de întoarcerea la Mine, care este scopul și ținta vieții pământești. Ce fericire ar putea oamenii să-și pregătească deja pe Pământ, acolo unde le este posibil să se unească complet cu Dumnezeu și Creatorul lor, Tatăl lor din veșnicie, prin iubire? Nu trebuie decât să-Mi cereți să vin la voi, să vă accept.... și, cu adevărat, această cerere nu ar rămâne neîmplinită, căci ea este scopul vieții.... este schimbarea conștiinței a voinței față de Mine, de la Care v-ați îndepărtat cândva.... Și de îndată ce Îmi exprimați această voință prin rugăciunea voastră, Eu vă iau în brațe.... Chemarea voastră Mă atrage și Mă lasă să fiu prezent la voi, pentru că și această chemare vine doar dintr-o inimă iubitoare.... Și dacă iluminarea Mea de iubire atinge inima voastră, pentru că nu mai opune nici o rezistență, inima voastră se va aprinde și ea și atunci vă veți simți îndemnați launtric să fiți activi în iubire, pentru că atunci Eu Însuși pot fi în voi și activitatea Mea va fi întotdeauna iubire. Și, prin urmare, ființa umană iubitoare va avea și ea pace interioară, căci Eu Însuși sunt Cel care netezește toate căile, Cel care vă stă mereu alături, Cel care are acum grijă de voi, Cel căruia vă puteți preda în siguranță și în care vă puteți încrede că vă va călăuzi în siguranță și nevătămați prin viața pământească.... Voi, oamenii, puteți cu toții să aprindeți scânteia de iubire pe care am pus-o în voi și să o lăsați să se aprindă într-o flacără strălucitoare. Și din acel moment veți simți cu toții că Eu Însuși sunt prezent pentru voi, și atunci veți putea fi liberi și de orice îngrijorare neliniștită, pentru că atunci îl veți fi găsit pe Tatăl și veți parcurge și restul drumului vostru pământesc de mână cu Tatăl. Dar nici un om nu se poate aștepta să Mă poată câștiga pe Mine Însuși fără rugăciune și fără o activitate plină de iubire, pentru că Eu Mă țin departe de cei care nu Își amintesc de Mine și ale căror acțiuni nu fac decât să trădeze mereu lipsa de iubire, pentru că el este încă plin de opoziție față de Mine, natura lui

nu s-a schimbat încă, el este încă un adept al adversarului Meu lipsit de orice iubire.... Dar fiecare are posibilitatea de a Mă recunoaște și de a-și schimba natura în iubire, căci Eu Însumi pășesc în calea fiecărui om, deși nu sunt recunoscut de el, dar el nu duce lipsă de îndemnuri și avertismente, de asemenea, luminez inimile acelor oameni.... pentru a aprinde în ei scânteia iubirii cu căldura iubirii Mele. Dar fiecare trebuie să permită efectul iubirii și în liberul său arbitru trebuie să renunțe la împotrivirea sa față de Mine. Atunci voi veni și Eu la el și nu încetez să-l stimulez lăuntric la efectul iubirii până când se va preda complet Mie și îl voi fi câștigat acum pentru eternitate....

Amin

Dragostea este cheia împărăției spirituale....

B.D. Nr. 5314

10. februarie 1952

Mă puteți înțelege doar prin iubire.... Nu există altă cale de a Mă câștiga, de a Mă recunoaște decât prin iubire. Și astfel, acum aveți cheia care vă deschide ușa inimii Mele, poarta către împărăția spirituală, către casa Tatălui vostru. Fără această cheie tot accesul vă rămâne interzis, tot ceea ce iubirea, înțelepciunea și atotputernicia Mea a creat în împărăția spirituală vă rămâne ascuns, fără această cheie toată cunoașterea adevărului vă rămâne ascunsă, vă lipsește toată înțelepciunea divină, pentru că fără iubire vă înconjoară întunericul, pentru că numai iubirea vă dă lumina.... vă conduce astfel la cunoaștere. Ați fi de o putere de nedescris dacă ați lua la inimă aceste cuvinte ale Mele și ați trăi în iubire.... Pentru că iubirea este și putere și nimic nu este imposibil de realizat dacă natura voastră s-a schimbat în iubire.

De aceea, prin aceste Cuvinte vă dau promisiunea luminii și a puterii din belșug, a fericirii, prin influxul iubirii Mele părintești, dacă vă uniți cu Mine prin fapte de iubire, dacă Îmi veți întoarce iubirea Mea pentru voi.... Cu toate acestea, voi nu credeți în Cuvintele Mele, altfel ați face cu toții un efort pentru a trăi o viață de iubire. Puneți-l la încercare.... Lepădați-vă de orice iubire egoistă, priviți în jurul vostru și acolo unde vedeți greutateți căutați să aduceți ajutor, acolo unde găsiți bolnavi care suferă cu trupul sau cu sufletul căutați să-i vindecați, dați-le ceea ce au nevoie din punct de vedere pământesc și spiritual, hrăniți-i și adăpați-i, și despovărați-vă de bunurile voastre dacă puteți să-i ajutați cu ele pe cei care au nevoie. Încercați-o și veți experimenta adevărul Cuvântului Meu, veți crește în putere și lumină, vă veți ridica deasupra suferințelor pământești care vă afectează, nimic nu vă va atinge ceea ce înainte părea a fi o presiune, veți simți în voi înșivă forța iubirii, iar fericirea unirii cu Mine, pe care o stabiliți prin fiecare lucrare de iubire, vă va compensa de o mie de ori pentru ceea ce ați dat.... Mă veți recunoaște și veți simți mâna Mea care vă ține, veți simți fluxul de putere al iubirii care curge în voi și spiritul luminat va auzi și va vedea ceea ce altfel vouă oamenilor vă este ascuns... Faceți proba, credeți în Cuvântul Meu, practicați dragostea.... și Mă veți câștiga și nu Mă veți mai pierde niciodată.... Credeți-Mă, pentru că nu vreau să vă instruiesc greșit, vreau să deveniți binecuvântați și, din moment ce numai iubirea vă poate face ființe fericite, vă predic în mod constant numai iubirea.... Dar atunci va trebui să vă luptați cu spiritul din voi, lipsit de orice iubire și căruia îi datorați existența voastră pământească....el vă împinge spre iubirea de sine, vrea să înăbușe scânteia divină din voi, vrea să vă țină departe de iubire. De aceea, trebuie să luptați împotriva lui, adică împotriva propriilor voastre dorințe care nu fac decât să întărească iubirea egoistă și să slăbească adevărata iubire pentru Mine și pentru aproapele vostru, astfel încât să nu puteți experimenta puterea iubirii în voi înșivă.... Luptați război împotriva lui și urmați-Mă pe Mine, luați aceste cuvinte în inima voastră și acționați în consecință, iar soarta voastră va fi unirea completă cu Mine și fericirea nelimitată.....

Amin

Sarcina vieții: Îvingerea materiei

Nimeni nu atinge împărăția Cerurilor dacă aduce omagiu lumii....

B.D. Nr. 5825
13. decembrie 1953

A aduce un omagiu lumii înseamnă a pierde împărăția Cerurilor, deoarece omul nu le poate câștiga pe amândouă în același timp. Și cine aduce omagiu lumii nu se străduiește nici el să atingă împărăția Cerurilor, pentru că pentru el există doar lumea pământească cu atracțiile ei și nu crede într-o împărăție în afara ei. Și totuși, calea spre împărăția Cerurilor trebuie parcursă prin această lume pământească, ea nu poate fi eliminată, căci ființa umană trăiește în această lume, trebuie să parcurgă ultima etapă a dezvoltării sale pe Pământ, în mijlocul împărăției care aparține adversarului lui Dumnezeu. Dar el poate depăși această împărăție, poate trece prin lumea pământească fără să fie impresionat în mod neobișnuit de ea, fără să o dorească cu simțurile sale.... el poate trăi prin ea și totuși să fie stăpânul ei.... Și aceasta este sarcina voastră de a birui lumea, căci ea v-a fost dată în acest scop, pentru ca sufletul vostru să se maturizeze în ea, să se desprindă de bunăvoie de tot ceea ce aparține lumii, căci această desprindere este în același timp și o desprindere de stăpânul acestei lumi și o întoarcere spre împărăția spirituală și spre stăpânul ei. Și astfel este de înțeles că oricine se face sclavul lumii nu va putea niciodată să intre în posesia împărăției spirituale, nici în viața pământească, nici după moartea ființei umane.... Este de înțeles că stăpânul lumii îl ține în sclavie pentru că însăși ființa umană îi dă dreptul să facă acest lucru, deoarece ființa umană însăși trebuie să se străduiască și să realizeze eliberarea de sub controlul său, eliberarea din lumea materială. El trebuie să ducă o luptă cu el însuși, trebuie să fie capabil să renunțe pentru a obține ceva valoros, trebuie să reziste tuturor tentațiilor în timpul scurtei sale vieți pământești pentru a putea ocupa apoi împărăția spirituală cu toate gloriile ei, care îl va compensa de o mie de ori pentru renunțarea sa pe Pământ.... Și el va face acest lucru numai dacă va recunoaște lipsa de valoare și efemeritatea a ceea ce îi apare dezirabil pe Pământ. Numai această conștientizare îi dă puterea de a-și direcționa corect voința, iar el poate dobândi această conștientizare dacă se gândește doar la materialismul lumii.... Căci el nu poate fi forțat să își schimbe voința.... El poate fi doar stimulat de experiențe să reflecteze în interior, dar cu ce succes, acesta îl determină singur. Iar Dumnezeu îl poate ajuta numai în măsura în care El îi dovedește în mod repetat caracterul său trecător, că El abandonează decăderea ceea ce este iubirea umană pe Pământ, că El intervine într-un mod care atinge ființa umană în modul cel mai dureros, că îi ia ceea ce îi este atașat în inimă.... întotdeauna doar pentru a-i da un indiciu despre cât de inutile sunt scopurile strădaniei sale. Cu toate acestea, cei care învață din astfel de experiențe se pot considera norocoși, căci își schimbă încet-încet direcția voinței și renunță la lume pentru a ocupa într-o zi împărăția spirituală.... Dar nimeni nu trebuie să creadă că poate face compromisuri, nimeni nu trebuie să creadă că poate omagia lumea cu impunitate.... Orice strădanie are un efect după moarte, iar dacă a fost pentru lume, atunci îi aduce și moarte spirituală, atunci a renunțat la împărăția spirituală de dragul câștigului pământesc, iar lumea i-a adus moartea.... Atunci el s-a dat din nou în puterea celui care este în adâncuri, iar drumul spre înălțime durează din nou un timp nesfârșit....

Amin

Îvingerea materiei....

B.D. Nr. 4711
12. august 1949

Nu uitați niciodată că sunteți într-adevăr copii ai lumii, dar că trebuie să depășiți lumea pentru a deveni aspiranți ai Împărăției Mele, care nu este din această lume, și că acesta este scopul real al vieții voastre pământești. Nu considerați viața voastră pământească ca pe un scop în sine, ci știți că ea este doar un mijloc pentru un scop și că scopul este doar acela de a vă detașa de materie, deci de a

depăși complet lumea. Ați fost într-adevăr plasați în această lume și înconjurați de materie, pe care o puteți și folosi, însă întotdeauna numai în așa măsură încât atât voi, cât și materia pe care o folosiți, să vă fie de folos, ca scopul ei real să fie îndeplinit și, în același timp, să puteți să vă serviți din nou semenii prin folosirea materiei și să fiți astfel activi în iubirea aproapelui. Voi trebuie să învingeți materia, altfel materia vă va învinge.... ea va încerca să vă captiveze gândurile, sufletele, căci aceasta este seducția lumii, că tot ceea ce este lumesc vă apare atât de atrăgător încât vă trezește dorința de a o avea, iar această dorință poate sufoca orice alt sentiment dacă nu este combătută. Vă aflați în mijlocul lumii, în spatele vostru se află lumea materială, adică tot ceea ce este legat spiritual în materie vă înconjoară încă, dar în fața voastră se află împărăția spirituală, iar ambele împărății caută să-și exercite influența asupra voastră. Dar simțurile voastre sunt încă întemnițate de lumea materială și, prin urmare, nu pot găsi intrarea în împărăția spirituală. De aceea, trebuie să luptați împotriva dorinței, trebuie să luptați împotriva tuturor poftelor care vizează lucrurile pământești-materiale. Și pentru a putea face acest lucru mai ușor, vă este prezentată lipsa de valoare a tot ceea ce vă înconjoară; vă lasă să recunoașteți în mod constant efemeritatea și inutilitatea lucrurilor materiale, astfel încât să vă desprindeți inimile de ele, să vă eliberați de materie și să puteți intra acum nestingheriți în împărăția spirituală, îndreptându-vă gândurile spre locul unde nu mai există pieire, unde tot ceea ce dobândiți în bunuri spirituale este permanent și nepieritor.

Sunteți într-adevăr în mijlocul lumii, dar în același timp puteți ocupa și împărăția spirituală, dacă sufletul vostru dorește acest lucru și nu acordă trupului decât dreptul de a locui în materie, dar complet neatins de ea, deoarece sufletul, gândirea, simțirea și dorința ființei umane locuiește în sferele spirituale și a găsit acolo adevărata împărăție, unde se simte în largul său și nu o va mai schimba niciodată cu lumea materială. Învingeți materia, imaginați-vă lipsa ei de valoare și îndepărtați-vă de bunurile acestei lumi.... căutați să câștigați împărăția Mea și veți poseda mult mai mult decât vă poate oferi vreodată lumea pământească. Căci, chiar dacă sunteți copii ai lumii, împărăția spirituală vă este deschisă și acceptă pe oricine care lasă lumea în urmă în dorințele sale și se străduiește doar să urce în sus, care vrea să intre în împărăția Mea pentru că a recunoscut că lumea pământească este partea adversarului Meu și pe care, prin urmare, îl ajut să ajungă la țintă....

Amin

Promisiunea divină: "Căutați mai întâi împărăția...."

B.D. Nr. 7457

17. noiembrie 1959

❖❖ Căutați mai întâi împărăția lui Dumnezeu și dreptatea ei, și toate celelalte lucruri vi se vor adăuga...." V-am dat această promisiune pentru că știam că lumea cu toate cerințele ei se va împinge înainte în viața voastră pământească și că există un mare pericol ca voi să uitați Împărăția Mea de dragul lumii pământești și să nu vă amintiți scopul real al vieții voastre pământești.... Știam că lumea va exercita o influență mai mare asupra voastră și că, de aceea, trebuie să fiți îndemnați mereu să nu uitați împărăția Mea, care nu este din această lume. Și de aceea v-am făcut promisiunea că tot ceea ce aveți nevoie pe Pământ vă va fi dat dacă doar veți căuta mai întâi împărăția Mea și dreptatea ei.... dacă vă veți strădui mai întâi să împliniți voia Mea și astfel veți pune împărăția Mea înaintea acestei lumi pământești.... Atunci veți fi scutiți și de grijile pământești, pentru că atunci vă veți împlini scopul vieții pământești, veți pune în prim-plan mântuirea sufletului vostru și vă veți trăi existența de ființă umană în mod conștient, avându-Mă mereu în vedere pe Mine și împărăția Mea, care nu este din această lume. Și este, de asemenea, foarte ușor de înțeles că puteți trăi fără griji prin viața voastră pământească dacă gândurile voastre sunt mereu ancorate la Mine, dacă Eu sunt mai aproape de voi decât lumea, dacă vreți să faceți totul și să trăiți în conformitate cu voința Mea, așa cum este ea dreaptă înaintea ochilor Mei. Atunci îl veți recunoaște pe Tatăl vostru în Mine, și atunci se va stabili o relație corectă între voi și Mine, și atunci voi putea și Eu să vă îngrijesc așa cum un tată își îngrijește copiii.... cu tot ceea ce aveți nevoie pentru viața pământească. Iar viața pământească va fi cu adevărat ușoară pentru voi.... Dar cine ia în serios această promisiune a Mea? Cine crede în mod serios într-o îngrijire "divină", cine crede că Dumnezeu are grijă și în mod pur pământesc de oamenii care Îi dau prioritate asupra lumii? Multe dintre grijile zilnice ar fi de prisos dacă această promisiune ar fi

respectată, dacă oamenii și-ar face un scop din a se strădui pentru Mine și pentru Împărăția Mea.... mai mult pe plan spiritual decât pe plan pământesc, pentru că atunci Eu voi asigura cu adevărat toate nevoile fizice și pământești, și nicio ființă umană nu va trebui să sufere greutăți care "caută împărăția Mea și dreptatea ei...." Prin urmare, nu trebuie să vă faceți griji cu privire la ceea ce mâncați și ce beți și cu ce vă îmbrăcați, ci trebuie să lăsați aceste lucruri în grija Mea, Care știe cu adevărat de ce aveți nevoie și ce nu va dăuna nici bunăstării voastre spirituale. Lăsați totul în seama Mea, sufletul și trupul vostru, pentru ca Eu să le dau ceea ce le servește. Pentru că Eu vă iubesc și cu adevărat nu voi refuza copiilor Mei nimic din ceea ce au nevoie pentru a le menține sufletul și trupul într-o stare care să nu devină un chin pentru ei, ci să le garanteze un progres spiritual constant. Tot ce vă cer în schimb este să vă amintiți de Mine și să vă străduiți să atingeți Împărăția Mea, care nu este "din această lume" și, prin urmare, poate fi crezută doar până când sufletul vostru intră în ea după moarte și devine realitate. Dar atâta timp cât rămâneți pe Pământ, împărăția Mea nu vă poate fi dovedită. Și totuși, ar trebui să o căutați cu toată puterea inimii voastre.... Pentru că sufletul vostru simte că nu și-a găsit încă adevărata casă pe acest Pământ, și de aceea ar trebui să "caute" casa sa, ar trebui să-și lase gândurile să hoinărească în zona în care Eu sunt Domnul și Tatăl casei, iar căutarea serioasă a împărăției Mele îi va aduce și împlinirea, el va tânji după ea spiritual și fizic și se va ști sigur la inima Tatălui, Care i-a făcut această promisiune: "Căutați împărăția Mea și dreptatea ei, toate celelalte vi se vor adăuga.... El nu-și va mai face griji pentru nevoile lui zilnice dacă doar va crede și se va încrede, căci Cuvântul Meu este adevărul etern și fiecare promisiune se împlinește, precum și condițiile pe care le-am atașat de ea.... Dar oricine dorește lumea și nu se gândește la Împărăția Mea, sau se gândește doar puțin la ea, va trebui să se îngrijească și de conservarea trupului, căci promisiunea nu i se aplică, deoarece pune lumea pe primul loc și astfel este și el sclavul celui care este stăpânul acestei lumi.... Iar grijile sale legate de păstrarea trupului nu vor înceta, ci îl vor înlănțui tot mai mult de lume, și va trece mult timp până când va birui lumea, dacă va reuși să se despartă de ea în timpul vieții pământești, adică să învingă materia și să se îndrepte spre împărăția spirituală. Căci până când nu va căuta împărăția Mea cu dreptatea sa, el este încă un sclav al lumii, iar aceasta nu-l va elibera atât de ușor, decât dacă voința sa este extrem de puternică și se îndepărtează de ea, iar omul descoperă că nu poate atinge beatitudinea decât dacă va căuta împărăția Mea, care nu este din lumea aceasta....

Amin

Sarcina vieții: Luptă împotriva iubirii de sine și slujirea în iubire

Progresul spiritual - luptă permanentă....

B.D. Nr. 2819

20. iulie 1943

Pentru orice progres spiritual trebuie să se lupte.... trebuie întotdeauna să fie precedat de o luptă de sine, dacă se dorește ca sufletul să se maturizeze și să atingă succesul spiritual. Și de aceea voința trebuie să devină întotdeauna activă, omul nu este forțat să facă acest lucru, ci trebuie să gândească și să acționeze în deplină libertate de voință.... Și de aceea, de multe ori i se creează dificultăți, astfel încât voința sa este pusă la încercare, i se pun obstacole în cale, se apropie de el tentații de tot felul, cărora nu poate rezista decât cu cea mai mare voință, iar dacă face acest lucru, atunci va urca și el inevitabil. Prin urmare, soarta omului pe Pământ este de a lupta și de a se învinge în mod constant, pentru că altfel nu va putea să se înalțe. Viața terestră este un test în care omul trebuie să se dovedească pe sine, iar el va eșua dacă nu luptă și nu se străduiește în mod constant. Căci Dumnezeu vrea să aprindă în om dorința pentru Sine, vrea să-l întărească prin orice rezistență, astfel încât omul să se străduiască tot mai mult și astfel să se apropie tot mai mult de El. Nu există ascensiune fără luptă, căci chiar și omul care iubește de bunăvoie trebuie să lupte împotriva lui însuși, trebuie să își reprime orice iubire de sine, trebuie să își refuze ceea ce vrea să facă semenilor săi, iar aceasta este întotdeauna o luptă interioară înainte de a ajunge la acel grad de perfecțiune care îi permite să uite de sine. Atâta timp cât materia pământească îl înconjoară pe om, el trebuie să lupte împotriva ei și este nevoie de multă voință pentru a se elibera complet de dorința pentru ea, deoarece trupul este încă prea strâns legat de ea. Dar persoana care se străduiește spre Dumnezeu lasă din ce în ce mai mult materia deoparte, iar atunci când este pusă în fața alegerii, renunță cu ușurință la ea, deoarece Dumnezeu o ajută în această luptă imediat ce îi vede voința, astfel că lupta va fi cu atât mai ușoară cu cât persoana se străduiește mai mult spre Dumnezeu cu dorință. Pentru că atunci se va trezi în ea și dragostea, iar aceasta se va dezbrăca mult mai repede de tot ceea ce împiedică ascensiunea ființei umane. Oricine are iubire a parcurs deja calea bătăliei și a ieșit victorios, a progresat spiritual și acum viața lui va fi mai ușoară, căci acum este în slujba sa și, prin urmare, nu mai are nevoie să lupte.... Și orice slujire în iubire este un progres spiritual, orice slujire în iubire este o depășire de sine de bună voie, care a fost precedată de o luptă de îndată ce omul se afla într-un grad scăzut de maturitate.... El nu trebuie să se descurajeze, căci un țel înalt încununează strădania sa entuziastă. El trebuie să fie mereu conștient de faptul că pentru acest țel parcurge drumul pe Pământ și că i se cere un singur lucru.... Supunerea față de voința divină.... căreia i-a rezistat până acum.... Acest lucru necesită depășire și luptă până când el a devenit iubire și îndeplinește voința divină fără rezistență.... până când are aceeași voință și astfel s-a apropiat de Dumnezeu....

Amin

Lupta împotriva dorințelor și pasiunilor....

B.D. Nr. 6286

16. iunie 1955

Omorâți-vă toate dorințele și vă veți maturiza în cel mai scurt timp.... Dacă aveți voința de a deveni perfecți, trebuie depășit tot ceea ce încă vă trage în jos în adâncuri.... și acestea sunt toate dorințele și pasiunile care încă se mai agață de voi din timpul pre-dezvoltării.... și care, prin urmare, vă provoacă încă multe necazuri pe Pământ, deoarece adversarul Meu vă influențează prin aceste impulsuri și dorințe, care vrea să împiedice întoarcerea la Mine prin ele.... Dar aceste impulsuri și poftă sunt un obstacol în calea unificării cu Mine, pentru că sunt trăsături neevlavioase pe care o ființă perfectă nu le poate avea.... și care, prin urmare, trebuie să fie depășite înainte ca unirea cu Mine să aibă loc. Ființa umană trebuie să lupte acum împotriva oricărei dorințe care se aplică materiei, căci ea

este întotdeauna legată de lăcomia de a poseda ceva ce aparține împărăției adversarului Meu, care, prin urmare, nu servește decât la satisfacerea simțurilor.... indiferent de ceea ce este.... De îndată ce simțurile trupești ale unei persoane îi fac plăcere, acestea sunt dorințe care își găsesc împlinirea pământească.... Totul îi aparține, ceea ce îi dă ființei umane bunăstare fizică, dacă aceasta se străduiește cu toate forțele sale și, prin urmare, îi lipsește motivul luptei spirituale: Conștientizarea caracterului trecător al tuturor lucrurilor pământești. Oamenii vor fi de asemenea înzestrați de Mine pământește, iar viața lor pământească va fi de asemenea binecuvântată și le va oferi totul, și asta din belșug, de îndată ce le voi recunoaște strădania spirituală, de îndată ce dragostea lor este pentru Mine și apropierea de Mine este primul lor scop.... Atunci iubirea Mea le va da din belșug, iar viața lor pământească va fi și ea binecuvântată și le va oferi totul, pentru că nu le va mai face rău, pentru că nu le va mai captiva simțurile. Dar, de îndată ce dorința de plăceri pământești, de posesiuni și de stimulare este încă puternică în ființa umană, atunci ea trebuie să lupte împotriva ei, pentru că aceste dorințe sunt armele adversarului Meu, care adesea îl ajută să câștige. Cu toate acestea, omul nu va deveni nepotrivit pentru viața pe acest Pământ, puterea sa va crește, dar o va folosi în mod diferit.... El va dori să lucreze spiritual și va găsi satisfacție doar în aceasta.... Cu toate acestea, el va renunța imediat când ochii lui se vor întoarce din nou spre lume și va vedea acolo ceva ce dorește să posede.... De aceea, " împărăția cerurilor se ia cu năvală și numai cei ce dau năvală pun mâna pe ea....".

Pământul este împărăția spiritelor căzute, este împărăția adversarului Meu.... Oricine se gândește serios la acest lucru va ști, de asemenea, că tot ceea ce este de dorit în lumea pământească necesită doar plata tributului către el și că oricine plătește acest tribut îi va aparține lui.... El va ști, de asemenea, că nu poate exista niciun compromis între Mine și el, că Eu vă cer pe deplin și că cu greu va ajunge la Mine cel care încă mai privește cu un ochi spre împărăția adversarului Meu.... Nu trebuie să vă lăsați să fiți luați în captivitate de lume, trebuie să vă controlați pe voi înșivă în ceea ce privește lucrurile care vă par încă de dorit și trebuie acum să vă reprimați cu seriozitate poftele pentru ele, nu trebuie să le cedați, ci să vă bucurați cu încredere de ceea ce Eu Însumi vă dau.... Puteți să vă bucurați de ceea ce primiți fără să vă străduiți cu ardoare pentru aceasta.... puteți să vă bucurați de ceea ce dragostea Mea vă dăruiește pentru că Îmi aparțineți, pentru că ați recunoscut scopul vieții pământești și sunteți acum dispuși să Mă slujiți.... Dar mulțumiți-vă cu aceasta și înăbușiți mereu orice dorință care apare, și vedeți mereu în ea doar o capcană pe care adversarul Meu vrea să vi-o întindă pentru a vă recâștiga pentru el însuși.... Fără luptă interioară nu veți deveni învingători asupra lui, dar dacă străduința voastră este îndreptată spre Mine, atunci nu mai aveți nevoie să luptați, pentru că atunci lumea nu vă va mai ispiți, atunci dorința voastră va fi îndreptată spre Cer.... atunci materia își va fi pierdut dominația asupra voastră, atunci veți învăța să o disprețuiți.... trebuie să vă slujească pe voi, pentru că voi ați devenit stăpâni peste ea....

Amin

Luptă împotriva iubirii de sine....

B.D. Nr. 7961

8. august 1961

Oricine s-a învins pe sine în așa măsură încât este dispus să facă sacrificii de dragul aproapelui său a trecut victorios de lupta împotriva iubirii de sine, iar iubirea de aproapele întărită în el îl va conduce, de asemenea, cu siguranță, la perfecțiune. Cu toate acestea, lupta împotriva iubirii egoiste este dificilă, este nevoie de o voință puternică pentru a se învinge pe sine, dacă omul nu este împins să iubească din interior de scânteia spirituală latentă în el, care face parte din iubirea divină, care este întotdeauna dispusă să dăruiască. Atunci va fi ușor și pentru om să săvârșească fapte de iubire, pentru că atunci ființa sa este deja plină de iubire.... ea urmează îndemnul spiritului din ea, însăși ființa sa va deveni iubire și își va îndeplini și scopul vieții sale pământești.... Iubirea egoului va deveni din ce în ce mai mică, iar iubirea dătătoare, gratificantă, îl va umple din ce în ce mai mult; el va intra din nou în viața sa pământească (starea sa inițială), care era iubire pură. Dar acolo unde iubirea de sine este încă puternică și unde omul este conștientizat de poruncile divine ale iubirii, voința omului se poate strădui să facă ceea ce este corect în fața lui Dumnezeu în ochii Lui.... Prin urmare, el poate lupta în mod conștient împotriva iubirii de sine, poate să realizeze lucrări planificate de iubire.... mai puțin împins

din interior decât în voința de a împlini poruncile lui Dumnezeu.... Atunci va fi cu siguranță o luptă la început, dar această bunăvoință îi va permite să iasă victorios din această luptă, căci va primi mult sprijin din partea lui Dumnezeu.... el va experimenta întărirea voinței sale și, de fiecare dată, i se vor oferi ocazii de a fi activ cu dragoste.... și va dobândi iubire în schimb, iar acest lucru îl va atinge lăuntric și îi va întări voința de a iubi. Și acum se va face simțită în el și dorința de a fi activ în iubire, nu se va împotrivi, și va fi trecut de luptă și sufletul său se va maturiza. Și astfel întoarcerea voinței spre Dumnezeu este decisivă.... Această voință se exprimă sau se dovedește întotdeauna prin împlinirea voinței Sale.... Acolo unde spiritul din ființa umană se poate exprima de timpuriu, aceasta se va putea recunoaște și prin activitatea iubitoare, printr-o natură serviabilă, prietenoasă, care este întotdeauna dispusă să slujească. Atunci, mica scânteie divină de iubire din inima ființei umane se poate dezvolta într-o flacără care se aprinde strălucitor, ceea ce înseamnă o disponibilitate sporită și o slujire plină de bucurie în iubire.... Dar omul se poate simți abordat și de Cuvântul lui Dumnezeu care îi este transmis și care conține poruncile divine ale iubirii. El poate crede că Dumnezeu cere iubire față de El și față de aproapele său, iar apoi poate fi de acord intelectual și poate face un efort pentru a trăi așa cum prescriu poruncile lui Dumnezeu.... Cu toate acestea, voința sa trebuie să fie întotdeauna deja îndreptată spre Dumnezeu, altfel nici măcar aceste învățături nu-l vor atinge și nu se va simți abordat în niciun fel atunci când i se predică iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele. Este cu siguranță posibil ca el să-și schimbe atitudinea prin marea adversitate a semenilor săi și să fie gata să ajute. Și atunci începe lupta împotriva iubirii de sine, care costă mult efort și nu se încheie întotdeauna cu o victorie. Cu toate acestea, astfel de oameni cu inima împietrită pot fi foarte mult ajutați dacă li se arată lor înșiși multă iubire altruistă, care este capabilă să trezească iubirea în schimb.... dacă sunt ajutați să iasă din greutăți într-un mod dezinteresat, dacă li se oferă în mod repetat iubire pe care o vor simți benefic și care le poate schimba și firea.... Căci scânteia divină strălucește în fiecare inimă umană și, de îndată ce reușește să i se adreseze, ea însăși lucrează din interior cu mare putere.... Cu toate acestea, din nou și din nou, învățătura divină a iubirii ar trebui să le fie vestită oamenilor, ei ar trebui să cunoască voința lui Dumnezeu și ar trebui să experimenteze efectele unei vieți de iubire, precum și să știe despre eșecul vieții pământești, că pot deveni fericiți doar prin iubire și că, prin urmare, trebuie să lupte împotriva iubirii de sine, pentru că aceasta este o iubire orientată greșit, care împiedică desăvârșirea ființei umane, pentru că este moștenirea celui care este lipsit de orice iubire și care, prin urmare, este și el nenorocit până când se va schimba și el, până când natura lui va redeveni iubire, așa cum a fost la început....

Amin

Adevărata slujire a lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 5249

4. noiembrie 1951

Numai închinarea care se exprimă în adevăratul devotament față de Mine, care își are cauza în iubirea față de Mine, este plăcută Mie. Eu văd în inima copiilor Mei templul pe care ei trebuie să Mi-l sfințească și nu pot face acest lucru decât printr-o viață plăcută Mie, o viață de iubire.... Dacă ei se retrag acum în tăcere că vor să converseze cu Mine, dacă acum își deschid templul și Îmi acordă intrarea, atunci pot și Eu să-i instruiesc și să atrag spiritul Meu către ei, care îi călăuzește pe toate căile lor. Iar dacă acum se lasă ghidați de El și fac tot ceea ce le sfătuiește El să facă, atunci vor fi și ei activi în iubire dezinteresată și atunci vor păstra o slujire corectă, vor duce o viață de acțiune și nu doar de formă.... Ei Mă aud în mod constant și nu doar în anumite locuri și în anumite momente; ei Mă slujesc cu toată inima lor, pentru că se simt îndemnați să facă acest lucru din interior, sunt conduși de spiritul Meu, ei aud Cuvântul Meu și devin împlinitori ai Cuvântului Meu.... A-L sluji pe Dumnezeu înseamnă a împlini voia Mea ca un slujitor credincios.... Iar voința Mea este și rămâne mereu lucrătoare în iubire, o slujire în adevărată umilință și iubire față de aproapele; a-L sluji pe Dumnezeu înseamnă a fi activ pentru El.... de a face ceva în locul Meu, de a ajuta semenii, de a învăța în numele Meu, de a oferi mângâiere și ajutor spiritual și pământesc acolo unde este nevoie. Slujirea Mea este o chestiune de voință liberă, care nu poate fi niciodată cerută, de unde puteți vedea deja că o slujire obligatorie nu poate fi niciodată voința Mea și nici nu va fi apreciată de Mine ca o jertfă de

timp și de putere oferită în mod voluntar pentru Mine.... cum ar fi dorința de a fi activ pentru Mine pentru a câștiga suflete pentru Împărăția Mea, care se află în dificultate spirituală ca și cum ar sta afară.... Oricine Îmi arată această iubire Mă slujește cu adevărat, iar Eu îi voi binecuvânta și slujirea. Dar oricine vrea doar să-Mi dovedească prezența sa, care respectă doar forma sau o poruncă decretată omenește, va obține cu adevărat puține binecuvântări de pe urma ei, deoarece este ca un slujitor lenș care se arată harnic doar când Domnul este aproape și apoi se scufundă din nou în inactivitate, deoarece voința sa de a sluji nu este serioasă. Oricine dorește să Mă slujească trebuie să accepte instrucțiunile Mele și apoi să se străduiască mereu să le respecte.... El trebuie să Mă iubească din toată inima și din această dragoste să vrea să fie activ pentru Mine.... Atunci voi binecuvânta slujirea lui pentru Mine și pentru Împărăția Mea și nu va rămâne fără succes....

Amin

Sarcina vieții: Slujirea în iubire....

B.D. Nr. 6202

1. martie 1955

Aceasta este sarcina voastră în viața de pe Pământ: Să vă slujiți unii pe alții în iubire.... Nu puteți lucra la ascensiune decât slujind iubirea, căci numai acest lucru sporește gradul de maturitate al sufletului vostru, numai el vă face capabili să intrați în împărăție după moartea trupului vostru, unde este lumină și beatitudine. Toate celelalte eforturi nu vă sunt de nici un folos dacă omiteți să slujiți cu dragoste, dacă inima voastră rămâne împietrită, dacă vreți să domniți acolo unde ar trebui să slujiți. Pentru că numai prin slujirea cu iubire a aproapelui veți compensa păcatul trecutului vostru, în care ați respins iubirea, în care ați renunțat la iubire pentru a-l urma pe cel lipsit de orice iubire, care s-a răzvrătit împotriva Mea. Viața pământească v-a fost dată doar pentru ca voi să dobândiți din nou dragostea pe care ați respins-o cândva, pentru ca voi să dovediți că vreți să vă schimbați natura, pentru ca voi să vă dovediți schimbarea voinței prin activitate iubitoare.... Prin urmare, nu puteți să ignorați iubirea dacă vreți să deveniți din nou perfecți, dacă vreți să vă întoarceți din nou la Mine pentru a fi infinit de fericiți. Cunoașterea ei nu vă este de nici un folos dacă nu o puneți în practică. Și vi se va oferi întotdeauna ocazia de a face acest lucru.... și veți vedea mereu greutatea în jurul vostru, oamenii care au nevoie de ajutor se vor întoarce mereu spre voi și vă vor cere ajutorul.... Și atunci nu-i lăsați să plece fără să-i fi ajutat atât cât ați putut.... Și nu vă îngrijorați că voi înșivă veți avea de suferit o lipsă, căci așa cum măsurați, așa vi se va măsura din nou.... Dar lăsați și intelectul vostru să prevaleze.... Vă recomand și acest lucru, ca să nu-i faceți rău aproapelui vostru mai mult decât îl ajutați.... Pentru că adversitatea provocată de voi înșivă ar trebui să fie remediată și de voi înșivă, atunci când acest lucru este de domeniul posibilității.... Și pentru că este posibil, dacă persoana respectivă este dispusă, poate să o ceară și de la Mine Însumi.... Prin urmare, trebuie să faceți o distincție între nevoie și nepăsare.... Ar trebui, cu siguranță, să ușurați greutatea, dar niciodată să nu încurajați semenii voștri în frivolitate, care este un mare rău și, prin urmare, nu ar trebui să fie susținută.... Dar acolo unde intervine iubirea pentru a ajuta, adversitatea va fi și ea rapid remediată, căci ajutați atunci când recunoșteți iubirea pe de o parte și recunoștința pe de altă parte.... Nici un om nu este abandonat de Mine, iar dacă se îndreaptă spre Mine Însumi, i se va arăta și o cale care îl va scoate din orice adversitate.... Dar oricine se bazează doar pe semenii săi nu are dreptul la ajutor, iar greutatea ar trebui să-l conducă la conștientizarea faptului că trebuie să se schimbe pe sine.... Pentru că adversitatea este adesea mijlocul de educație pe care Eu îl folosesc pentru a câștiga o persoană pentru Mine, că adversitatea o împinge spre Mine, că îl face pe om să-și amintească de Mine și se refugiază în Mine, Care nu-l voi dezamăgi niciodată. Vreau ca toți oamenii să devină binecuvântați și, astfel, vreau ca ei să Mă recunoască și pe Mine.... Dar mulți oameni nu se gândesc la Mine atâta timp cât le merge bine pe Pământ și, prin urmare, se află pe o cale care duce în jos, spre adversarul Meu.... Numai prin adversitate pot avea un asemenea efect asupra lor, încât să se întoarcă și să se străduiască să Mă aibă ca scop, să ridice mâinile implorându-Mi ajutorul.... Iar Eu voi auzi un astfel de apel și le voi trimite ajutor atunci când va veni timpul.... Lucrați în dragoste cât timp veți umbla pe Pământ și dați ceea ce-i lipsește aproapelui vostru....

Și Eu vă voi binecuvânta pe voi și tot ceea ce veți da aproapelui vostru din dragoste pentru Mine....

Încercări în viața de pe Pământ

Suferințele și încercările înseamnă desăvârșire....

B.D. Nr. 3163

20. iunie 1944

Încercările și suferințele impuse omului sunt rareori recunoscute ca mijloace pentru cea mai înaltă perfecțiune. Dumnezeu cunoaște gradul de maturitate al fiecărei persoane în parte, îi cunoaște inima și, cu adevărat, nu ratează nici cel mai mic impuls care vorbește pentru sau împotriva Lui. Și astfel, El știe și ce grad de dezvoltare mai poate atinge pe Pământ și, în consecință, El consideră acum omul cu suferințe sau lovituri ale sorții, dacă mai există încă o posibilitate de a crește gradul de maturitate al sufletului. Înainte de întruparea sa ca om, sufletul știa foarte bine despre cursul vieții sale pământești, a intrat în această ultimă întrupare cu deplin consimțământ în speranța că va ieși victorios. El și-a văzut atât bucuriile, cât și suferințele de pe drumul vieții și totuși nu s-a lăsat descurajat de ele, pentru că, pe de altă parte, știa și despre ajutorul lui Dumnezeu și despre harul Său și a văzut posibilitatea de a crește complet din materie și de a scăpa de învelișul său. Și acesta este motivul pentru care multe suflete își asumă o soartă pământească deosebit de dificilă, deoarece el a văzut și efectul unei vieți pământești corect trăite și știe despre scopul final și crede că acest scop poate fi atins. Dar în viața pământească își pierde conștiința din urmă și, prin urmare, nu folosește oportunitățile și riscă să nu-și atingă scopul pe Pământ. Și, prin urmare, Dumnezeu îi vine în ajutor creându-i încă oportunități pe Pământ unde se poate maturiza. Și atunci omul trebuie să învingă o rezistență sporită, suferința și necazurile îi sunt date pe Pământ, pentru a căror depășire trebuie să apeleze la Dumnezeu pentru putere. O viață fără luptă l-ar lăsa la același nivel de dezvoltare și viața lui ar fi trăită în zadar. Nu este vorba de faptul că el trebuie să-și ispășească păcatele pe Pământ, așa cum se învață în mod greșit, ci este vorba doar de faptul că el trebuie să se ridice din adâncul în care se află încă, să se transforme într-o ființă de lumină, să lucreze asupra lui însuși pentru a se lepăda de tot ceea ce îl împiedică încă să primească plinătatea nesperată de lumină. El trebuie, ca să spunem așa, să purifice un înveliș încă impermeabil la lumină prin suferință și necazuri, trebuie să înlăture din el orice impuritate pentru ca lumina să poată străluci acum prin el, căci această purificare trebuie să aibă loc prin propria voință, ea nu poate fi realizată de Dumnezeu fără voința ființei umane. Suferința și iubirea sunt singurele mijloace de a fi curățat de toate impuritățile, iar o mare măsură de suferință este în același timp expresia unei mari iubiri divine care vrea să ajute ființa umană să devină astfel încât Dumnezeu să o poată face infinit de fericită în veșnicie. Și de aceea, oamenii grav suferinzi de pe Pământ sunt deosebit de cuprinși de iubirea Sa, chiar dacă acest lucru li se pare de neînțeles. Viața pe Pământ este scurtă în comparație cu veșnicia, iar într-o zi sufletul va privi înapoi la scurta perioadă petrecută pe Pământ plin de recunoștință și laudă, care i-a adus prin suferință și o maturitate mai înaltă, la care nu ar fi ajuns niciodată fără suferință. Mulțumiri nemăsurate sunt puse la dispoziția omului pe Pământ, astfel încât acesta poate îndura și cele mai grele suferințe, dacă își trage puterea de la Dumnezeu în rugăciune sinceră, căci El l-a asigurat de acest lucru. El nu va lăsa să plece nefortificat pe nimeni care Îi prezintă greutățile sale cu convingerea încrezătoare că El poate și îl va ajuta. Căci suferința nu este niciodată mai mare decât Cel ce o impune, a cărui putere este cu adevărat suficientă pentru a aduce ajutor omului în orice adversitate. De aceea, țineți mereu minte dragostea, înțelepciunea și atotputernicia Sa atunci când sunteți profund chinuți și veți fi mângâiați și veți aștepta cu răbdare ajutorul Său.

Amin

Oricine nu se simte impresionat de Cuvântul Meu stă în umbra morții, nu recunoaște lumina pentru că își închide ochii în mod conștient, pentru că preferă întunericul și astfel refuză accesul luminii. El își ține privirea îndreptată spre lume, de unde voiajorii sclipesc în permanență și îi orbesc ochii, astfel încât nu vede lumina blândă care radiază din împărăția spirituală sau o ignoră de dragul luminii lumești. Tot ceea ce este pământesc îl captivează, iar dacă un mesager al luminii se apropie de el cu Cuvântul Meu care îi sugerează să învingă lumea, să renunțe la bunurile pământești de dragul mântuirii sufletului, atunci el se va îndepărta fără să vrea, pentru că viața sufletului nu este un concept pentru el, pentru că nu vrea să renunțe la lume, pentru că se simte confortabil în ea; și astfel se va apropia de moartea spirituală. Cuvântul Meu i-ar putea aduce comori spirituale, Cuvântul Meu i-ar putea da o lumină care să-i atingă în mod benefic sufletul, Cuvântul Meu l-ar putea trezi la viața veșnică, dar el este sclavul lumii și caută și dorește doar ceea ce creează confort pentru trupul său. Rămâne întuneric în el, în ciuda luminii orbitoare a lumii.... Din acest motiv, vreau să-l ajut să învețe să disprețuiască lumea, arătându-i și bunurile ei ca fiind efemere și lipsite de valoare, lăsându-i și trupul să slăbească și arătându-i sfârșitul trupului său. Las, de asemenea, ca ceea ce pare cel mai de dorit pentru om să se deterioreze și să se reducă la nimic, las omul să experimenteze greutățile și necazurile pământești, să suporte suferința și boala și îl fac să înțeleagă că lumea nu îl va ajuta. Permite ca omul să cadă de pe înălțimile pământești, ca sărăcia să înlocuiască marile bogății, întotdeauna doar cu scopul ca el să învețe să recunoască inutilitatea și efemeritatea a ceea ce își dorește și, de fiecare dată, aduc Cuvântul Meu aproape de el, astfel încât să caute și să găsească în el un substitut pentru ceea ce a pierdut pe Pământ.... Îl las să intre în întunericul în care nu mai strălucește nicio lumină orbitoare, pentru ca el să vadă lumina blândă de sus și să se întoarcă spre ea, pentru ca el să scape din noaptea morții spre lumina vieții.... Și iată de ce suferința nu va înceta niciodată pe Pământ, pentru că mereu și mereu vreau să atrag la Mine oameni care sunt încă departe de Mine și supuși prințului lumii, dar al căror curs al vieții se va încheia curând fără să fi adus sufletului succesul pentru care s-a întrupat pe Pământ. Și las o lumină să strălucească pretutindeni în întuneric, iar oricine se lasă iradiat de strălucirea ei blândă va fi transferat mai întâi din întuneric în amurg, îi va face bine, iar dorința de lumină va crește în el.... Cuvântul Meu îi va atinge inima, îl va recunoaște ca pe un Cuvânt al unui Tată iubitor, ca pe singura cale spre viață, iar din umbra morții sufletul său va intra în țara luminii, în viața veșnică....

Amin

Explicarea și justificarea destinului sever pe Pământ....

B.D. Nr. 5048
24. ianuarie 1951

Faptul că soarta voastră pe Pământ este una dificilă este numai bun pentru mântuirea sufletelor voastre. Căci fiecare zi vă aduce mai aproape de sfârșit, dar sfârșitul este iminent. Și știți oare dacă veți mai trăi pentru a vedea ultimul sfârșit? Știți dacă nu cumva veți fi deja chemați dinainte și, prin urmare, viața voastră pământească nu poate fi decât scurtă? Țineți cont întotdeauna de faptul că ultima voastră zi poate fi deja mâine și că atunci veți fi recunoscători că ați atins acel anumit grad de maturitate care vă dă dreptul să intrați în împărăția luminii. Țineți minte că viața pământească este doar un mijloc pentru un scop și că nu durează o veșnicie. Totul este trecător, bucuria și suferința, plăcerea și durerea. Numai sufletul este nepieritor și suferințele sale vor fi din ce în ce mai puține. De aceea, trupul trebuie să sufere atâta timp cât rămâne pe Pământ în învelișul său. Oricine este scutit de suferință pe Pământ nu va trebui să se aștepte la un ceas al morții fără durere, deoarece sufletul mai are încă multă zgură de arătat, pe care o ia cu el în împărăția spirituală. Dar suferința în lumea de dincolo este considerabil mai chinuitoare și poate dura infinit de mult timp dacă un suflet este împietrit și, prin urmare, nu găsește prea mult ajutor. Oamenii trebuie să treacă în continuare prin mari greutăți pentru că timpul se scurge și va aduce foarte repede sfârșitul. Cu toate acestea, numai sufletul care a fost deja purificat prin necazuri și suferință va avea puterea de a rezista în ultimele zile, deoarece un astfel de suflet poate fi pătruns de puterea Mea, în timp ce un suflet care se află într-un

înveliș dens nu poate fi atins de emanația Mea. Din acest motiv, omul ar trebui, de asemenea, să privească fiecare zi ca pe un dar al harului și să fie recunoscător pentru ea; ar trebui să folosească bine timpul, deoarece nu știe când va fi sfârșitul său, pentru că într-o zi va regreta fiecare zi care nu i-a adus un progres spiritual. Suferința și iubirea aduc sufletul la maturitate și, de aceea, voi, oamenii, trebuie să suportați cu răbdare ceea ce vi se impune, căci este spre binele vostru, tot ceea ce vă impune voința Mea vă poate servi la perfecțiune....

Amin

Modelarea vieții pământești în funcție de destin....

B.D. Nr. 6808

17. aprilie 1957

Oricum se va contura viața voastră pământească, veți fi ținuti de iubirea Mea și veți fi mereu călăuziți în așa fel încât să o puteți parcurge cu succes pentru sufletul vostru. Destinele diferite ale oamenilor se datorează și predispozițiilor lor diferite, fiecare are nevoie de ajutoare diferite și astfel diferitele situații din viață oferă acest lucru din abundență. Dar, deoarece voi, oamenii, sunteți obișnuiți să vedeți cu ochii pământești, acordați mult mai multă atenție succesului fizic decât celui spiritual, iar o soartă pământească dificilă vă apare mai degrabă ca o lipsă de iubire din partea Mea, acolo unde, totuși, ea mărturisește o iubire sporită din partea Mea. Căci Eu știu unde poate duce o viață chiar lipsită de griji și fără lovituri de soartă: La o aplatizare a sufletului, la indiferență față de orice, deci la o stagnare a dezvoltării spirituale. Dar Eu v-am dat viața de om pe acest Pământ pentru ca voi să ajungeți la scopul final, acela de a vă elibera de orice înveliș care încă apasă sufletul.... Și de aceea vă dau și posibilitățile de a atinge acest scop, pe care, totuși, nu le recunoașteți ca atare, deoarece corpul vostru trebuie adesea să sufere sau să se lipsească pentru ca sufletul să învingă. Iar în ultimele zile dinaintea sfârșitului veți avea de suferit în mod deosebit multe lovituri dure ale destinului, pentru că veți uita complet scopul vieții voastre pământești, veți trăi doar pentru trup, pentru bunăstarea voastră pământească, și veți ignora complet sufletul. Acesta trebuie să trăiască în lipsă dacă Eu nu-i vin în ajutor. Dar de îndată ce voi, oamenii, veți vedea (râvniți) și voința Mea, grija Mea părintească în suferință și în greutăți, în loviturile dure ale sorții sau în situațiile dificile din viață, nu veți mai simți totul atât de greu, căci atunci veți fi deja pe calea cea bună: Vă întoarceți la Mine în orice adversitate a trupului și a sufletului, și atunci sufletul vostru va trage și beneficiul potrivit din toate evenimentele care afectează dureros trupul. Căci, indiferent ce se va abate asupra voastră, vă puteți simți întotdeauna în siguranță în iubirea Mea, puteți ști că sunteți îngrijiți de iubirea Mea și, de asemenea, vă puteți aștepta cu deplină încredere că Eu vă voi scoate din orice adversitate.... Căci, cu adevărat, nu duc lipsă nici de iubire, nici de putere, vreau doar să văd atins scopul ca voi să vă îndreptați gândurile și ochii în mod spiritual și nu doar să acordați atenție doar lumii. Căci puteți recunoaște destul de clar că încerc să ucid în voi dorințele lumești prin tot felul de lovituri de soartă.... Și cunosc voința fiecărui om în parte, știu ce își dorește cel mai mult și știu și ce pericole îi amenință sufletul dacă se lasă captivat de lume, dacă trăiește doar pentru lume. Și știu din veșnicie cum este dirijată voința fiecărui suflet, iar existența sa pământească este determinată în funcție de această voință, dar fără a forța această voință în această sau în acea direcție.... De fiecare dată el poate să o folosească liber și astfel, ca să zicem așa, să-și modeleze și viața pământească după voința sa.... Cu toate acestea, voi lăsa întotdeauna ca fiecare eveniment să aibă efect în așa fel încât sufletul să poată obține avantajele sale din el. Omul poate cu siguranță să-și modeleze viața pământească și să creadă că este stăpân pe propriul destin. Dar el nu va putea niciodată să determine efectul acțiunilor sale, deoarece Eu Însumi mi-am rezervat dreptul de a ajuta acolo unde sufletul este în pericol de a cădea complet în gol. Cu toate acestea, chiar și planurile Mele de mântuire, îndrumarea Mea vizibilă sau chiar intervențiile Mele fatale nu vor forța niciodată, ci doar vor ghida sau ajuta omul să-și amintească scopul real al vieții sale pământești și sarcina sa asociată. Prin urmare, toate dificultățile vieții pământești nu ar trebui să sperie omul care a intrat deja într-o legătură cu Mine, pentru că ele nu fac decât să îi servească spre perfecțiune, iar el cunoaște întotdeauna un Stăpân care poate îndrepta tot ceea ce este strâmb. Și ceilalți vor învăța să se îndrepte spre acest Maestru, iar ei vor dori sau vor accepta ajutorul Meu doar atunci când își vor recunoaște propria lipsă de putere în marile adversități.

Atâta timp cât ochii și gândurile oamenilor nu sunt încă orientate spiritual, ei trebuie adesea atinși cu asprime, trebuie să li se dovedească faptul că ei înșiși nu sunt stăpânii destinului vieții lor, că acesta este mai degrabă determinat de un altul, iar acestui altul trebuie acum să i se predea..... Atunci, chiar și cea mai dificilă viață pământească nu trebuie să îi sperie, la urma urmei, ea le este impusă de Mine doar pentru că vreau să le câștig sufletul pentru o viață de beatitudine, care face ca totul.... chiar și cel mai dificil destin pământesc, să compenseze și să dureze pentru totdeauna....

Amin

Încercări la bătrânețe.... Dragoste și răbdare....

B.D. Nr. 7217

29. noiembrie 1958

Trebuie să vă sfătuiască foarte des să perseverați în iubire și răbdare până la sfârșitul vieții voastre. Încercările nu pot înceta dacă doriți să ajungeți la înălțimea finală. Iar voi (ați) început în mod conștient drumul vieții voastre în dorința de a-l parcurge până la capăt pentru a ajunge astfel la un grad de lumină care să vă facă ființe fericite. Iar înainte ca acest drum să nu se încheie, nu se vor încheia nici încercările, a căror trecere, din nou și din nou, semnifică un pas în sus. Dar nu trebuie să vă temeți deloc de ultima etapă a evoluției voastre pământești, pentru că ați intrat într-o legătură cu Mine și asta înseamnă că Eu voi merge mereu alături de voi, chiar dacă uneori vă considerați singuri și credeți că sunteți abandonați de Mine, care, totuși, sunt cu atât mai aproape de voi cu cât adversitatea în care vă aflați este mai mare. Și, de aceea, amintiți-vă mereu că iubirea și răbdarea trebuie să fie exersate de voi în mod constant, că activitatea iubitoare vă câștigă puterea de a realiza sau de a depăși chiar și cele mai dificile lucruri, iar răbdarea vă va da putere interioară, fiindcă este o apărare puternică împotriva adversarului care tocmai vrea să zdruncine răbdarea din voi pentru a vă pune în neliniște și agitație.... într-o stare în care el are apoi o muncă ușoară și un mare succes. Amintiți-vă că puteți stăpâni totul prin răbdare, pentru că atunci veți fi stăpâni pe el, și atunci veți simți foarte curând și apropierea Mea, deși nu v-am părăsit niciodată. Dar dacă viața voastră ar trebui să se desfășoare complet uniform, fără nicio încercare, fără niciun șoc, ați ajunge la un punct mort în dezvoltarea voastră, iar restul vieții voastre pe Pământ ar fi o perioadă de timp inutilă pe care o veți regreta într-o zi în lumea de dincolo. Pentru că spre sfârșitul vieții devine, în mod firesc, mai dificil pentru fiecare persoană, dar, de aceea, succesele spirituale sunt și ele mult mai apreciate, în fond, ele cer o voință și un efort mai mare decât în cazul persoanelor rezistente, aflate încă în plină vitalitate..... Și nu uitați că fiecare zi care vă mai este acordată pe Pământ este un har, pentru că puteți lucra pentru mântuirea sufletului vostru și nu veți putea evalua valoarea ei decât atunci când veți ajunge la sfârșitul vieții voastre. Pentru că știu cu adevărat că vă va costa un efort și vă voi plăti cu adevărat și răsplata justă.... în timp ce voi nu veți avea nimic special de așteptat dacă viața voastră pământească ar decurge fără probleme și nu ar necesita nici folosirea voinței voastre, nici dovada credinței voastre. Iar când va veni ziua de apoi, Îmi veți mulțumi că v-am dat harul unei vieți pământești lungi, pentru că atunci vă veți da seama și ce bogății ați putut aduna, dacă ați folosit bine timpul petrecut pe Pământ. Orice ar veni peste voi, Eu sunt aproape de voi.... Amintiți-vă întotdeauna acest lucru, atunci dragostea și răbdarea vor prevala și în voi atunci când veți fi încercați prin suferință și va trebui să vă dovediți valoarea. Dar nu-i dați vrăjmașului sufletului vostru dreptul de a vă domina prin răzvrătire lăuntrică și pierderea răbdării, căci aceasta este arma lui pentru a vă lipsi de pace și apoi să intervină el însuși, de obicei cu succes. Dar dacă rămâneți calmi și răbdători față de soarta voastră, atunci el nu poate ajunge la voi, dar Eu pot deveni cu atât mai eficient, și cu adevărat nu vă voi lăsa în adversitate și suferință, dacă treceți întotdeauna astfel de teste și vă predați Mie cu încredere deplină în ajutorul Meu.....

Amin

Responsabilitatea în viața pe Pământ

Fiecare persoană poartă ea însăși responsabilitatea....

B.D. Nr. 6785
17. martie 1957

Fiecare om poartă el însuși responsabilitatea pentru viața sa pământească. Aceasta nu poate fi luată de la el, chiar dacă un tovarăș iubitor de oameni ar dori să o susțină, deoarece el trebuie să ia singur decizia, care este scopul vieții sale pământești. Numai mijlocirea iubitoare îi poate da puterea de a lua decizia corectă, chiar dacă acest lucru nu este încă o garanție, deoarece voința omului este și trebuie să rămână liberă. Dar iubirea este capabilă de multe și nu va rămâne fără efect decât în cele mai rare cazuri.... și anume atunci când rezistența interioară împotriva lui Dumnezeu este încă atât de puternică încât adversarul său are o putere mai mare asupra omului. Dacă voi, oamenii, vă gândiți serios, atunci simțul responsabilității ar trebui să vă facă să vă străduiți să atingeți perfecțiunea pe acest Pământ, pentru că atunci gândurile voastre ar fi mai mult îndreptate spre timpul care vă așteaptă, spre viața de după moarte.... Pentru că voi, oamenii, știți că va trebui să muriți, și numai necredința totală în viața de după moarte vă va lăsa să treceți la cele veșnice cu indiferență.... Dar, de îndată ce va exista cea mai mică credință în viața de după moarte, va trebui să vă întrebați și voi cum va fi și cu ce ați contribuit la ea pentru a o face suportabilă pentru voi.... Pe Pământ puteți oricând să vă lipiți de alții, puteți să le transmiteți altora responsabilitatea voastră și apoi, din nou, să fiți beneficiarul a ceea ce alții au făcut pentru voi.... Dar numai voi trebuie să răspundeți pentru voi înșivă, pentru sufletul vostru, și nicio ființă umană nu vă poate lua responsabilitatea.... iar sufletul vostru va fi judecat în funcție de faptele voastre.... sau altfel: Își va crea propria soartă, pe care va trebui să o accepte în împărăția de dincolo și care, și acolo, nu va putea fi schimbată, deci îmbunătățită, decât prin propria voință. Și oricât de indolent a fost omul în viața pământească, acum va trebui să lucreze el însuși la transformarea sa dacă vrea să-și îmbunătățească soarta, dar poate fi sprijinit foarte mult prin mijlocirea iubitoare, primind putere. Și de aceea este o binecuvântare neașteptată atunci când gândurile bune urmează o persoană decedată, când o persoană decedată a mai dobândit prieteni pe Pământ care trimit gânduri de iubire pentru ea.... Aceștia nu sunt pierduți fără speranță. Și acum sufletul aplică corect și această rezervă de putere, astfel încât acum își îndreaptă voința spre ceea ce a neglijat să facă pe Pământ: Să ajute slujind în iubire.... Atunci și el va urca încet-încet.... Dar nici o altă ființă nu va putea face vreodată pentru el ceea ce trebuie să facă el însuși: Să-și întoarcă privirea spre Iisus Hristos.... Pentru că sufletul trebuie să-L fi găsit, trebuie să-L cheme conștient în ajutor, și aceasta este și cea mai mare responsabilitate în viața pământească, că omul trebuie să ia calea lui Iisus Hristos dacă vrea să intre în viața veșnică după moarte. Nici această responsabilitate nu poate fi luată de la el, chiar dacă i se poate oferi ajutor de mijlocire.... ci trebuie să ia el însuși această decizie, dacă nu pe Pământ, atunci în împărăția de dincolo. Și, prin urmare, nici o persoană de pe Pământ nu ar trebui să se bazeze pe semenii săi în ceea ce privește propria dezvoltare a sufletului său..... Fiecare trebuie să lucreze asupra lui însuși, fiecare trebuie să se folosească pentru aceasta de ajutorul lui Iisus Hristos, fiecare trebuie să realizeze el însuși schimbarea voinței, astfel încât să se îndepărteze de adversarul lui Dumnezeu, care l-a dominat până acum, și să se întoarcă în mod pe deplin conștient la Dumnezeu în Iisus Hristos.... Numai atunci sufletul său poate intra în pacea veșnică, și numai atunci omul va fi trăit responsabil pe Pământ.... și atunci va fi fericit și va rămâne pentru totdeauna....

Amin

Fiecare om este singur responsabil pentru sufletul său. Și de aceea este extrem de important pentru el să știe ce trebuie să facă în viața pământească pentru a salva sufletul de la căderea în abis, de la întunericul și chinul veșnic.... pentru a-i pregăti o soartă fericită, o viață veșnică.... El nu are nimic altceva de făcut decât să elibereze sufletul de învelișurile dense care îl înconjoară, să creeze posibilitatea ca el să se lase din nou străbătut de lumina divină a iubirii, așa cum a făcut-o odinioară înainte ca ființa să cadă.... Omul trebuie să fie conștient că viața pământească i-a fost dată în acest scop și, prin urmare, trebuie să folosească și această viață în acest scop. Și fiecare zi, fiecare ceas îi oferă posibilitatea de a face acest lucru, căci nu trebuie decât să practice în mod constant iubirea dezinteresată.... El trebuie să încerce să se elibereze de iubirea egoistă, care lasă să crească în jurul sufletului acele învelișuri dense. Tot ceea ce întreprinde omul pe Pământ este complet lipsit de valoare pentru eternitate, pentru transformarea ființei sale, pentru maturizarea sufletului, dacă iubirea dezinteresată nu este motivul activității sale. Iar tot ceea ce izvorăște din motivul iubirii de sine este de folos doar pentru timpul vieții pământești, dar nu are o valoare durabilă pentru veșnicie. Omul ar trebui să observe întotdeauna ce sentimente îi domină gândurile și acțiunile. Și va putea constata că iubirea de sine încă se manifestă cu putere, iar iubirea dezinteresată față de aproapele este rareori doar forța motrice a acțiunilor sale. Dar, cu bunăvoință, el se poate schimba pe sine și sentimentele sale, poate lucra conștient asupra lui însuși, forțându-se să se lase deoparte pe sine și dorințele sale pentru a-i ajuta pe cei care au nevoie în schimb..... Și va vedea mereu greutatea în jurul său, va avea mereu ocazia de a fi de folos și, de asemenea, îi va face mai multă plăcere cu cât va lucra mai conștient asupra sa.... însă nu de dragul unei recompense, ci din convingerea sa de a fi insuficient modelat și de a folosi viața pământească pentru a deveni perfect. El trebuie să se străduiască în sus, atunci și puterea îi va fi furnizată de sus..... El trebuie să dorească ca viața sa pământească să nu fie trăită în zadar la sfârșitul zilelor sale, și atunci va ajunge cu siguranță și el la țintă. De îndată ce omul a reușit să-și lase ego-ul deoparte de dragul semenilor săi, a devenit deja un învingător, iar învelișurile sufletului se dizolvă și poate lăsa să pătrundă raza divină a iubirii, și atunci nu mai trebuie să se teamă că a parcurs în zadar calea pământească.... Dar el însuși trebuie să facă această muncă asupra sa și să știe că el însuși poartă responsabilitatea. Dar cunoașterea îi vine prin Cuvântul lui Dumnezeu.... Dacă se lasă atins de Cuvântul lui Dumnezeu, dacă se gândește la el și încearcă să îl urmeze, atunci lucrarea asupra lui însuși începe deja.... Dar cine nu ascultă Cuvântul lui Dumnezeu, cine doar îl lasă să îi sune în urechi, cine nu se simte abordat de el, merge prin viață în mod iresponsabil, chiar dacă acționează responsabil în problemele pământești.... Căci el este împins la această acțiune doar de iubirea de sine, care caută succesul, onoarea și faima pământească, dar care nu duce la nicio transformare spirituală.... Iar astfel de oameni vor crede cu greu și în continuarea existenței sufletului după moarte și în chinurile sale în împărăția de dincolo. Căci iubirea de sine îi face imposibil să creadă.... Și, prin urmare, iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele nu poate fi predicată cu suficientă sârguință, pentru că numai prin aceasta poate ajunge ființa umană la credință și la lumina cunoașterii. Cu toate acestea, nici ființa umană nu poate fi forțată să iubească, ci aceasta trebuie să se dezvolte în ea în mod liber, dar fiecare ființă umană este capabilă de aceasta, deoarece fiecare ființă umană a primit o scântei de iubire pentru acest curs al vieții sale pământești, astfel că doar fiecare ființă umană trebuie să o aprindă.... pentru care este necesară doar voința sa. Iar voința este liberă, dar poate fi stimulată de conștiința responsabilității. Iar conștiința responsabilității poate fi de asemenea trezită în fiecare ființă umană de îndată ce aceasta reflectează cu seriozitate asupra sa, asupra puterii creatoare care l-a adus la existență și asupra scopului existenței sale.... Căci oricine reflectă serios asupra acestor întrebări va primi și un răspuns mental, iar acest răspuns îl va îndemna să trăiască o viață conștientă cu scopul perfecțiunii trecute. Și, în plus, fiecare persoană va primi și iluminări din exterior, pe care le poate accepta sau respinge..... Dar este necesară propria sa atitudine, pentru că numai el însuși poate realiza lucrarea de schimbare a naturii sale. Dar, întrucât fiecare ființă umană cunoaște efectele dăunătoare ale unei vieți pământești iresponsabile, cunoaște și importanța simțului responsabilității..... Și el poate să prețuiască și acest lucru pentru sufletul său.... iar caracterul trecător al tuturor lucrurilor pământești ar trebui să întărească și mai mult conștiința responsabilității față de eternul-imortal.... Fără iubire, însă, omul

rămâne orb în spiritul său și complet inactiv. Căci lucrarea omului pentru sufletul său constă tocmai în lucrări de iubire dezinteresată și, atâta timp cât voința omului nu este dispusă să facă acest lucru, nici scopul vieții pământești nu va fi împlinit, iar sufletul este și rămâne în cea mai mare adversitate, iar pericolul de a se scufunda din nou în abis este mare dacă intră în împărăția de dincolo în această stare întunecată.... dacă iubirea complet dezinteresată a unei ființe umane de pe Pământ nu îl urmează în acea împărăție și nu îl ajută să obțină acolo puțină lumină.... Dar nu va putea niciodată să recupereze sau să realizeze ceea ce a putut realiza pe Pământ....

Amin

Legătura conștientă cu Dumnezeu

Testul voinței pe Pământ.... Urmându-l pe Iisus.... Uniunea....

B.D. Nr. 5672

10. mai 1953

Numai în unirea cu Mine vă găsiți fericirea.... Odată ce v-ați despărțit voluntar de Mine și ați devenit astfel nefericiți, trebuie să vă întoarceți voluntar la Mine pentru a fi plasați și voi în starea de beatitudine, care, prin urmare, nu poate fi găsită decât în uniunea cu Mine. Nimic nu poate înlocui ceea ce găsiți în Mine și cu Mine și, prin urmare, orice strădanie într-o direcție diferită este o alergare zadarnică pentru sufletul vostru, care este doar oprit pe calea spre perfecțiune, care nu face decât să-și prelungească întoarcerea la Mine de îndată ce se străduiește să atingă un alt scop decât unificarea cu Mine. Numai Eu singur vreau să fiu țelul vostru, pentru că numai Eu singur pot să vă dau beatitudinea pe care ați pierdut-o din vina voastră. De aceea, toată grija Mea va fi de a vă întoarce voința spre Mine, vă voi îndruma întotdeauna sau vă voi aranja destinul în așa fel încât să fiți îndemnați să vă refugiați în Mine.... respectând însă întotdeauna liberul vostru arbitru. Dar pentru că însăși voința voastră este decisivă, există și pericolul ca voi să o direcționați greșit, să tindeți spre altceva și astfel să întârziati întoarcerea voastră la Mine. Căci și adversarul Meu încearcă, de asemenea, să vă determine voința, chiar dacă nu vă poate influența cu forța. El vă prezintă întotdeauna alte scopuri pe care ar trebui să le urmăriți pentru a vă distra de la singurul scop corect.... Dar cu greu veți ajunge la țelul vostru prin ocolișuri. Timpul vostru pe Pământ ca ființă umană va trece repede, vi se acordă doar o perioadă scurtă de timp în care puteți realiza unificarea finală cu Mine, iar de îndată ce nu folosiți cu înțelepciune acest timp scurt, el va fi pierdut pentru voi. Prin Iisus Hristos, vi s-a arătat clar calea, vouă, oamenilor, pe care puteți atinge uniunea completă cu Mine; trebuie doar să luați calea urmării lui Iisus pentru a ajunge în siguranță la Mine, însă trebuie să parcurgeți în mod conștient această cale, trebuie să întindeți mâinile spre Mine pentru ca Eu să vă pot apuca.... Prin urmare, trebuie să intrați mental în contact cu Mine prin rugăciune sinceră și să primiți puterea de la Mine printr-o viață de iubire, ceea ce acum dovedește deja intrarea în legătură cu Mine. Numai în acest mod vă puteți atinge scopul pe Pământ, numai în acest mod vă veți îndeplini sarcina pământească, numai în acest mod vă veți întoarce conștient voința spre Mine și veți fi acceptați de Mine. Viața voastră pământească este menită doar să vă testeze voința, care odată s-a îndepărtat de Mine și s-a îndreptat spre adversarul Meu și care acum ar trebui să se detașeze de el și să Mi se predea din nou pe deplin.... Ar trebui să intrați în contact direct cu Mine.... Înțelegeți ce vă cer? Că numai Eu vreau să vă umplu inima, că trebuie să Mi-o pregătiți numai Mie, că vreau să fiu Domnul și Regele vostru, că nu pot tolera lângă Mine dumnezei străini spre care să vă îndreptați gândurile, pentru că atunci ei vor sta mereu în calea unei uniuni complete cu Mine, căci vreau să posed dragostea voastră neîmpărțită, inima voastră neîmpărțită și voința voastră. Odată trebuia să vă decideți între Mine și adversarul Meu, dar l-ați urmat pe acesta din dragoste oarbă și M-ați părăsit. Așa că acum ar trebui să lăsați totul pe Pământ și să Mă urmați doar pe Mine.... atunci veți trece testul vieții pământești, vă veți direcționa corect voința și veți dobândi din nou dreptul la beatitudinea eternă. Și pentru că apostazia voastră trecută față de Mine s-a datorat faptului că nu ați fost capabili să Mă vedeți, pentru că am vrut să vă ușurez calea de întoarcere la Mine, Eu Însuși am devenit vizibil pentru voi în Iisus Hristos, astfel încât acum ar trebui să Îl iubiți și să vă străduiți să vă îndreptați spre El și astfel să Mă mărturișiți, Care M-am întrupat în Iisus Hristos pentru a fi un Dumnezeu vizibil pentru voi, oamenii, căruia puteți acum să îi oferiți toată dragostea voastră și să dobândiți dragostea Sa, care dorește să vă primească în împărăția Sa pentru a vă pregăti fericirea eternă, de care vă puteți bucura doar în uniunea deplină cu Mine....

Amin

Fiecare gând care se îndreaptă spre Mine este o mărturisire a apartenenței voastre la Mine, o scânteie de iubire care se împinge spre marea de foc a Iubirii Eterne. Este o dovadă că ați trecut testul voinței de a Mă recunoaște din nou ca Dumnezeu și Creator, așa cum a fost la început.... Nu vă voi părăsi pentru totdeauna, chiar dacă vă veți îndepărta de Mine din voia voastră.... Pentru că voi Îmi aparțineți, sunteți o mică scânteie din puterea iubirii Mele pe care am lăsat-o să emane atunci când v-am dat viață. Și această forță a iubirii va curge într-o zi înapoi la sursa inițială, pentru că aceasta este legea eternității.... Dar pentru Mine înseamnă foarte mult că liberul vostru arbitru...semnul divinității.... prilejuiește întoarcerea voastră la Mine. Și Mă face nespus de fericit când această schimbare de voință se realizează după căderea voastră anterioară de la Mine, când voi, ca ființă umană.... în stadiul de liber arbitru.... vă întoarceți gândurile spre Mine.... Atunci vă apuc și vă atrag tot mai mult spre Mine, și am dreptul să fac asta, pentru că este voința voastră liberă care caută să se unească din nou cu Mine.... Și nici nu știți ce putere vă curge când gândurile voastre sunt destinate Mie, căci fiecare gând este o legătură cu Mine, care permite afluxul de putere; o legătură care Mă face să vă pătrund cu forța iubirii Mele, care vă spiritualizează și vă transformă din nou în ființele cele mai fericite care ați fost odată. Aveți posibilitatea de a vă asigura în orice moment de afluxul Meu de putere.... aveți un mijloc foarte sigur de a primi puterea Mea, dacă vă îndreptați gândurile spre Mine.... Pentru că nu vă adresați decât unei Ființe pe care o recunoașteți, iar Eu nu vreau această recunoaștere a voastră decât pentru a vă putea considera din nou ca și mai înainte, pentru a vă impregna din nou cu puterea iubirii. Și când gândurile voastre se aplică la Mine, atunci vă deschideți conștient inima.... renunțați la orice rezistență care v-a ținut separați de Mine, iar iubirea Mea poate avea din nou un efect asupra voastră, care se aprinde în voi ca o scânteie de foc și lasă să se aprindă în voi și iubirea pentru Mine. Și de aceea este o mare binecuvântare dacă vă ridicați din nou și din nou gândurile la Mine.... Lumea vă împiedică adesea să faceți acest lucru, iar cel care este sclavul lumii nu reușește să se întoarcă la Mine decât cu greu și rar, dacă este posibil.... Dar odată ce Mi-ați acordat dreptul, prin voința voastră liberă, de a vă lua din nou în stăpânire, pentru că v-ați îndepărtat de bună voie de adversarul Meu, atunci puteți fi siguri că voi interveni în mod repetat în gândurile voastre și vă va fi posibil să rămâneți cu Mine în gând din ce în ce mai des.... până când Mă veți simți mereu aproape de voi, până când nu veți mai începe nimic fără Mine. Și atunci veți îndeplini în mod conștient scopul existenței voastre pământești, atunci veți fi deja în cea mai strânsă uniune cu Mine, deși veți locui încă pe Pământ, iar Eu nu vă voi mai părăsi, voi merge mereu lângă voi, voi locui în inimile voastre, iar voi veți simți prezența Mea și veți fi binecuvântați.... De aceea, rămâneți mereu uniți cu Mine, chiar dacă lumea nu vă eliberează încă complet.... Atâta timp cât va trebui să locuiți în lumea pământească, va trebui să luptați împotriva farmecelor și atracțiilor ei; dar odată ce legătura voastră cu Mine a fost stabilită, atunci lumea pământească nu vă mai poate face rău, și atunci Mă veți căuta cu atât mai mult, pentru că, până la urmă, nu puteți găsi adevărata fericire în lumea pământească, ci doar în legătura sinceră cu Mine.... Și atunci dragostea Mea vă va atrage la Mine, atunci vă voi face fericiți cu prezența Mea.... Pentru că acum Eu stăpânesc voința voastră, care s-a întors la Mine în toată libertatea, iar voi ați devenit ai Mei și așa veți rămâne în toate veșnicile....

Amin

Credința în prezența lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 8128

18. martie 1962

Eu sunt prezent la voi de îndată ce vă alăturați Mie în spirit și în adevăr.... Dar voi, oamenii, Mă căutați încă în depărtare; sunt doar câțiva care Mi se dăruiesc ca un copil, care stabilesc astfel relația corectă cu Mine.... Cu toate acestea, majoritatea oamenilor vorbesc cu siguranță despre un Dumnezeu și Creator, ei cred de asemenea într-o Ființă extrem de puternică, dar cred de asemenea că această Ființă este infinit de îndepărtată de ei; ei nu știu că Eu, în calitate de Dumnezeu și Creator al lor, doresc să fiu în contact cu ei și că trebuiau doar să stabilească ei înșiși această legătură, pentru că ei înșiși au fost cei care s-au îndepărtat de Mine și astfel trebuie să fie tot ei înșiși cei care se străduiesc

să se îndrepte din nou spre Mine. Dar ei sunt, de asemenea, incapabili să se roage din inimă, adică să converseze cu Mine în spirit și în adevăr sau chiar să Îmi trimită o chemare sinceră care să vină din inimă. Ei folosesc doar rugăciuni învățate, care nu au nicio valoare în fața Mea, pe care Eu nu le aud și, prin urmare, nici nu le pot auzi.... Pentru că vreau să fiu chemat în spirit și în adevăr, vreau să urc la Mine gânduri din inimă care apoi Mă fac și pe Mine să Mă aplec spre rugător, să Mă apropiu de el, să fiu prezent la el.... Dar binecuvântați sunt cei care au intrat deja în această legătură interioară cu Mine, care, prin urmare, Mă fac să fiu prezent prin rugăciune în spirit și în adevăr și cărora Mă pot, prin urmare, să Mă adresez și mental sau și sonor, dacă starea lor de maturitate o permite. Trebuie doar să tânjiți și să permiteți prezența Mea, căci prezența Mea necesită și o inimă purificată care, prin iubire, s-a pregătit ca o locuință pe care Eu Însuși o pot ocupa acum.... Dar dacă voi, oamenii, credeți într-un Dumnezeu cu care vă puteți uni, atunci și modul vostru de viață este o umblare în iubire, altfel nu ați avea această credință.... Căci credința nu prinde viață decât prin iubire.... Dar omenirea este lipsită de orice iubire, iubirea s-a răcit printre oameni.... De aceea, rareori se poate găsi doar o credință vie, o credință care Mă caută și face ca omul să intre în contact cu Mine, căci iubirea este deja legătura cu Mine, prin activitatea iubitoare omul Mă atrage la ea și Mă face să fiu prezent.... Și astfel, doar iubirea determină relația ființei umane cu Mine. Căci acolo unde dragostea se aprinde în inimă se simte deja un impuls interior liniștit, al cărui scop sunt Eu.... Astfel, persoana care iubește se va ruga și ea, și aceasta în spirit și în adevăr, căci iubirea din ea stabilește legătura cu Iubirea eternă.... cu Mine, Care poate fi acum prezentă pentru el. Și dacă Eu sunt prezent la el, pot de asemenea să Mă exprim față de el, îi pot dirija gândurile, îi pot oferi o bogăție de gânduri pe care nu le poate primi decât de la Mine Însuși.... Eu Însuși pot lucra în el așa cum am promis.... Cu toate acestea, prezența Mea este întotdeauna necesară, numai o activitate iubitoare Mă va face pe Mine Însuși să fiu mereu prezent pentru el. Dar cât de mult se țin oamenii departe de Mine prin viața lor lipsită de iubire.... Ei nu Mă pot recunoaște pentru că spiritul lor este încă întunecat și, de aceea, ei fac și imposibilă influența Mea directă prin discursuri mentale, căci nu le aud în distanța lor față de Dumnezeu și nu le înțeleg dacă semenii lor i-ar informa și pe ei.... De asemenea, este dificil să-i convingi să creadă într-un Dumnezeu care vrea să le fie Tată, care vrea să-i facă fericiți ca pe niște copii dacă ei caută legătura cu El.... Ei nu pot crede pentru că nu au în ei înșiși iubirea care ar trezi mai întâi credința la viață. Și de aceea nici nu se vor putea ruga în spirit și în adevăr.... decât dacă se va abate asupra lor o adversitate copleșitoare și atunci îl vor invoca pe puternicul Creator al Cerului și al Pământului, Care i-a creat și pe ei.... Și dacă o astfel de chemare vine din inimă, atunci Eu o voi auzi și voi răspunde.... Cu toate acestea, numai Eu sunt singurul care cunoaște natura inimii fiecărei persoane în parte și numai Eu știu dacă ajutorul pământesc este o binecuvântare pentru ea sau dacă o rechemare timpurie în împărăția de dincolo este mai bună pentru sufletul care nu-și mai găsește drumul spre Mine pe Pământ....

Amin

Legătura cu Dumnezeu.... Greutăți și suferințe....

B.D. Nr. 8737

27. ianuarie 1964

Si dacă reușiți să vă uniți intim cu Mine în gând, să Mă doriți cu inimă iubitoare, atunci și Eu sunt prezent la voi, pentru că iubirea din voi Mă atrage cu putere, iar Eu nu Mă refuz niciodată iubirii. Prezența Mea, însă, vă asigură întotdeauna rezerva de putere, pe care, într-adevăr, doar sufletul o simte, dar care se maturizează și devine mereu mai desăvârșit, pentru că atunci nici Eu nu îl mai părăsesc. Atunci veți fi mărturisit voința voastră liberă de a-Mi aparține din nou, atunci veți fi trecut testul de voință în scopul pentru care mergeți pe calea pământească ca ființă umană. Cu toate acestea, puțini sunt cei care se ocupă mental cu Mine, iar dacă o fac, atunci numai în anumite momente, și atunci devine întotdeauna doar o formă exterioară a unui proces care trebuie să fie profund interior pentru a aduce succesul spiritual. Doar câțiva oameni își amintesc adesea de ziua Celui care este Dumnezeu și Creatorul lor și care, ca Tată, vrea să fie recunoscut și invocat de ei.... Lumea cu toate cerințele ei nu le lasă oamenilor aproape deloc timp pentru contemplarea interioară, gândurile lor sunt pline de treburi și griji pământești, iar gândurile spirituale le ignoră complet, considerându-le inutile și fără valoare, motiv pentru care nu pot simți niciodată binecuvântarea divină care se odihnește asupra

activității lor zilnice.... Doar atunci când sunt asupriți de griji se gândesc ocazional la Cel care este puternic și capabil să ajute, și atunci este deja un mare beneficiu dacă se adresează Aceluia cu o cerere tăcută, pentru că atunci trebuie să stabilească o legătură cu Mine imediat ce trimit o rugăciune către Mine în spirit și adevăr. Dar dacă sunt doar rugăciuni goale cu buzele, atunci nu vor ajunge la urechea Mea, pentru că lipsește contactul intim care asigură și împlinirea cererii lor. Și totuși, suferința și greutățile sunt singurele mijloace de a îndrepta gândurile oamenilor spre Mine, greutățile și suferințele îi pot face să experimenteze ore întregi de legătură interioară cu Mine, și atunci vor obține întotdeauna un avantaj pentru sufletul lor, pentru că nicio legătură nu va rămâne fără un aflux de putere, iar afluxul de putere va avea întotdeauna un efect spiritual. Fericiți sunt acei oameni care își îndreaptă adesea gândurile spre Mine, care nu au nevoie să fie mai întâi îndemnați să facă acest lucru de adversitate și suferință, ci a căror iubire îi împinge să se unească cu Mine, care găsesc adevărata mângâiere și fericire în inimile lor doar în legătura strânsă cu Mine.... Fericiți sunt cei care s-au detașat deja de lume într-o asemenea măsură încât își găsesc timp pentru gânduri spirituale, care fac schimb de gânduri cu Mine pentru că sunt îndemnați să ia contact cu Mine.... Căci Eu Însumi îi atrag neîncetat pe aceștia, și maturizarea sufletelor lor este asigurată. Despărțirea dintre ființe și Mine, pe care o realizaseră cândva de bună voie, a fost acum abolită prin legătura voluntară cu Mine, ceea ce este dovedit de fiecare gând din inimă, de fiecare rugăciune și de fiecare lucrare de iubire..., căci acum ființa ca ființă umană s-a transformat din nou în starea ei inițială, care înseamnă și cea mai intimă legătură cu Mine.... Și încerc totul pentru a trezi în oameni dorința de a se lega de Mine, Eu Însumi pășesc în calea fiecărui om sau ascult chemările de ajutor ale celor care suferă pentru a le dovedi că sunt Eu și iubirea Mea.... Eu Însumi Mă apropiu de fiecare persoană cu dragostea Mea, dar nu o pot forța să o accepte.... În deplină libertate de voință, ei trebuie să realizeze întoarcerea la Mine și în deplină libertate de voință să ceară putere și iubire (lumină) și prezența Mea de la Mine.... Dar atunci nu-i voi părăsi niciodată. Atunci, progresul lor pământesc nu va fi cu adevărat în zadar, căci puterea Mea va curge constant către ei, astfel încât sufletul deja de pe Pământ va atinge un grad de maturitate care îi va asigura o viață fericită în împărăția spirituală. Și este cu adevărat ușor să se dobândească certitudinea unei sorți fericite după moarte, pentru că legătura sufletească cu Mine este relația corectă pe care vreau să o stabilească copilul Meu cu Mine, iar un tată va dori întotdeauna să-și facă copilul fericit.... El îi va da în mod constant ceea ce îi lipsește și, astfel, îi va împărtăși sufletului ceea ce are nevoie pentru a se maturiza: Lumină, Putere și Har.... Trebuie să se stabilească doar contactul care să garanteze o revărsare a fluxului Meu de Lumină și Har. Atunci ființa umană va ajunge în siguranță la scopul său pe Pământ.... ea dobândește viața veșnică în toată fericirea....

Amin

Ajutorul lui Dumnezeu pentru umblarea pe Pământ

Eficacitatea harului depinde de voința omului....

B.D. Nr. 4949

12. august 1950

Examinați-vă pe voi înșivă în ce măsură sunteți dispuși să fiți instruiți în adevăr. Și dacă o veți cere cu seriozitate, o veți primi, căci atunci Eu, ca adevăr etern, Mă voi apropia și de voi, oamenii, pentru că dorința voastră se va aplica atunci și la Mine. Și numai Eu sunt capabil să vă dezvălu lucruri pe care intelectul uman nu le poate înțelege. Numai Eu singur pot să vă dau informații despre întrebări la care intelectul uman nu poate răspunde. Și voi face acest lucru, de asemenea, de îndată ce Îmi veți cere acest lucru și veți lăsa spiritul Meu să lucreze în voi, astfel încât să pot vorbi prin el: Vă voi atrage la Mine prin harul Meu.... căci fără harul Meu nu veți găsi calea spre Mine, fără harul Meu vă lipsește puterea. De aceea, fluxul iubirii Mele trebuie să se reverse asupra voastră și Eu trebuie să revărs harul Meu asupra voastră în cea mai deplină măsură. De vreme ce Eu iubesc toate creațiile Mele vii, toate creațiile Mele vii vor primi, de asemenea, aceeași atenție din partea Mea, însă nu toți sunt la fel de dispuși să accepte darul Meu de har și, prin urmare, ei determină măsura de har care va avea efect asupra lor. Din moment ce v-am dat un test pe care trebuie să-l treceți ca oameni cu voință liberă, este de înțeles că această voință nu poate fi influențată de Mine în niciun fel.... Prin urmare, dacă harul care v-a fost dat ar avea o eficacitate imediată și neîngrădită, ar fi ca o constrângere asupra creațiilor Mele vii; astfel, harul ar trebui să-i modeleze în ființele care au fost cândva și care vor redeveni. Iar iubirea Mea ar fi garanția că toate creațiile ar fi răscumpărate în cel mai scurt timp posibil, deoarece harul Meu este extrem de eficient. Ființa ar fi devenit atunci prin voința Mea, prin ajutorul Meu, ceea ce ar fi trebuit și poate deveni și prin liberul arbitru, dacă acceptă ajutorul Meu. În consecință, trebuie să fac ca eficiența harului Meu să depindă și de voința ființei umane întoarsă spre Mine, pentru a elimina imperfecțiunea spirituală. Astfel, eficacitatea harului Meu este certă dacă este dorită, însă, pentru o persoană fără voință, care s-a îndepărtat încă de Mine, harul rămâne ineficient până când se întoarce din nou de bunăvoie la Mine, de Care s-a despărțit cândva de bunăvoie. Harul Meu poate fi folosit fără măsură, dăruirea harului Meu nu cunoaște limite și asigură ascensiunea spirituală a persoanei de bunăvoie, maturitatea sufletească a acesteia, într-un timp scurt. Astfel, fiecare persoană ar trebui să devină irevocabil fericită dacă nu aș fi impus o condiție de eficacitate care constă doar în voința întoarsă spre Mine, în strădania conștientă spre Mine. Fluxul harului își poate deci exercita efectul dacă nu i se opune rezistență, astfel încât și voința omului se poate schimba dacă harul îl atinge și el se predă efectului său fără rezistență.... dacă voința sa este deci indecisă în ce direcție să se îndrepte, deci decizia voinței în jos nu a avut încă loc. Acesta din urmă se simte cuprins de harul Meu și efectul său va fi evident și, de asemenea, recunoscut pentru ceea ce este.... ca un act de milă din partea Iubirii eterne Care vrea să-și recâștige creațiile. Un suflet fără rezistență, chiar dacă nu a găsit încă drumul spre Mine, simte efectul harului și se supune acestuia, un suflet întors spre Mine este împins de acesta spre Mine, dar un suflet care încă se opune Mie rămâne neafectat de har, deoarece nu poate fi forțat să renunțe la rezistența sa, ci trebuie să o facă de bunăvoie pentru a deveni fericit. Prin urmare, harul și voința se raportează unul la celălalt astfel încât voința determină efectul harului, dar nu harul direcția voinței. Căci Eu nu fac voința ființei umane lipsită de libertate prin iubirea și mila Mea, ci, la fel cum nu predau niciodată ființa umană neajutorată forței potrivnice, ci Mă apropiez din nou și din nou de ea cu harul Meu pentru ca ea să testeze efectul acestuia, adică să renunțe la rezistența sa împotriva Mea și să se lase atrasă de Mine pentru a experimenta și ea, în mod evident, efectul harului Meu. Eu îi ajut pe toți prin harul Meu, dar nu forțez pe nimeni să îl las să-și facă efectul, ci las voința ființei umane să fie cât mai liberă....

Amin

Toate mijloacele sunt la dispoziția voastră, puterea Mea este la dispoziția voastră, o armată de ființe spirituale fericite se preocupă de voi și așteaptă doar să fie abordate pentru ajutor; puteți să vă folosiți de darurile Mele de har și să vă împrăștiți mereu cu Cuvântul Meu, cu apa vie, și să vă aduceți putere.... Prin urmare, nu puteți spune că vă este imposibil să vă atingeți scopul pe Pământ. Veți fi asigurați din belșug, deoarece Eu țin cont de slăbiciunea și de neajunsurile voastre; Eu sunt întotdeauna dispus să vă ajut dacă numai voi vreți să deveniți fericiți. Dar las libertatea în voia voastră.... Voi trebuie să vă îndreptați voința în sus, spre Mine, iar voința voastră nu poate fi dirijată nici de jos, nici de ființe de lumină. Și, prin urmare, voi înșivă sunteți responsabili și trebuie să acceptați și consecințele voinței voastre. Prin urmare, voința trebuie să fie stimulată dintr-o parte și de aceea ființele din împărăția luminii, dar și cele din întuneric, se străduiesc în permanență să o câștige, încercând să influențeze gândurile ființei umane și prezentându-i astfel ceea ce ar putea să o stimuleze. Ființele de lumină doresc să îndrepte voința spre împărăția spirituală deoarece, în cunoașterea lor, ele doresc să aducă și această împărăție către ființa umană ca singurul lucru care aduce fericire.... Ființele întunericului, pe de altă parte, prezintă ființei umane lumea, deoarece conducătorul acestei lumi este prințul întunericului și ele însele nu cunosc nimic care ar fi mai atrăgător decât plăcerile pământești. Și acum ființa umană trebuie să decidă pentru ea însăși și nicio ființă nu-i poate lua această decizie. Iată de ce există mari greutăți spirituale pe Pământ, pentru că ființa umană trebuie să remedieze singură și nu poate aduna voința de a face acest lucru. Cu toate acestea, eforturile ființelor de lumină nu se vor diminua chiar dacă par a nu avea succes, pentru că iubirea lor recunoaște adversitatea și sunt dispuse să ajute la maximum. Cu toate acestea, și iubirea lor este supusă legii Mele și nu se poate exprima contrar voinței ființei umane, altfel nu ar exista cu adevărat nicio persoană pe Pământ care să nu-și atingă scopul. Dar oricine dorește să devină fericit va fi sprijinit din toate părțile și nu-și poate rata niciodată obiectivul. Căci o voință corect dirijată a rupt deja captivitatea și dă acum dreptul puterilor împărăției de lumină să îl ajute în toate felurile. El folosește, de asemenea, harul Meu acordat, Mă recunoaște și crede. Iar Eu pot să prind o astfel de voință și să o întorc complet spre Mine, el nu se va mai îndepărta niciodată de Mine și atunci omul va fi trecut testul voinței pe Pământ și va deveni fericit....

Amin

Încrederea credincioasă asigură ajutorul lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 5940

24. aprilie 1954

Sunt lângă voi.... Doar un singur gând al vostru Mă cheamă la voi și puteți să-Mi încredințați toate grijile și nevoile voastre.... Vă aud și sunt întotdeauna gata să vă ajut. Dar voi trebuie să aveți încredere în Mine.... Trebuie să credeți că voi, ca și copiii ai Mei, sunteți înconjurați în mod constant de dragostea Mea, că nu vă voi lăsa niciodată în voia sorții, ci voi veghea asupra voastră așa cum un tată bun are grijă de copiii săi. Atunci puteți fi complet liniștiți că nimic nu vă va face rău, că totul este bun pentru sufletul vostru, indiferent de soarta care vi se poate întâmpla. Dar chemarea voastră credincioasă la Mine îndepărtează din nou de voi ceea ce vi se pare insuportabil, căci iubirea Mea nu vă poate refuza nimic dacă apleați cu încredere la Mine. Dar dacă vă îndoiiți de dragostea sau de puterea Mea, voi înșivă faceți imposibil răspunsul la rugăciunea voastră. Dar nu voi permite ca o credință puternică să fie distrusă.... Și de aceea, îndemnul Meu este doar mereu: Aveți grijă să căpătați o credință puternică.... asigurați-vă că credința voastră trăiește prin iubire.... Acesta este decretul Meu, este îndemnul Meu constant, pentru că iubirea este singurul mijloc de a scăpa de toate adversitățile, pentru că printr-o viață de iubire dobândeți o credință atât de puternică încât acum sunteți capabili să alungați orice adversitate.... Cu adevărat nu ar fi nevoie să suferiți sau să treceți prin greutăți pământești dacă ați avea puterea credinței, care este rezultatul unei activități altruiste de iubire. Pentru că atunci scopul vieții voastre pământești ar fi fost deja împlinit, pentru că v-ați schimbat natura în iubire și acum sunteți atât de intim uniți cu Mine prin iubire..... dar prezența Mea exclude orice adversitate. Cu toate acestea, voi, oamenii, sunteți încă slabi în credință și, de asemenea, slabi în

dragoste.... De aceea, întoarceți-vă mereu la Mine în căutarea ajutorului, ca să vă întăresc. Cereți de la Mine puterea care vă lipsește și credeți că vă voi ajuta, pentru că vă iubesc și vreau să vă câștig iubirea. Unirea intimă cu Mine prin rugăciune vă asigură și sprijinul Meu și chiar dacă sunt zile și ceasuri în viața voastră când sunteți slabi de inimă și vreți să disperați.... nu sunteți niciodată abandonați de Tatăl vostru din Ceruri, iar El vă va ajuta întotdeauna când va veni vremea....

Amin

Ajutorul lui Dumnezeu pentru o schimbare de voință....

B.D. Nr. 6409

23. noiembrie 1955

Nicio inimă omenească nu rămâne ascunsă de Mine, toate impulsurile stau deschise în fața Mea, toate dorințele și poftele, fie ele spirituale sau lumești.... Cunosc toate defectele și, de asemenea, toate virtuțile, cunosc distanța pe care fiecare persoană în parte o are față de Mine, cunosc direcția voinței sale, gradul său de iubire, și chiar și cele mai secrete gânduri nu Îmi sunt ascunse.... Și, de aceea, folosesc cu fiecare persoană mijloacele care promit succesul.... Cu toate acestea, libertatea voinței rămâne neatinsă, motiv pentru care aceste mijloace pot la fel de bine să rămână fără succes. Cu toate acestea, fiecare persoană este luată în considerare în funcție de starea sa spirituală, ceea ce este evident doar pentru Mine. Căci Eu nu Mă las înșelat de cuvintele rostite de gură sau de gesturile exterioare de pietate, pentru că Eu privesc în inimă.... Și astfel cunosc și Eu ce doare omenirea și de ce poate fi ajutată atât de puțin.... Ea nu caută contactul cu Cel care vede și cunoaște totul.... Ea crede că omul Îmi este străin, așa cum Eu sunt străin de om.... Ea nu crede în legătura strânsă dintre Creator și creaturile Sale.... Ea nu-L caută pe Cel Căruia îi datorează viața.... Și nu poate fi forțată să își schimbe modul de gândire, căci singurul medicament pentru boala ei ar fi Cuvântul Meu, iar acesta trebuie să-l asculte și să-l trăiască în mod liber pentru a-și schimba gradul de cunoaștere, învățând astfel să gândească corect.... Deși cunosc fiecare emoție lăuntrică a ființei umane, respect liberul arbitru și nu pot să consider ființa umană decât în conformitate cu acesta. Acest liber arbitru uman Îmi leagă puterea, deoarece nu Îmi încalc legea ordinii, indiferent cât de mare ar fi adversitatea spirituală.... Cu toate acestea, orice lucru care se întâmplă ar putea schimba această voință liberă, motiv pentru care ființa umană este uneori abordată de evenimente neobișnuite care pot determina acest lucru. Iar acolo unde este recunoscută doar cea mai mică schimbare a voinței, iubirea Mea va găsi întotdeauna noi mijloace care sunt cu adevărat folosite cu înțelepciune, deoarece vreau să câștig ființa umană pentru Mine. Și astfel, grija Mea veșnică se aplică pentru voi, oamenii, până în ultimul ceas pe acest Pământ.... Eu nu Mă îndepărtez de cel care nu dorește comuniunea cu Mine.... Cu toate acestea, îl însoțesc pe calea sa pământească, numai că nu sunt recunoscut de el, dar îl influențez mereu imperceptibil, fără a-i determina gândurile și comportamentul pe acest Pământ.... Și, de asemenea, reușesc din când în când să Mă adresez lui și să îi atrag atenția, tocmai pentru că văd fiecare frământare a inimii sale și atunci pot profita și de ea atunci când Mi se pare favorabilă. Astfel, Eu am grijă de viața fiecărei persoane în parte și nimeni nu rămâne fără îndrumare spirituală.... Cu toate acestea, mulți nu au făcut nici un pas înainte până în ceasul morții și, de aceea, îi chem dacă mai există doar cea mai mică posibilitate ca voința în lumea de dincolo să se mai schimbe, dacă mijlocirea plină de iubire îi urmează în acea împărăție.... Mă folosesc de toate posibilitățile imaginabile pentru a ajuta sufletul să se înalțe și nu trec pe lângă o persoană fără să o asist.... dar nici nu forțez o persoană să accepte asistența Mea. Dar numai ceea ce ea folosește din propria voință o va face să avanseze. Și astfel, poruncile pot fi emise și încă mai pot fi emise de către oameni, ele nu vor avea ca rezultat niciun avantaj spiritual pentru el, deoarece o îndeplinire obligatorie chiar și a celei mai nobile porunci nu are nicio valoare pentru suflet.... însă cel mai mic act voluntar de iubire înseamnă progres, și pentru că recunosc această mare dificultate spirituală, Mă străduiesc în mod constant să transmit oamenilor Cuvântul Meu, care este singurul care le poate schimba gândirea și voința, dacă îl ascultă de bunăvoie și trăiesc în consecință....

Amin

Nu cunosc alt țel decât acela de a vă face veșnic fericiți, și chiar dacă trebuie să treceți prin suferințe și necazuri pe Pământ, totul servește la a vă transforma din nou în ceea ce ați fost la început: Ființe perfecte, dar care au devenit acum "copiii" Mei de bunăvoie, cu care pot crea și lucra în toată fericirea.... Dar, întrucât este vorba despre o stare care nu mai are un sfârșit, viața voastră pământească este doar un moment foarte scurt și, prin urmare, toate suferințele și necazurile sunt, de asemenea, limitate. Și Îmi veți mulțumi că am folosit toate aceste mijloace pentru a vă modela astfel încât să vă puteți bucura de fericiri veșnice, căci acum puteți alimenta cu lumină chiar și pe cei încă imperfecti, puteți participa la răscumpărarea nenumăratelor suflete care încă mai parcurg drumul pe Pământ cu același scop de a ajunge și ele la perfecțiune. Și toate aceste suflete trebuie să simtă încă mari suferințe și necazuri, ele se află încă în mijlocul luptei împotriva forțelor întunecate, ele nu s-au decis încă pentru Mine și, prin urmare, greutățile vor fi din ce în ce mai mari, căci Îmi este milă de omenire pentru că este aproape de sfârșit și Eu folosesc încă toate mijloacele pentru ca decizia lor pentru Mine să fie ușoară.... Cu toate acestea, nu voi obține decât un succes mic cu ele, și totuși le dau tuturor oamenilor asigurarea că într-o zi vor ajunge la țintă, că nu voi lăsa niciun suflet în întuneric pentru totdeauna, că într-o zi se va întoarce la Mine.... Cu toate acestea, sufletele însele determină durata de timp până la întoarcerea lor.... Căci ele sunt supuse legii timpului și spațiului și vor rămâne supuse acestei legi până când se vor desăvârși, până când timpul și spațiul vor fi eliminate pentru ele.... până când vor putea locui oriunde doresc și până când trecutul, prezentul și viitorul nu vor mai fi pentru ele concepte separate. Atunci, de asemenea, ele vor considera trecutul doar ca pe un moment în timp, vor putea cu siguranță să empatizeze cu el, dar nu vor mai simți durere, fiecare eveniment va fi de înțeles pentru ele, deoarece îl vor recunoaște ca pe un ajutor al iubirii Mele și, prin urmare, Îmi vor cânta laude și mulțumiri pentru că le-am ajutat să atingă perfecțiunea. Atunci viața voastră pământească va fi cu adevărat doar ca o clipă în comparație cu eternitatea.... Cu toate acestea, ca ființă umană, sunteți încă înzestrați cu conceptul de timp și spațiu, care nu încetează decât odată cu desăvârșirea voastră, pentru că și acesta este rezultatul căderii voastre în abis, că ați devenit limitați în toate senzațiile, dar întotdeauna numai pentru propria agonie, precum și pentru ușurarea existenței pământești, pentru că vi s-a putut impune numai ceea ce sunteți capabili să suportați. Dar, cu toate acestea, în timpul vieții voastre pământești aveți și posibilitatea de a pune toate poverile pe umerii Lui, Care a murit pe cruce pentru voi și pentru vina voastră de păcat.... dacă vă predați Lui, atunci totul vi se va părea suportabil și veți lua totul asupra voastră cu răbdare și astfel veți ajunge mai ușor și la țintă.... la unirea completă cu Mine, care atunci vă poate pregăti și fericirea fără măsură. Totuși, atâta timp cât voi înșivă Mă împiedicați să fac acest lucru prin faptul că nu Mă recunoașteți și astfel, ca și înainte, Îmi refuzați orice recunoaștere, veți fi de asemenea neputincioși, deoarece iubirea Mea nu poate străluci asupra voastră, astfel că veți simți și mai puternic toate suferințele, veți trece prin viața pământească în agonie și necazuri sau veți fi susținuți de adversarul Meu, care vă va cere sufletul în schimb. Dar suferința este un semn că nu vă voi lăsa să cădeți, că lupt pentru sufletul vostru pentru că voi nu vreți să acceptați încă iubirea Mea.... ceea ce ar evita și suferința pentru voi.... Luați-o asupra voastră cu răbdare și să știți că Eu fac totul pentru a vă întoarce privirea spre Mine și că nu privesc viața pământească decât ca pe o încercare temporară pe care trebuie să o treceți.... Va trece, așa cum tot ceea ce este pământesc este trecător.... Dar dacă veți ieși purificați din acest test, Îmi veți mulțumi veșnic pentru că v-am salvat de la căderea în abis, care va avea ca rezultat o nouă umblare lungă și nesfârșită prin creația pământească....

Amin

Recunoașterea lui Iisus Hristos

Podul către Dumnezeu - Iisus Hristos....

B.D. Nr. 5101

7. aprilie 1951

Podul care duce la Mine trebuie să îl pășiți cu toții, pentru că nu există altă cale de a ajunge la Mine. Omul Iisus a construit acest pod pentru voi.... El a văzut prăpastia infinit de mare care se află între voi și Mine; El știa că nu va putea fi depășită niciodată de voi, oamenii, că nu veți putea ajunge niciodată la Mine și că, prin urmare, va trebui să lănceziți veșnic departe de Mine dacă nu veți fi ajutați. Atunci El Însuși a redus distanța dintre voi și Mine.... El a construit un pod peste prăpastie, care era acum practicabil pentru toți cei care erau mișcați de dorința pentru Mine de a păși pe acest pod.... Pentru voi toți nu există decât această singură cale pe care Iisus v-a precedat.... calea unirii intime cu Mine, care se găsește prin iubire și rugăciune în spirit și în adevăr.

Există un pod pe care voi, oamenii, vă puteți conecta cu Mine. Nu mai sunteți alungați fără speranță din apropierea Mea, vă puteți apropia de Mine în orice moment, iar Iisus v-a arătat calea, v-a exemplificat viața pe care trebuie să o trăiți și voi dacă vreți să vă uniți cu Mine.... Stați complet neputincioși la marginea prăpastiei și, odată ce v-ați ridicat privirea spre locul unde sunt Eu, unde prăpastia largă are un capăt, atunci trebuie mai întâi să cereți putere pentru a putea parcurge drumul, care este doar scurt, dar dificil. Prin urmare, trebuie să vă întoarceți cu gândul la Cel care vă poate oferi putere dacă nu o dobândiți singuri.... trebuie să vă rugați la Mine pentru putere sau să dobândiți puterea prin activitate iubitoare.... Iar iubirea Mea nu vă va lăsa niciodată fără putere, nu vă va lipsi niciodată harul, dacă doar doriți să-l primiți.... De dragul Omului Iisus, care în iubirea Sa v-a dobândit haruri fără măsură prin moartea Sa jertfelnică, Eu ascult cea mai mică rugămintă a inimilor voastre, o scurtă rugăciune sinceră către Mine vă întoarce aceste haruri, căci astfel mărturisiți voința voastră de a ajunge la Mine, de a depăși prăpastia.... vreți să veniți la Mine și Eu vă voi ajuta întotdeauna, pentru că și Eu tânjesc după voi, cei care sunteți încă departe de Mine. Eu nu Îmi întorc privirea de la voi pentru că sunteți păcătoși și v-ați îndepărtat de bunăvoie de Mine, în schimb, Îmi întind spre voi mâinile pe care trebuie doar să le apucați pentru a ajunge la țintă. Podul este, într-adevăr, îngust și pietros, este o cale care duce în sus, dar nu este atât de ușor de trecut, totuși, este practicabil de îndată ce îl lăsați pe Iisus Hristos să vă conducă, de îndată ce Îl alegeți ca ghid și Îl urmați. Atunci urcușul va deveni ușor pentru voi, pentru că El vă va ajuta să duceți fiecare povară.... Eu Însumi sunt Cel care vine în întâmpinarea voastră dacă doriți unitatea cu Mine și, de asemenea, o realizați prin iubire și rugăciune.... Eu Însumi Îmi aduc copiii pe acest pod acasă la Mine, în casa Tatălui, și nu-i mai las niciodată să Mă părăsească, pentru că dragostea Mea pentru ceea ce am creat durează pentru totdeauna....

Amin

Devotament față de Dumnezeu.... Cunoașterea lui Iisus Hristos....

B.D. Nr. 7870

12. aprilie 1961

Cât de ușor și lipsit de griji este drumul vostru prin viață dacă îl parcurgeți de mână cu Mine, dacă îl parcurgeți în compania constantă a Mea, dacă doar vă încredințați vreodată Mie și Mă lăsați să am grijă de voi. Atunci veți ajunge cu siguranță și la țelul vostru, căci cu adevărat nu veți lua calea greșită de mână cu Mine.... Devotamentul sincer față de Mine vă garantează, de asemenea, că Eu voi fi călăuză și însoțitorul vostru constant, căci acolo unde bate o inimă plină de iubire față de Mine, Eu nu Mă voi mai da în lături, căci acolo adversarul Meu și-a pierdut dreptul.... chiar dacă va încerca de fiecare dată să vă prezinte farmecele lumii pentru a vă îndepărta din nou de Mine. Totuși, oricine este cuprins de iubirea Mea, care face posibil ca iubirea Mea să strălucească asupra lui, nu mai dorește

lumea și plăcerile ei..... El a găsit alte bunuri pentru care merită să se străduiască și nu-și mai întoarce privirea înapoi, ci cu fermitate în Sus, acolo unde Mă vede pe Mine, și acum se străduiește spre Mine cu toate simțurile sale.... Devotamentul față de Mine trebuie să fi avut loc, apoi ființa umană a trecut și testul voinței sale, apoi voința sa M-a mărturisit pe Mine, apoi a fost parcursă în cele din urmă calea întoarcerii, care este garantat să se încheie cu Mine.... Și de aceea vă promit prezența Mea constantă, dacă numai voi sunteți dispuși să o posedați, căci atunci Îmi veți da voința voastră și acum nu vă voi mai părăsi niciodată. Astfel, nu trebuie să însemne neapărat un act de năvală pentru a Mă dobândi pe Mine și împărăția Mea, dacă doar vă dăruieți Mie cu dragoste.... Dar va trebui să folosească forța cel căruia îi lipsește încă dragostea pentru Mine, cel care aparține încă lumii și, prin urmare, trebuie să lupte împotriva dorinței sale pentru lume.... Poate trece mult timp până când el va stabili legătura intimă cu Mine, deși și Eu îl urmăresc cu dragostea Mea și încerc de fiecare dată să îl capturez.... Dar nu-i forțez voința și, adesea, el încă mai ia calea plăcerilor și bucuriilor lumești, care duce în jos și care este prezentată în mod repetat ființei umane de către adversarul Meu ca fiind atrăgătoare, până când se eliberează de bunăvoie de dorințele sale, până când își întoarce privirea spre Mine și cere ca Eu să-l iau de mână și să-l călăuzesc în sus.... Este întotdeauna doar o chestiune de voință serioasă a voastră, care trebuie să se nască în inimă și nu poate fi înlocuită de simple cuvinte.... Este vorba despre schimbarea ființei umane, despre faptul că natura sa, care până acum era determinată de adversarul Meu, se lasă acum determinată de Mine, că ființa umană intră în voința Mea, că împlinește legea fundamentală a iubirii, că se inserează din nou în ordinea eternă și își ia astfel natura sa primordială.... Este vorba de faptul că nu mai opune rezistență atunci când iubirea Mea se răsfânge asupra sa, adică că se deschide în mod conștient, că dorește să intre din nou în contact cu Mine și să posede iubirea Mea pe care o respinsese cândva. Atunci el Mă recunoaște în mod conștient și recunoaște și păcatul anterior de apostazie.... Dar toate acestea nu sunt posibile dacă el nu l-a găsit pe Răscumpărătorul divin Iisus Hristos.... Căci numai El îi dă puterea de a se îndepărta de adversarul Meu și de a se întoarce spre Mine.... Numai El este singurul care vă va conduce apoi de mână, căci El și Eu suntem una.... Iar întoarcerea spre Mine trebuie deci să aibă loc în El, pentru că altfel nu veți avea niciodată puterea de a vă despărți cu bună știință de adversar.... Căci această lipsă de putere a fost consecința marelui păcat al întoarcerii de la Mine, care acum a fost ispășit doar prin Iisus.... astfel, slăbiciunea voinței voastre nu a putut fi întărită decât de El pentru a vă îndepărta de adversarul Meu și a vă îndrepta din nou spre Mine, Care acum vă va lua de mână și vă va conduce cu adevărat spre țelul corect. Iar dacă voința voastră s-a decis în favoarea Mea, atunci și voi faceți parte dintre cei răscumparați prin sângele lui Iisus, L-ați găsit și M-ați recunoscut pe Mine Însumi în El.... Devotamentul sincer față de Mine este legat și de credința vie în Iisus Hristos, deoarece acum recunoașteți cu strălucire și claritate misiunea Lui și nu mai puteți să Mă separați de El.... Căci devotamentul față de Mine are loc în iubire, iar iubirea este lumina care acum strălucește din nou prin voi, așa cum a făcut-o odinioară.... Fără iubire nu veți găsi calea spre Mine, fără iubire nu veți căuta unirea cu Mine.... Dar dragostea ne leagă din nou împreună pentru eternitate, dragostea recunoaște că trebuie să vă uniți cu Mine dacă vreți să fiți veșnic fericiți.... și dragostea vă îndeamnă să vă apropiați de Mine, Care nici acum nu vă va părăsi vreodată....

Amin

Problema Hristos.... Dumnezeu vizibil....

B.D. Nr. 5348
31. martie 1952

Voi Mă mărturisiți pe Mine, și tot așa vă mărturisesc și Eu înaintea Tatălui Meu.... Într-o zi veți experimenta singuri ce înseamnă acest lucru, când veți intra în împărăția păcii, unde radiază spre voi iubirea care vine de la Mine, unde Tatăl vă îmbrățișează cu iubirea Sa, pentru că L-ați găsit prin Iisus Hristos.... pentru că v-ați luat puterea din comoara harului dobândit pe cruce și ați realizat schimbarea naturii voastre cu această putere și astfel ați devenit iubire. Dar fără să recunoașteți actul Meu de mântuire nu veți găsi niciodată calea spre iubirea veșnică, pentru că sunteți prea slabi prin propriile forțe și aveți nevoie irevocabil de ajutorul Meu, de harul Meu și de puterea Mea, dar Eu nu vi

le pot da decât dacă Mă recunoașteți ca Răscumpărător al lumii.... ca Fiu al lui Dumnezeu, pe Care iubirea veșnică L-a trimis la voi, oamenii, pentru a vă salva....

O Ființă, Care a ieșit din Mine, S-a înălțat pe Pământ și M-a primit pe Mine în Sine, Tatăl, în toată plinătatea. Ea s-a lăsat complet pătrunsă de forța iubirii Mele și a putut acum să le arate și copiilor pământeni calea spre Mine, care însă nu duce decât prin această ființă, prin Iisus Hristos. Nu puteți să îl deconectați pe Iisus Hristos, să îl ocoliți și să credeți că puteți ajunge la Mine și pe altă cale. Trebuie să vă alăturați Lui, trebuie să-L urmați, trebuie să-L mărturisiți în fața lumii.... Atunci veți ajunge și voi în siguranță la țelul vostru.... Iisus Hristos vă conduce la Mine, vă duce la Tatăl, Care a luat formă prin El, Care acum vi se prezintă în mod vizibil în Iisus Hristos, Răscumpărătorul lumii.... Vă va fi greu să înțelegeți acest lucru, dar numai atâta timp cât încă nu știți că natura Mea fundamentală este iubirea, că Eu sunt un Spirit care umple întregul infinit și care s-a manifestat astfel în Iisus Hristos pentru a fi un Dumnezeu vizibil pentru voi, oamenii, căruia vă puteți încredința ca niște copii, care este Tatăl vostru din eternitate și care vrea, de asemenea, să fie iubit de voi ca Tată.... Eu și El suntem una, căci iubirea Mea infinită a fost cea care M-a atras la copiii Mei pământeni, care i-a salvat din noaptea cea mai adâncă, din legăturile Satanei prin moartea pe cruce. Faptul că am folosit o formă umană a fost necesar pentru că Eu, ca spirit, nu puteam nici să sufăr, nici să vă ofer o lucrare vizibilă de Mântuire pe cruce, atâta timp cât voi înșivă nu erați capabili să vedeți în mod spiritual și doar ceea ce s-a realizat în mod uman vă impresiona. Cu toate acestea, această formă umană a fost, de asemenea, opera Mea, sufletul care se adăpostea în ea a fost opera Mea, doar că a fost exteriorizată ca independentă pentru a se aduce pe Sine la cea mai înaltă perfecțiune posibilă, ceea ce omul Iisus a realizat pe Pământ prin dragostea Sa pentru semenii Săi și prin moartea Sa pe cruce. Dar iubirea am fost Eu Însuși.... Care, prin urmare, S-a ascuns în El ca divinitate veșnică până când Iisus S-a înălțat la Cer transfigurat....

Voi, oamenii, nu-L puteți despărți pe Iisus Hristos de Mine, căci Eu eram în El și deci El în Mine.... Iisus Hristos era Însuși Iubirea, prin urmare El era și Dumnezeu, Care este Iubire în Sine.... Și toate ființele care se modelează în iubire se contopesc, de asemenea, cu Mine și vor putea să Mă privească în Iisus Hristos, Care M-a primit pe Pământ în toată plinătatea, Care a realizat deja contopirea cu Mine pe Pământ și nu mai poate fi separat de Mine pentru totdeauna....

Amin

Recunoașterea convinsă a lui Iisus Hristos....

B.D. Nr. 6449

11. ianuarie 1956

Nimeni nu se poate elibera din robia Satanei fără Iisus Hristos.... Dar nu are nici un rost dacă o persoană se numește creștină doar cu numele, dacă îl respinge inconștient pe Iisus, ci persoana trebuie mai întâi să se fi angajat serios față de El.... trebuie să fie conștientă de vinovăția sa, trebuie să-și recunoască propria imperfecțiune și să creadă că Iisus Hristos o poate răscumpăra din vina și slăbiciunea sa și să I-o ceară în mod conștient.... deci trebuie să se pună pe sine la crucea Sa.... fiecare persoană trebuie să realizeze că mântuirea prin Iisus Hristos nu este un act formal, general, care se realizează ca un șablon pentru toată lumea; ea trebuie să realizeze că ea însăși trebuie să facă ceva pentru a participa la mântuirea prin Iisus Hristos.... Iisus Hristos a răscumpărat într-adevăr pe toți oamenii, adică nimeni nu este exclus din lucrarea Sa de îndurare, însă răscumpărarea Sa nu are loc împotriva voinței omului.... Și, prin urmare, omul trebuie mai întâi să-și declare voința de a dori să fie răscumpărat de El.... Și, prin urmare, este o chestiune pe deplin conștientă, care necesită mai întâi să abordeze mental problema manifestării umane a lui Dumnezeu și a răstignirii lui Iisus Hristos, să-L mărturisească în mod conștient pe Iisus Hristos și acum, de asemenea, să trăiască conform voinței Sale pe Pământ.... Recunoașterea convinsă a lui Iisus Hristos îi va permite oamenilor să apeleze la El și pentru ajutor, care le va fi acordat cu siguranță de dragul lucrării de răscumpărare.... A fi răscumpărat înseamnă a fi eliberat de sub puterea celui care îl trage pe om în jos.... A fi răscumpărat înseamnă a putea tinde spre înalt fără griji, ceea ce nu era posibil înainte de moartea lui Iisus pe cruce, pentru că adversarul lui Dumnezeu nu a lăsat niciun suflet să plece liber. Dar câți oameni de pe Pământ cred că

prin simpla mărturisire a lui Iisus Hristos cu gura lor sunt "creștini", adică au dreptul la mântuire prin El....? Ei cred că astfel au scăpat de presupusa soartă a celor care sunt păgâni în ochii lor.... Ei cred că "credința" lor în Iisus Hristos și în lucrarea Sa de răscumpărare este suficientă, dar este doar o credință formală, atâta timp cât în ei nu s-a produs încă transformarea interioară într-un creștin viu. De aceea, chiar și acești creștini formali nu vor putea rezista atunci când vor fi forțați să ia decizia finală, ei vor renunța atunci la credința lor cu ușurință, deoarece aceasta nu a devenit încă vie în ei, și vor da mărturie că sunt și au fost adevărați păgâni care au dobândit doar un nume fals..... Dar nu există mântuire fără Iisus Hristos.... Și de aceea, această ultimă decizie înseamnă o încătușare întărită pe care adversarul lui Dumnezeu o pune asupra lor, iar pentru a se elibera de această încătușare va fi nevoie de un timp de neconceput până când din nou Iisus Hristos le va întinde mâna, pe care ei nu au vrut să o vadă în această viață și de aceea nu au apucat-o.... Cât de ușor ar putea scăpa totuși toți oamenii de acest mare pericol, pentru că Iisus Hristos este vestit peste tot în lume.... și numele Lui este făcut cunoscut peste tot cu putere de convingere, pentru că fiecare persoană ar putea fi impresionată de el și să se gândească serios la semnificația actului Său de mântuire.... măcar o dată. Dacă ar exista voință, Iisus Hristos Însuși ar ajuta și s-ar aduce pe Sine Însuși în mintea oamenilor.... El Însuși i-ar vorbi mental și i-ar ușura cu adevărat drumul spre El.... dacă ar fi prezentă voința de a primi lumină asupra acestei întrebări, care este cu adevărat cea mai importantă pentru voi, oamenii.... Dar credinciosul formal nu are nimic în plus față de necredincios, căci el este la fel de departe de Iisus Hristos ca și acesta din urmă. Și de aceea există mari greutăți în rândul omenirii, și doar câțiva oameni vor scăpa de aceste greutăți..

Amin

Calea cea mai scurtă este calea spre cruce....

B.D. Nr. 7300

6. martie 1959

Vreau să vă arăt calea cea mai scurtă care duce la Mine, înapoi la casa Tatălui. Este calea spre cruce, calea spre Iisus Hristos, care a devenit un înveliș pentru Mine, ca ființă umană Iisus, pentru ca Eu să pot săvârși lucrarea de răscumpărare pentru voi, lucrarea de ispășire pentru vina voastră, cândva mare, de a vă fi îndepărtat de Mine. Această lucrare de îndurare a fost săvârșită prin dragostea Mea pentru voi, creațiile Mele care deveniseră păcătoase, care se afundaseră astfel în cea mai mare nenorocire și care trebuiau să fie eliberate din ea. Iubirea Mea a vrut să preia vina pentru voi și să facă ispășire pentru voi, deoarece iubirea era singurul lucru care putea răscumpăra această mare vină, iar voi înșivă ați renunțat la orice iubire, ați respins orice iluminare a iubirii din partea Mea, erați complet lipsiți de orice iubire și, întrucât această mare vină primordială nu putea fi ispășită decât prin iubire, iubirea Mea trebuia să răscumpere vina pentru voi dacă voiam ca voi să redeveniți vreodată liberi și să vă puteți întoarce la Mine.... Acum ați devenit și voi liberi de acest lucru prin actul Meu de Mântuire, dar întotdeauna cu restricția că voi înșivă doriți să vă întoarceți din nou la Mine în libertate.... că voi înșivă doriți să fiți din nou iluminați și pătrunși de iubirea Mea, care este putere, lumină și libertate. Prin urmare, trebuie mai întâi să vă adunați această voință dacă vreți să fiți acceptați în cercul celor pentru care am murit cu cea mai amară moarte pe cruce. Doar voința voastră este necesară pentru ca apoi să primiți și puterea necesară pentru a putea parcurge calea spre Mine, căci a parcurge această cale înseamnă să fiți dispuși să intrați din nou în tărâmul soarelui iubirii Mele, astfel încât să vă schimbați natura voastră în iubire până acum lipsită de iubire.... Prin urmare, există doar o singură cale care duce din nou la Mine.... calea iubirii, dar nu o veți putea urma decât atunci când această cale va duce la cruce, altfel veți fi prea slabi pentru a săvârși fapte de iubire, în ciuda bunei voastre voințe, atâta timp cât adversarul Meu vă va avea încă sub controlul său, atâta timp cât nu a intrat încă în viața voastră divinul Răscumpărător Iisus Hristos, pe care Îl veți găsi doar pe crucea de pe Golgota, dacă veți porni pe calea spre El. Căci numai El singur poate și va întări voința voastră încă slabă, copleșindu-vă cu harul Său dobândit pe cruce și astfel veți primi, ca să zic așa, înapoi puterea voinței pe care o aveți cândva și pe care ați pierdut-o din cauza căderii voastre în abis. Dacă vreau, așadar, să vă arăt calea cea mai scurtă, înseamnă că trebuie neapărat să luați contact cu Iisus Hristos, să vă apropiați de El pentru întărirea voinței voastre, pentru iertarea vinovăției voastre și pentru

răscumpărarea din starea voastră încă legată.... Și toate acestea sunt sinonime și cu o viață de iubire, cu o activitate veșnică de iubire care vă transformă complet firea și astfel o aliniază din nou cu a Mea, care este Iubire veșnică.... Fiecare om care se străduiește să trăiască în iubire va privi și la Iisus Hristos pe cruce, se va simți vinovat și va cere să fie eliberat de vinovăția sa, în slăbiciunea sufletului său va lua calea lui Iisus Hristos și se va folosi de harurile Sale dobândite pe cruce.... Se va sprijini pe El pentru că se simte el însuși prea slab, și nu va avea nevoie să meargă mai departe de cruce, pentru că acolo va găsi tot ce-i trebuie pentru a fi dus înapoi în casa Tatălui său.... El va fi sigur de iertarea vinovăției sale de păcat pentru că și-a schimbat și firea, precum și pentru că drumul spre cruce este o chestiune de inimă pentru el și de aceea regretă profund și vina sa. Dar această schimbare de natură nu are loc fără voința de a iubi, căci tocmai iubirea îi lipsește ființei și trebuie să se aprindă din nou în ea însăși pentru a se asimila naturii Mele primordiale. Dar ființa umană va putea face acest lucru și dacă va avea bunăvoința de a-și îndeplini sarcina pământească în scopul pentru care i-a fost dată existența sa pământească. Voința este totul, iar aceasta este cu siguranță întărită de Iisus Hristos.... Dar din acest motiv nu poate fi exclus Răscumpărătorul divin și, prin urmare, drumul spre cruce este singura mare sarcină a ființei umane, a cărei îndeplinire îi asigură însă putere și libertate, lumină și beatitudine, așa cum vi s-a promis....

Amin

Întărirea voinței prin Iisus Hristos

Cel mai important har al operei de răscumpărare: Întărirea voinței....

B.D. Nr. 7033
4. februarie 1958

Aveți întotdeauna o sursă inepuizabilă de har în Iisus Hristos, care v-a dobândit harul fără

măsură prin moartea Sa pe cruce. Ceea ce nu puteți face din cauza propriei voastre slăbiciuni vă va fi ușor atunci când vă veți folosi de comoara harului, la care fiecare are acces, din care fiecare își poate asigura ceea ce este necesar. Prin urmare, dacă vă lipsește puterea, atât cea pământească, cât și cea spirituală, calea către Iisus Hristos vă este mereu deschisă pentru a-i cere să vă sporească puterea și să vă dirijeze voința astfel încât să folosiți și această putere conform voinței Sale. Iar voia Lui este ca voi să vă amintiți mereu de moartea Sa pe cruce, pe care a îndurat-o pentru voi și pentru vina voastră de păcat.... Voința Lui este ca voi să Îl urmați în conducerea modului vostru de viață, ca astfel să vă folosiți de binecuvântările actului Său de Mântuire pentru a putea trăi o viață de iubire.... ca voi să Îi cereți în mod constant să vă întărească voința și să vă furnizeze puterea de a îndeplini voința Sa divină.... El a dobândit haruri fără măsură pentru toți oamenii prin răstignirea Sa, dar aceste haruri trebuie să fie cerute și, prin urmare, El Însuși trebuie să fie recunoscut ca Fiul al lui Dumnezeu și Răscumpărător al lumii, în care Iubirea eternă s-a întrupat pentru a vă ajuta pe voi, oamenii, să vă eliberați de dușmanul vostru, ceea ce nu ați putea face fără ajutorul lui Iisus Hristos, fără acordarea harului Său. Pentru că sunteți ființe slabe, lipsite de lumină, de dragul slăbiciunii voastre, Dumnezeu a săvârșit lucrarea de îndurare și astfel v-a acordat o abundență de har de care se pot folosi toți oamenii. Adversarul lui Dumnezeu vrea să vă țină în slăbiciune și singuri nu sunteți în stare să vă desprindeți de el.... Dar, dacă cereți ajutorul lui Iisus Hristos, El vă poate da putere, de dragul răstignirii Sale, El poate să vă dăruiască ceva; totuși, trebuie să cereți și să acceptați cu recunoștință acest dar prețios pentru ca el să aibă efect în voi. Căci nu puteți fi răscumpărați deodată dacă nu se trezește în voi voința de a vă elibera din lanțurile adversarului.... Dar voința voastră va fi stimulată din nou și din nou primind cunoașterea marii opere de iubire și de milă a lui Iisus.... prin conștientizarea foarte des a propriei voastre slăbiciuni, prin faptul că vi se va arăta o cale de a stăpâni această slăbiciune. Și acesta este un har nemeritat al lui Dumnezeu, de care trebuie să țineți cont, căci nu puteți fi conduși cu forța la Iisus Hristos, trebuie să parcurgeți singuri calea de bunăvoie. Dar nu veți regreta după ce veți fi fost atinși de puterea harului și vă veți întoarce mereu și mereu privirea și dorința spre El, care vrea și poate să vă ajute atâta timp cât aveți aceeași voință. Izvorul harului este inepuizabil și oricine a apelat o singură dată la ajutorul lui Iisus Hristos va experimenta ajutorul Său în atâtea feluri, izvoarele harului îl vor atinge mereu și mereu, iar voința lui va deveni tot mai puternică pentru a-l lăsa pe Iisus Hristos să-l răscumpere de moarte și de păcat, de prizonierul care i-a ținut sufletul captiv de nesfârșite ori. Voi, oamenii, ați fost complet lipsiți de orice putere timp de veacuri întregi, dar, ca oameni

posedați forța vieții, care singură nu ar fi suficientă pentru a vă elibera de adversarul lui Dumnezeu. Cu toate acestea, această vitalitate vă permite să vă îndreptați gândurile și pașii spre Iisus Hristos și vă permite, de asemenea, să realizați fapte de iubire în conformitate cu voința Sa divină. Dar mai întâi aveți nevoie de o întărire a voinței voastre, pe care adversarul lui Dumnezeu o ține încă legată. Iar această întărire a voinței este una dintre cele mai importante binecuvântări ale actului mântuirii și, dacă o doriți, o veți primi și veți putea cu adevărat să vă îndepliniți scopul vieții pământești, însă fără ajutorul lui Iisus Hristos veți rămâne slabi și robiți de adversarul lui Dumnezeu.... Harurile actului de Mântuire trebuie folosite dacă ființa umană dorește să fie eliberată de puterea sa și să se întoarcă la Cel de la care a provenit cândva....

Amin

Fiecare legătură cu Mine, fiecare gând care Îmi este destinat Mie, este de cea mai mare binecuvântare pentru sufletul vostru.... Vă spun acest lucru mereu și mereu, pentru că astfel veți fi atinși mereu și mereu de fluxul Meu de putere, pentru că atunci vă veți deschide și voi înșivă pentru ca acest flux să poată curge în voi. Nu puteți măsura ce înseamnă această legătură, în fond, este vorba de întoarcerea conștientă de la adversarul Meu și de întoarcerea la Mine, care, ca să spunem așa, anulează păcatul vostru anterior de apostazie, căci gândurile voastre vor rămâne cu Mine doar dacă voi înșivă doriți ca separarea să fie abolită.... Și atunci se creează, de asemenea, posibilitatea ca raza Mea de iubire să vă întâlnească din nou, pentru că atunci nu o veți mai respinge.... Iar a fi din nou iluminați de iubirea Mea înseamnă și că ființa voastră se va transforma din nou, încet-încet, în ceea ce a fost la început: Tăria iubirii iradiate de Mine, deci ființe pline de iubire care erau nemărginit de fericite. Credeți că fiecare gând îndreptat spre Mine face posibilă această iluminare a iubirii și că sufletul vostru trebuie să se maturizeze irevocabil pe acest Pământ pentru a nu-i mai fi refuzată intrarea în împărăția luminii.... Căci a putea fi din nou iluminat de iubirea Mea include și orice altceva, ceea ce reprezintă condiția prealabilă ca porțile de intrare în împărăția luminii să fie deschise pentru voi.... Căci voi înșivă veți lucra în iubire pentru că forța care vă curge de la Mine vă împinge la aceasta, iar iubirea va aprinde în voi o lumină strălucitoare, astfel încât să puteți atinge deja un grad înalt de cunoaștere pe Pământ.... Și astfel veți înțelege și voi actul de mântuire al lui Iisus și vă veți întoarce pe deplin la Răscumpărătorul divin Iisus Hristos, iar acest lucru înseamnă și că El vă va deschide porțile împărăției luminii la intrarea voastră în împărăția de dincolo. Iar scopul vieții voastre pământești va putea fi împlinit doar dacă sufletul vostru primește în mod constant putere de la Mine.... Dar fluxul de putere de la Mine necesită deschiderea voluntară a inimilor voastre, necesită legătura conștientă cu Mine, pe care o stabiliți prin gânduri îndreptate spre Mine, căci nici un astfel de gând nu rămâne neobservat de Mine, voi Mă atrageți la voi atunci când gândurile voastre se ocupă de Dumnezeu și Creatorul vostru, iar acum și Eu pot ghida corect aceste gânduri, pot, ca să zic așa, să pun stăpânire pe sufletul vostru și să îndepărtez adversarul de la voi. Pentru că atunci vă veți dărui Mie, iar această devoțiune față de Mine va avea loc atunci și în mod conștient, că Îmi veți da voi înșivă voința voastră, că vreți să fiți cuprinși și călăuziți de Mine, că Mă veți pomeni ca ghid al vostru în această viață pământească.... dacă Îmi cereți să fiu prietenul și fratele vostru, Tatăl vostru, Care merge cu voi pe calea voastră de pelerinaj pe acest Pământ.... atunci vă puteți lăsa și voi înșivă în seama Mea fără nici o grijă, căci atunci veți ajunge și voi în siguranță la scopul vostru pe Pământ: Unirea deplină pe Pământ cu Mine.... Atunci veți fi reușit să vă întoarceți cu succes în casa Tatălui, veți fi din nou cu Mine, de la Care ați ieșit cândva.... Din acest motiv, fiecare minut al zilei pe care Mi-l dăruiți este binecuvântat, și atunci veți rămâne cu Mine din ce în ce mai mult timp, căci puterea iubirii care vă atinge are ca efect și dorința de a fi în prezența Mea, atunci nu numai că vă veți conduce viața pământească, dar împărăția spirituală va fi tot mai dezirabilă pentru voi, iar viața voastră pământească va fi din ce în ce mai orientată spiritual. Atunci nu va mai exista nici pericolul ca voi să vă scufundați înapoi și să tânjiți după lumea cu bunurile ei. Căci acestea nu vă mai ispitesc odată ce vi s-a permis să intrați în posesia bunurilor spirituale care v-au fost oferite sub forma cunoașterii prin intermediul fluxului crescând de iubire. Iar iubirea Mea vă va atrage, impulsul pentru activitatea iubitoare va deveni tot mai puternic în voi și astfel vă veți împlini și scopul vieții pământești. Căci numai iubirea vă eliberează de orice sclavie, iubirea vă eliberează de orice formă, și puteți părăsi corpul pământesc așa cum ați ajuns la maturitate în ceasul morții și puteți intra în împărăția luminii și a fericirii ca ființă spirituală liberă, în care puteți acum să creați și să lucrați în uniune cu Mine, așa cum este destinul vostru....

Amin

Viața pe Pământ cu Iisus Hristos

Adevăratul Creștinism....

B.D. Nr. 5547

5. decembrie 1952

Un creștin credincios trebuie, de asemenea, să trăiască conform credinței sale, adică urmându-l pe Iisus Hristos, Care a dat exemplul unei vieți drepte pe Pământ pentru oameni și, prin urmare, cere credință în actul Său de mântuire pentru a fi recunoscut de El ca fiind creștin. Învățătura creștină trebuie urmată din inimă, deoarece este vorba de iubirea pe care Hristos o cere oamenilor, o iubire care nu are interes personal și, prin urmare, are și un efect răscumpărător, o iubire care este dispusă să facă sacrificii, o iubire pe care Iisus a demonstrat-o oamenilor prin moartea Sa pe cruce. A fi un creștin adevărat înseamnă, așadar, a-și modela ființa interioară în iubire prin credința în Iisus Hristos, căci fără credința în El, ființa umană nu este capabilă de această schimbare de natură. Într-adevăr, el poate, de asemenea, să creadă în El și totuși să nu umble în iubire.... Dar atunci este vorba doar de o credință formală, o credință rațională, care acceptă cu siguranță existența omului Iisus și poate și răstignirea Sa, dar care nu știe nimic despre semnificația sacrificiului pe care omul Iisus l-a făcut pentru semenii săi. Pentru că înțelegerea acestui lucru îi apare doar de îndată ce practică iubirea, pentru că numai atunci spiritul său îi va da înțelegerea corectă a acestui lucru prin intermediul inimii.... Iată de ce "a fi creștin" înseamnă mai întâi a trăi în iubire, iar apoi ființa umană îl mărturisește și pe Iisus Hristos ca Răscumpărător al lumii. Dar o persoană fără iubire dezinteresată nu este niciodată creștin, chiar dacă se pretinde a fi unul în fața lumii.... Căci termenul de creștinism nu se referă niciodată la credința în existența lui Iisus, ci la o persoană care trăiește așa cum a trăit Iisus Hristos pe Pământ pentru a putea folosi pe bună dreptate numele de creștin. De aceea nu mai există în lume un creștinism real, în ciuda bisericilor și a doctrinelor de credință, pentru că lipsește spiritul lui Hristos. Oamenii nu sunt răscumpești pentru că Iisus Hristos nu mai poate lucra acolo unde dragostea nu este prezentă.... Iar dragostea s-a răcit complet printre oameni.... Fie că sunt săraci, fie că sunt bogați, fie că sunt de rang înalt, fie că sunt de jos, tuturor le lipsește cel mai important lucru al creștinismului, dragostea.... Lucrarea răscumpeștoare a lui Iisus nu mai este revendicată de oameni, ei se plasează în afara celor pentru care a murit Iisus Hristos; ei văd cu siguranță crucea pentru că nu Îl pot nega pe Iisus Hristos ca om și moartea Sa pe cruce. Dar a devenit complet lipsită de sens pentru ei, sunt doar cuvinte sonore, fără sens și fără putere, pentru că dragostea deschide mai întâi înțelegerea, dar dragostea a murit. Pentru acești oameni, Iisus Hristos a murit în zadar pe cruce, și totuși se numesc creștini.... Niciunul dintre ei nu realizează sensul, niciunul dintre ei nu face vreun efort pentru a fi un creștin adevărat, iar mulți creștini privesc cu dispreț oamenii care sunt păgâni sau necredincioși în ochii lor pentru că nu aparțin unei biserici sau comunități oficiale.... Și va fi o trezire cumplită pentru toți aceștia într-o zi, când vor pleca de pe Pământ fără să fie răscumpești și vor trebui să dea socoteală de modul lor de viață, când gradul de iubire va fi atât de scăzut încât nici o licărire de lumină nu-l va însoți la intrarea în împărăția celor de dincolo.... Abia atunci vor trebui să-L caute pe Răscumpeștorul omenirii și cu greu Îl vor găsi pentru că nu au avut o credință adevărată în El, dar fără El nu vor putea deveni niciodată fericiți.... O, dacă voi, oamenii, ați ști ce risipiți pe acest Pământ prin atitudinea voastră caldută față de cele mai importante lucruri.... ați ști cât de amarnic va trebui să regretați într-o zi.... Nu puteți fi niciodată fericiți fără dragoste.... Voi trebuie să vă urmați drumul pe Pământ ca niște creștini adevărați, trebuie să Îl urmați, adică să păziți poruncile Lui, și numai atunci credința voastră în El va fi una vie, numai atunci Îl veți mărturisi pe Iisus Hristos în fața lumii.... (5.12.1952) Îl veți apăra pe El și, ca răscumpești de El, veți putea să explicați și semenilor voștri că și de ce El trebuie recunoscut, că și de ce nu există viață veșnică fără mântuire prin Iisus Hristos și că numai viața corectă în spiritul lui Iisus este prețuită înaintea lui Dumnezeu, dar nu creștinismul afișat în exterior, care în realitate nu este creștinism....

Calea spre înălțimi nu fără Iisus Hristos....

B.D. Nr. 6477

16. februarie 1956

Nu este greu pentru voi, oamenii, să vă înălțați, dacă doar luați Cuvântul Meu ca îndrumar pentru modul vostru de viață.... dacă luați Cuvântul Meu în inima voastră și trăiți în consecință.... Pentru aceasta este nevoie doar de puțină stăpânire de sine, de lăsarea deoparte a propriilor dorințe și poftă în favoarea aproapelui, de o detașare de lumea materială în măsura în care aceasta nu vă domină gândurile, ci este folosită doar în măsura în care viața voastră pământească are nevoie pentru a exista. De îndată ce veți reuși să vă schimbați iubirea egoistă în iubire dezinteresată față de aproapele, veți căpăta din ce în ce mai multă putere pentru a parcurge cu ușurință drumul spre înalt. Și pentru ca voi să reușiți să vă schimbați iubirea egoistă în iubirea corectă, Eu am murit pe cruce și am dobândit pentru voi o comoară de har pe care trebuie doar să o folosiți pentru a putea duce la îndeplinire ceea ce plănuți să faceți.... adică trebuie doar să Mă chemați pe Mine, în Iisus Hristos, ca să vă transmit puterea pentru schimbarea voinței și ea vă va fi dată fără limită.... Prin urmare, trebuie mai întâi să credeți în Răscumpărătorul divin Iisus Hristos, în răstignirea Sa, care a fost o lucrare de milă pentru voi, și în manifestarea umană a Dumnezeuului vostru și Creatorul veșniciei, Care S-a întrupat în omul Iisus pentru a împlini această lucrare de milă pentru voi. Pentru că numai atunci când veți crede în acest lucru vă veți folosi și voi de binecuvântările actului de mântuire, vă veți întoarce la Iisus Hristos în rugăciune și veți apela la ajutorul Său. Și atunci nu veți mai fi cu adevărat neputincioși, voința voastră va experimenta întărirea de care aveți nevoie pentru a putea acum să trăiți și voi Cuvântul Meu, și nu veți mai tinde spre alt scop decât unificarea cu Mine, care are ca rezultat împlinirea poruncilor Mele de iubire. Prin urmare, nu cer de la voi nimic imposibil, cer doar credința în Mine în Iisus Hristos...., pentru că această credință vă va garanta apoi totul, deoarece vă va permite cu încredere să cereți ceea ce vă lipsește: Puterea de a rezista tuturor ispitelor și puterea de a urca.... Dar fără această credință veți rămâne veșnic în abis. Și dacă aduceți un omagiu lumii și deci celui care este Domnul acestei lumi, veți crește mereu mai mult iubirea de sine în voi înșivă, veți trece neatinși pe lângă adversitatea semenilor voștri, nu veți apela niciodată la Cel care singur poate favoriza o schimbare a gândirii și a voinței voastre prin furnizarea de forță.... Cel care singur dă voinței voastre puterea de a vă separa de tot ceea ce aparține adversarului Meu și de a tinde numai spre Mine. Dar înainte de sfârșitul acestui Pământ, oamenilor le lipsește credința vie în Răscumpărătorul lor divin, Iisus Hristos.... Căci oamenii sunt lipsiți de orice iubire, deși fiecare poartă în sine scânteia iubirii și trebuie doar să o aprindă.... Și este nevoie de multe greutateți pentru ca indivizii să fie inspirați de astfel să practice iubirea aproapelui.... Marile adversități pot totuși să determine dezghețarea inimilor oamenilor, ca aceștia să lase deoparte propriile dorințe și să-i ajute pe ceilalți, și atunci vor simți în ei înșiși o forță care îi va ajuta să se înalțe, atâta timp cât sunt de bunăvoință și nu înăbușă flacăra iubirii din ei înșiși care a străpuns gheața inimii.... Adversitatea ar putea deveni totuși o binecuvântare pentru mulți oameni și este folosită ca ultimă soluție pentru cei care ignoră Cuvântul Meu, care le arată atât de clar calea de ascensiune pe care ar trebui să o găsească dacă ar accepta Cuvântul Meu. Dar nu există altă cale de a-i ajuta decât prin Cuvântul Meu, dacă nu vor să asculte.... Și, prin urmare, vocea Mea va suna din nou tare și audibil pentru oamenii care își închid urechile la vocea liniștită.... Dar cu toate acestea voința lor va rămâne liberă, căci vocea Mea puternică poate să răsune și în urechile lor și să rămână fără efect....

Amin

Adevărata cale.... Adevăratul ghid....

B.D. Nr. 6752

2. februarie 1957

Intrați cu toții pe calea care duce la înălțime.... Ea este îngustă și impracticabilă, dar obstacolele pot fi depășite dacă vă încredințați unei călăuze bune, Care cunoaște calea, Care vă va conduce cu mână sigură pe lângă toate obstacolele și stâncile și Care alege și calea cea mai scurtă spre țel. Nu vă lăsați înspăimântați de eforturile și încrâncenările care vă așteaptă, căci ghidul vostru vă va da putere și

pentru aceasta, iar voi veți depăși totul fără efort și, de asemenea, nu veți mai simți cărarea ca fiind atât de abruptă și de impracticabilă precum ați crezut inițial. Iar dacă veți privi în urmă, vi se va părea o joacă de copii și îi veți îndemna și pe semenii voștri să aleagă acea cale care v-a adus la țintă. Dar țelul este poarta de intrare în împărăția luminii, care este deschisă pentru voi, cei care ați parcurs această cale îngustă în sus. Și astfel, trebuie să considerați toate dificultățile din viața voastră pământească, toate loviturile destinului, adversitățile, bolile și eșecurile ca fiind obstacole care, de fiecare dată, vă încurcă drumul spre ascensiune și pe care trebuie să le depășiți cu curaj, dar nu să fugiți de ele și să vă abateți pe căi secundare care vi se par mai ușoare.... Căci acestea duc departe de țelul corect. Prin urmare, acceptați tot ceea ce vă oferă viața pământească în termeni de dificultăți.... Cereți putere, apelați la ghidul potrivit și fiți siguri că le veți depăși, pentru că ghidul vă va ajuta, iar ajutorul Său este întotdeauna o garanție pentru a ajunge la țintă. O cale nivelată nu necesită un efort, dar și voi veți rămâne constanți pe același nivel.... Dar veți ajunge la înălțime. Fericirea voastră se află în vârf, pentru că voi sunteți încă la bază, unde se află împărăția celor nenorociți, de unde trebuie să vă ridicați pentru a putea fi fericiți.... Prin urmare, trebuie să vă folosiți și de forță și de aceea vă încredințați unui ghid puternic, iar odată ce el a preluat conducerea, veți fi, ca să spunem așa, purtați în sus, căci voința voastră de a ajunge în vârf este deja forța care va realiza ascensiunea. De aceea, o viață pământească laborioasă și grea ar trebui să fie întotdeauna o dovadă pentru voi că vă aflați pe calea ascensiunii.... Întrucât riscați să vă fi abătut dacă viața nu vă cere niciun efort. Nu trebuie să vă gândiți doar la efortul fizic, ci mai degrabă la acea forță care vă cere să depășiți orice fel de suferință și de greutate, căci trebuie să deveniți nemișcați în toate încercările cu care vă confrunțați, iar acest "a deveni nemișcat", acest "a suporta supunerea" necesită și forță pe care o puteți trage din credința și din iubirea voastră.... A îndura cu răbdare suferința înseamnă și a depăși obstacolele de pe drumul spre înălțare, asumându-vă cu umilință ceea ce este bun pentru mântuirea sufletului vostru, care acum devine din ce în ce mai ușor atunci când poate să se lepede de zgura sa și acum și ascensiunea devine din ce în ce mai ușoară pentru el. Nu vă rămâne decât un singur lucru de făcut: Să vă încredințați conducătorului divin Iisus Hristos, cu credința deplină că El va prelua conducerea și că acum Îl veți urma fără ezitare, indiferent cum și unde vă va conduce.... Iar dacă este peste suferință și adversitate, atunci și El știe că această cale vă va aduce succesul, că este calea cea mai corectă și cea mai scurtă pentru voi, și atunci trebuie să fiți dispuși să o urmați fără contradicție și nu veți regreta că v-ați încredințat călăuzirii Sale. Cereți doar putere pentru a putea face față tuturor rezistențelor, dar nu cereți să evitați acest lucru.... Căci Ghidul vostru este întotdeauna alături de voi, iar El vă susține și vă oferă ajutor oriunde vă stau obstacolele în cale.... Și fiecare depășire a acestor obstacole înseamnă scoaterea în siguranță din abis, iar ascensiunea va deveni tot mai ușoară pentru voi cu cât vă veți încrede mai ferm în ajutorul lui Iisus Hristos, care vă va deschide poarta ce duce în împărăția luminii....

Amin

Încheierea parcursului pământesc numai cu Iisus Hristos....

B.D. Nr. 7959

6. august 1961

Este un drum lung cel pe care l-ați parcurs deja, căci faptul că încă mai umblați pe Pământ este o dovadă că nu v-ați încheiat încă drumul de dezvoltare.... cu excepția celor care s-au întrupat pe Pământ în scopul unei misiuni spirituale și ale căror suflete au parcurs deja, prin urmare, această cale de dezvoltare și și-au găsit acceptarea în împărăția luminii.... Dar vă vorbesc vouă, oamenilor care nu sunteți încă desăvârșiți, care ați devenit cândva apostatați față de Mine și care ați fost nevoiți să parcurgeți această cale foarte lungă de dezvoltare pentru a trece ultimul test al voinței în toată libertatea voinței în stadiul de ființă umană, a cărui trecere vă asigură intrarea în împărăția luminii. Așadar, nu sunteți încă desăvârșiți, dar v-ați înălțat din adâncurile cele mai adânci spre înălțimi, deși în legea constrângerii..... Adâncurile au trebuit să vă elibereze pentru că voința Mea a prevăzut această cale lungă pentru voi, care v-a scos de sub controlul adversarului Meu, altfel ascensiunea voastră spre înălțime ar fi fost imposibilă.... Dar acum și el își revine din nou în drepturi, pentru că sunteți încă proprietatea lui, deoarece odată l-ați urmat de bunăvoie în abis și această voință liberă nu a luat încă

decizia reinnoită: Pentru el sau pentru Mine, Care tânjește după întoarcerea voastră, dar nu vă va forța niciodată, dacă vreți de bunăvoie să rămâneți cu el. Astfel, în stadiul uman, adversarul Meu își afirmă din nou puterea influențându-vă voința, dar nici nu poate să vă forțeze, pentru că voi trebuie să decideți în mod liber ce stăpân alegeți. Dar nu-l pot împiedica să testeze toate artele asupra voastră pentru a vă înlănțui de el.... Nu-l pot împiedica să folosească mijloace și să se încerce pe sine însuși asupra voastră doar pentru a vă ține sufletul sau chiar pentru a-l recâștiga dacă l-a pierdut deja.... Voi înșivă trebuie acum să-l înfrunțați de bună voie și să luptați cu el dacă vreți să vă eliberați de el. Și cu adevărat nu trebuie să vă temeți de puterea lui, pentru că aveți alături de voi un ajutor puternic de care trebuie doar să vă apropiați pentru a cere ajutorul Său pentru ca apoi să câștigați victorioși lupta cu el: Iisus Hristos, Răscumpărătorul vostru din păcat și din moarte.... Căci, deși ați depășit deja cele mai profunde profunzimi ca ființă umană, chiar dacă v-ați apropiat considerabil de Mine prin ajutorul Meu în timpul nesfârșitului timp al dezvoltării.... povara păcatului primordial al apostaziei voastre față de Mine continuă însă să vă preseze, iar voința voastră este slăbită și nu ar fi niciodată capabilă să se opună voinței adversarului Meu dacă Iisus Hristos nu v-ar ajuta, dacă nu v-ar acorda voința întărită pe care El Însuși a dobândit-o pentru voi prin moartea Sa pe cruce. Puterea adversarului Meu asupra voastră este prea mare pentru ca voi să puteți să vă împotriviți lui prin propriile voastre forțe.... Dar suplینirea puterii vă este garantată dacă numai vă predați lui Iisus Hristos și apălați la El pentru a lua asupra Sa vina de care nu sunteți încă liberi și care, prin urmare, vă leagă de adversarul Meu fără mântuire.... Iisus Hristos, în care M-am manifestat, va prelua acum vina, căci prin moartea Sa pe cruce a plătit prețul de cumpărare pentru toate sufletele adversarului, care acum trebuie să elibereze sufletele dacă ele însele doresc acest lucru.... Și cu ajutorul Lui puteți acum să duceți la bun sfârșit drumul vieții pământești, cu ajutorul Lui puteți să vă eliberați de orice vină și să intrați în împărăția luminii prin poarta care înainte vă era închisă, dar care este deschisă prin Iisus Hristos pentru toate sufletele care au decis de bunăvoie să ia calea crucii pentru a se elibera de povara păcatului. Aveți la dispoziție doar un timp scurt în timp ce umblați pe Pământ ca ființă umană, dar acesta este suficient pentru eliberarea completă de formă, care însă depinde întotdeauna de atitudinea ființei umane față de Răscumpărătorul divin Iisus Hristos.... Pentru că păcatul vostru trecut a constat în faptul că v-ați îndepărtat de Mine și ați respins puterea dragostei Mele.... Dar în Iisus Hristos Mă veți recunoaște și Mă veți recunoaște pe Mine Însuși, și atunci veți accepta din nou și voi în mod conștient puterea Mea de iubire, și atunci nimic nu va sta în calea unirii voastre cu Mine.... Atunci lungul și nesfârșitul parcurs prin creațiile Pământului și ca ființă umană pe Pământ vă va fi condus la țelul corect.... v-a adus eliberarea și acum sunteți din nou aspiranți ai împărăției Mele, care vă primește și vă va oferi beatitudine, așa cum a fost la început....

Amin

Fără mântuire prin Isus Hristos nu există beatitudine....

B.D. Nr. 8784
19. martie 1964

Cugetați, oameni buni, că vreau să vă ajut să atingeți deja în viața pământească un grad de maturitate care să vă permită să intrați în împărăția luminii după plecarea voastră de pe acest Pământ.... Într-o zi veți intra într-adevăr cu toții în această împărăție, însă timpul până atunci vă poate aduce încă chinuri incomensurabile dacă intrați în împărăția de dincolo complet dezamăgiți și dacă porțile împărăției de lumină vă sunt încă închise. Mila și harul Meu se aplică cu siguranță fiecărui suflet, chiar dacă a dus o viață rea pe Pământ, dar nu pot să-l consider altfel decât o permite dreptatea Mea, iar acesta nu poate lua vreodată în posesie decât sferile din împărăția spirituală care corespund modului său de viață și atunci trebuie să suporte în continuare suferințe și chinuri imense pentru a-și ispăși vina păcatului. Iar dacă nu-l găsește pe Iisus Hristos în împărăția de dincolo, atunci suferința sa nu se va sfârși, se va afunda tot mai adânc și va trebui în cele din urmă să accepte soarta unei noi izgoniri, pentru că nu există altă ispășire pentru păcatul primordial decât prin Iisus Hristos. Voi toți nu înțelegeți lucrarea de răscumpărare în toată semnificația ei.... Și aceasta este ceea ce constituie marea voastră suferință spirituală.... Iar Eu vreau să ajut creațiile Mele vii să găsească drumul spre cruce cât timp sunt încă în viață pe Pământ, ceea ce asigură apoi o cu totul altă soartă pentru suflet.... Căci o

iertare a vinovăției păcatului înainte de moartea ființei umane este cel mai de dorit lucru din întreaga viață pământească.... Atunci poarta către împărăția luminii va fi deschisă sufletului, atunci el se va putea bucura de fericire din belșug. Dar omenirea nu știe nimic despre marea semnificație a actului de Mântuire, iar adversarul Meu se străduiește cu ardoare să o țină în mod constant în ignoranță.... Și chiar dacă oamenii cred că omul Iisus a mers pe Pământ și a dat oamenilor exemplul unei vieți cât se poate de perfecte și i-a chemat să îl urmeze, ei tot nu vor să creadă că o misiune spirituală înaltă a cauzat viața pământească a lui Iisus.... Ei nu vor să creadă că a fost o lucrare de cea mai mare milă, că Iisus a vrut să răscumpere și a răscumpărat o mare datorie prin răstignirea Sa, care nu putea fi achitată altfel decât printr-o lucrare de imensă iubire și suferință fizică excesivă.... și că, astfel, a fost acoperită marea prăpastie dintre împărăția luminii și împărăția întunericului. Pe această punte a putut păși acum fiecare persoană care crede în actul de mântuire al lui Iisus Hristos și care crede, de asemenea, în manifestarea Mea umană în El. Această manifestare umană este din nou un mister care poate fi înțeles doar de oamenii treziți spiritual, deoarece starea de păcat a oamenilor exclude orice înțelegere a acesteia, astfel încât omul trebuie mai întâi să se apropie afirmativ de actul de Mântuire al lui Isus, să ceară iertare pentru vina sa și apoi, în contact intim cu El, să fie instruit de spiritul din el însuși, care se poate exprima doar atunci când a avut loc iertarea păcatului primordial.... Atunci, manifestarea Mea umană în Iisus îi va fi de asemenea de înțeles, pentru că atunci poate fi introdus în tot adevărul și instruit de spiritul din el însuși cu privire la toate corelațiile spirituale.... Astfel, el poate obține din nou cunoașterea pe care a pierdut-o cândva prin răzvrătirea sa împotriva Mea. El va dobândi înțelegerea pentru toate aceste corelații doar prin spiritul său. Dar această cunoaștere poate fi totuși prezentată ființei umane, iar dacă este apoi informată în mod veridic despre Iisus Hristos, actul Său de mântuire și manifestarea Mea umană în El, atunci adevărul poate convinge și o persoană și o poate lăsa să urmeze aceeași cale, calea spre cruce.... Iar ceea ce auzise până atunci doar prin intermediul unui semen luminat îi va deveni tot mai ușor de înțeles. Iată de ce acord atât de multă importanță răspândirii adevărului pur, la urma urmei, vreau ca acest adevăr să ajungă și la acei oameni care nu sunt răi, dar încă necredincioși, care acum se simt abordați de adevăr și sunt atinși de puterea adevărului și astfel pot ajunge și ei la credință. Dacă voi, oamenii, ați ști cât de mult vă puteți îmbunătăți voi înșivă soarta odată cu intrarea în împărăția de dincolo, atunci când veți fi răscumparați de vina păcatului prin Iisus Hristos, atunci ați înțelege și de ce continui să subliniez această problemă, de ce continui să vă explic corelațiile spirituale și încerc să vă stimulez intelectul să reflecteze asupra ei, căci numai cea mai mică voință de a vă îndeplini scopul vieții pământești este deja suficientă pentru ca Eu să vă ghidez și să vă creez toate posibilitățile pentru a ajunge la cunoaștere.... Și tocmai această ultimă cunoaștere nu vă poate fi dată decât prin lucrarea spiritului Meu, căci oamenii, sub influența adversarului Meu, vor dori întotdeauna să nege tocmai cel mai important lucru: Răscumpărarea prin Iisus Hristos de toată vina.... Ei fac, cu siguranță, concesii prin admiterea existenței Sale și, de asemenea, Îl prezintă ca pe o ființă umană Care a atins cea mai înaltă perfecțiune în viața pământească. Dar ei nu vor să creadă că este vorba despre o cu totul altă problemă.... că este vorba despre faptul că fără El omenirea va rămâne veșnic separată de Mine, Dumnezeu și Creatorul ei, și nici nu vor să creadă că sufletele de dincolo nu vor putea niciodată să progreseze în dezvoltarea lor, ci vor zăcea pe Pământ atâta timp cât povara păcatului primordial le va împovăra. Astfel, ele duc o existență mizerabilă, jalnică, până când îl vor găsi dincolo pe Răscumpărătorul divin, până când vor urma eforturile ființelor de lumină și se vor lăsa ghidate fără împotrivire către El, Care le va ridica din abis și le va ierta vina păcatului de îndată ce I-o vor cere.... Așadar, mai întâi trebuie să existe credința că Iisus, prin lucrarea Sa de milă, prin moartea Sa pe cruce, i-a răscumpărat pe oameni din păcatul lor primordial. Abia atunci este întemeiată misiunea omului Iisus pe Pământ, dar nu numai în modul Său de viață.... care îi aparține de fapt, căci fără iubire nici o ființă umană nu poate deveni binecuvântată, iar învățătura iubirii a fost conținutul tuturor învățăturilor Sale către oamenii pe care voia să-i salveze din întunericul spiritului, din lanțurile prințului întunericului. Oamenii mergeau într-o ignoranță totală, nu se recunoșteau pe ei înșiși ca fiind creaturi ale unei Ființe suprem de perfecte, nu-și recunoșteau neajunsurile și nu-și iubeau decât ego-ul, iar iubirea de sine îi împingea spre păcătoșenie, spre păcate pe care ar fi putut într-adevăr să le ispășească în împărăția de dincolo, chiar dacă acest lucru ar fi însemnat vremuri nesfârșite de chinuri.... Dar nu aceste păcate au fost cauza coborârii Mele pe Pământ

în ființa umană Iisus.... ci a fost vorba despre marele păcat primordial al apostaziei anterioare față de Mine, pe care nici o ființă umană nu l-ar fi putut răscumpăra singură, chiar dacă ar fi petrecut veacuri întregi în mizerie.... Acest păcat a fost motivul pentru care Eu Însuși am coborât pe Pământ și am înfăptuit lucrarea de mântuire în omul Iisus.... Căci iubirea însăși a răscumpărat vina, iar iubirea era în omul Iisus.... Și iarăși și iarăși vă voi vesti acest lucru vouă, oamenilor, prin spiritul Meu, iarăși și iarăși voi încerca să vă explic cel mai mare mister, și voi trimite pe ucenicii Mei în vremurile de pe urmă să vestească oamenilor adevărul despre Iisus Hristos, Fiul lui Dumnezeu și Răscumpărătorul lumii, Care M-a adăpostit în Sine, iar El și cu Mine suntem și vom rămâne una pentru veșnicie....

Amin

Cunoaștere și putere prin cuvântul lui Dumnezeu

Semnificația cunoașterii....

B.D. Nr. 8034

6. noiembrie 1961

În repetate rânduri Mă voi adresa vouă, copiii Mei, pentru că știu că aveți nevoie de Cuvântul Meu, Încare trebuie să vă furnizeze putere pentru calea vieții voastre pământești. Ar trebui să știți întotdeauna că Eu sunt prezent pentru voi dacă numai unul dintre gândurile voastre Mă atinge, dacă doriți să vă uniți cu Mine. Iar când Eu sunt prezent la voi, puterea Mea trebuie să se reverse și în voi. Sufletul vostru are nevoie de această forță pentru a se maturiza și, prin urmare, trebuie să progresați mereu dacă Mă lăsați să vă vorbesc.... Lumina din voi, care strălucește prin voi, trebuie să devină mereu mai strălucitoare, iar acest lucru înseamnă, de asemenea, o cunoaștere din ce în ce mai profundă, înseamnă o cunoaștere din ce în ce mai mare, înseamnă claritate în gândire și o voință corect orientată. Adresarea Mea vă garantează acest lucru, deoarece forța care vă curge de la Mine trebuie să fie eficientă și astfel să mărturisească despre ea însăși printr-o înțelepciune crescândă. Și voi toți oamenii ar trebui să doriți lumina, ar trebui să încercați să scăpați de întunericul spiritului și să doriți o cunoaștere spirituală sporită. Căci în ce stare de ignoranță intrați în viața pământească?... Și dacă și intelectul vostru începe să devină activ.... puteți pătrunde cu el în teritoriul spiritual? Întunericul dens rămâne în voi și toate conceptele spirituale sunt nerezolvate și neclare pentru voi atâta timp cât nu simțiți dorința de a primi lămuriri despre ele. Și atâta timp cât scopul vieții voastre pământești vă este necunoscut, sunteți morți în spirit, chiar dacă trăiți viața pământească. Și puteți fi mulțumiți dacă nu aveți nici un fel de cunoștințe despre motivul și scopul vieții voastre pământești? Este suficientă pentru voi existența voastră fără lumină pe acest Pământ, cu scopuri doar pământești? Această stare de lipsă de lumină nu este o stare fericită și ar trebui să o recunoașteți ca fiind deficitară și să vă străduiți să primiți lumină interioară, pentru că numai atunci starea deficitară se va schimba și veți simți fericirea interioară atunci când vi se va face accesibilă cunoașterea care vă va ilumina cu privire la scopul vieții voastre pământești. Și ar trebui să tânjiți după o astfel de lumină și, prin urmare, să acordați atenție și discursurilor Mele care ajung la voi prin intermediul mesagerilor Mei, dacă nu sunteți încă capabili să Mă auziți voi înșivă în mod direct. Ar trebui să căutați să vă extindeți cunoștințele spirituale, căci aceste cunoștințe sunt lumina care vă lipsește la începutul întrupării voastre, dar care poate fi aprinsă și apoi să strălucească puternic în inima voastră.... Căci lumina este emisă de spiritul Meu, mica scânteie de iubire care se odihnește în voi ca parte a Mea și care trebuie astfel aprinsă de voi înșivă prin iubire.... În mod irefutabil, prin urmare, iubirea trebuie să vă câștige acum înțelepciunea.... În mod irefutabil, ca urmare a unei vieți de iubire, o cunoaștere profundă trebuie să vă fie accesibilă, căci "focul iubirii" radiază "lumina înțelepciunii".... Starea voastră spirituală trebuie să devină mai luminoasă, întunericul spiritual trebuie să dispară, trebuie să puteți recunoaște toate corelațiile, trebuie să învățați să Mă înțelegeți pe Mine Însumi, domnia și activitatea Mea, și trebuie să puteți da voi înșivă iluminarea, pentru că acum Eu Însumi pot fi activ în voi, astfel că atunci veți gândi, acționa și vorbi numai conform voinței Mele.... Gradul de cunoaștere este decisiv pentru gradul de maturitate a sufletului, căci Eu nu vorbesc despre o cunoaștere moartă, care vă este transferată școlastic, ci vorbesc despre cunoașterea vie, care numai prin "cunoaștere" trebuie înțeleasă. Vorbesc despre "înțelepciunea de la Dumnezeu", care nu poate fi dobândită altfel decât prin iubire, care nu poate ajunge pe Pământ decât prin "lucrarea spiritului" și care este primită de o inimă care lasă să pătrundă în ea o lumină strălucitoare pentru că este plină de iubire.... Numai iubirea o dăruiește și numai iubirea o primește.... În timp ce aceeași cunoaștere rămâne o cunoaștere moartă pentru cel care este încă lipsit de iubire. Și voi toți ar trebui să vă străduiți ca lumina cunoașterii să strălucească în voi, pentru că numai atunci vă veți apropia din nou de starea de cea mai strălucitoare lumină, care v-a făcut fericiți la început și la care trebuie să ajungeți cu toții pentru a fi fericiți....

Testarea puterii cuvântului divin în adversitate....

B.D. Nr. 5466

20. august 1952

Ar trebui să testați cu toții puterea Cuvântului Meu dacă sunteți în primejdie, dacă vă asupresc grijile spirituale sau pământești. Cuvântul Meu va fi întotdeauna ajutorul potrivit pentru voi, vă va transmite mângâiere și putere, vă va înălța, va fi un sfătuitor pe care vă puteți baza cu adevărat, căci Eu Însumi sunt cu voi în Cuvânt și nu vă voi lăsa niciodată fără ajutor, fără sfat și fără putere. Cuvântul Meu vă va arăta, de asemenea, calea pe care trebuie să o urmați pentru a vă elibera de griji, prin Cuvântul Meu vă voi spune, de asemenea, când și unde acționați greșit și cum vă puteți întoarce pe calea cea bună dacă ați părăsit-o. Cuvântul Meu este întotdeauna legătura dintre noi, și astfel, dacă acceptați Cuvântul Meu, Mă atrageți la voi, și atunci Îmi veți prezenta și preocupările voastre sufletești, Eu pot pătrunde în lumea voastră de gânduri pentru că Mă lăsați să fiu prezent în voi de îndată ce ascultați Cuvântul Meu în dorința voastră pentru Mine. Testați dacă sunteți împovărați de preocupări de orice fel.... Refugiați-vă în Cuvântul Meu și povara va cădea de pe voi, inima voastră va deveni ușoară și liberă dacă doriți cu sinceritate ca Eu Însumi să vă vorbesc. Puterea Cuvântului Meu este suficient de puternică pentru a îndepărta poverile care vă apasă. Cuvântul Meu este adresarea Mea către voi care vă va atinge cu adevărat astfel încât veți fi eliberați de toate grijile și neliniștile, trebuie doar să-l lăsați să aibă efect asupra voastră, trebuie să Mă lăsați să vă vorbesc, pentru că aș vrea să vă ofer în orice moment mângâiere și putere, dar nu pot face acest lucru decât dacă sunt abordat activ pentru aceasta. Dar oricine se refugiază în Cuvântul Meu în adversitatea trupului și a sufletului mărturisește credința în iubirea Mea și în puterea Mea de a-l putea ajuta, și va fi și el ajutat. Lăsați-Mă să vă vorbesc din nou și din nou în Cuvânt, pentru ca acum să vă pot influența cu harul Meu și cu puterea Mea.

Legătura pe care o încheiați cu Mine în dorința de a Mă auzi pe Mine Însumi în Cuvânt vă va permite, de asemenea, să înțelegeți tot ceea ce vreau să vă spun, vă veți recunoaște greșelile, veți recunoaște cauza grijilor voastre, iar voința Mea vă va deveni evidentă în ceea ce privește modul în care vă puteți aborda greșelile și slăbiciunile.... Vă voi ajuta cu vorba și cu fapta să vă stăpâniți grijile, căci tot răul se va abate asupra voastră, numai ca să vă refugiați în Mine și să apelați la ajutorul Meu și să Mă ascultați când vă vorbesc.... Eu Însumi sunt cu voi în Cuvânt și, de aceea, Cuvântul Meu vă va umple de putere de îndată ce veți avea nevoie de ea....

Amin

Efectul de putere al Cuvântului.... Stăpân peste materie....

B.D. Nr. 6775

4. martie 1957

Când vi se va deschide izvorul harului de Sus, atunci veți avea și voi puterea la dispoziție pentru a putea acoperi cu succes viața pământească, căci atunci captivitatea pe care v-ați impus-o prin respingerea forței Mele de iubire va fi fost deja frântă.... Voi o acceptați acum în deplină conștiință, astfel că starea voastră de slăbiciune trebuie acum să fie și ea remediată în măsura în care nu mai sunteți sub puterea adversarului Meu, astfel că el nu vă mai poate împiedica pe drumul spre înalt.... Căci acum sunteți voi înșivă suficient de puternici pentru a-l respinge atunci când el vrea să vă asuprească. Iar el nu vă poate hărțui decât atunci când eforturile voastre de a vă îndrepta spre înalt se diminuează, dar atâta timp cât primiți hrană din mâna Mea, gândurile și aspirațiile voastre vor fi mereu îndreptate spre înalt, altfel fluxul de Sus ar usca. Cu toate acestea, adversarul Meu va dori să vă ispitească din nou și din nou, pentru că este o urâciune pentru el când activitatea sa este expusă și când își pierde adeptii. Dar aceste ispite vor fi întotdeauna periculoase pentru voi doar dacă sunteți încă atașați de lume, pentru că el vă poate influența doar prin intermediul lumii. Prin urmare, oricine iubește lumea este, de asemenea, în pericol de a ceda ispitelor sale.... oricine care le-a depășit nu mai poate fi atras de lume. Dar de îndată ce spiritul Meu se poate revărsa în inima unei persoane, lumea și-a pierdut deja atracția pentru acea persoană, chiar dacă ea se află în mijlocul lumii și trebuie să se

afirme și în ea atâta timp cât trăiește pe Pământ. Dar există o diferență între o persoană care Mă uită pe Mine mai presus de lume, adică lumea și bunurile ei sunt pentru ea "Dumnezeu său", și o persoană care o vede doar ca pe ultima stație de încercare ale cărei bunuri nu le mai prețuiește foarte mult și, prin urmare, nu-și atașează inima de aceste bunuri..... Fiecare persoană care se străduiește să se înalțe ar trebui să-și aprofundeze tot mai mult interiorul său și, dacă primește putere de Sus prin Cuvântul Meu, nimic nu-l va reține din contemplarea interioară, căci acesta este efectul puterii Cuvântului Meu, că îl împinge în mod constant mai aproape de Mine pe cel care se cufundă în Cuvântul Meu. Dar, atâta timp cât trăiește pe Pământ, el va fi, de asemenea, în luptă permanentă cu tot ceea ce îl înconjoară.... Și de îndată ce își va subordona totul, de îndată ce el însuși va fi stăpân pe materie, de îndată ce nu o va lăsa să pună stăpânire pe el, va ieși și el victorios din această luptă. Dar el nu poate fugi de lume, ci o va învinge.... prin faptul că nu se va face dependent de bunurile ei, prin faptul că va putea renunța la fel de ușor.... și trebuie să se lipsească întotdeauna de ea atunci când există pericolul de a deveni plat spiritual.... Căci atunci ispitorul este la lucru și atunci trebuie să fiți atenți. Iar Eu știu cu adevărat cum să vin în ajutorul celor care se străduiesc cu seriozitate să Mă atingă și nu-i voi lăsa să cadă în mâinile adversarului Meu. Tot ceea ce servește refacerii sufletului, acesta va primi, iar boala și suferința îi servesc uneori și în acest scop, căci un corp sănătos nu este întotdeauna lipsit de poftă, iar boala poate ajuta totuși la îndepărtarea impulsurilor impure..... Cu toate acestea, nu orice boală trebuie privită ca o astfel de măsură din partea Mea.... Ea poate servi, de asemenea, pentru a glorifica dragostea și puterea Mea. Pentru că voi, oamenii, nu-Mi cunoașteți planurile, nu știți că vreau să-i ajut pe oameni să atingă din nou o credință vie. Dar ar trebui să știți că vă puteți trage dintr-o sursă de putere care înseamnă mult mai mult decât un corp sănătos. Și atâta timp cât dragostea Tatălui vă deschide această fântână, ar trebui să luați totul asupra voastră cu răbdare și să fiți siguri că veți scăpa de un alt pericol care amenință nenumărați oameni care se bucură de cea mai bună sănătate fizică.... Și din această sursă vi se va permite să vă luați mereu putere și să vă dați seama, de asemenea, că iubirea Mea se aplică în orice moment.... că înțelepciunea și iubirea Mea dirijează și ghidează totul așa cum este bine pentru mântuirea sufletului vostru.... Și ar trebui să vă încredeți în această înțelepciune și iubire a Mea și să vă predați complet Mie.... Atunci orice grijă va cădea de la voi, veți primi totul din mâna Mea, pentru că știți că sunteți îngrijiți de dragostea Mea....

Amin

Efectul binecuvântat al Cuvântului divin....

B.D. Nr. 7026

27. ianuarie 1958

Acesta este cel mai mare beneficiu al omului, ca sufletul său să primească hrană spirituală, pentru că numai așa se poate maturiza pe Pământ, numai așa se va împlini scopul vieții sale pământești. Prin urmare, tot ceea ce contribuie la a-l face pe om receptiv la Cuvântul lui Dumnezeu corespunde și voinței lui Dumnezeu.... și tot ceea ce contribuie la aprofundarea legăturii cu Dumnezeu va aduce întotdeauna și sufletului bunuri spirituale, căci această hrană a sufletului nu poate fi împărtășită acestuia decât într-o legătură directă cu Dumnezeu. Aceasta este ceea ce oamenii nu pot înțelege încă, că Dumnezeu îi poate hrăni cu pâinea cerului numai dacă vin de bunăvoie cu foame și sete la El, Care le-a promis mâncare și băutură. Dar "a veni la El" nu înseamnă a merge la locurile de cult, nu înseamnă acțiuni recunoscute în exterior sau cuvinte frumoase..... Înseamnă doar legătura interioară, profundă, cu Dumnezeu, care este ca și cum ai deschide inima pentru a primi fluxul Său de iubire-putere, pentru a primi Cuvântul Său, pâinea cerului din mâna Sa. Căci Cuvântul Său este trup și sânge, este hrana potrivită pentru suflet, este emanația Sa directă de iubire în inima unei persoane, pe care sufletul o simte ca pe o hrană potrivită și ca pe o băutură potrivită. Ființa umană trebuie mai întâi să fie informată despre voia lui Dumnezeu prin Cuvântul lui Dumnezeu.... Și tot prin Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să i se dea puterea de a împlini voința Sa. Dar împlinirea voinței Sale aduce sufletului progresul spiritual, motiv pentru care Cuvântul lui Dumnezeu trebuie neapărat transmis ființei umane pentru ca aceasta să devină fericită. Cu toate acestea, "transmiterea Cuvântului divin" nu trebuie înțeleasă ca orice predică care poate într-adevăr să atingă urechea ființei umane, dar care lasă cuvintele să cadă în gol dacă ființa umană nu a intrat mai întâi într-o legătură interioară cu Dumnezeu,

astfel încât să audă predica ca pe o adresare directă din partea lui Dumnezeu și astfel să nu rămână fără efect asupra sa. Căci Cuvântul nu poate fi decât niște litere vorbite cărora le lipsește orice semnificație spirituală sau, de asemenea, este înțeles doar ca un cuvânt vorbit, dar nu conform semnificației sale spirituale. Iar acest sens spiritual este făcut accesibil ființei umane doar de Dumnezeu Însuși, motiv pentru care legătura cu El este indispensabilă. Numai atunci Cuvântul are un efect de împrăștiere pentru suflet, de hrană de care are nevoie pentru a se zidi, care îi dă puterea de a se dezvolta în sus. Iar pentru a stabili legătura cu Dumnezeu, este din nou necesară voința proprie, căci o legătură intimă cu Dumnezeu nu poate fi stabilită niciodată cu supunere sau ca o formă.... O adevărată seriozitate trebuie să anime persoana care urmează să fie binecuvântată prin primirea sau ascultarea Cuvântului divin. Iar această seriozitate adevărată poate umple o persoană la orice oră și în orice loc, ea poate oricând și pretutindeni să se unească intim cu Dumnezeu și să aștepte influxul Cuvântului Său, căci chiar și un gând devotat la El îi va asigura un flux de putere, un dar care îi va fi distribuit de la masa Domnului.... Și cu cât ființa umană stă mai mult timp cu gândul la Dumnezeu și Tatăl său, cu atât gândurile sale vor fi mai pline de iubire, iar Dumnezeu îi va vorbi mental și îi va împărtăși ceea ce sufletul său are nevoie. A putea primi Cuvântul lui Dumnezeu este cel mai mare beneficiu pe care o persoană îl poate obține în viața pământească și nu trebuie să se încheie niciodată, deoarece Dumnezeu vorbește în mod constant cu cei care doresc să-L audă și care, prin urmare, ascultă sau citesc Cuvântul Său în contact sincer cu El sau se lasă să fie abordați mental de El..... Iar sufletele lor se vor maturiza, căci vor primi hrană din belșug, li se va oferi în mod constant mâncare și băutură, vor fi în permanență reîmprăștiți și întăriți la masa Domnului, așa cum El Însuși a promis prin cuvintele: "Luați și mâncați, luați și beți.... faceți aceasta în amintirea Mea..."

Amin

Renașterea spirituală

Renașterea spirituală....

B.D. Nr. 4893

9. mai 1950

Vreau să-i ajut pe toți cei de bunăvoință. Pentru că numai cu renașterea spirituală începe viața veșnică, starea de libertate și putere, starea de fericire. Ceea ce este încă învăluit de materie, ceea ce încă lăncezește în legăturile ei, este lipsit de libertate și slab și își irosește din nou toată vitalitatea doar pentru creșterea materiei. Dar sufletul care se desprinde de ea începe să devină liber și să alunece într-o altă sferă, chiar dacă încă locuiește pe Pământ. Sufletul își recunoaște adevăratul destin și stabilește o relație diferită cu Mine, Tatăl său și Creatorul veșniciei, o relație care corespunde mai mult relației inițiale, chiar dacă încă într-o formă primitivă. El se îndepărtează de o împărăție pentru a se îndrepta spre cealaltă împărăție, el pășește într-o lume care până atunci îi era străină.... renaște.... Iar această renaștere are loc, în mod evident, atunci când lupta spirituală ia locul luptei pământești, când lumea cu cerințele ei nu mai este pe primul loc, ci este luată în seamă doar în măsura în care este nevoie de conservarea trupului pământesc. Renașterea spirituală este rezultatul unirii mentale intime cu Mine printr-o rugăciune corectă sau printr-o activitate iubitoare.... Eu Însumi voi fi îndemnat să Mă apropiu de un astfel de suflet în momentul în care Mă caută, când se străduiește să se apropie de Mine. Pentru că atunci voința sa Îmi este destinată Mie, atunci scopul vieții pământești a fost deja împlinit, a avut loc o schimbare de voință care are ca rezultat și o schimbare de natură, o aliniere la natura Mea fundamentală, care este iubirea în sine. Sufletul a pășit în viața spirituală și acum își începe ascensiunea spirituală, care va fi cu siguranță realizată odată ce Mi-a apucat mâna și se va lăsa atras de Mine. Pentru a obține renașterea spirituală, sufletul trebuie mai întâi să-și fi îngropat dorința pământească, să nu mai fie legat de vechiul său înveliș, de dorințele care vizează bunăstarea trupului; trebuie să poată renunța fără ezitare la ceea ce îi oferă lumea, deoarece nu poate fi în același timp în lumea pământească și în cea spirituală, ci intrarea în lumea spirituală are loc numai după ce a depășit complet lumea pământească. Căci viața sufletului, nu cea a trupului, este cea care trebuie să înceapă din nou. Cu siguranță, trupul poate fi încă pe Pământ, dar acum trebuie să se supună voinței sufletului, adică este determinat de acesta pentru continuarea vieții pământești. Vreau să-i ajut pe toți cei care sunt de bunăvoință să renască spiritual.... Iar ajutorul Meu se aplică în primul rând ființei umane, în așa fel încât o ajut să se elibereze de materie, ceea ce, deși înseamnă adesea o intervenție dureroasă din partea Mea, va servi totuși întotdeauna doar la salvarea sufletului, pentru ca acesta să învețe să învingă materia, pentru ca el să caute o viață nouă, o viață cu bunuri nepieritoare, pentru ca el să tindă spre împărăția care este adevărata sa casă, unde este liber de orice robie și plin de lumină și putere, unde poate fi fericit pentru totdeauna....

Amin

Renașterea.... Viața pământească zadarnică....

B.D. Nr. 6117

23. noiembrie 1954

Zadarnic este modul vostru de viață pământească dacă nu aduce sufletului vostru un progres spiritual.... dacă nu reușiți în acest timp să vibrați în sfere spirituale, să rupeți legătura prea stânsă cu Pământul.... cu bunurile materiale.... dacă nu obțineți renașterea spirituală pe Pământ. Sufletul vostru va ieși dintr-o închisoare întunecată într-o viață plină de lumină, se va elibera de orice îngrădire materială, căci el este un spirit și se simte în largul său în împărăția spirituală doar atunci când este liber de orice îngrădire. Trupul pământesc este o cătușă pentru suflet, iar dorințele sale sunt întotdeauna de natură materială.... Dacă se lasă determinat de acesta, atunci va rămâne în robie, va rămâne cu mintea pământească și orice dorință spirituală va fi sufocată în el. El trebuie să se elibereze

de dorințele trupesti, nu poate acorda trupului ceea ce dorește, căci el este purtătorul voinței și se determină singur.... Dacă reușește să învingă trupul sau chiar să îl facă să încline spre propriile dorințe sau spre "mai binele" pe care l-a recunoscut, atunci va găsi un sprijin extraordinar din partea spiritului din el, care îl va împinge din ce în ce mai mult spre împărăția spirituală, care îi va oferi comorile împărăției spirituale și i le va prezenta ca fiind numai de dorit.... De îndată ce sufletul se arată accesibil învățăturilor spirituale, soarta sa în veșnicie este deja decisă, ascensiunea sa este asigurată, iar calea vieții sale pământești i-a adus succesul pentru veșnicie.... Dar lupta sufletului în prealabil este dificilă atunci când trupul îl afectează în toate felurile, când este prea slab pentru a-i rezista, când trupul își păstrează supremația și întunecă sufletul astfel încât acesta i se predă acum fără voia lui.... De îndată ce voi, oamenii, vă lăsați ispitiți de lume, de îndată ce încercați să obțineți totul de la ea, de îndată ce alungați toate gândurile spirituale dacă ele apar în voi, sunteți în mare pericol, căci nu vă recunoașteți scopul vieții pământești, vă străduiți să atingeți cu totul alte scopuri decât cele pentru care trăiți pe Pământ.... Viața voastră pământească se va sfârși în curând, iar tot ceea ce ați dobândit în bunuri materiale pământești va trebui să lăsați în urmă în ceasul morții.... Și veți fi nefericiți dacă nu veți intra în împărăția de dincolo în posesia bunurilor spirituale.... Nu lăsați ca viața voastră pământească să fie una leneșă, încercați să vă eliberați de tot ceea ce aduce beneficii doar trupului, dar nu este avantajos pentru suflet. Și străduiți-vă să ajungeți la împărăția care este adevărata voastră casă și în care veți intra din nou în mod inevitabil atunci când vă va veni sfârșitul fizic.... care nu poate fi decât foarte diferit în funcție de natura sufletului vostru.... Prin urmare, schimbați-vă, creați și lucrați pentru împărăția spirituală atâta timp cât v-a mai rămas din viața pământească.... pentru că remușcărilor voastre vor fi mari când va fi prea târziu....

Amin

Renaștere spirituală....

B.D. Nr. 6314

17. iulie 1955

Momentul de cotitură în viața voastră este ceasul în care pășiți pe calea spirituală, ceasul în care gândurile voastre se aventurează pe un tărâm care trebuie căutat în afara celui pământesc.... ceasul în care deveniți conștienți de rezultat, realizând astfel că o ființă superioară v-a creat, de Care depindeți acum, atât în trup cât și în suflet.... Acest ceas poate fi începutul unei ascensiuni rapide, de îndată ce, de atunci încolo, vă preocupați mai mult de astfel de gânduri decât de cele pământești; dar poate dura, de asemenea, mult timp până când vă veți detașa de lume, astfel încât gândurile voastre pot rătăci în mod repetat înapoi în lumea pământească, și atunci va fi nevoie de o luptă până când, în cele din urmă, veți continua neclintit pe calea pe care ați recunoscut-o ca fiind singura corectă. Dacă o veți găsi măcar o dată în timpul vieții voastre pe Pământ.... Dacă ființa umană are o viață pământească pe Pământ care o satisface pe deplin, atunci cu greu va urma această cale, în schimb se va intoxica din nou și din nou, iar simțurile sale fiind extrem de bine înrădăcinate în pământ, cu greu se poate desprinde și trebuie să fie îndemnată de lovituri ale sorții să gândească altfel.... Ceea ce o împiedică să găsească calea cea bună trebuie să îi fie îndepărtat.... Iar acest lucru arată că nu ar fi o binecuvântare pentru dezvoltarea ființei umane dacă i s-ar acorda o viață pământească ușoară și frumoasă, deoarece într-o astfel de viață ar dura mult mai mult dacă ar exista vreo perspectivă de schimbare a voinței ființei umane. Și totuși, tristețea și suferința nu trebuie să fie neapărat tovarășii vieții, căci este posibil ca ființa umană să dezvolte iubirea față de aproapele său în orice situație de viață, iar această iubire este cea care, cu siguranță, conduce și pe calea renașterii spirituale.... Iubirea este cea care va îndrepta întotdeauna gândurile spre Iubirea eternă Însăși, Care apoi, în mod inevitabil, pune stăpânire pe fiecare ființă umană și o atrage pe calea cea bună.... Cât de frumos ați putea, așadar, voi, oamenii, să trăiți cu toții pe Pământ și să vă bucurați și de această viață, dacă ați dori să vă modelați ființa în iubire.... Atunci nu ar fi cu adevărat necesar să vă lăsați purtați prin greutate și suferințe, atunci gândurile voastre ar fi foarte des în aceste sfere, deși viața pământească v-ar oferi și ceea ce vă face fericiți.... Scopul vieții voastre pământești este transformarea în iubire, transformarea iubirii de sine care sălășluiește în voi în iubire altruistă față de aproapele.... Ceea ce faceți acum în mod voluntar, din voi înșivă, nu trebuie să fie realizat mai întâi prin mijloace care vă sunt dureroase.... Nu ar fi nevoie să

suferiți dacă ați aprinde iubirea în voi înșivă și ați lăsa-o să se aprindă în cele mai strălucitoare flăcări.... Pentru că atunci scopul vieții pământești ar fi fost atins, că ați fi luat calea care duce în sus, atunci gândurile voastre vor trece mult mai des în acea împărăție, chiar dacă aveți sarcini de îndeplinit pe Pământ sau sunteți plasați într-o sferă a datoriei care vă solicită mult.... Veți face dreptate amândurora, dar în curând sufletul vostru se va simți mai în largul său în sferele în care îl împinge spiritul său decât acolo unde trupul trebuie încă să rămână.... Cu toate acestea, adversitatea și suferința pot fi străine ființei umane, pentru că atunci va trăi în conformitate cu voia lui Dumnezeu și fără ele, iar binecuvântarea lui Dumnezeu îi este asigurată atât pe plan pământesc, cât și spiritual.... Căci El a promis oamenilor că va avea grijă părintească de copiii Săi.... și iubirea față de Dumnezeu și față de aproapele dovedește filiația divină.... ea duce la unirea deplină cu El și la fericirea veșnică....

Amin

Voința determină soarta în eternitate

Starea plină de lumină sau starea de lipsă de lumină și neputincioasă în lumea de dincolo....

B.D. Nr. 2070
14. septembrie 1941

Plecarea ființei umane de pe Pământ este un proces atât de semnificativ, deoarece toate puterile trupești se desprind de el pentru a fi înlocuite cu puteri spirituale, or... acolo unde acest lucru nu este posibil din cauza lipsei de maturitate a sufletului, înseamnă o stare de neputință pentru suflet. Atât fluxul de putere spirituală, cât și pierderea ei sunt perceptibile pentru suflet, căci el simte, ca și în viața pământească, lipsa și abundența a ceea ce curge acum spre el ca agonie sau ca fericire. El se simte transferat într-o stare care este cu siguranță lipsită de orice greutate corporală, dar senzațiile sale determină gradul de bunăstare. După o scurtă odihnă, sufletul fie va fi activ, fie va rămâne într-o inactivitate chinuitoare și nu se va putea elibera de ea. Sufletul nerăscumpărat este lipsit de putere, iar conștientizarea acestui lucru este de nedescris, opresivă. Este ca și cum ar fi legat, se află într-o poziție în care nu se simte bine și nu se poate elibera din ea. Are o dorință pentru lucrurile pământești, iar dorința rămâne neîmplinită. El se află într-o regiune sumbră și lipsită de bucurie și ar vrea să scape de ea, dar aceasta îl reține ca prin lanțuri la locul de ședere. Întreaga lui stare este de disconfort, pentru că nu este lipsit de capacitatea de a simți, deoarece nu poate vedea decât cu ochii spirituali, dar aceștia sunt încă foarte slabi, încât nu poate vedea nimic, astfel că se află într-o regiune complet lipsită de lumină. Iar starea de neputință este extrem de chinuitoare pentru el, deoarece știe încă despre starea de pe Pământ și astfel știe că a mers înapoi. Iar acum depinde de modul în care recunoașterea situației sale îi afectează voința, pe care, de asemenea, o posedă încă neschimbată. Situația lui este atât de sumbră încât este obligat să se gândească la ea; acum poate fie să lase totul să treacă cu apatie, deși starea nu îl mulțumește.... Lipsa de putere poate fi atât de mare încât voința sa este de asemenea inactivă, încât nu începe nimic pentru a schimba starea, adică nu își adună voința de a schimba această stare. Atunci va rămâne mereu în aceeași situație, până când sufletul nu mai poate suporta chinul și tânjește după alte împrejurimi. Dar își poate aminti, de asemenea, cu amărăciune și ură de cel care a impus această stare sufletului. Poate să se certe cu soarta sa și să lase toate impulsurile rele să pătrundă în gând și în voință. Atunci el însuși își agravează condiția și devine tot mai lipsit de lumină și tot mai legat. Căci acum este hărțuit de forțele infernului, care caută să-l cucerească complet. Pe de altă parte, însă, ființe din împărăția luminii, deși voalate, vin și ele spre el și încearcă să-l convingă să devină el însuși activ pentru a-și schimba starea întunecată într-una mai plină de lumină. Și din nou voința este decisivă, la care îndemn sufletul cedează. Un gând de dor în sus îi aduce deja o ușurare și poate fi începutul drumului spre înalt. Numai voința este decisivă și ea singură va aduce sufletului fie agonii adâncite, fie izbăvire și, în același timp, va iniția furnizarea de putere.... Ființa neputincioasă trebuie doar să dorească ca forța să curgă spre ea, atunci și aceasta îi va fi transmisă.... Dar atâta timp cât voința este inactivă și nu se străduiește să o obțină, nu se va produce nicio schimbare a situației sale în sens favorabil. Numai aportul de forță este decisiv pentru starea de fericire a sufletului în lumea de dincolo. Un suflet care primește imediat putere la intrarea în împărăția spirituală este o creatură fericită. El nu poate să nu fie activ, deoarece aportul de forță îi sporește îndemnul de a fi activ. El se simte atât de fericit încât nu vrea și nu poate purta singur fericirea, încât are nevoie de comunicare și ar dori să ofere forța sa sufletelor nefericite, deoarece sentimentul său este plin de cea mai profundă compasiune pentru sufletele încă imature care trebuie să moară de foame. Și el se află în mijlocul luminii, iar acest lucru îl lasă să recunoască și el... atât deliciile fericirii, cât și suferința ființelor neîmpăcate. El vrea acum să transmită lumina în împărăția întunericului, vrea să ajute sufletele care au nevoie, iar acum își începe activitatea căutând să aibă acces la sufletele nefericite și încercând mental să le influențeze să se smulgă din letargia lor și să se străduiască, adică, ca el, să le ajute pe cele care se află încă mai adânc în noaptea spirituală.... Dacă reușește acest lucru, atunci a aprins dragostea în

sufletele imature și atunci începe munca asupra lor însele. Dorința de a ajuta este singura posibilitate de a le îmbunătăți situația, iar odată ce voința a devenit activă în această direcție, atunci pentru suflet nu mai există decât o singură ascensiune, căci el primește putere în aceeași măsură în care are nevoie de așa ceva pentru a ajuta alte suflete nefericite. Iubirea este singura putere răscumpărătoare. Fără iubire nu există nici o cale de ieșire din starea de neputință; dar acolo unde iubirea pătrunde odată, starea chinuitoare și lipsită de lumină va fi curând depășită, împrejurimile vor deveni din ce în ce mai luminoase și mai clare pentru suflet, dorința de lumină va deveni mai puternică și, în consecință, va curge și puterea care declanșează în suflet starea de beatitudine și este din nou impulsul pentru cea mai înaltă activitate.... către activitatea răscumpărătoare în lumea de dincolo....

Amin

Voința umană determină soarta în lumea de dincolo....

B.D. Nr. 5585

24. ianuarie 1953

Puteți să vă scufundați în abis, dar și să vă înălțați incomensurabil și să vă bucurați de fericire abundentă. Și amândouă depind de voi, să trăiți în cel mai cumplit chin sau în beatitudine veșnică.... Eu nu vă hotărâsc soarta, starea voastră în împărăția spirituală, voi vi le creați singuri, în deplină libertate de voință.... Voi nu știți despre asta.... puteți foarte bine să vă opuneți și astfel să încercați să vă îndepărtați responsabilitatea.... Dar de ce nu știți nimic? Pentru că respingeți orice explicație în acest sens, pentru că respingeți ca nedemn de încredere tot ceea ce ar putea să vă amintească de soarta voastră viitoare, pentru că nu vreți să știți nimic.... Și va trebui să răspundeți și pentru că nu-i ascultați pe cei care vor să vă transmită cunoașterea; va trebui să răspundeți pentru propriile gânduri, căci ele sunt stimulate în mod constant de ființele spirituale, astfel încât veți fi deja informați mental și nu trebuie să acționați greșit, astfel încât ați putea dobândi viața veșnică chiar și fără o instruire directă din partea voastră.... Puteți trăi veșnic pentru că voința voastră poate fi la fel de bine direcționată corect, pentru că nu puteți fi forțați în nicio direcție și pentru că v-am dat intelectul, astfel încât sunteți de asemenea capabili să gândiți și trebuie doar să folosiți acest dar. Păcatul și răutatea sunt la fel de puțin constrânse ca și munca iubirii.... Voi singuri decideți ce vreți să faceți și ce nu vreți să faceți.... Prin urmare, doar voi singuri vă determinați și soarta în eternitate. Înclinația descendentă este încă foarte puternică în voi, dar harurile de Sus vă pot da echilibrul astfel încât să nu fie nevoie să cădeți, ci să vă puteți menține pe voi înșivă și, de asemenea, să progresați încet în sus.... Și nicio ființă umană nu va fi privată de harul Meu. Și așa cum adversarul Meu caută să vă tragă în jos, în prăpastie, forțele de Sus sunt și ele gata să vă ajute să vă ridicați, iar iubirea Mea nu vă va abandona, iubirea Mea nu va renunța la a vă atrage la Sine, și astfel, doar voi trebuie să decideți cui acordați putere asupra voastră, și nimeni nu poate lua această decizie în locul vostru. Dar sunteți, de asemenea, conștienți de consecințele deciziei voastre? Atâta timp cât respingeți orice gând de acest fel, treceți nepăsători peste această consecință, dar ea este extrem de gravă, iar voi, oamenii, ar trebui să aveți în vedere acest lucru. Nu puteți evita responsabilitatea, într-o zi va trebui să dați socoteală de gândurile și intențiile voastre și veți regreta amarnic că ați respins cu nepăsare orice iluminare, căci fiecare om trebuie să accepte irevocabil soarta pe care i-a adus-o viața sa pe Pământ, fiecare om va fi judecat după faptele sale și după voința sa.....

Amin

Fericire sau o nouă izgonire a liberului arbitru....

B.D. Nr. 6598

18. iulie 1956

Oricare ar fi aspirațiile voastre pe Pământ, ele se vor împlini.... Pentru că veți fi considerați în întregime în conformitate cu dorința voastră atunci când viața voastră pământească se va încheia. Dacă dorința voastră a fost pentru bunuri spirituale, împărăția spirituală vi le va oferi din belșug, dacă dorința voastră a fost pentru bunuri pământești, atunci și Pământul vă va primi din nou.... materia la care ați aspirat va redeveni învelișul vostru, așa cum a fost înainte de timpuri imemorabile.... Dar voi v-ați creat întotdeauna soarta care va fi a voastră după plecarea voastră....

Dar dacă vi se acordă harul de a fi chemați înainte de sfârșitul acestui Pământ, atunci vi se va acorda încă o scurtă perioadă de timp în care încă vă puteți lepăda de dorințele pământești, în care vi se vor oferi încă o dată bunuri spirituale pe care atunci trebuie doar să le apucați pentru a putea intra în posesia lor pentru mântuirea voastră. Dar, din nou, este voința ta liberă dacă vă folosiți de aceste ultime binecuvântări sau le lăsați să treacă pe lângă voi pentru a fi din nou încorporați irevocabil în creațiile pământești, pentru că nu ați vrea să fie altfel.

Dar nu puteți fi fericiți decât în posesia unor bunuri spirituale.... Acesta este îndemnul și avertismentul Meu constant, care se aplică tuturor oamenilor, atâta timp cât ei sunt încă în posesia bunurilor spirituale pe Pământ.... Și voi toți va trebui să suportați consecințele vieții voastre pământești, pentru că aceasta este legea ordinii eterne pe care nici măcar dragostea Mea nu o poate răsturna și nu pot "prin har" să pregătesc fericirea pentru cei care trăiesc pe Pământ contrar voinței Mele, contrar ordinii Mele eterne.... care sunt doar slujitori ai lumii și care, prin urmare, își pierd așteptarea unei împărății spirituale fericite....

Atâta timp cât acest Pământ încă mai există, izvorul Meu de har este deschis atât pe Pământ, cât și în împărăția de dincolo, și tuturor sufletelor care gândesc și trăiesc greșit li se va oferi har, dar și liberul arbitru va fi lăsat tuturor.... Cu toate acestea, există încă posibilitatea unei schimbări de voință, astfel cei care rătăcesc...., fie că se află pe Pământ sau în lumea de dincolo...., vor primi în continuare sfaturi pline de iubire pentru a găsi calea de întoarcere la adevărata lor natură. Lumea spirituală se străduiește în continuare cu nerăbdare să aibă acces la gândurile oamenilor de pe Pământ, așa cum ființele de lumină se apropie de sufletele din lumea de dincolo, și toate acestea se străduiesc doar să le îndrume corect gândurile, să le întoarcă privirea spre Mine și să trezească în ele dorința de lumină, pentru a nu trece pe lângă locul unde li se deschide izvorul de har din care pot să se alimenteze pentru mântuirea sufletelor lor.

Dar chiar și acest timp de grație va trece și atunci va veni inevitabil ziua în care fiecare suflet va primi ceea ce își dorește.... Iar cine nu a acordat niciodată atenție bunurilor spirituale va pleca și el cu mâinile goale și va trebui să accepte o soartă îngrozitoare.... Atunci se va fi încheiat o perioadă de mântuire, apoi va începe o noapte infinit de lungă pentru ființa a cărei voință a fost dirijată greșit.... Dar o fericire nesperată este acordată celor care s-au străduit pentru Mine și au disprețuit bunurile pământești.... Împărăția de dincolo, însă, va fi în același timp, nu doar o împărăție a fericirii, deoarece toate ființele nenorocite vor trebui să ia din nou calea dezvoltării în chinuri de nedescris pentru a obține într-o zi libertatea de care au abuzat în această viață pământească. Într-o zi, toate ființele vor trebui să ia din nou o decizie liberă, și depinde de ele dacă vor prelungi timpul de agonie sau în scurt timp vor intra în fericire.... Dar toată lumea va fi ajutată să atingă țelul, pentru că Eu Îmi revărs binecuvântările Mele fără limită, iar oricine folosește binecuvântările este eliberat de orice adversitate și chin.....

Amin

Filiația divină

Filiația divină numai pe Pământ.... Dezvoltarea ulterioară în lumea de dincolo....

B.D. Nr. 5522
1. noiembrie 1952

Procesul de maturizare este întotdeauna promovat de Dumnezeu, însă în stadiul de liber arbitru spiritualul poate oferi și rezistență, iar atunci voința lui Dumnezeu se retrage și voința ființei umane decide. Dacă dezvoltarea ființei umane nu progresează sau chiar regresează, atunci voința ființei umane a opus rezistență efortului lui Dumnezeu de a o ajuta să progreseze, iar atunci substanța spirituală din ființa umană, sufletul, trebuie să suporte și ea consecințele.... unei stări în lumea de dincolo, care este adaptată spiritului încă nedezvoltat.... fără lumină și fără putere. Rezistența față de Dumnezeu este întotdeauna o lipsă de lumină și de putere, pentru că lumina și puterea emană numai de la Dumnezeu, iar rezistența față de Dumnezeu înseamnă întotdeauna o respingere a fluxului Său de putere de iubire. Această stare poate fi cu siguranță schimbată și în lumea de dincolo, dar, din nou, numai prin renunțarea la rezistența împotriva lui Dumnezeu, adică prin acceptarea de bunăvoie a ceea ce i se oferă și în lumea de dincolo, dar, de asemenea, fără constrângere. Însă pe Pământ a fost ignorat un mare har al lui Dumnezeu, a fost respins ajutorul Său iubitor și este de înțeles că acest lucru are consecințe care nu pot fi niciodată revocate în întregime, motiv pentru care în lumea de dincolo se poate obține cu siguranță o îmbunătățire a stării de mizerie, dar niciodată nu se va obține același lucru care a fost posibil pe Pământ.... filiația divină.... În plus, nu este posibilă o nouă întoarcere arbitrară pe Pământ pentru a compensa ceea ce s-a pierdut.... Liberul arbitru al ființei umane a luat o decizie pe Pământ, iar viața în împărăția de dincolo este în conformitate cu acesta. Cu toate acestea, marea bunătate și milă a lui Dumnezeu ajută toate ființele să devină fericite, iar această fericire este posibilă în atât de multe grade încât voința ființei este întotdeauna luată în considerare. Pentru a atinge un grad mai înalt de beatitudine nu este permisă o întrupare repetată pe Pământ, însă un suflet, mânat de iubire și de voința nespus de mare de a ajuta, poate cere o reîntrupare de la Dumnezeu pentru a îndeplini o misiune pe Pământ care se aplică la salvarea sufletelor pămâtenene.... Acest lucru are ca rezultat și un grad sporit de maturitate, care trebuie însă dobândit printr-o viață pământească extrem de dificilă. În plus, sufletul care se întrupează acum pe Pământ se află deja într-un anumit grad de lumină, astfel încât nu se poate vorbi de o dezvoltare ascendentă a unei ființe încă imperfecte care vrea acum să recupereze ceea ce a ratat printr-o viață pământească repetată. Pentru că Dumnezeu îi oferă sufletului și posibilitatea de a se înălța în lumea de dincolo, însă condițiile de dezvoltare a ascensiunii trebuie să fie diferite, pentru că a lăsat nefolosită alocarea de har acordată, pe care viața pământească ca ființă umană a fost în sine, pentru că a eșuat în liberul arbitru și, prin urmare, nu poate atinge beatitudinea decât în condiții mai dificile. Există nenumărate sfere și nenumărate grade de beatitudine.... Toate sufletele pot deveni fericite și își pot crește gradul de beatitudine prin propria voință. Dar cea mai înaltă beatitudine, cea a unui copil al lui Dumnezeu rămâne refuzată sufletului care a eșuat pe Pământ, deoarece este posibil să atingă acest grad pe Pământ folosind harul lui Dumnezeu în liberul arbitru.... Filiația divină este încununarea unei vieți pământești care este condusă în întregime după voia lui Dumnezeu, în cea mai credincioasă iubire față de Dumnezeu și față de aproapele.... filiația divină este darul Tatălui ceresc pentru copiii Săi care s-au folosit de viața pământească pentru a se scăpa de ultima zgură, care, printr-o viață corectă de iubire în timpul vieții pământești, devin ceea ce au fost de la început.... ființe divine pline de lumină și pline de putere....

Amin

Pentru a dobândi calitatea de copil al lui Dumnezeu pe Pământ, ființa umană trebuie să se modeleze pe sine în iubire și să se facă astfel capabilă să stabilească unitatea cu Dumnezeu încă de pe Pământ, pentru a putea intra în sferele de lumină din lumea de dincolo, pe deplin maturizată, atunci când va pleca de pe Pământ. Astfel, el trebuie să-și fi purificat atât de mult sufletul prin fapte de iubire, încât Dumnezeu Însuși să poată locui în el, iar spiritul său să se unească cu Spiritul Tatălui. Apoi, ființa umană și-a rezolvat complet sarcina pământească, și-a atins scopul și, ca ființă de lumină, a găsit intrarea în împărăția spirituală, unde acum creează și lucrează. Dar acest grad de maturitate necesită o renunțare completă la bunurile pământești.... Atâta timp cât ființa umană este încă atașată de materie, această fuziune cu divinitatea eternă este imposibilă, deoarece inima nu este încă complet purificată de dorințe și, prin urmare, nu este încă pregătită să primească spiritul divin, și atunci ființa umană va trebui să accepte multă suferință pentru a realiza purificarea finală a sufletului și, prin urmare, chiar și oamenilor extrem de buni și pioși li se vor impune multe suferințe pentru ca purificarea sufletului să aibă loc. În cazul în care oamenii sunt asupriți de suferințe deosebit de grave și totuși apare o credință profundă, sufletul poate că a ales o viață pământească deosebit de dificilă înainte de întrupare pentru a atinge scopul final, filiația divină, pe Pământ. Pentru că acest obiectiv trebuie să fie urmărit și atins pe Pământ și va necesita întotdeauna cele mai dificile condiții de viață, deoarece sufletul trebuie să intre în împărăția de dincolo complet curat și fără zgură, iar acest lucru necesită un proces de purificare deosebit de eficient. Pentru că suferința este întotdeauna un ajutor pentru a atinge scopul spiritual.... Ar trebui să ducă la Dumnezeu, dacă sufletul este încă îndepărtat de Dumnezeu, sau ar trebui să purifice și să cristalizeze sufletul pentru ca acesta să se poată apropia de Dumnezeu ca o ființă pură pentru a intra în cea mai fericită unire cu El. Suferința și iubirea trebuie să lucreze împreună pentru spiritualizarea unei persoane pe Pământ și, prin urmare, ființa umană care se află în iubire nu trebuie să se teamă de suferință, ci să o accepte cu umilință, gândindu-se la țelul înalt pe care îl poate atinge pe Pământ, pentru că și-a ales singur calea pământească, știind că aceasta îl va ajuta să ajungă la cea mai înaltă maturitate, dacă voința sa nu i se opune. Dar bucuriile filiației divine depășesc de o mie de ori orice suferință din viața pământească. Iar timpul pământesc este scurt, este ca o clipă în perioada veșniciei.... Și de îndată ce omul are o credință profundă, el va putea primi întotdeauna de la Dumnezeu puterea de a îndura tot ceea ce i se impune, căci rugăciunea sa va fi atunci îndreptată în mod intim spre Dumnezeu, iar Dumnezeu Însuși îl va întări și îl va face un biruitor al vieții pământești.... Dumnezeu Însuși își va chema copilul la Sine dacă acesta a trecut testul vieții pământești și acum pleacă de pe Pământ ca o ființă pură.... Cu toate acestea, parcursul său pământesc va fi întotdeauna caracterizat de iubire și suferință, pentru că fără acestea sufletul nu va deveni complet curat pentru a-L primi pe Dumnezeu în inima ființei umane, iar această unire intimă cu Dumnezeu trebuie să aibă loc deja pe Pământ, altfel sufletul nu va putea rezista tentațiilor lumii, altfel nici suferința nu-i va putea aduce o purificare completă, pentru că nu are puterea de a suporta această suferință fără să se plângă și orice nemulțumire sau răzvrătire împotriva ei nu are încă o supunere completă față de voința lui Dumnezeu. Dar sufletul trebuie să devină una cu Dumnezeu.... Trebuie să fie în cel mai intim contact cu El, trebuie să dorească suferința însăși și, de asemenea, să o accepte cu recunoștință ca pe un dar de la Dumnezeu, realizând că aceasta dărâmă ultimele bariere dintre Dumnezeu și ea însăși și că numai depășirea ei îi va aduce cea mai înaltă beatitudine... pentru a deveni un copil al lui Dumnezeu cu toate drepturile și îndatoririle.... Și acesta este scopul tuturor oamenilor de pe Pământ, dar numai câțiva îl ating. Doar câțiva sunt atât de intim uniți cu Dumnezeu prin iubire încât, chiar și în suferință, recunosc iubirea Sa părintească extrem de mare, care vrea să le pregătească cea mai fericită soartă în veșnicie..... Soarta lor pe Pământ nu este de invidiat, dar în împărăția de dincolo ei ocupă cel mai înalt nivel.... Ei se află în imediata apropiere a lui Dumnezeu și, prin urmare, sunt nespuse de fericiți, deoarece, ca adevărați copii ai Lui, pot conduce și domni după voia lor, care este întotdeauna și voia lui Dumnezeu.... Ei pot crea și modela și pot contribui mereu și mereu la răscumpărarea a ceea ce, încă îndepărtat de Dumnezeu, are nevoie de cele mai diverse creații pentru a se dezvolta în sus. Iar aceasta este cea mai binecuvântată soartă care compensează și depășește pe

deplin suferința vieții pământești și, prin urmare, ar trebui să fie scopul tuturor oamenilor de pe Pământ....

Amin

Dumnezeu își face locuință în inimă.... Filiația divină....

B.D. Nr. 7336

15. aprilie 1959

Lăsați-Mă să intru în inimile voastre și să Îmi fac locuința în ele, astfel încât să rămân cu voi și să nu vă părăsesc niciodată, să trăiesc în voi și să fiți intim uniți cu Mine. Eu nu doresc decât această legătură intimă, pentru că atunci se stabilește relația dintre copil și Tată, care asigură unirea voastră cu Mine, care este scopul și obiectivul vieții pământești. Dacă voi putea fi în voi, atunci și voi vă veți fi transformat în iubire, inima voastră va fi fost purificată și remodelată în iubire și astfel va fi devenit și ea un loc de reședință pentru Mine, pe care îl voi lua în stăpânire mai presus de toate celelalte și pe care nu voi dori niciodată să îl părăsesc, pentru că și Eu, de asemenea, tânjesc după unirea cu copilul Meu și acum Mi-am atins scopul.... că ați devenit copiii Mei care, ca și creații vii, ați ieșit din Mine. Purificați-vă inima cu toată nerăbdarea și apoi așteptați-Mă cu toată devoțiunea pentru ca Eu să Îmi fac locuință în voi.... Și de acum încolo nu veți mai merge singuri pe calea voastră pământească, ci veți merge acum pe cale sub îndrumarea Mea și cu adevărat întotdeauna pe calea cea mai scurtă spre casa Tatălui. Dar și faptul că mai trebuie să rămâneți pe Pământ face parte din viața voastră de încercare pe acest Pământ, pentru că voi toți mai trebuie să vă lepădați de zgură, voi toți mai trebuie să vă perfecționați pe acest Pământ, dacă vreți să ajungeți la gradul de filiație divină care vă face să fiți cele mai fericite creaturi din împărăția spirituală. Iar după ce voi reuși să Îmi fac locuință în inimile voastre, vă veți atinge și voi scopul de a deveni adevărați copii ai lui Dumnezeu, căci veți reuși cu sprijinul Meu, în fond, Eu sunt prezent pentru voi și veți parcurge acum ultima parte a drumului vostru sub îndrumarea Mea, căci vă veți supune complet Mie de îndată ce voi putea să Îmi fac locuință în voi. Doar doriți sincer această prezență a Mea în voi și apoi veți lucra sincer și asupra voastră înșivă, astfel încât inima voastră să fie liberă de păcat și să Mă poată servi ca locuință. Și dacă doriți prezența Mea.... atunci Eu sunt deja cu voi și nu vă voi părăsi niciodată.... Atunci copilul și-a găsit drumul spre Tatăl și El îl conduce acum înapoi în casa Tatălui pentru a-i pregăti o viață fericită în împărăția spirituală, în adevărata sa casă, unde copilului i se permite acum să rămână mereu aproape de Tatăl în lumină și libertate, în putere și fericire și creează acum cu El în dragoste, înțelepciune și putere. Filiația divină este cel mai înalt grad de fericire, iar această posibilitate este deschisă pentru voi, oamenii de pe Pământ, de a părăsi Pământul în acest grad suprem și de a intra într-o împărăție de lumină și fericire inimaginabilă.... Dar pe Pământ trebuie să purtați deja în inima voastră dorința de iubire pentru Mine, iar această dorință de iubire vă va împinge să lucrați cu sârguință la sufletul vostru și astfel Mă veți atrage la voi, pentru că Îmi place să fiu acolo unde iubirea Mă determină să-Mi exprim iubirea Mea.... unde Mă pot dărui unei persoane care Mă iubește.... Atunci voi locui în voi și nu vă voi părăsi niciodată. Atunci va fi avut loc unirea, care este scopul și obiectivul vieții voastre pământești.... copilul își va fi găsit drumul spre casa Tatălui său....

Amin

Unificarea.... Fericirea imaginilor lui Dumnezeu....

B.D. Nr. 7627

20. iunie 1960

Scopul final al vieții voastre pământești este unirea cu Mine.... Veți fi găsit unirea cu Mine când se va apropia de voi ceasul morții, veți trece în împărăția de dincolo fără teamă și teroare, doar vă veți schimba locuința și veți ajunge în casa Tatălui pe care ați părăsit-o cu veacuri în urmă.... Veți găsi drumul spre casă, spre Mine, și veți fi din nou fericiți, așa cum ați fost la început. Acesta este scopul existenței voastre pe Pământ, iar atingerea acestui scop ar trebui să fie o strădanie constantă a voastră, pentru că este posibil pentru voi. Nu este nimic imposibil ceea ce vă cer. Voi sunteți copiii Mei, ați ieșit din Mine și trebuie să fie o strădanie cu totul firească a voastră să vă întoarceți din nou la Tatăl, pentru că sunteți atrași de dragostea Tatălui și pentru că ați fost creați în primul rând după chipul

Meu.... Și de aceea, unirea cu Mine trebuie să corespundă întregii voastre ființe mai mult decât distanța..... Și de aceea nu ați fost niciodată fericiți, nici măcar la această mare distanță, și nu veți putea fi numiți fericiți din nou decât după unirea noastră, pentru că a fi unit cu Mine înseamnă și a fi din nou pătruns de iubirea Mea, ceea ce înseamnă o fericire inimaginabilă. Sunteți creaturile Mele și Îmi aparțineți irevocabil.... Apostazia voastră față de Mine a fost un act de rea voință și de gândire greșită.... Dar de îndată ce voința și gândirea voastră vor fi din nou în ordinea corectă, veți căuta și voi unificarea cu Mine, veți face totul pentru a reduce distanța de odinioară, și veți reuși acest lucru și în viața pământească, pentru că Eu Însumi doresc această unificare și de aceea vă ajut.... pentru că dragostea Mea vă atrage și nu puteți rezista acestei iubiri ale Mele odată ce ați intrat din nou în ordinea corectă..... Și este cu adevărat o soartă glorioasă cea care vă așteaptă când ați intrat în uniune cu Mine.... Împărăția luminii vi se deschide din nou, puteți lucra în putere, lumină și libertate, după voia voastră, care este totuși și voia Mea.... Vă veți putea bucura de fericiri la care nu ați visat niciodată.... Veți vedea și veți auzi ceea ce ochii și urechile voastre nu au văzut și auzit niciodată pe Pământ, pentru că am pregătit o fericire nemărginită pentru toți cei care sunt ai Mei, care Mă iubesc și, prin urmare, s-au unit cu Mine pentru totdeauna. Căci iubirea este cea care leagă această legătură intimă între Tată și copil.... iubirea care se va aprinde în voi în timpul schimbării voastre pământești și care apoi iradiază prin inima omului astfel încât să stabilească legătura cu Mine, ca Iubire Eternă.... încât ființa umană își reia acum natura sa primordială, devine ceea ce Eu Însumi sunt din eternitate: Iubire.... Și astfel, o ființă umană care se transformă din nou în iubire trebuie să fie unită în mod inseparabil cu Mine, trebuie să fie din nou pătrunsă de iubirea Mea ca la început, trebuie să fie atât de aproape de Mine încât să ne unim intim prin iubire, și astfel trebuie să se fi produs întoarcerea sa la Mine, care a fost și scopul vieții sale pământești.... Și în această legătură nu mai există nici o recidivă în abis.... Ființa a trecut testul voinței, s-a transformat din "creatură a lui Dumnezeu" în "copil al lui Dumnezeu", a atins perfecțiunea pe Pământ, și-a recăpătat toate caracteristicile și abilitățile pe care le-a cedat cândva prin apostazia sa față de Mine.... și Eu Mi-am atins scopul.... Planul Meu etern de mântuire a fost realizat cu succes cu această ființă, adică ceea ce nu am putut "crea" a fost totuși realizat prin acest plan de mântuire: Ființe asemănătoare lui Dumnezeu.... Copii pe care voința liberă i-a făcut să devină ființe perfecte, nu omnipotența Mea.... Abia acum am "copii" adevărați, care sunt imaginile Mele în tot ceea ce sunt...., care pot crea și lucra alături de Mine și în voința Mea, dar care își folosesc totuși propria voință, care, cu toate acestea, este la fel de orientată spre voința Mea, deoarece perfecțiunea garantează acest lucru. Și voi, oamenii, puteți atinge acest obiectiv, pentru că Eu Însumi doresc să Mă unesc cu voi și voi face cu adevărat tot ceea ce vă va conduce la acest obiectiv dacă voința voastră se subordonează voinței Mele.... dacă vă puneți de bunăvoie sub conducerea Mea, dacă vă străduiți în mod conștient să vă uniți cu Mine și dacă trăiți în iubire pe Pământ. Atunci vă veți apropia de Mine cu fiecare act de iubire, atunci veți permite prezența Mea în voi, și atunci trebuie să aibă loc și unificarea, căci: "Cel care rămâne în iubire rămâne în Mine și Eu în El....". "Iar iubirea, așadar, este legătura care ne unește și care este acum veșnic indisolubilă....

Amin

Transformarea în perfecțiune

Unirea cu Dumnezeu - scopul omului....

B.D. Nr. 4871
31. martie 1950

Scopul vostru va fi unirea cu Mine.... Știți ce înseamnă să fiți una cu Tatăl vostru din veșnicie?. Pentru a putea crea și modela ca El în putere și înțelepciune și pentru a fi permanent activ pentru spiritualul încă imperfect?. Și să fiți binecuvântați pentru veșnicie?. Viața trecută vi se va părea un vis greu, dar nu vă va mai speria, ci doar vă va permite să recunoașteți iubirea Creatorului pentru creaturile Sale, care v-a condus prin etape nesfârșite de maturizare. Și în cunoașterea a ceea ce sunteți acum în împărăția de lumină, veți privi spre Mine, plini de recunoștință și de iubire, care sunt acum aproape de voi și vă pregătesc o fericire fără măsură. A fi uniți cu Mine înseamnă să fiți perfecți, așa cum ați fost creați la început, înainte de a deveni păcătoși. Atingerea acestei perfecțiuni este cel mai înalt scop al ființei umane pe Pământ, deoarece este condiția prealabilă pentru o viață fericită în lumină. Și singurul mijloc de a realiza acest lucru este iubirea, care consumă tot ce este imperfect și formează un suflet divin și receptiv la lumină, care poate primi în sine emanația Mea și, dacă este atins de ea, simte o fericire de nedescris. Transferul iubirii Mele către ființă este întruchiparea fericirii și, prin urmare, un privilegiu al ființei perfecte, care nu mai este separată de Mine, ci s-a unit complet cu Mine. Dar acest transfer de putere cuprinde toate celelalte.... cunoașterea adevărului, a luminii și a forței, astfel încât ființa să se afle în înțelepciune și să folosească corect forța care curge spre ea, putând astfel să creeze în voia lui Dumnezeu și să însuflețească ceea ce a fost creat. Astfel, ființa intră în toate drepturile copilului, nu cunoaște limite, știe totul, iar puterea sa îi permite să lucreze conform voinței Mele, care este acum și voința sa, astfel încât orice activitate o face fericită, pentru că este activă pentru Mine și își găsește cea mai bogată răsplată în iubirea Mea. Ființa tânjește după iubirea Mea și Eu îi împlinesc constant dorința, iar fericirea ei nu are limite. Unirea cu Mine nu poate fi realizată decât prin iubire, pentru că iubirea este focul cel mai eficient care topește toate duritățile, purifică tot ce este impur și clarifică tot ce este tulbure.... iubirea este solventul și în același timp și liantul.... Ea eliberează de presiunea robiei, de lanțul păcatului, și leagă legătura dintre creatură și Mine, care este indisolubilă pentru eternitate.... Și oricine a intrat o dată în legătură cu Mine va rămâne unit cu Mine, pentru că, de îndată ce puterea iubirii Mele a pătruns în el, el a devenit inevitabil al Meu, pe care nu-l voi lăsa niciodată adversarului Meu. Oricine este capabil să se desprindă de adversarul Meu a trecut deja în posesia Mea și s-a dovedit a fi copilul Meu, iar acum poate locui constant în prezența Tatălui, Care nu-l va mai alunga niciodată din prezența Sa....

Amin

Voința serioasă de a ajunge la desăvârșire....

B.D. Nr. 7143
11. iunie 1958

Faptul că sunteți imperfecti nu vă împiedică să deveniți perfecți, căci toți aveți în voi capacitățile necesare pentru a face acest lucru. Cu toții puteți atinge un scop dacă doar vă străduiți să îl atingeți. Această imperfecțiune a voastră este într-adevăr o stare de neputință și de lipsă de lumină, dar acest rău poate fi remediat în virtutea voinței voastre de a cere de la Mine ceea ce vă lipsește.... Nimic nu este atât de ușor de obținut ca tocmai această furnizare de putere și lumină, pentru că Eu sunt în permanență dispus să dau și nu cer decât să vă apropiați de Mine pentru darurile Mele. Iar acest lucru necesită doar voința voastră. Dar, odată ce vă gândiți serios la starea voastră imperfectă și, în același timp, vă imaginați că ați putea lucra în abundență de lumină și de putere, că ați putea realiza totul, că ați putea vedea prin toate și, astfel, să trăiți o fericire de neconceput, iar acum vi se dă asigurarea de către Mine că puteți astfel să vă creați această stare, atunci ar trebui totuși să vă adunați toată voința

pentru a vă adresa Mie și a-Mi solicita sprijinul, adică furnizarea de putere. Și, cu adevărat, nu veți fi făcut această cerere în zadar, căci Eu nu fac decât să o aștept pentru a vă putea oferi din belșug. Nu ar trebui să vă mulțumiți cu existența voastră pământească, care vă face destul de des să conștientizați propria slăbiciune și ignoranță. Ar trebui să aveți dorința de a ieși din această stare deficientă.... dar voi rămâneți în indiferența voastră, iar dacă puteți detecta o astfel de transformare din starea de slăbiciune în starea de lumină și putere la unul dintre semenii voștri, sunteți mult mai înclinați să prezentați acea persoană ca fiind anormală, iar voi știți și nu credeți că ea este aproape de a fi intrat în starea sa inițială în care a fost capabilă să creeze și să lucreze cu Mine și în voia Mea. Distanța față de perfecțiunea anterioară este prea mare și, prin urmare, nu este crezută că poate fi atinsă în timpul vieții pământești de fiecare persoană care doar o dorește cu seriozitate. Iar oamenilor le lipsesc și cunoștințele despre cauza propriei lor stări imperfecte și, prin urmare, și despre semnificația lui Iisus Hristos și a misiunii Sale.... altfel, în slăbiciunea voinței lor, ei ar apela la El pentru ajutor, adică pentru întărirea voinței.... Și cum Eu și Iisus Hristos suntem una, este din nou doar o chestiune de "chemare a lui Dumnezeu".... pe care fiecare ființă umană o poate trimite și care va avea ca rezultat întotdeauna o iluminare tot mai mare cu privire la corelațiile, cauza și scopul vieții sale pământești ca ființă umană.... Dar orice chemare necesită voința ființei umane și, întrucât aceasta este liberă, depinde așadar de voi înșivă, oamenii, dacă și în ce măsură vă eliberați de imperfecțiunea voastră; depinde de voi înșivă dacă luați calea spre Mine, dacă vă lăsați ajutați acolo unde sunteți încă prea slabi. Cu toate acestea, ajutorul vă este întotdeauna asigurat și ar trebui să înțelegeți ceea ce vi se oferă, ar trebui doar să vă gândiți serios măcar o dată, și numai această voință v-ar câștiga gândurile corecte pe care trebuie doar să le urmați. Pentru că Eu fac totul voi, Sunt gata pentru orice ajutor.... un singur lucru nu pot face: Să vă conduc spre perfecțiune împotriva voinței voastre. Este cert că voința voastră este extrem de slăbită, mai ales în ultima perioadă înainte de sfârșit.... Dar tocmai în aceste vremuri de sfârșit Eu acționez neobișnuit de milostiv asupra umanității și, astfel, nu este imposibil pentru voi să găsiți calea spre Mine. Și veți găsi tot mai mulți oameni neobișnuit de înzestrați în timpul sfârșitului, care au luat calea spre Mine și care acum primesc lumină și putere de la Mine într-o măsură neobișnuită.... Și mulți alții ar putea lua exemplul de la ei și să meargă pe aceeași cale, căci toți sunteți destinați perfecțiunii și cu toții puteți atinge acest țel pe Pământ, dacă doar vă doriți sincer acest lucru....

Amin

Voi, oamenii, ar trebui să vă străduiți să atingeți perfecțiunea....

B.D. Nr. 7997

19. septembrie 1961

Eu nu am alt scop decât să vă conduc la cea mai înaltă perfecțiune, pentru că, în calitate de copii ai Mei, voi trebuie să creați și să lucrați cu Mine, iar acest lucru include perfecțiunea voastră, pe care trebuie să o atingeți de bunăvoie. Și vă voi ajuta să realizați acest lucru atâta timp cât veți rămâne pe Pământ, unde veți trece testul voinței, unde veți dovedi că doriți să vă întoarceți la Dumnezeu și Tatăl vostru de care v-ați despărțit de bunăvoie. Acum, voința voastră liberă vă poate permite să atingeți scopul în viața pământească, dar poate, de asemenea, să provoace un blocaj sau o recidivă reînnoită în abis, iar Eu nu vă voi forța niciodată voința, ci îi voi lăsa o libertate deplină. Dar ceea ce pot să fac Eu însumi, fac pentru a vă atinge perfecțiunea pe Pământ. Pentru că vă iubesc și aștept cu nerăbdare întoarcerea voastră, pentru că ați ieșit din iubirea Mea. Iar iubirea vrea întotdeauna să te facă fericit, vrea să te umple, pentru că atunci vei fi și tu puternic și îți vei folosi forța pentru a te înălța în sus. Dar acum voi, oamenii, vă aflați în ultimele zile, adică se apropie un moment de cotitură, atât pe plan spiritual, cât și pe plan pământesc, și a fost stabilită o limită pentru dezvoltarea voastră, mulți oameni vor fi deja chemați înainte de timp.... și cu toții vă puteți aștepta să trăiți pe Pământ doar pentru o perioadă scurtă de timp.... Și totuși, chiar și acest timp scurt este încă suficient pentru perfecțiunea voastră, dacă vă străduiți cu seriozitate, dacă vreți să vă îndepliniți scopul existenței voastre pământești și apelați la Mine pentru putere și har, pentru sprijin și întărire a voinței voastre. Poți crede că trebuie doar să Mă cauți și că Eu Mă voi lăsa găsit de oricine Mă caută cu seriozitate.... Dar, odată ce M-ai găsit, nu te voi mai lăsa să mergi singur pe calea ta pământească; te voi apuca, te

voi ține strâns de mâna Mea și te voi conduce spre perfecțiunea ta..... și o scânteie a Spiritului Meu divin este plasată în fiecare inimă umană, îndemnându-vă din interior să vă îndreptați gândurile spre Mine.... Dar depinde de tine dacă vei ține cont de îndemnul ei, pentru că nu vei fi obligat să-ți îndrepti voința spre Mine. Dar nu voi înceta să Mă dezvălui ție și toate evenimentele din viața pământească se vor apropia de tine astfel încât vei putea să Mă recunoști pe Mine, Dumnezeu și Creatorul tău, dacă nu ai căzut complet pradă adversarului Meu, care luptă și el pentru sufletul tău, pentru că tu i-ai dat dreptul să facă acest lucru prin apostazia ta trecută de la Mine.... Dar, cu toate acestea, tu posezi iubirea Mea care nu se va schimba niciodată și care nu renunță nici la tine, ci îți curtează cu perseverență iubirea în schimb.... Iar această iubire a Mea are o asemenea forță încât renunți de bunăvoie la orice împotriviție, numai dacă îți deschizi inima și o lași să radieze în tine. Dar acest lucru trebuie făcut prin voința voastră liberă, pentru că, deși bat la ușa inimii voastre, trebuie să deschideți voi înșivă ușa și să Mă lăsați să intru.... Dar atunci veți fi mântuiți pentru timp și pentru veșnicie; atunci și voința voastră se va întoarce spre Mine și Eu o voi apuca..... Nu vă voi mai abandona niciodată adversarului Meu, atunci când voi v-ați predat voluntar Mie și v-ați detașat astfel de el.... Iar această întoarcere la Mine poate avea loc în orice moment și vă garantează succesul spiritual în timpul scurt pe care îl mai aveți pe acest Pământ. Cu toate acestea, ar trebui să credeți că a mai rămas foarte puțin timp și ar trebui să luați în serios avertismentele și îndemnul Mele și să lucrați cu sârguință asupra sufletului vostru, pentru că el trebuie să se purifice încă de toată zgura pentru a putea intra în împărăția luminii și a fericirii în mod clar și puternic atunci când va veni ora plecării sale de pe acest Pământ. Că el nu este pierdut odată ce și-a exprimat voința de a-Mi aparține este cert.... Dar el trebuie să atingă gradul de lumină pentru el însuși pe acest Pământ, dar Eu îl voi ajuta cu adevărat să facă acest lucru. Devotamentul complet față de Mine vă va aduce și posesia completă a Mea, iar apoi veți primi o abundență de putere pe care sufletul o va folosi pentru o activitate neîncetată de iubire.... Sufletul tău se va purifica, va deveni din ce în ce mai desăvârșit, va trăi acum o viață pe Pământ după voia Mea.... va fi atât de intim unit cu Mine, încât și Eu îl pot influența direct, va fi umplut de spiritul Meu și va face numai ceea ce îi cere spiritul Meu.... El va auzi vocea Mea și, ca un copil, se va lăsa călăuzit de Tatăl și va ajunge cu adevărat la desăvârșirea lui pe Pământ.....

Amin

Devotamentul complet față de Dumnezeu înseamnă întoarcere la El....

B.D. Nr. 7851

15. martie 1961

Si este de ajuns să știți că toate lucrurile Îmi sunt cunoscute, că Eu cunosc gândurile fiecărei persoane și că nimic nu poate rămâne ascuns de Mine, pentru că Eu pătrund totul, pentru că știu tot ce se întâmplă în voi și de aceea nu Mă puteți înșela. Iar când veți avea această cunoaștere, nu Mă veți putea adora decât în spirit și în adevăr, atunci gura voastră nu va mai rosti cuvinte goale, ci vă veți îndrepta gândurile în mod deschis și încrezător către Mine și Îmi veți prezenta toate nevoile voastre, nu veți încerca să ascundeți nimic, nu veți dori să-Mi ascundeți nimic, iar apoi vă veți preda Mie și Mă veți lăsa să conduc conform înțelepciunii și iubirii Mele, pentru că atunci veți avea conceptul corect de Dumnezeu.... Eu sunt Ființa cea mai perfectă pentru voi, nu-Mi mai aplicați un standard uman și vă veți face proprietatea Mea.... Mă recunoașteți ca Dumnezeu și Tată al vostru din veșnicie și, de asemenea, Mă recunoașteți în mod conștient. Și pentru că Mă recunoașteți ca fiind cea mai perfectă Ființă, Mă veți iubi și voi.... iar iubirea nu are secrete unul față de celălalt, Îmi oferiți inima voastră în mod complet deschis, nu veți încerca să ascundeți nimic, căci iubirea din voi vă îndeamnă să vă dedicați complet Mie, vă dă încredere deplină.... Iubirea stabilește acum relația corectă cu Mine: Relația unui copil cu Tatăl său. Iubirea unește în mod indisolubil copilul cu Tatăl și scopul este atins, întoarcerea la Tatăl, la Mine, de la care copilul a ieșit cândva ca o creatură. Voi, oamenii, ar trebui să dobândiți cu toții această conștientizare în timpul vieții voastre pământești, că Dumnezeu cel viu, pe Care cu siguranță Îl recunoașteți ca fiind Creatorul de deasupra voastră, vrea să fie Tatăl vostru, cu Care ar trebui să căutați o legătură sinceră.... Care vrea să posede întreaga voastră inimă pentru că vă iubește, pentru că ați ieșit din dragostea Lui.... Și de aceea ar trebui să știți, de asemenea, că Eu sunt suprem de perfect.... Dar perfecțiunea include totul: Iubire, înțelepciune, putere, dreptate, milă,

îndelungă-răbdare, cumpătare... Și vi se va permite să experimentați toate aceste calități în voi înșivă, astfel încât să învățați să Mă cunoașteți și să Mă iubiți.... Și nu ar trebui să vă îndoiiți niciodată că Ființa cea mai perfectă vă iubește și tânjește după dragostea voastră, că ea tânjește după unirea voastră cu ea și, prin urmare, se va revela și vouă, de asemenea, în mod repetat, ca Ființa cea mai perfectă. Iar voi ar trebui doar să vă deschideți, să vă lăsați astfel atrași de Mine fără rezistență interioară.... Și atunci vă veți împinge spre Mine de bunăvoie, pentru că veți învăța să Mă recunoașteți de îndată ce numai iubirea Mea vă poate atinge. Atunci vă veți apropia cu umilință de Mine și vă veți încredința Mie, atunci nu vă veți mai reține, atunci veți înțelege natura Mea, care nu poate fi decât extrem de perfectă, și în conștiința propriei slăbiciuni și imperfecțiuni vă veți dărui Mie.... Dar devotamentul față de Mine este unirea cu Mine; devotamentul complet față de Mine este întoarcerea la Mine; atunci omul însuși a dărâmat toate barierele care mai existau între el și Mine.... el a devenit al Meu și va rămâne astfel pentru eternitate....

Amin

Dobândirea împărăției spirituale pe Pământ....

B.D. Nr. 5854

15. ianuarie 1954

Împărăția Mea nu este din lumea aceasta, dar ea trebuie dobândită numai în această lume.... Căci dacă vreți să deveniți copii ai lui Dumnezeu, dacă vreți să puteți lua moștenirea Tatălui vostru, deci să stăpâniți și să domniți împreună cu Mine în împărăția Mea, trebuie să dobândiți acest drept în această lume, căci la început sunteți creațiile Mele vii care trebuie încă să-și câștige calitatea de copii. Pământul nu este împărăția pe care o veți lua în stăpânire pentru totdeauna, ci împărăția Mea este lumea spirituală, care este pătrunsă de lumina iubirii Mele, care oferă o fericire fără număr și care este adevărata voastră casă.... Faptul că trebuie să dobândiți pe acest Pământ dreptul de a locui veșnic în această împărăție a luminii Mele este rezultatul faptului că ați părăsit odată această împărăție a Mea în mod voluntar și că, prin urmare, ea nu vă poate fi restituită decât dacă vă dovediți pe voi înșivă într-o probă de voință.... Iar acest test al voinței trebuie să fie trecut pe Pământ, în mijlocul tentațiilor de tot felul, în mijlocul unei împărății pe care aveți sarcina de a o învinge, dar pe care nu aveți voie să o transformați niciodată în scopul tuturor dorințelor și eforturilor voastre, altfel veți pierde din nou dreptul la împărăția Mea și veți rămâne legați pentru mult timp de Domnul acestei lumi, ale cărui creații sunt toate purtătoare ale substanțelor spirituale care încă îi aparțin. Este lumea lui, deși el nu are nicio putere asupra vreunei creații pământești.... totuși, toate creațiile sunt învelișuri ale substanței spirituale care a căzut odată de la Mine și căreia vreau să îi permit să devină din nou liberă și să intre într-o zi în împărăția spirituală. Dar voi, oamenii de pe Pământ, ar trebui să vă străduiți pentru ceva mai înalt, ar trebui cu siguranță să pășiți pe Pământ ca pe o stație de antrenament, dar cu succesul maturizării pentru împărăția Mea, ceea ce vă va face apoi nespus de fericiți. Atâta timp cât nu vă dați seama de adevărata voastră sarcină pământească, lumea pământească ar putea fi de dorit pentru voi, însă din când în când vi se va reaminti că aveți o sarcină de îndeplinit pe Pământ.... Dacă acum sunteți atenți, atunci cu siguranță veți ajunge și voi la cunoaștere, iar dacă atunci veți dori să faceți ceea ce este corect, dacă doriți să îndepliniți voința Celui care v-a dat viață, atunci veți lupta și voi pentru Împărăția Mea și veți învinge lumea pământească, pentru că aceasta costă învingerea tuturor dorințelor voastre pământești.... este o bătălie pe care trebuie să o duceți împotriva voastră înșivă, iar împărăția Mea nu poate fi cucerită decât prin forță, împărăția Mea trebuie dobândită, deci trebuie să se schimbe ceva pentru ea.... trebuie să se renunțe la ceva ce aparține acestei lumi; sufletul trebuie să se despartă de bunăvoie de acesta pentru a primi apoi ceva mult mai delicios.... bunuri spirituale care îi asigură intrarea în Împărăția Mea și care înseamnă o bogăție inestimabilă pentru suflet.... Cu toate acestea, Eu nu vă impun cerințe prea mari și este posibil ca fiecare individ să devină un aspirant al Împărăției Mele, care nu este din această lume.... Căci Eu vă ajut de îndată ce doriți cu sinceritate să deveniți copiii Mei.... Vă ajut pentru că vă iubesc și vreau ca voi toți să deveniți fericiți și pentru că numai împărăția Mea vă poate acorda aceste fericiri. Vă ajut pentru că vreau să vă întoarceți în casa Tatălui vostru ca și copii ai Mei și, uniți cu Mine, puteți acum să lucrați în fericire....

Amin

Liberul arbitru legea primordială din veșnicie.... Beatificarea....

B.D. Nr. 5301

22. ianuarie 1952

Nu pot răscumpăra vina oamenilor împotriva voinței lor, nu-i pot face fericiți atâta timp cât sunt imperfecti prin propria lor voință. Nu pot să le dau viața veșnică atâta timp cât ei preferă moartea spiritului. Pot face totul, în afară de voința celui pe care l-am creat din puterea iubirii Mele, să fie lipsită de libertate. Căci am creat ființe perfecte care sunt de neconceput fără voință liberă. Cu toate

acestea, faptul că ele au renunțat acum la perfecțiunea lor, că au pierdut astfel și cunoașterea și puterea, a fost rezultatul voinței lor libere care, totuși, putea la fel de bine să sporească încă perfecțiunea în măsura în care ființa creată de Mine s-a străduit liber din ea însăși pentru lumină și putere, dovedindu-și astfel acum perfecțiunea în mod legal, adică ca voință proprie. Libertatea voinței a permis drumul atât în sus, cât și în jos.... Faptul că ființa însăși a căzut acum a fost din vina sa.... Ea trebuie acum să se străduiască din nou în sus, prin voință liberă, pentru a ajunge la starea inițială, iar Eu nu pot niciodată să iau ființei această voință liberă, altfel aș acționa împotriva Mea, împotriva legii inițiale a eternității.

Înțelegeți acum de ce nu vă pot ajuta în mod arbitrar pe voi, oamenii, să vă înălțați? De ce sunteți voi înșivă cei care trebuie să creați schimbarea de la adâncime la înălțime? Înțelegeți acum de ce nu pot decât să vă influențez vreodată gândirea, astfel încât să vă întoarceți voința spre Mine și să vă îndreptați în mod conștient spre Mine? Înțelegeți de ce iubirea Mea se îngrijește în permanență ca voi să vă atingeți în sfârșit scopul, voi care ați avut deja nevoie de un timp infinit de lung pentru a fi admiși la întrupare pe Pământ? Vi s-a acordat cu adevărat o perioadă de timp îndelungată pentru a realiza această schimbare de voință și de natură, însă chiar și cel mai lung timp se va sfârși într-o zi, iar voi vă confrunțați cu acest sfârșit.... Eu nu vă pot modela în mod arbitrar astfel încât să puteți intra în viața veșnică, trebuie să vă stăpâniți singuri, trebuie să vreți, căci voința Mea este să vă accept în împărăția Mea în orice moment, voința Mea nu se va opune niciodată voinței voastre dacă aceasta cere să vină la Mine, așa cum odinioară s-a îndepărtat de Mine și v-a târât în abis....

Lumile vor dispărea înainte ca ultima ființă spirituală să fi realizat această schimbare de voință.... Cu toate acestea, iubirea Mea vrea să vă ajute pe voi, oamenii, pentru ca voi să nu rămâneți veșnic departe de Mine, pentru ca voi să nu fiți nevoiți să rămâneți în veșnicii în forma care fie vă ține voința legată, fie vă oferă, ca ființă umană, ultima șansă de a vă atinge scopul de a vă uni din nou cu Mine.... Să știți că voi, ca ființă umană, vă aflați în ultima etapă a dezvoltării voastre pe Pământ, că vă puteți elibera de formă pentru a putea apoi să intrați în eternitate ca ființe spirituale fericite. Să știți că puteți deveni fericiți dacă doriți, dar că Eu nu vă pot ajuta să deveniți fericiți împotriva voinței voastre.... Lăsați-vă admonestați și avertizați de iubirea Mea părintească, folosiți totuși timpul scurt și modelați-vă astfel încât să vă puteți uni cu Mine, să deveniți ceea ce ați fost încă de la început, ființe fericite care au fost capabile să lucreze în lumină și abundență de putere.... Amintiți-vă de destinul vostru și străduiți-vă cu seriozitate să vă atingeți scopul atâta timp cât rămâneți pe Pământ, căci vine ziua care va pune capăt parcursului vostru pământesc, vine ziua în care va expira termenul care v-a fost acordat pentru răscumpărarea completă, pentru ascensiunea în împărăția de lumină.... Folosiți timpul înainte de a fi prea târziu....

Amin